

Giới thiệu Ông Xã Chày Bữa

Thể loại: Ngôn tình, thanh mai trúc mã

Hắn là người thừa kế duy nhất của Bắc Thi, tập đoàn đá quý lớn đứng đầu cả nước. Một Bắc Tân Khởi tài giỏi, phong độ, đẹp trai, không thiếu những bóng hồng vây quanh.

Cô là Mạc Yến, một nhà thiết kế trang sức tài năng, xuất thân trong một gia đình khá giả, có ngoại hình xinh đẹp, đáng yêu.

Khi cô vừa sinh ra thì hắn chính là người đầu tiên bước vào thế giới của cô.

Tuổi thơ cô gắn liền với hình bóng của hắn.

Khi lớn lên hắn xuất ngoại du học, cô cố tình xa cách hắn bởi cô nhận ra rằng hai người ở hai thế giới khác nhau. Khi ở cạnh hắn thế giới của cô bị đảo lộn và cô không thích điều đó.

Ngày hắn trở về nước, mọi chuyện đã bắt đầu phát triển theo một chiều hướng khác, khi hắn phát hiện ra cô là một tồn tại đặc biệt trong cuộc đời của hắn.

Hắn là người đàn ông bá đạo, phúc hắc liệu con thỏ non Mạc Yến có thoát nổi?

Mời các bạn đón đọc và theo dõi truyện nhé.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chày Bữa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Bữa tiệc trên biển

Khu ven biển của thành phố C, đang diễn ra một bữa tiệc lớn.

Bữa tiệc này do thái tử Bắc Tân Khởi của tập đoàn Bắc thị vừa từ nước ngoài trở về tổ chức. Xuất hiện trong bữa tiệc này đều là những nhân vật có máu mặt của thành phố C này, người người áo quần hàng hiệu sang trọng, xe đẹp xé sang, tiếng cười đùa, tiếng chúc tụng dậy một góc trời...

Là nhân vật chủ chốt của bữa tiệc này, Bắc Tân Khởi vừa vào bữa tiệc được một lúc thì đã bị các khách quý vây lấy bắt uống cạn khá nhiều...

Rượu nhập hạng nặng lại chưa kịp lọt dạ thứ gì khiến bụng hắn cồn cào, tức ngực, đứng ở bữa tiệc thêm vài phút rồi kiểm có để trở về phòng riêng nghỉ ngơi.

Bước vào phòng, ánh sáng vàng yếu ớt của chiếc đèn ngủ dẫn bước hắn đến đầu giường, còn chưa kịp có hành động gì thì một đôi tay ngọc ngà mảnh mai đã ôm lấy cổ hắn...

Cùng tiếng gió biển vi vu vi vu quện với mùi nước hoa pháp ngọt ngào rất thu hút phả vào mũi hắn, mùi vị hoàn toàn xa lạ thuộc về một người phụ nữ cũng hoàn toàn lạ lẫm.

Bắc Tân Khởi lạnh lùng nhếch mắt, hàng lông mày đen nháy không khỏi nhíu lại.

Xem ra có người đã lên lịch trình hết cho hắn rồi.

Là một nam kim cương tiêu biểu của thành phố C, việc có gái xinh theo đuổi, bày tỏ ái mộ đã không còn quá mới mẻ. Cặp lông mày chỉ nhíu lại một chút, ngoài ra không còn biểu cảm gì khác.

- Bắc thiếu gia...

Sớm ở trong phòng đợi hắn về, Tô Y Y thấy hắn không có ý né tránh nên liền lên tiếng gọi tên hắn, chủ động đưa môi lên định hôn hắn...

"xoạch xoạch"

Ngay lúc đó tiếng cửa phòng mở ra, tiếng máy chụp ảnh liên hồi mặc dù tiếng động rất nhỏ xen lẫn tiếng gió biển rì rào, hai người trong phòng dường như không phát hiện ra điều bất thường gì...

Ngay sau tiếng chụp ảnh, hai dáng người mảnh khảnh xuất hiện bên ngoài cánh cửa phòng.

- Thế mà đúng thật, bắt gặp ngay cuộc tình một đêm của Bắc Tân Khởi với cô gái lạ, nhiệm vụ lần này của chúng ta đã hoàn thành xuất sắc, Mạc Yến ơi ta vui quá đi thôi, vui quá đi...

Mi Na tay cầm máy ảnh nhìn người đi cùng, vẫn không quên chụp thêm vài bức ảnh nữa, lại vẫn không ngớt lời cảm than về sự may mắn của họ, thần sắc của cô ta có vẻ rất sung sướng...

Lần này cô ta biết hết mọi hành tung thậm chí dành được vé trên du thuyền này đều nhờ Mạc Yến mà có.

Bắc Tân Khởi là ai chứ?

Là người đàn ông kim cương nổi tiếng của thành phố C, thái tử gia của tập đoàn Bắc Thị, là người thừa kế duy nhất của Bắc gia, thân phận cao quý, hành tung thì bí ẩn, những thông tin hiếm hoi về hắn cũng đắt giá như thân phận của hắn vậy, đắt hơn cả kim cương, trừ khi hắn muốn tung ra tin tức còn không thì giới truyền thông rất khó lắm bắt tin tức về hắn.

Mi Na còn muốn dựa vào tin tức mật này để đòi tăng lương cơ nên vừa nhìn thấy Bắc Tân Khởi tinh thần đã hưng phấn như một con gà trời đang hăng máu vậy. Đôi mắt cô cũng lóe sáng như nhìn thấy đồng kim cương đang rơi trước mắt cô vậy, bàn tay cầm máy ảnh chụp mỗi lúc một hăng hơn.

Chụp thêm vài trang như bỗng nhớ ra điều gì, động tác bỗng ngừng lại, quay đầu nhìn sang cô gái đi cùng.

- Mạc Yến, làm sao cậu biết đêm nay Bắc Khởi Tiến sẽ xuất hiện ở đây?

Thiếu gia Bắc gia trước giờ hành tung đều hết sức bí ẩn, mặc cho giới truyền thông tìm mọi cách dò tìm cũng không thành nhưng nha đầu này lại dễ dàng tìm ra như vậy...

Mi Na nhìn Mạc Yến với ánh mắt hết sức kì quái, lại ánh lên chút lo lắng:

- Mà làm sao cậu lại có vé mời của bữa tiệc này nữa chứ?

Bữa tiệc này là bữa tiệc giành cho giới thượng lưu của thành phố C, vì để bảo vệ cho đời tư của giới quý tộc trong thành phố nên giới truyền thông bị cấm cửa nghiêm ngặt vô cùng, có thể bước lên du thuyền này thì thân phận đều hết sức cao quý còn Mạc Yến thì hiển nhiên không thuộc giới quý tộc này rồi.

- Năm bắt thời cơ, cố chụp thêm mấy bức đẹp đẹp vào đi.

Ánh mắt Mạc Yến chăm chú nhìn thân hình hai người trong phòng, bị Mi Na hỏi vậy ánh mắt cô lấp lánh lấp lánh nhưng cũng không giải thích gì hơn.

Ở góc nhìn của mình cô thấy rõ ràng mọi góc ngách trong phòng, bao gồm việc Tô Y Y đang cố gắng cất lực kêu gọi hắn, còn hắn thì chả mấy may động lòng.

Mạc Yến đứng bên ngoài cửa, ánh mắt không hề chớp chút nào nhìn toàn bộ sự việc, không khỏi cảm than một câu:

- Đến như vậy mà không chút động lòng, đúng là có bệnh mà!

Tiếng nói của cô rất nhỏ, nhưng không lệch từ nào mà rõ ràng rành rọt vào tai hắn. Khuôn mặt tuấn tú ngời ngời bỗng chốc đen xì xì.

- Mạc Yến?

Con nhỏ này sao lại có mặt ở đây chứ?

Cô ý cho rằng từ nãy tới giờ hắn không có chút phản ứng gì với cô gái kia là vì hắn có vấn đề về phương diện đó sao?

Bắc Tân Khởi đã trải qua những khóa huấn luyện siêu cấp khác nhau lên thính giác của hắn cực tốt. Ngay cả âm thanh mà Mạc Yến phát ra rất rất nhỏ nhưng vẫn bị hắn phát hiện ra, nghe xong câu nói của cô khiến thân hình siêu chuẩn của anh có chút gò bó.

Còn Tô Y Y không hề biết đến sự tồn tại của nhân vật thứ ba, thứ tư nên vẫn ra sức mon tron hắn, không thấy hắn có chút phản ứng gì khiến lòng dạ ả như lửa đốt...

Người đàn ông trước mắt này là một cây đại thụ, là thái tử gia của Bắc gia, nếu như có thể dùng thân xác này của ả để trói buộc hắn thì không quản cuộc sống hay sự nghiệp sau này của ả nhất định sẽ phát như điều gặp gió vậy.

Đêm nay không dễ dàng mà tìm được cơ hội tiếp cận hắn, không phát sinh chút quan hệ với hắn thì ả sao đành lòng chứ?

- Bắc thiếu gia...

Ả liếc nhìn thấy sắc mặt hắn thay đổi nên nhẹ nhàng cất tiếng gọi hắn cũng như nhắc nhở hắn làm chút gì đó cho hết đêm nay vậy...

Từ khi bước vào phòng sắc mặt hắn đều không biểu cảm, nhưng nghe xong câu nói của Mạc Yến thì sắc mặt hắn càng lúc càng tối.... Dám chắc chả người đàn ông nào giữ bình tĩnh nổi khi có người phụ nữ nghi ngờ phương diện đàn ông kia của mình, hắn cũng không ngoại lệ....

Con nhỏ này rốt cuộc con mắt nào thấy hấn có vấn đề cơ chứ?

Không phát hiện ra sự tồn tại của Mạc Yến nên Tô Y Y chỉ cho rằng bản thân mình thể hiện vẫn chưa đủ, đôi mắt ả nhìn hấn càng lúc càng say đắm, biểu hiện càng lúc càng quyến rũ...

Như không biết câu nói vô tình lúc này của mình đã gây ra bao sóng gió trong tâm trí Bắc Tân Khởi, Mạc Yến vẫn đứng đó nhìn hấn nằm im không biểu cảm... rồi nhìn sang phía Tô Y Y đã cời bỏ gần hết đồ trên người, một câu than thở nhẹ như gió phát ra từ chiếc môi hồng quyến rũ của nàng:

- Một mình mà diễn nhập tâm được như vậy, kĩ thuật đúng là siêu hơn diễn viên hàng đầu của X quốc mà.

Âm thanh phát ra không lớn chỉ lớn hơn chút xíu so với câu nói lúc trước chút chút thôi. Lần này không chỉ riêng Bắc Tân Khởi nghe được mà người đang một mình say mê biểu diễn Tô Y Y cũng đã nghe thấy tiếng cô.

Tô Y Y vội vàng chỉnh đốn quần áo, khuôn mặt được trang điểm kĩ càng đã biến sắc, khuôn mặt tức giận như muốn ăn tươi nuốt sống người khác vậy.

Diễn viên hàng đầu của X quốc?

Con nha đầu này xem ả là ai chứ?

Ah ah tức điên mất thôi!

Tâm trạng Tô Y Y rất tồi tệ, lờm Mạc Yến một cái dài thật dài nhưng nghĩ đến Bắc Tân Khởi đang ngay cạnh bên nên không tiện nói gì hơn.

Mi Na đứng ngay cạnh Mạc Yến nên hai câu vừa xong đều nghe thấy rõ ràng

Vốn nghe câu thứ nhất đã bị choáng không vừa, giờ nghe câu tiếp theo Mi Na thật không còn từ gì để nói Mạc Yến nữa...quả là đáng khâm phục sự dũng cảm của cô ý...

Không thể trêu chọc người khác như vậy được....

Bà cô toi oi giờ chúng ta đang đi chụp trộm người ta đó, chụp trộm đó....

Bắc Tân Khởi nhú nhú mày, nhắc đầu dậy, ánh mắt sắc lạnh sáng như ánh sao nhìn thẳng vào mắt Mạc Yến, ánh mắt từ từ soi rọi cả khuôn mặt cô....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Lâu rồi không gặp !

Ánh sáng trong phòng khá mờ ảo, Mạc Yến nhìn không rõ biểu cảm trên khuôn mặt anh ta. Nhưng cô cảm nhận được anh ta đang nhìn cô, thậm chí còn cảm nhận được tâm trạng không ổn định của anh...

Im lặng một lúc đủ lâu, cô khẽ nhếch môi, tựa như vừa xong chả xảy ra việc gì đặc biệt hết:

- Lâu lắm không gặp!

Giọng nói của Mạc Yến rất nhẹ, không lo không sợ, nhẹ nhàng đến lạnh lùng như vừa xong cô chỉ xem một vở kịch nhạt nhẽo bên đường chứ chả phải cảnh làm tình nóng bỏng của ai kia...

Bắc Tân Khởi lạnh lùng nhìn cô... hôm nay là ngày đầu tiên anh về nước, vừa về nước đã bị cô bắt gặp cảnh này, anh thật không thể ngờ tới.

Càng không thể ngờ, bắt gặp cảnh này phát sinh trên người anh mà cô lại có thể bình tĩnh đến vậy để cho mấy câu bình phẩm đã man tới vậy...

Mạc Yến cũng đang dò xét thái độ của anh, mắt không dám chớp dù chỉ một cái, chăm chú quan sát nhất cử nhất động của anh, nhằm chọn đúng thời cơ để bỏ chạy khỏi hiện trường

Bắc Tân Khởi ánh mắt lạnh lạnh nhìn cô, rồi sau chuyển ánh nhìn sang Mi Na...

Trên tay Mi Na vẫn đang cầm chiếc máy ảnh, bị hấn nhìn như vậy thì vô cùng hoảng loạn, lưng áo ướt đầm mồ hôi, may thay bộ não vẫn hoạt động bình thường...

- Mạc Yến chạy mau...!

Bảo vệ chiếc máy ảnh còn hơn cả bảo vệ mạng sống của mình, Mi Na ôm lấy chiếc máy ảnh xoay người bỏ chạy...

Tin tức lần này có được quý giá như vậy, mà bữa tiệc lần này vốn ngăn cấm tất cả người của giới truyền thông nên khi chụp trộm ảnh bị bắt được thì việc tiêu hủy chứng cứ là bắt buộc phải làm...

Thân hình nhỏ nhắn của cô chạy rất nhanh, nháy mắt đã chạy ra phạm vi mười mấy mét rồi.

Mạc Yến thấy Bắc Tân Khởi đổi sắc mặt như vậy thì biết cô mà bị anh bắt thì kết quả sẽ rất là kinh khủng...cô cũng muốn bỏ chạy... nhưng lại không may mắn như Mi Na, chạy không nhanh bằng cô ý... đôi giày cao gót phản chủ trượt một phát, theo quán tính cô ngã nhào xuống nền nhà.

Để thuận lợi trà trộn vào bữa tiệc này cô đã cố ý mặc một bộ lễ phục, thay đôi giày bệt yêu thích bằng đôi giày gót nhọn 10 phân.

Giờ bị ngã một cái như này, đau đến ứa nước mắt, hai hàng lông mày thanh tú nhũn lại thành một hàng, khuôn mặt nhăn nhó vì đau đớn.

- Mạc Yến có sao không?

Mi Na nghe thấy tiếng động phía sau, ngoái lại nhìn, nhìn thấy Mạc Yến sổng xoài trên mặt đất, định quay lại đỡ cô thì nhìn thấy sắc mặt rất tệ của Bắc Tân Khởi, lại đành rụt chân lại.

Tay Mi Na ôm chặt lấy chiếc máy ảnh, thâm tâm đang có sự giằng xé gay gắt...

Nếu quay trở lại đỡ Mạc Yến thì những thành quả mà tối nay không dễ dàng có được của họ chắc chắn sẽ đi tong... Nhưng không quay lại thì Mạc Yến phải làm sao?

Ánh mắt Mi Na nhìn vào Bắc Tân Khởi, rồi lại nhìn Mạc Yến, rồi lại nghĩ đến hai tấm vé lên du thuyền rồi thêm câu chào hỏi bình tĩnh lúc này Mạc Yến giành cho Bắc Tân Khởi. Não của Mi Na như bị vật gì đó đập mạnh vào...

Mạc Phi với Bắc Tân Khởi quen biết nhau ư?

Mạc Yến nói câu "Lâu rồi không gặp" với Bắc Tân Khởi, mà có được tấm vé mời của Bắc gia thì chứng tỏ mối quan hệ giữa hai người họ không tồi.

Nghĩ đến đây, Mi Na thờ phào một cái.

Mạc Yến nằm đó đợi Mi Na đến nâng mình dậy nhưng đợi mãi lại đợi được câu:

- Mạc Yến tự cầu phúc lớn đi nhé, tở lộn trước đây...

Nói xong, ôm lấy máy ảnh, chạy nhanh hơn một con gió rồi khỏi hiện trường.

Mạc Yến không dám tin vào tai mình nữa....

Con nhỏ Mi Na này thật không chút nghĩa khí nào, bỏ rơi cô ở đây một mình bỏ chạy như vậy ư...

Sau lưng, hần bước chân chậm chậm lại gần cô.

Mạc Yến nghe tiếng bước chân, ngoảnh đầu lại, khước mắt liếc nhìn anh, tay chống xuống đất, định tìm cách ngồi dậy nhằm tìm cơ hội bỏ chạy...nhưng còn chưa kịp đứng dậy thì bóng người cao lớn đã bao trùm lấy cô...

Thân hình cô đơ cứng lại, ánh mắt cô từ từ di chuyển từ đôi dày hàng hiệu bóng loáng của anh rồi đến bộ vest lịch lãm anh đang mặc, sau đó dừng lại trên khuôn mặt đẹp như tranh vẽ của anh.

- Người có bệnh à?

Đôi mắt đen, sâu hun hút của anh nhìn cô chăm chú, hần nghiêng răng nghiêng lợi lặp lại câu nói khi nãy của cô. Khuôn mặt tuấn tú của hần nghiêng thêm chút nữa về phía cô, đôi môi mỏng quyến rũ của anh nhếch lên một góc quá độ đầy lạnh lùng...

Mạc Yến chỉ thấy ngay khi hần tiến sát về phía cô thì không khí xung quanh càng thêm ngột ngạt, lạnh như băng vậy.... Cô không khỏi rụt rụt cổ nhằm kéo xa khoảng cách với hần hơn. Còn hần thì càng lúc càng tiến sát về phía cô, đến tận khi ép cô sát vào vách tường, không cho cô cơ hội trốn tránh ánh nhìn của anh.

Thân hình cao to của anh bao bọc lấy cơ thể nhỏ bé của cô, ngón tay siêu dài của anh nhẹ nhàng giữ lấy chiếc cằm nhỏ xinh của cô. Nâng khuôn mặt cô đối diện với anh, đôi môi mỏng quyến rũ của anh nhấp máy, thốt ra từng từ từng từ.

- Tôi có vấn đề gì không, lẽ nào cô không rõ sao?

Giọng của anh rất trầm, rất ấm, giọng điệu lười lười quỵt đầy mê hoặc dẫn dụ người khác như muốn đắm chìm trong âm thanh ấm áp ấy...

Mạc Yến và ngay cả người thứ ba đứng đó là Tô Y Y nghe anh nói vậy nét mặt đều không khỏi đỏ ửng lên.

Tội nghiệp Mạc Yến...

Anh ta nói vậy nghĩa là sao chứ?

Anh ta có vấn đề về phương diện kia hay không làm sao mà cô biết được?

Xin người, không có chuyện gì thì đừng nói lung tung vậy chứ? Hấn nói vậy là đang hủy hoại danh tiết của cô đây mà...

- Từ khi nào mà anh biết nói đùa như thế này vậy nhỉ?

Cô gắng gượng nói chuyện với anh...

- Chả nhẽ không đúng ư?

Hấn nheo nheo mày, hai tay anh chống hai bên tường cạnh người cô.

Liên quan tới anh thì có gì mà cô không biết chứ?

Ngón tay dài của anh mon trón khuôn mặt lảng mẫn của cô, rồi dịch xuống chiếc cổ thon gọn của cô, hàng lông mày đen nháy của anh khẽ nhú lại:

- Không thì chúng ta cùng nhau kiểm tra xem nhé, như vậy cô càng dễ dàng kiểm chứng xem tôi có vấn đề gì không nhé?

Giọng điệu lười biếng mang chút tà ác, khiến trái tim Mạc Yến đập loạn lên...

- Anh...anh định làm gì?

Cảnh giác nhìn kẻ yêu nghiệt là anh, ánh mắt cô không khỏi nhìn vào vùng nhạy cảm của hắn? Trong lòng cô hạ quyết tâm, nếu hắn dám lôi cô ra thực hành vụ đó cùng hắn thì cô sẽ cho hắn biết thế nào là không khách sáo.

- Cô nghĩ sao?

Ngón tay thon dài của hắn nắm lấy vài lọn tóc của cô, giọng điệu vẫn đầy vẻ bất cần... Nét mặt hắn hết sức vô tâm đối lập hẳn với nét lo lắng sợ hãi của cô.

Bị hắn bỏ buộc trong lòng như vậy Mạc Yến thấy mình như con cá nằm trên thớt đợi người ta mổ thịt vậy, bàn tay chống vào lồng ngực vạm vỡ của hắn, cổ sức đẩy hắn ra xa thêm chút nữa. Cô cố gắng giữ tâm trạng thật bình tĩnh.

- Anh đừng có làm bừa!

- Thỉnh thoảng làm bừa chút cũng có sao chứ?

Đôi tay mạnh mẽ cơ bắp cuộn cuộn của anh ôm chặt lấy vòng eo con kiến của cô, kéo sát cô hơn vùi lòng anh.

Anh như một đứa trẻ bốc đồng, mặt anh nghiêng nhiều hơn về phía cô...

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bừa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Nghe nói ăn đu đủ hiệu quả rất tốt !

Mạc Yến muốn bỏ chạy, nhưng nghĩ đến chiếc chân đang bị thương của mình nên lại đành nhẫn nại thêm chút nữa...

Mặt hắn vẫn đang từ từ áp sát về phía cô...

- Đừng làm thế...

Tay cô giờ lên, định trước khi hai đôi môi va vào nhau sẽ kịp chặn hắn lại... nhưng hắn đã dừng lại mọi hành động ngay lúc đó...

- Bơ này!

Tay hắn giúp cô lau đi vết bơ trắng trắng không biết đã dính trên mặt cô từ khi nào? Trong lời nói của hắn có chút chê trách giễu cợt...

Người cô bất động, sắc mặt sầm xuống...

Bơ ư?

Hắn vừa nói bao nhiêu thứ khiến người ta tưởng tượng ra nhiều chuyện như vậy, lãng phí bao nhiêu cảm xúc của cô như vậy... tất cả chỉ bởi vết bọ trên mặt cô?

Hắn cố tình trêu chọc cô mà?

Thật không thể trách cô được, bởi những câu nói từ nãy tới giờ của hắn kết hợp với hoàn cảnh lúc này nữa, chỉ cần là người đủ 18 tuổi đều sẽ nghĩ giống cô mà...

- Thất vọng sao?

Hắn buông tha cho cô, bàn tay hắn xoa xoa mặt cô như nhào bột mì vậy, rồi chỉnh sửa lại quần áo cho phẳng phiu, từ từ đứng thẳng dậy, chậm rãi nói:

- Đúng là nhóc con!

Khuôn mặt Mạc Yến đỏ bừng lên, giận đến mức chỉ muốn rút chiếc giày 10 phân của mình ra gõ vào người hắn thôi.

Trêu chọc con gái nhà lành tại sao không thể cấu thành một tội chứ?

- Nghe nói đủ đủ có hiệu quả rất tốt đấy!

Bắc Tân Khởi hơi hơi quay người lại, ánh mắt đầy ám chỉ nhìn lướt qua vòng một của Mạc Yến...

"....."

Mạc Yến ngây người mất mấy giây, cúi đầu nhìn vòng một của mình, sắc mặt xanh xanh, đỏ đỏ, tái tái rất buồn cười...

Cô rất hài lòng về ngoại hình của mình...

- Bắc thiếu gia chúng ta về phòng thôi!

Đứng bên cạnh xem hai người họ đấu khẩu nãy giờ, Tô Y Y cố ý ưỡn vòng một đầy đặn của mình lên, tay ôm sát lấy vòng tay Bắc Tân Khởi, ánh mắt nhìn Mạc Yến đầy vẻ thách thức.

Hừ một con nhóc gầy gò nhỏ thó vậy mà cũng đòi chiến với à sao?

So sánh gì vậy chứ??

Cảm nhận được ánh mắt của à, Mạc Yến theo phản xạ dùng tay che đi vòng một của mình, nhìn à đầy giễu cợt.

Ra uy với ai chứ? Nhảm đối tượng rồi nhé! Đồ vú bò....

Cuộc chiến âm thầm diễn ra giữa hai người phụ nữ, hiển nhiên là Tô Y Y không hề coi Mạc Yến ra gì? Thân hình à dính chặt vào người hắn.

Mạc Yến chống tay vào tường, mượn lực để đứng dậy, nhưng chân vẫn chưa đứng vững, gót chân bỗng truyền đến cơn đau thấu tim, đau đớn khiến mặt cô tái nhợt lại, cơ thể nhỏ bé của cô lại thêm một lần nữa tiếp đất an toàn...

Hắn đi phía trước cô, nghe tiếng động, lưng hắn cứng đờ, bước chân hững hờ, đuôi mắt liếc nhanh về phía cô.

Mạc Yến đau đớn, hai hàng lông mày cau lại...

Hắn đứng đó lặng lẽ nhìn cô, bỗng hắn vung tay hất văng tay Tô Y Y ra, bước chân dài nhanh về phía Mạc Yến.

- Bắc thiếu gia...

À muốn lời hắn về với mình, nhưng hắn dường như không nghe thấy gì hết, đôi chân vẫn hướng bước về phía Mạc Yến...

Mạc Yến không ngờ hắn lại quay lại, nhìn hắn với ánh mắt lạ lùng.

Bắc Tân Khởi đến bên cô, không nói lời nào, cúi xuống bế cô lên.

Thân hình bé nhỏ của cô được ôm gọn trong vòng tay vững chắc của hắn.

Hơi ẩm quen thuộc, mùi hương quen thuộc khiến Mạc Yến thất thần..

- Tôi có thể tự đi được mà.

Tay đẩy hấn ra, muốn tự mình bước đi, hấn ôm cô chặt hơn.

- Im ngay!

Mạc Yến: "...."

Ngay vừa nãy thôi, Tô Y Y còn không coi Mạc Yến ra gì... cũng không ngờ hấn lại hành động như vậy, ngay người trong giây lát rồi cất tiếng:

- Bắc thiếu gia, cô ta là ai vậy?

Mạc Yến và Mi Na xuất hiện như vậy đã khiến tâm trạng ả vô cùng khó chịu rồi... lại còn bị nói đến vài câu kia nữa, rồi bây giờ Bắc Tân Khởi còn tỏ thái độ thân mật thế này... tất cả mọi thứ đều khiến cho ả thấy bất bình...

Bọn họ có quan hệ như thế nào?

Từ đầu đến cuối không hề chính diện nhìn ả, Bắc Tân Khởi quay lại, không chút biểu cảm:

- Đây không phải là việc cô cần quan tâm!

Câu nói lạnh lùng khiến Tô Y Y không biết nên phản ứng thế nào...

Đúng vậy, việc của hấn, không hề liên quan gì tới ả...

Ả không là gì của hấn, thậm chí hấn và ả hôm nay mới gặp nhau lần đầu...

Nhưng, ả không cam tâm.... Có gì người xinh đẹp, thân hình bốc lửa như ả lại bị đối xử lạnh nhạt như này?

- Bắc thiếu gia chúng ta về phòng, tiếp tục nhé!

Ả cố kìm chế cơn giận trong lòng, tiếp tục cố gắng dụ dỗ Bắc Tân Khởi...

Bước chân Bắc Tân Khởi dừng lại, liếc nhìn ả một cái, rồi lại dón ánh nhìn lên người Mạc Yến.

- Tôi lập tức rời đi!

Bắt gặp ánh mắt anh, nghĩ rằng hấn coi cô như một chú kì đà cần mồi, Mạc Yến rất nhanh nhẩu đẩy lui vòng tay hấn ra, cố gắng thoát ra khỏi tay hấn... Bắc Tân Khởi ôm chặt thân hình bé nhỏ của cô hơn, bàn tay hấn giữ chặt tay cô không cho cô động đậy...

Một động tác nhỏ như vậy đủ khiến Tô Y Y và Mạc Yến bất ngờ...

Mạc Yến không ngờ hấn lại làm như vậy còn Tô Y Y càng lúc càng không cam tâm...

- Bắc thiếu gia...

Đôi tay ả chuẩn bị chạm tới tay hấn, hấn tránh xa ra, lạnh lùng nhả chữ:

- Tránh đường!

Hai chữ không chút cảm xúc đi kèm, khác hấn với thái độ dành cho Mạc Yến, tay ả ngưng lại trong không trung...

Người đàn ông quá lạnh giá...

- Bắc thiếu gia, tôi...

Mở miệng định giải thích gì đó...

Tiếng nói lạnh lùng của hấn lại vang lên:

- Đừng bắt tôi phải nói thêm lần nữa!

Câu nói chưa kịp thốt ra, Tô Y Y...

Người phụ nữ đeo bám lẽo nhèo thật không thể yêu thương được...

Giận giữ lờm Mạc Yến một cái thật dài, ả lù người qua một bên...

Thân phận Bắc Tân Khởi cao quý như vậy ả không dám chống đối hẳn, nếu không cuối cùng chịu thiệt không ai khác mà là chính ả...

Từ đầu đến cuối, Mạc Yến cũng chỉ lặng im, dường như đã quá quen với cảnh này...

Bắc Tân Khởi không để ý đến Tô Y Y thêm chút nào nữa, bé Mạc Yến đi về phía căn phòng ngủ khi này.

- Rời! Bây giờ thì hãy giải thích cho tôi biết tại sao tối nay cô lại có mặt ở đây?

Mạc Yến thấy hẳn không còn giận giữ nữa, chu chu mỏ, cúi đầu xuống nói:

- Mi Na là bạn rất thân của tôi, hai ngày trước bị cấp trên giao nhiệm vụ, nếu không đạt thành tích thì sẽ bị khai trừ. Hôm nay về nhà thì thấy mẹ tôi bảo hôm nay anh về... Và trong tay mẹ lại đang có hai thiệp mời mà nhà anh gửi cho chúng tôi... Nên tôi đã đưa Mi Na cùng đến đây...

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Đang nghĩ đến ai...?

- Chỉ vì công việc của bạn cô?

Ánh mắt anh lạnh lạnh nhìn cô, tiếng nói vẫn bình bình không cảm xúc mà mang chút hơi lạnh giá...

Cô xuất hiện trước mặt hẳn chỉ bởi vì thành tích công việc của bạn ư?

- Tôi biết làm vậy là không đúng, tôi đưa Mi Na đến cũng không ngờ lại bắt gặp cảnh này, tôi chỉ định chụp tạm vài bức ảnh về anh là được, không ngờ lại gặp cảnh này, vừa xong thật chỉ là trùng hợp ngẫu nhiên mà thôi.

Mạc Yến vội giải thích.

Bắc Tân Khởi nhìn cô, dường như đang đánh giá về tính chân thật trong lời nói của cô.

Mạc Yến bị hẳn nhìn chăm chăm như vậy, cơ thể cô bắt đầu động đậy định đứng dậy.

Một cô gái bị một chàng trai bế như này, lại bị nhìn chăm chăm như thế, cảm giác rất kì quặc mà.

Bắc Tân Khởi chú ý đến từng cử chỉ của cô, bắt gặp sự hoảng loạn trong ánh mắt cô, tâm trạng hẳn vui hơn hẳn.

Sau đó, cô nghe thấy hẳn nói:

- Mạc Yến à, 10 lần thì có đến 9 lần việc tốt như này của tôi bị cô làm đứt đoạn, người ngoài không biết lại nghĩ rằng cô có ý đồ gì đó xấu với tôi đấy!

Tiếng nói của hẳn âm trầm mang chút trêu chọc, cổ ý nhấn mạnh hai chữ "ý đồ".

- Anh nghĩ nhiều quá rồi!

Cô lờm anh một cái, giọng điệu bình tĩnh hơn khá nhiều!

Tự cho mình là người đàn ông kim cương người người muốn cướp sao chứ?

- Oh thế không phải thật à?

Anh nhìn cô không chớp mắt, giọng điệu có chút gì đó thất vọng.

- Tất nhiên là không phải rồi!

Cô nghiêm nghị nhìn anh, cô đối với người đàn ông như anh không có chút cảm xúc nào cả.

Bắc Tân Khởi cười nhạt nhạt, bé cô đi về phía căn phòng khi này hẳn ở cùng Tô Y Y.

Cái câu nói lúc này, tất nhiên chỉ là nói đùa... Nhưng bao nhiêu lần có phụ nữ tìm cách tiếp cận hẳn là y như rằng sẽ bị Mạc Yến bắt gặp.

Hắn cũng không lí giải nổi sao lại có sự trùng hợp như vậy nữa.

Thân phận cao quý,tướng mạo xuất chúng,chủ định rằng hắn khác người...

Khi xưa, còn ở trong nước, thường hay có phụ nữ chủ động tiếp cận hắn nhưng lần nào cũng bị Mạc Yến bắt gặp.

Mà chỉ cần cô xuất hiện thì những cô gái muốn dụ dỗ hắn đều chịu thua...

Còn bắt hắn diễn cảnh nóng bỏng với những cô gái khác trước mặt Mạc Yến thì hắn cũng không làm được.

Bế cô vào trong phòng,đặt cô lên giường,quay người đi lục tìm đồ dùng thuốc thang các loại.

Mạc Yến ngồi trên giường,ánh mắt nhìn tấm ga trải giường trắng tinh... Trong đầu bỗng xuất hiện hình ảnh Tô Y Y khi này mãi mê kêu gọi hắn, trong lòng nảy sinh cảm giác ghê tởm, nhồm người dậy, cô chuyển sang ghế ngồi.

Bác Tân Khởi tìm thấy thuốc,đến bên cô,thấy cô chuyển chỗ ngồi, ngây người chút nhưng cũng không nghĩ gì khác.

Mở hộp đựng thuốc,cúi xuống bên cạnh cô,bàn tay anh nhắc chân cô lên.

Bình thường Mạc Yến rất thích đi giày bệt,không mấy khi đi giày cao gót,nhất là thể loại gót nhọn này lại càng ít đi... Đôi giày này là mẹ cô mua cho,ngày thường đều vứt trong góc tủ, tối nay là lần đầu cô đi đôi giày này nên càng không quen.

Thế nên khi này ngã một cái càng thêm đau, mắt cá chân giờ xưng vù lên.

- Không quen đi giày cao gót thì đừng học đòi đi đôi cao như vậy!

Kiểm tra qua vết thương của cô,quay người tìm thuốc trong hộp thuốc,khẩu ngữ như trâm tọc lại như trách móc về sự vô ý của cô.

- Vâng.

Cô đáp lại một cách vô thức, tâm trí vẫn đang nghĩ đến cảnh cô bất gặp khi này.

- Lần sau nếu muốn đến thì nhớ báo trước cho tôi!

Hắn giúp cô bôi thuốc,giọng nói trầm ấm lại vang lên trong căn phòng tĩnh mịch.

- Vâng!

Cô vẫn trả lời trong vô thức như vậy, anh nói gì cô đều nghe.

Bác Tân Khởi cảm thấy lời nói của mình không chút trọng lượng đối với cô, bàn tay dừng lại việc bôi thuốc,ngước mắt, thấy cô đang thất thần suy nghĩ việc gì đó... tay dùng lực ấn mạnh chỗ bị thương...

Bất ngờ bị đau, sắc mặt Mạc Yến trắng bệch,kêu lên vì đau.

Cô lườm anh,chi trích anh:

- Bác Tân Khởi anh đang trả thù tôi sao?

- Trong đầu cô đang nghĩ đến ai?

Hắn cũng không phủ nhận, nheo nheo mày, giọng điệu đầy vẻ không quan tâm.

Liên quan gì anh chứ?

Một loạt ánh lườm sắc nhọn từ cô tấn công hắn, tiếng nghiến răng nghiến lợi vang lên...

Cuối cùng cô cũng không nói ra...

- Ngoan nào, rất nhanh sẽ hết đau thôi!

Hắn hài lòng trước sự nhẫn nhịn của cô,gì tay ra vỗ vỗ đầu cô như đang vỗ về thú cưng của mình vậy... lại tiếp tục xoa thuốc cho cô.

Mạc Yến tức giận chỉ muốn đập cho hắn một phát...

Vuốt ve con chó con mèo sao?

Động tác này thật quá đáng mà!

- Để tôi tự làm được rồi!

Bàn tay cô chặn tay hắn lại, định đẩy tay hắn ra... Hắn nhẹ nhàng nắm lấy tay cô, đặt ra chỗ khác, đặt chân cô lên đùi hắn, tiếp tục xoa thuốc.

Động tác tự nhiên, khiến cô ngây người, ánh mắt cô nhìn vào vết giày cao gót in trên chiếc quần là lượt phẳng phiu của hắn.

Mạc Phi còn nhớ rất rõ, hắn rất sợ bẩn.

Bác Tân Khởi dường như không mấy để tâm chuyện đó, tập trung xoa vết thương cho cô, rồi băng bó vết thương hết sức cẩn thận.

Đứng dậy, phúi phúi vết bụi trên quần, cúi xuống bế cô bước đi ra phòng ngoài.

- Tôi tự đi được!

Mạc Yến vó chút không quen khi bị anh bế, mặc dù lúc nhỏ không ít lần bị anh bế như thế....Nhưng giờ lớn cả rồi, tự nhiên bị một người đàn ông bế trong lòng như vậy, cô ngại.

- Đâu phải tôi chưa bao giờ bế cô chứ!

Hắn nói vậy rồi tiếp tục bước đi.

Mạc Yến cảm giác như danh tiết của mình đang bị hủy hoại nghiêm trọng..

Đó đều là chuyện của những năm mấy tuổi rồi chứ?

Bây giờ cô lớn rồi, không còn là bé gái ngây xưa nữa...

Hắn cúi xuống nhìn khuôn mặt đầy biểu cảm của cô, đôi môi mỏng ẩn hiện nụ cười vui vẻ.

Cô gái hắn đang ôm trong lòng đã lớn lên nhiều, có vẻ gầy hơn trước nhưng vẫn vô cùng mềm mại, ôm cô trong lòng như ôm một cục bông mềm mềm, cảm giác rất tuyệt!

Hai người đi trong im lặng, bước từng bước trên hành lang của chiếc du thuyền. Bước đến cửa phòng lớn thì vừa hay lại gặp mấy người bạn của hắn.

- Xong việc nhanh vậy á?

Không nhìn rõ mặt người con gái hắn ôm trong lòng, vẫn nghĩ đó là Tô Y Y, Mộ Thâm cười cợt trên choker.

Câu trên trọc khiến Mạc Yến rất ngại, trong lòng có chút không vui.

Cô không thích người khác coi cô giống như những cô gái tìm mọi cách tiếp cận hắn kia.

Sắc mặt không vui, cô từ từ quay mặt lại nhìn người vừa mở lời trên choker.

Mộ Thâm nhìn khuôn mặt cô, ngây người ra mất một lúc, ánh mắt nhìn sang Bác Tân Khởi, chậm chậm nói:

- Khẩu vị của cậu càng lúc càng tạp rồi!

Sắc mặt Bác Tân Khởi đen xì xì, hận một lỗi không thể ra tay đánh Mộ Thâm một đấm.

Dám coi hắn là kẻ ăn tạp ư?

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Thanh mai trúc mã...

- Nhìn không ra là cậu còn thích cả hình mẫu nữ sinh cơ đấy!

Phạm Quân liếc nhìn Bác Tân Khởi, ánh mắt chậm chậm nhìn sang khuôn mặt Mạc Yến.

Mạc Yến năm nay 19 tuổi, thiên sinh khuôn mặt trẻ con dễ thương, dung mạo không quá xinh đẹp nhưng rất duyên, ưa nhìn, khí chất thanh tao... Nhìn

cô lúc nào cũng trẻ hơn tuổi thực của mình nhiều, rất giống một nữ sinh trung học.

Khuôn mặt vốn đã không vui vẻ của Bắc Tân Khôi nghe Phàm Quân nói vậy thì lập tức càng trùng xuống.

Thật là lũ bạn đều, chỉ tại hấn chọn bạn không cẩn thận mà.

- Biến!

Vắt lại một từ với âm lượng cực đại,hấn bẻ Mạc Yến bước từng bước lớn ra phía ngoài.

- Đêm nay cậu là nhân vật chính đấy, cứ vậy mà rời đi sao?

Phía sau truyền đến tiếng của Mộ Thám kèm theo tiếng thở dài.

Bắc Tân Khôi vẫn bước đi không chút để ý đến hội bạn thân.

Mộ Thám đứng đó, có chút khó hiểu về hành động của Bắc Tân Khôi tối nay.

Bỏ rơi cả một đám bạn không quản bẻ theo một cô gái rời đi,đây vốn không phải tác phong của Bắc Tân Khôi.

- Nhìn con nhỏ đó quen quen.

Nhìn chăm chăm vào thân hình càng đi càng xa của hai người họ, Mộ Thám lẩm bẩm một mình bỗng kêu lên:

- Cô bé thanh mai trúc mã nhà hàng xóm!

Phàm Quân cũng ngơ ngời, đương ánh nhìn về phía hai người họ vừa rời đi.

Bạn bè của Bắc Tân Khôi đều biết rằng hấn có một tiểu thanh mai trúc mã, hai người cùng nhau lớn lên,trước khi Bắc Tân Khôi ra nước ngoài thì hầu như họ lúc nào cũng dính với nhau.

Bao năm nay, những cô gái xung quanh Bắc Tân Khôi rất nhiều, nhưng đa phần đều như khách qua đường, trừ mỗi vị thanh mai trúc mã kia.

Mộ Thám và Phàm Quân đều chưa chính thức gặp mặt Mạc Yến, đến Bắc gia chơi thỉnh thoảng cũng gặp cô,nhưng chỉ thấy bóng lưng hoặc nửa khuôn mặt cô nên cũng không biết rõ. Hôm nay là lần đầu họ chính thức gặp cô.

Phàm Quân lặng lẽ nhìn theo hình bóng họ, dướn dướn mảy.

Bỏ lại tất cả mọi người mà đưa cô gái đó đi... Xem ra thanh mai trúc mã này rất đặc biệt mà!

Bắc Tân Khôi bẻ cô đi ra khỏi du thuyền,xuống thuyền,từng bước dài hướng về nơi đỗ chiếc xế sang của mình.

Bờ biển hiện giờ rất yên tĩnh,hàng cây xanh bao trùm quanh bờ biển, đưa mắt nhìn toàn bãi biển... gió biển lành lạnh kèm theo vị mặn đặc trưng của biển phả vào người họ... rất dễ chịu.

Mạc Yến nằm gọn trong vòng tay hấn,gương mặt nhỏ nhắn ngược nhìn hấn,nhìn khuôn mặt hấn cô có chút thất thần.

Từng đường nét trên khuôn mặt Bắc Tân Khôi đều rất đẹp, ngũ quan như được thượng đế cẩn thận nhào lặn từng nét từng nét vậy, đẹp cuốn hút khiến người khác không rời mắt nổi. Đôi mắt sâu thẳm thẳm như một đại dương để khiến người khác chìm đắm trong đó.

Khuôn mặt ấy, dường rằng Mạc Yến đã quen nhìn mười mấy năm rồi nhưng mỗi khi chăm chú ngắm nhìn vẫn đủ khiến cô thất thần như vậy.

Thần trí chưa kịp bay xa,đã bị cô lôi lại.

Mạc Yến à đầu mảy có vấn đề sao? Người như Bắc Tân Khôi mà mảy cũng có thể bị mê hoặc sao?

Tự giễu cợt bản thân,cô không nhìn hấn nữa.

Bắc Tân Khôi bẻ cô đến bên chiếc xe, đặt cô ngồi vào trong xe,rồi hấn ngồi lên ghế lái,rời khởi động xe nhằm hướng nhà của hai người họ mà thẳng tiến.

Mạc Yến im lặng trên cả quãng đường, chỉ khi chỗ chân bị thương lên con đau đột ngột thì cô mới nhăn nhó xuyt xoa một chút, còn lại một câu cũng không nói.

Nhà của Bắc Tân Khôi và Mạc Yến ngay cạnh nhau,một trái một phải,đều là biệt thự, đẳng cấp và quy mô như nhau.

Đến trước cửa nhà, Bắc Tân Khôi xuống xe,thay cô mở cửa xe định bẻ cô xuống,tay mới giờ ra thì đã bị cô đẩy ra.

- Để tự tôi!

Từ trong xe thò một chân xuống đất, chống tay vào cửa xe cô đứng thẳng dậy, giọng nói đầy vẻ cách xa.

Tay hấn cứng đơ trong không trung, lông mày nhíu lại.

Thái độ này của cô, anh không thích chút nào.

- Tối nay cảm ơn anh nhé!

Không nhìn thẳng vào hấn, Mạc Yến cố đứng vững, co duỗi chân bị thương, nói với hấn một câu khách sáo, chân thấp chân cao đi về phía nhà mình. Thậm chí không cho hấn cơ hội nói dù chỉ một câu.

Bác Tân Khởi đứng trước cửa nhà họ Mạc, thông qua khe cổng hấn thấy cô bước từng bước chậm chạp, ánh mắt hấn thâm trầm..

Tiểu nha đầu này đang cố ý giữ khoảng cách với hấn?

Tự khi nào, cô bé xinh xắn như búp bê ngày nào lại xa cách hấn đến vậy?

Hấn và cô chính là thanh mai trúc mã mà người đời ai vốn cũng ngưỡng mộ.

Hai nhà rất gần nhau, khi mà Mạc Yến vẫn còn nằm trong bụng mẹ thì hấn đã ngày ngày xuất hiện quanh thế giới của cô. Khi cô được sinh ra thì hầu như ngày nào cũng gặp mặt nhau... Cả hai đều có cang dễ dàng phát hiện ra nhau trong nhà của mỗi người họ, cùng nhau ăn cơm, cùng học, lúc bé thậm chí còn ngủ cùng nhau... cả hai thân quen đến mức không thể thân hơn được nữa...

Bác Tân Khởi lớn hơn Mạc Yến 4 tuổi, khi cô được sinh ra, hấn cũng ở bệnh viện, đứa trẻ mới sinh, da mặt vẫn còn nhăn nhúm, giây phút đầu tiên cô mở mắt, người đầu tiên nhìn thấy không phải bác sĩ cũng không phải bố hay mẹ mà chính là hấn.

Đúng vậy, chính hấn.

Bác Tân Khởi chính là người đầu tiên xuất hiện trong thế giới của cô.

Vì việc đó mà ba mẹ cô hết sức bất mãn, con gái bảo bối của họ, chờ đợi bao lâu mới ra đời vậy mà đến thế giới này vẫn chưa gặp bố mẹ thì đã gặp hấn, thật là tiểu tử đáng ghét...

Người nhà Bác gia đối xử rất tốt với Mạc Yến, giống như rất nhiều bà mẹ muốn sinh con gái nhưng cuối cùng lại sinh ra một cậu con trai, Bác phu nhân Hạ Lan yêu thương Mạc Yến như chính con gái ruột của mình vậy, yêu thương cô không kém gì người thân ruột thịt của cô.

Bởi mối quan hệ thân thiết ấy mà ngày nhỏ Mạc Yến rất thích đến Bác gia chơi... Lúc bố mẹ cô bận việc thì thường mang cô sang gửi ở nhà hấn.

Tiểu nha đầu xinh xắn, khi cười hàng lông mày cong cong rất đáng yêu, rất dễ thương... khi im lặng thì cô tinh tế nhẹ nhàng như búp bê được bày trong tủ kính, Hạ Lan rất yêu quý cô, nên thường tự mình chăm sóc cô, tự mình làm đồ ăn cho hai đứa trẻ, còn hay sai con trai phục vụ cô bé, Mạc Yến thật sự đã là một thành viên trong Bác gia.

Khi nhỏ, Mạc Yến rất quấn hấn, thường xuyên chạy sau lưng hấn mà gọi "anh Tân Khởi, anh Tân Khởi"

Giọng trẻ con ngọt ngào, mềm mềm, tựa như món kẹo ngọt ngon nhất thế gian, ngọt đến tận sâu thẳm tâm hồn.

Hấn và Mạc Yến là điển hình của mối quan hệ thanh mai trúc mã nhưng khi lớn lên thì không giống như các cặp thanh mai trúc mã khác nữa...

Không biết từ khi nào, Mạc Yến cố ý lánh xa hấn, cố tình giữ khoảng cách giữa hai người... Cách xưng hô cũng khác, từ anh Tân Khởi thành đầy đủ cả họ và tên...

Tại sao lại như vậy?

Hấn không hiểu...

Con gái lớn lên, suy nghĩ cũng thật khó hiểu...

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Bắc thiếu gia tới thăm...

Mạc Yến bước vào tới nhà, đang định đi thẳng lên phòng, vừa bước lên cầu thang, tiếng An Nhã vọng ra từ một góc trong phòng khách:

- Sao về sớm thế?

Bước chân Mạc Yến chậm lại, nghiêng đầu nhìn một cái, khẽ gật đầu.

- Vâng!

- Tân Khởi đâu?

An Nhã hỏi một câu như lẽ hiển nhiên.

Mạc Yến bị hỏi vậy thì hơi bất ngờ.

Tại sao nhìn thấy cô về thì câu đầu tiên là hỏi về Bắc Tân Khởi chứ?

Cô và hắn có thân thiết tới mức khiến người khác cứ nhìn thấy một trong hai người là lại nghĩ ngay tới người còn lại không vậy?

An Nhã không hài lòng về sự im lặng của cô con gái diêu, nhìn cô, hỏi tiếp:

- Mẹ đang nói chuyện với con đấy!

- Con về trước.

Mạc Yến trả lời qua loa cho xong chuyện...

An Nhã có chút bất ngờ về câu trả lời này.

Hôm nay Tân Khởi về nước, mà Mạc Yến và Tân Khởi cùng lớn lên bên nhau, quan hệ thân thiết vô cùng, xa nhau bao năm giờ mới gặp lại, không thể nào về sớm vậy được chứ?

An Nhã dùng ánh mắt kì lạ nhìn Mạc Yến, định hỏi cho ra nhẽ, Mạc Yến vội chặn lại:

- Mẹ nếu không còn việc gì khác, con lên lầu trước đây!

- Ai bảo con là ta không còn việc gì khác...

An Nhã định phản bác, Mạc Yến đã quay lưng bước từng bước tập tễnh lên lầu.

An Nhã vốn định gọi cô quay lại nhưng nhìn dáng đi của con gái lại cố nhịn lại...

Nể tình con bé bị đau chân nên không làm khó nó nữa...

Mạc Yến về đến phòng, khóa trái cửa, lấy từ trong tủ quần áo ra chiếc áo ngủ định cứ thế mặc luôn, vừa kéo chiếc dây váy xuống bỗng nhớ ra chuyện gì, vội dừng tay, hướng ánh nhìn về phía cửa sổ.

Cửa sổ đang mở toang, bên ngoài cửa sổ là thềm phơi nắng, đối diện thềm phơi nắng lại là một thềm phơi nắng của một căn phòng rất nam tính, trong phòng được trang trí bởi hai màu xám, trắng là chủ yếu.

Cửa sổ hai căn phòng và cả thềm phơi nắng đều đối diện nhau, ở giữa có trồng một cây mộc lan rất lớn. Đứng trong phòng này là nhìn rõ toàn cảnh trong phòng đối diện, cự li rất gần, từ bên này trèo sang bên kia là chuyện quá đơn giản.

Thời gian mà Bắc Tân Khởi ra nước ngoài, căn phòng đối diện luôn trống không, nhưng giờ, hắn đã trở về...

Ngay người mất mấy giây, lò dò bước tới bên cửa sổ định kéo rèm cửa xuống, một thân hình cao lớn xuất hiện trong tầm mắt Mạc Yến.

Bắc Tân Khởi vừa lên đến phòng, vừa bước vào cửa đã nhìn thấy cô đứng bên cửa sổ, có chút bất ngờ, nhìn cô, ánh nhìn dần dần chuyển xuống đôi vai cô.

Mạc Yến mặc chiếc váy lễ phục, vào phòng là định thay đồ luôn, khoá sau đã kéo xuống, bộ váy buông lơi trên bờ vai, bờ vai căng đầy sức sống lộ ra...

Nàn da của cô rất trắng, trắng hồng khỏe khoắn, tựa như một miếng ngọc thượng đẳng, được soi rọi dưới ánh đèn như được bọc lên một vàng hào quang, mờ mờ ảo ảo, như gần như xa, toàn thân cô toát ra sự gợi cảm không hề phù hợp với khuôn mặt trẻ con của cô.

Bắc Tân Khởi không ngờ khi vừa bước chân vào phòng lại có thể bắt gặp một mỹ sắc tới vậy, đôi mắt hắn mãi mê ngắm nhìn đôi vai trần quyền rũ của cô.

Lúc đầu Mạc Yến không hiểu hắn nhìn gì, đến tận khi thấy ánh mắt hắn thay đổi, dần dần chuyển xuống phía dưới, cô ngo người, mặt ửng đỏ, ngay lập

tức hết âm lên.

- Aaaaaaaaaaaaa....aaa

Ngay sau là tiếng rèm bị kéo kín mít.

- Đâu phải chưa từng nhìn thấy chứ?

Phía ngoài, hần cười rất khẽ...

- Đó là chuyện lúc nhỏ!

Mạc Yến tức giận, lém thật mạnh chiếc gối ôm về phía cửa sổ.

Tiếp đó, bên ngoài vang lên tiếng than của hần.

Mạc Yến lấy làm bất ngờ, từ khi nào cô ra tay chuẩn như vậy rồi chứ?

Bắc Tân Khởi đứng trên bậc phơi nắng, trong tay hần đang ôm một cái gối ôm với hình thù rất đáng yêu vừa bay từ phía cửa sổ đối diện đến.

Ngắm nhìn chiếc gối ôm, nghĩ tới khuôn mặt ửng đỏ của cô, trong lòng thấy vui đến lạ.

Đúng vậy, nhìn cô hoảng loạn vậy hần thậm chí còn thấy có sức hút hơn cả khi nhìn những cô gái khác ăn mặc mát mẻ tìm cách tiếp cận hần.

Mạc Yến kéo rèm xuống, bước ngay vào phòng tắm, đánh răng rửa mặt và ngâm mình trong bồn tắm, 30 phút sau định lấy quần áo để thay, nhưng tay quờ quạng mãi mà không tìm thấy đồ đâu...

Đang nhắm mắt tận hưởng sự thư thái, bỗng cô bật dậy, ngờ người giầy lát, nhìn sang khu để đồ thay.

Cô không mang đồ thay mới vào.

Quần áo thay mới lúc này cô đã chuẩn bị rồi, nhưng khi này sự xuất hiện của Bắc Tân Khởi đã khiến cô quên đem theo vào phòng tắm.

Quan trọng hơn nữa là, hình như cô cũng quên mất không đóng cửa phòng mình rồi..

Mạc Yến giận bản thân mình, vỗ mạnh mấy cái vào đầu, rồi đổ hết mọi lỗi lên đầu Bắc Tân Khởi.

Giờ phải làm sao?

Dưới lầu, do sự xuất hiện bất ngờ của một vị khách, không khí rất náo nhiệt.

- Tân Khởi, giờ này không phải là cháu cần phải có mặt ở bữa tiệc sao?

An Nhã dẫn theo Bắc Tân Khởi vào phòng khách, mời hần ngồi, ánh mắt dịu dàng nhìn hần.

Ánh mắt Bắc Tân Khởi nhìn quanh một lượt căn phòng, đưa cho An Nhã hai hộp quà, cười nói:

- Cháu vừa về nước, nghĩ tới việc đã lâu không đến thăm chú và thím rồi nên mới vào thăm chú thím, đây là món quà nhỏ cháu tặng chú thím ạ.

An Nhã biết hần từ khi hần còn nhỏ xiu, mỗi khi Bắc gia có người xuất ngoại về thì đều mang theo quà cho Mạc gia. Giờ nhận quà từ tay Bắc Tân Khởi cũng không ngạc nhiên, không khách sáo mà nhận lấy món quà.

- Cháu thật có tâm, thím thay mặt chú cảm ơn cháu nhé!

Hần mỉm cười, ánh mắt như vô tình nhìn lên phía trên lầu, như không có chuyện gì, hần hỏi:

- Mạc Yến có nhà không ạ?

- Có. Tôi nay nó đến bữa tiệc mà cháu tổ chức, đi một mình mà mang theo cả 2 tờ thiệp mời, nhưng cuối cùng không biết thế nào mà về từ sớm.

Bắc Tân Khởi biết rõ đầu đuôi câu chuyện, cũng không giải thích gì, chỉ cười:

- Mạc Yến vẫn ổn chứ ạ?

An Nhã chỉ nghĩ là hần quan tâm tình hình gần đây của Mạc Yến nên nói:

- Đừng nhắc con nhỏ cứng đầu đó nữa, đều không làm gì cho chú thím yên tâm. Lúc trước kêu nó chọn học quản lý xí nghiệp để sau này giúp đỡ công ty của gia đình, nó nhất định không chịu. Quyết học bằng được ngành thiết kế... Giờ ra trường mấy tháng rồi mà đã xin được việc đâu? Thật là làm mất mặt

ta quá!

Trong thành phố C này, Mạc gia cũng thuộc một gia đình giàu có, kinh doanh một công ti loại nhỏ, thực lực dù không thể so sánh với tập đoàn lớn như của Bắc gia nhưng cũng không đến mức phải để con gái ra ngoài đi làm thuê kiếm tiền?

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Muốn giết người diệt khẩu...

An Nhã và Mạc Nam Phong lúc đầu là muốn Mạc Yến học chuyên ngành quản lý, sau đó về giúp gia đình. Nhưng Mạc Yến lại không chịu, nhất quyết theo học chuyên ngành thiết kế. Điều này khiến An Nhã rất không hài lòng mà cần nhen suốt.

Bắc Tân Khởi không nói gì mà chỉ ngồi cười nhẹ nhàng nghe An Nhã kêu ca.

Thật ra An Nhã đã nói hơi quá, Bắc Tân Khởi là người hiểu rất rõ, Mạc Yến từ nhỏ đến lớn đều rất thông minh, làm gì có chuyện không xin được việc?

Những năm qua, mặc dù không ở trong nước nhưng những việc liên quan tới Mạc Yến hẳn đều nắm rõ, ảnh của cô, những việc xảy ra trong cuộc sống hàng ngày của cô, cách một khoảng thời gian sẽ có người tự động cập nhập báo cáo lại với hắn. Mặc dù cả hai cách nhau nửa vòng trái đất nhưng Mạc Yến chưa bao giờ bước ra khỏi cuộc sống của hắn.

An Nhã bắt đầu câu truyện và cứ thế như một dòng sông không ngừng chảy:

- Giờ đã 19 tuổi rồi, ngay cả bạn trai cũng không có, cháu nói chú thích có phải lo lắng không cơ chứ? Con gái một là tìm cho mình một tấm chồng tốt còn không thì phải có một công việc ổn định. Nhưng cả hai việc này nó đều chả đạt được. Haizz con nhỏ này tại sao toàn khiến cho ta không an tâm chút nào vậy chứ? Nếu Mạc Yến được một phần như cháu thôi thì thích với chú của cháu đã yên tâm lắm rồi!

Nói rồi lại than thở thêm câu:

- Xem ra phải sắp xếp thời gian cho nó đi xem mặt thôi!

Nghe vậy trong lòng hắn có chút gì đó khác lạ, ánh mắt vốn điềm tĩnh dường như bỗng xuất hiện một vết rạn nhỏ:

- Thích à, Mạc Yến vẫn nhỏ mà, chưa cần phải đi xem mặt vậy đâu.

- Cháu không hiểu đâu!

An Nhã khẽ lắc đầu.

- Con trai và con gái vốn không giống nhau. Tuổi xuân của con gái có hạn, lúc này không lo tìm một người tốt để lấy làm chồng, sau này chỉ còn cách đợi người khác lựa chọn thôi!

- Đâu nghiêm trọng vậy chứ?

Hắn dường như đang thấy cảnh An Nhã có ý đóng gói Mạc Yến để đem vớt ra khỏi cửa vậy.

An Nhã phản bác:

- Sao không nghiêm trọng chứ? 19 tuổi đầu rồi, công việc không có, bạn trai cũng không có lấy một mống... Người làm mẹ như thích cũng phải đau đầu thay nó rồi!

-...Để Mạc Yến gia nhập Bắc Thị đi ạ. Mạc Yến học chuyên ngành thiết kế, gia nhập Bắc thị là quá đúng rồi! Cháu lên gác tìm cô ấy đây ạ!

Bắc Tân Khởi ngắt lời An Nhã, nói vậy rồi đi nhanh lên gác.

An Nhã ngơ ngác nhìn theo bóng lưng hắn, khuôn mặt rất biểu cảm.

Đúng rồi! Sao mình không nghĩ ra nhỉ?

Quy mô của tập đoàn Bắc thị rất lớn, kinh doanh sản xuất nhiều lĩnh vực, trong đó chủ đạo là lĩnh vực trang sức đá quý, tham gia nắm giữ chức vụ đa phần là những nhà thiết kế nổi tiếng trong nước và thế giới, tùy tiện nói ra tên một trong số những người họ cũng đủ gây ảnh hưởng đến ngành trang sức đá quý thế giới. Mạc Yến nếu có thể gia nhập Bắc thị thì tiền đồ sẽ rất sáng lạng.

Chỉ là sao cứ có cảm giác mình đã và đang nuôi hộ con gái cho nhà người khác vậy nhỉ?

Ví dụ lấy chồng rồi thì đã đành, giờ thì chưa gì đã vì làm việc cho nhà người khác rồi....

An Nhã nghĩ không thông, lúc đầu Mạc Yến nhất quyết theo ngành thiết kế trang sức là vì sao?

An Nhã nghĩ mãi nghĩ mãi và cuối cùng tự động liên tưởng việc này liên quan đến Bắc Tân Khởi.

Mạc Yến... là vì Bắc Tân Khởi mà quyết định vậy sao?

Căn phòng trên gác, Mạc Yến không mang theo đồ để thay, lại tiếp tục ngâm mình trong bồn tắm một lúc nữa, đến khi nước lạnh rồi mới đứng dậy.

Phòng của cô nên thật ra cô có thể ra bên ngoài phòng rồi lấy đồ để thay cũng được nhưng cô đã quên đóng cửa phòng, cô sợ khi mình vừa bước ra thì có ai vô tình đi vào.

Đứng thêm lúc nữa trong phòng tắm, nghe ngóng động tĩnh bên ngoài, không thấy tiếng bước chân, Mạc Yến lấy một chiếc khăn mặt lớn quấn lên người.

Chiếc khăn này to hơn khăn mặt bình thường một chút nhưng không thể thoải mái như khăn tắm được, nhưng cơ bản vẫn miễn cưỡng che được những phần nhạy cảm.

Tay giữ chiếc khăn, Mạc Yến mở cửa nhà tắm chạy ra chốt cửa phòng lại, thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ cần đóng được cửa phòng là có thể yên tâm rồi.

Tự chiếc khăn quấn trên người xuống, lau lau bộ tóc dài ướt, xong rồi đi đến trước tủ quần áo.

Lấy ra chiếc váy màu trắng, nhìn ngắm rồi lại treo vào tủ, lấy ra chiếc váy màu đen.

Nhưng vẫn chưa mặc lên người lại thấy màu quá tối, nhét lại vào tủ, cứ vậy mấy lần... Cuối cùng chọn chiếc váy màu xanh ngọc để mặc, chậm chạp mặc chiếc váy xong, cô quay người đến chiếc bàn trang điểm, bật máy sấy sấy tóc, bỗng một dáng người cao lớn xuất hiện trong chiếc gương bàn trang điểm.

Bắc Tân Khởi đứng trên bậc thềm phơi nắng, ánh mắt xuyên qua tấm kính cửa sổ nhìn cô đang đứng cạnh bàn trang điểm...

"Bụp"

Mạc Yến kinh ngạc nhìn người bỗng nhiên xuất hiện, chiếc máy sấy đang cầm trên tay rơi xuống nền nhà.

Anh, anh ta sao lại ở đây?

Hắn nhìn thấy, thấy hết rồi...

Nghĩ lại toàn cảnh sau khi ra khỏi phòng tắm, cô chỉ muốn tự vả mình vài cái.

Cô đã trần như nhộng đi đi từ nãy giờ trước mặt hắn sao?

- Sao anh lại ở đây?

Cố cố tỏ ra bình tĩnh, giữ cho tiếng nói không lộ vẻ lo lắng sợ hãi, cố gắng để bản thân phản ứng bình thường nhất....

- Đến một lúc lâu rồi!

Hắn trả lời rất nhẹ, rất nhẹ, như không chút quan tâm.

- Đến mà sao không lên tiếng?

Phản tử bạo lực trong người Mạc Yến đang rất muốn giết người bịt khẩu.

- Tôi tưởng cô sẽ phát hiện ra chứ?

Bắc Tân Khởi không chút ngại ngùng.

Mạc Yến: "..."

Thật ra Bắc Tân Khởi đã đứng trong phòng từ lâu rồi, bước vào phòng thấy phòng tắm sáng đèn, biết cô ở bên trong nên đi ra phía ngoài hiên đứng. Nhưng không ngờ cô lại xuất hiện một cách đặc biệt như vậy. Càng không ngờ hắn đứng ở đó lâu vậy mà cô không hề hay biết.

Là hắn kém nổi bật vậy sao?

- Anh ra ngoài trước đi!

Mạc Yến nhìn lại chiếc váy ngủ của mình, sắc mặt đỏ ửng vì ngại.

Ánh mắt hần hờ hững nhìn qua cơ thể cô, nhân nhật nói:

- Yên tâm, đối với đứa trẻ chưa lớn như cô tôi không có hứng thú chút nào cả đâu.

Nói dối, tuyệt đối dối trá!

Miệng nói vậy nhưng đầu nghĩ tới cảnh vừa xong, cơ thể hần nóng dần lên...

Thật ra, hình dáng cơ thể cô rất đẹp, dù không quá đầy đặn nhưng lại tròn đầy căng tràn sức sống, làn da trắng sứ mịn màng, dưới ánh đèn như tỏa ra một thứ ánh sáng rất hút mắt, mái tóc đen dài để xỏa, buông lơi trước ngực... tạo thành bức tranh đen trắng tương phản... Vẻ đẹp của cô hết sức tự nhiên thanh nhã như một tinh linh bước ra từ bãi cỏ xanh mướt, đẹp tựa thiên thần...

Nhìn ngắm cơ thể cô, ánh mắt hần dần...

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chạy Bữa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Không có công không nhận quà...

Mới mấy năm không gặp, không ngờ, cô đã lớn phổng phao và dễ khiến người khác muốn phạm tội như vậy rồi...

Không để ý tới phản ứng của hần, Mạc Yến vẫn còn dương dương tự đắc vì câu lúc nãy của hần.

Không hứng thú ư? Càng tốt!

Nếu có thể giữ khoảng cách thích đáng thì còn tốt hơn nữa.

Tâm trạng cô nhẹ nhõm hơn hần, vuốt tóc ra sau mang tai, cô quay sang nhìn hần, điềm tĩnh nói:

- Lần sau trước khi bước vào phòng nhớ gõ cửa!

- Cái nên nhìn, cái không nên nhìn đều nhìn hết rồi, còn cần thiết nữa sao?

Hần cũng rất bình tĩnh đi đến bên cạnh cô, giọng nói đầy vẻ chế giễu.

Sắc mặt vừa mới hồi phục bình thường của cô, nghe xong câu nói của hần lại biến sắc.

Gì mà không cần thiết? Cô là con gái, đến bạn trai còn chưa có, giờ bị hần nhìn thấy hết rồi, cô quá đen đui mà.

Bác Tân Khôi buồn cười nhìn vẻ mặt giận giữ mà hết sức đáng yêu của cô, xòe bàn tay, rồi để lên bàn trang điểm một chiếc hộp chuyên đựng đồ trang sức.

- Quà của cô này!

Giọng hần rất dịu dàng, mang chút ý cười, như một con gió nhẹ nhàng lướt qua, Mạc Yến có chút thất thần.

Từ nhỏ đến lớn, mỗi lần ra đi đâu về hần đều nhớ chuẩn bị quà cho cô, riêng điểm này từ trước đến giờ chưa bao giờ thay đổi.

Mạc Yến có lúc đã nghĩ rằng, đây có phải điều gián tiếp chứng minh trong lòng hần, cô có một trí đặc biệt? Nghĩ là nghĩ vậy, nhưng rất nhanh ý nghĩ đó đã bị bản thân cô quên ngay sau đó.

Hần không phải mẫu người cô thích và dường như cô cũng không phải mẫu người lý tưởng của hần, cô và hần đã quá thân quen, giữa họ giống như người thân trong gia đình.

Bác Tân Khôi tự tay mở hộp quà ra, một thứ ánh sáng màu hồng từ chiếc hộp phát ra.

Ánh sáng đó đã thu hút ánh nhìn của Mạc Yến...

Chiếc hộp không to, bên trong là một sợi dây chuyền, sợi dây màu trắng bạc, mặt dây là hai ngôi sao giao nhau, ở giữa lăm thêm một viên kim cương

màu hồng khá lớn, tạo điểm nhấn cuốn hút...

Mạc Yến học chuyên ngành thiết kế trang sức, có chút hiểu biết về kim cương, chỉ nhìn một cái là biết giá trị liên thành của sợi dây rồi.

Không nói đến mẫu thiết kế, chỉ nói một mình viên hồng kim cương kìa thôi thì có bán hai người như cô đi cũng không đủ để mua được...

Hồng kim cương là loại kim cương vô cùng quý hiếm, thậm chí có những nhà thiết kế hay những người làm trong nghề cả đời cũng không có cơ hội nhìn thấy dù chỉ một lần. Điều đó đủ để biết độ quý hiếm của nó.

Kiểu dáng thiết kế của sợi dây này Mạc Yến cũng chưa bao giờ thấy, có vẻ là mẫu thiết kế mới của nhà thiết kế nổi tiếng nào đó vẫn chưa cho ra mắt công chúng.

Bác Tân Khởi lặng lẽ ngắm nhìn biểu cảm trên khuôn mặt cô, mỉm cười hỏi:

- Thích không?

- Tôi có thể nghĩ rằng đây là món đồ để mê hoặc tôi không?

Ánh mắt cô rời khỏi sợi dây chuyền, đóng chiếc hộp lại.

Món quà quá đắt tiền, nhận nó khiến cô có cảm giác như đã tự đem bán mình đi vậy.

Không có công không nhận quà!

Nghe cô nói vậy hắn bất ngờ vô cùng, sắc mặt xanh lét.

Con nha đầu này nghĩ hắn là người như vậy sao? Hắn tặng quà cho cô có bao giờ tồn tại tà ý nào đâu chứ?

- Nói xem trên người cô có thứ gì đáng để tôi dùng một khoản lớn như này để mê hoặc không?

- Đàn ông dùng tiền bạc để mê hoặc con gái do quá nhiều động cơ mà.

Cô nhìn hắn kém chút khinh bỉ...

Nhất là người trước giờ không thiếu phụ nữ vây quanh như hắn, mỗi ngày không biết là dùng bao nhiêu tiền để mua quà cho gái? Có lẽ số tiền đó còn đủ để cô sinh hoạt trong mấy tháng ý chứ?

Nhận thấy hàm ý trong lời nói và ánh mắt của cô, sắc mặt hắn đen xì xì.

Cô nghĩ hắn cũng giống như những người đàn ông khác sao? Tặng quà là bởi muốn chiếm được thân xác phụ nữ ư?

Suy nghĩ đó của Mạc Yến như một chiếc kim đâm vào người hắn khiến hắn bức bối khó chịu, ánh mắt u ám nhìn cô một lúc lâu, bỗng dưng hắn lòi cô vào lòng.

- Bác Tân Khởi, anh, anh làm trò gì vậy?

Không nghĩ hắn sẽ hành động như vậy, cơ thể cô như bị đông cứng lại vài giây, sau đó cô đẩy hắn ra.

Bác Tân Khởi xoay tay nắm chặt tay cô, cơ thể hắn dồn cô ngã xuống ghế xô pha, đôi cánh tay hắn giữ chặt hai bên người cô, mấp máy môi:

- Đêm hôm đột ngột ghé thăm, lại còn tặng quà giá trị vậy, chẳng phải nên làm chút chuyện khác sao?

Mạc Yến kinh ngạc, ánh mắt lăm lăm nhìn hắn.

Hắn đang trêu chọc cô hay là định làm thật...?

Đôi môi mỏng quyến rũ của Bác Tân Khởi khẽ nhếch lên, ánh mắt nhìn khắp người cô, nhìn ánh mắt ấy cô liên tưởng tới loại sói đi săn mồi vào ban đêm.

- Anh, anh đừng có làm liều! Tôi biết anh không giống những người đàn ông khác, anh sẽ không làm bừa vậy đâu.

Bị hắn nhìn nổi hết da gà lên, bàn tay chống vào ngực hắn, đối lòng nịnh hắn.

Hắn không làm vậy??? Hắn hơn ai hết là người có khả năng làm như vậy nhất.

- Đàn ông là loại động vật dùng nửa thân dưới để suy nghĩ, chưa nghe nói bao giờ sao?

Ngón tay hắn mon tron trên chiếc má xinh xắn của cô rồi dần dần thấp xuống thấp xuống, mục tiêu là tiếp cận chiếc dây quai váy ngủ của cô.

- Ngay cả con gái nhà hàng xóm cũng không tha, anh thật là đồ súc sinh...

Cô tức giận, sợ hãi, lồng ngực đập phồng mạnh, ánh mắt sợ hãi, kinh hoàng...

- Nếu không làm chút chuyện gì, thì thật là có lỗi với câu nhận xét này của cô mà.

Bàn tay hấn tiếp tục tiến xuống...

- Mạc Yến nha đầu nhìn cô lo lắng như vậy không lẽ là lần đầu tiếp xúc thân mật với nam giới?

Câu nói đầy treu trọc pha chút lưu manh...

- Ai nói vậy chứ?

Mạc Yến bị hấn đè lên người như vậy, cơ thể như bị hàng ngàn cây kim đâm vào, không tự tại, nhưng ngay cả lúc này cũng không quên cứng đầu phản bác.

Bắc Tân Khởi là người chứng kiến sự trưởng thành của cô từ khi còn trong bụng mẹ, khi khóc oa oa chào đời, khi thay tã lót, khi tập bò, tập đi...hắn lại còn không hiểu cô sao?

Trong lòng biết rõ cô chỉ là đang cố cãi cùn mà thôi nhưng hắn không lật tẩy cô, mà tiếp lời theo ý cô:

- Nghe khẩu khí cô có vẻ có khá nhiều kinh nghiệm rồi nhỉ?

Nghe hắn tiếp lời như vậy cô thật chỉ muốn cắn đứt lưỡi mình, lườm hắn, gào vào mặt hắn:

- Không liên quan tới anh!

- Không liên quan?

Bắc Tân Khởi có thể bao dung cô khi cô khóc lóc gào thét gây sự nhưng hắn không thích cô coi hắn như người xa lạ.... như sự trừng phạt, bàn tay hấn tiến sát đến phía quai váy ngủ của cô...

Sắc mặt Mạc Yến rất tệ, buột miệng hét lớn:

- Anh Tân Khởi đừng làm vậy....!

,

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Món quà giành riêng cho...

Giọng nói mềm mại mang chút sợ sệt, kinh hoàng, giống như một chú thỏ non đang hoảng hồn, gọi tên của hắn giống như khi còn nhỏ.

Bắc Tân Khởi có chút bất ngờ, nhìn cô như nhìn một người lạ...

Đã bao lâu rồi cô không gọi hắn như vậy?

Mạc Yến chú ý tới mọi phản ứng của hắn, tay để lên bàn tay hắn, từng chút một cô định đẩy hai tay hắn đang chống ở sát hai bên người cô ra, bỗng cơ thể hắn lại áp sát hơn vào cô...

Cơ thể Mạc Yến cứng đờ ra, sợ hãi không dám động đậy dù chỉ một chút.

- Ngoan, gọi lại lần nữa!

Ánh mắt Bắc Tân Khởi nhìn chằm chằm vào mắt cô.

- Anh Tân Khởi!

Mạc Yến hiểu rõ hoàn cảnh lúc này của mình, lúc này cần thuận theo ý hắn nếu không thì là não cô có vấn đề thật rồi.

- Gọi to hơn chút!

Bắc Tân Khởi dường như rất thích cô gọi hắn như vậy, khuôn mặt hắn vui vẻ hơn hẳn.

- Anh Tân Khởi, anh đứng dậy đi!

Mạc Yến nhìn tư thế quá mức thân mật giữa hai người, rất biết điều mà gọi thêm lần nữa.

- Thêm lần nữa!

Bắc Tân Khởi vẫn chưa hài lòng.

Mạc Yến thăm lờm hắn.

Gọi lắm như vậy làm gì? Anh nghĩ chúng ta đang làm chuyện kia thật chắc?

Ánh mắt hắn lại tiếp tục lướt đi trên cơ thể cô, hình như hắn không có ý tha cho cô.

Mạc Yến cố gắng kìm chế, hít thở mấy hơi thật sâu, gọi hắn liên tiếp mấy lần:

- Anh Tân Khởi! Anh Tân Khởi! Anh Tân Khởi...

Khóe môi hắn khẽ nhếch lên, rất hài lòng khi nghe tiếng cô gọi hắn nhẹ nhàng, mềm mại như vậy... Chợt ánh mắt hắn vô tình nhìn xuống khuôn ngực đang thờ phập phồng của cô... Nghĩ đến cảnh khi này hắn đứng ngoài hiên cửa sổ đã nhìn thấy, cơ thể hắn lại nóng rực lên.

Vừa xong đúng là hắn chỉ định trêu cô thôi, nhưng giờ...

Chết tiệt, hắn thật muốn làm chuyện gì đó ngay lúc này.

Mạc Yến là cô gái 19 tuổi, cơ thể hai người lại dính sát nhau như vậy, gần như ngay lập tức cô đã cảm nhận thấy sự thay đổi trên cơ thể Bắc Tân Khởi.

Ánh mắt cô nhìn lên mặt hắn, không biết lấy dũng khí ở đâu ngay khi ấy cô vung tay tát vào mặt hắn:

- Bắc Tân Khởi anh, anh là đồ hạ lưu!

Tiếng tát vang lên trong căn phòng khi không khí trong phòng đang nóng dần...

Bắc Tân Khởi chưa bao giờ bị ai đánh, giờ bị ăn trọn một cái tát như trời giáng vậy, tai hắn ù đi...

Bất ngờ, không thốt nổi thành lời, hắn nhìn cô...

Cô dám đánh hắn thế sao?

Nhìn thấy sắc mặt hắn tệ vậy, cô bất ngờ vùng dậy, hất hắn qua một bên, chạy nhanh hơn cả một cơn gió vào trong nhà tắm.

"Bình" tiếng đóng cửa nhà tắm rất

mạnh.

Chạy nhanh hơn cả thỏ vậy!

Bắc Tân Khởi nhìn cánh cửa nhà tắm đóng sầm lại, ngây người mất một lúc lâu, bàn tay xoa xoa chỗ bị tát, thật rát mà...

Tiểu nha đầu thói ra tay thật mạnh!

Nhưng vừa nãy hắn... hình như cũng quá đáng thật.

Trái tim Mạc Yến đập rất mạnh, như muốn rơi ra khỏi lồng ngực vậy, sắc mặt đỏ ửng như trái cà chua chín mọng... không phải vì cô xấu hổ mà bởi quá sợ hãi...

Bắc Tân Khởi lớn như vậy rồi nhưng chắc chắn chưa bao giờ bị ai tát như vậy đâu...

Người cô áp sát vào cửa nhà tắm, nghe ngóng động tĩnh bên ngoài, mọi tế bào thần kinh của cô đều căng hết cỡ....

Bắc Tân Khởi tính tình thế nào cô là người hiểu rõ nhất, hắn sẽ không bao giờ đánh phụ nữ... nhưng trong tình huống vừa xong thì cô cũng không dám chắc...

Căn phòng im ắng, không có tiếng bước chân dõng dạc, cũng không có tiếng bước chân tiến về phía cửa nhà tắm, hắn hình như vẫn đứng tại chỗ đó.

Hắn không dời đi, Mạc Yến không dám lơ là cảnh giác...

Không phải vì sợ Bắc Tân Khởi sẽ đánh cô mà sợ hai người ở cạnh nhau sẽ khó tránh lặp lại chuyện kia...

Hai người cứ im lặng như vậy...

Một lúc khá lâu, giọng nói trầm ấm của Bắc Tân Khởi mới vang lên:

- Sợi dây đó là anh đặt làm riêng tặng em, không hề có chút động cơ gì khác, không cần em phải bán thân, đã làm xong rồi thì em hãy nhận đi. Không phải cảm thấy quá nặng nề vậy đâu... Nếu em không nhận nó thì nó sẽ chẳng có chút ý nghĩa gì nữa...

Nghe vậy, cô bất ngờ...

Là hắn đặt riêng cho cô ư?

Đúng rồi! Mặt sợi dây chuyền là hình dạng ngôi sao được chạm trổ hết sức công phu, là phong cách mà cô thích.

Thật ra Mạc Yến rất thích sợi dây chuyền này, ngay cái nhìn đầu tiên đã thích rồi. Không phải vì nó giá trị mà bởi kiểu dáng thiết kế quá đẹp, hơn nữa trên đó có hình dạng ngôi sao mà cô yêu thích.

Mà một chút tiền như vậy đối với hắn cũng chẳng đáng gì...

Hình như cô đã nghĩ nhiều rồi...

-Đồ anh để đây nhé! Anh đi đây!

Hắn nói vậy....

Mạc Yến chỉ lặng yên nghe hắn nói, không có ý định mở cửa đi ra ngoài...

Bắc Tân Khởi nhìn cánh cửa vẫn đang đóng im ỉm vậy, bất lực, đôi chân dài dài bước ra khỏi phòng của cô.

Tiếng vận chốt cửa, tiếng đóng cửa rất khẽ vang lên.

Đứng trong phòng tắm, nghe thấy tiếng đóng cửa phòng, rồi tiếng bước chân ngoài hành lang nhỏ dần cô mới mở cửa nhà tắm bước ra...

Chậm chạp tiến về phía chiếc bàn trang điểm, cầm lấy sợi dây lên ngắm nghía... nhìn sợi dây tỏa ra ánh sáng lấp lánh cô có chút băng khuâng...

Mặt dây là một ngôi sao lớn và một ngôi sao nhỏ, cả hai đều là hai cá thể độc lập, nhưng lại có những đoạn giao nhau đan xen vào nhau... Nó giống như hai con người vốn chẳng liên can gì tới nhau nhưng số phận an bài khiến họ có những mối liên hệ với nhau, giống như cô... và hắn...

Có thể thấy món quà này đã được hắn chuẩn bị đầu tư hết sức chu đáo, cô có chút cảm động, bởi không phải ai cũng đối xử tốt như vậy với một người hàng xóm...

Nhưng khi nghĩ tới chuyện vừa xảy ra trong lòng cô lại có chút bất an...

Khiến cô khó hiểu là, Bắc Tân Khởi vào phòng khi nào? Khi ở trong phòng tắm cô đã rất chú ý tới mọi động tĩnh phía bên ngoài, không có tiếng bước chân cũng chẳng có tiếng mở cửa...

Cô không hiểu hắn vào phòng bằng cách nào, lại liên tưởng đến việc phát hiện ra hắn khi hắn đứng ngoài hiên, rất tự nhiên cô cho rằng hắn đi vào qua cửa sổ...

Hai căn phòng đối diện nhau, cửa sổ đối nhau, hai hiên cửa sổ chỉ cách nhau chưa đến 1 mét, ở giữa lại còn trồng cây mộc lan to như vậy... Khoảng cách như vậy đừng nói một người chân dài, tay dài như Bắc Tân Khởi bây giờ... Ngày bé, Mạc Yến cũng thường hay trèo từ phòng mình sang phòng hắn như vậy...

Hồi bé cô đã thật sự làm vậy mấy lần rồi, khoảng cách gần như vậy tiện hơn nhiều so với việc đi qua cửa chính. Chỉ là khi đó cô leo qua cây mộc lan...

Khi xưa cô rất thích thú vì hai căn phòng áp sát nhau như vậy nhưng hôm nay sau khi xảy ra chuyện này thì lần đầu tiên cô cảm thấy bức xúc vì sự thiết kế như vậy...

Nếu hôm nay hắn thật sự trèo qua cửa sổ mà vào phòng cô thì.... sau này... cô sẽ thật không an toàn....

Một thiết kế vĩ đại như vậy....ngày đó là do ai thiết kế ra cơ chứ?

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chạy Bữa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 10: Ngược...

Mạc Yến nằm trên giường, nghĩ lại những việc phát sinh giữa cô và Bắc Tân Khởi tới nay, không tài nào chọn mắt được.

Ánh mắt vô thức nhìn về phía hiên cửa sổ, cô có chút ám ảnh với nơi đó...

Chả may sau này đắc tội gì với hắn, hắn nhảy luôn từ đó qua, cô muốn bỏ chạy cũng không kịp luôn...

Trong lòng lo lắng như vậy, lăn lộn trên giường, phải đến tận nửa đêm mới ngủ thiếp đi.

.....

Bắc Tân Khởi trở về phòng, sắc mặt lạnh băng, cũng may khi về tới nhà thì mọi người đều không có ở nhà, nếu không thì hắn cũng chả biết phải giải thích thế nào.

Ngồi trên chiếc ghế xoay bên cửa sổ, ánh mắt hắn không tự chủ mà nhìn sang cửa sổ nhà đối diện... Thấy phòng cô vẫn sáng đèn, cửa sổ đóng kín mít...

Nha đầu này đang phòng sắc lang sao?

Trong lòng đầy tâm sự, khi Bắc Tân Khởi leo lên giường thì đã là lúc 2 giờ sáng hôm sau rồi, nhưng vừa nhắm mắt lại thì hình ảnh Mạc Yến lại hiện lên trong đầu hắn, thân hình cân đối với đường cong mượt mắt, làn da trắng hồng mịn màng, càng nghĩ thì càng tỉnh táo, không tài nào ngủ được.

Cuối cùng hắn phải dậy vào nhà tắm...

3 giờ sáng, căn phòng của Bắc gia giáp danh với Mạc gia vang lên tiếng dội nước ùm ùm... liên tục không nghỉ...

Mạc Yến ngủ trong sự thấp thỏm, bất an, mà nguyên nhân một phần là do bản thân cảnh giác đề phòng một người và một phần là do đang đêm đang hôm bỗng ở đâu vang lên tiếng dội nước ùm ùm. Tiếng động không lớn nhưng do khoảng cách gần và cô ngủ không sâu giấc, nên mơ mơ hồ hồ bị tỉnh giấc.

....

Mi Na nhò vào bức ảnh độc quyền của Bắc Tân Khởi mà bài viết của cô được đăng trên trang nhất của tờ báo ngay trong buổi sáng ngày hôm sau...

Tin tức về Thái tử gia của Bắc thị vừa về nước đã bí mật gặp gỡ cô gái lạ... tràn ngập trên các mặt báo và lan truyền rộng rãi trong thành phố C.

Mạc Yến nằm dài trên ghế sofa ở phòng khách, tay cầm một sấp báo, trên mặt báo là hình ảnh phóng to bức ảnh Bắc Tân Khởi và Tô Y Y mà hôm qua Mi Na chụp được, bên cạnh là một bài viết dài thêm muối thêm mắm về mối quan hệ giữa họ.

An Nhã đến gần, nhìn qua bài báo trên tay Mạc Yến, nhìn thấy hình ảnh thân mật của Bắc Tân Khởi với một cô gái lạ, ánh mắt khẽ liếc nhìn Mạc Yến.

Mạc Yến đang cầm một li sữa trên tay, đang chăm chú uống sữa, nét mặt không có quá nhiều biểu cảm, ánh mắt lãnh đạm như đang xem tin tức về một người hoàn toàn xa lạ.

An Nhã lặng im, quan sát phản ứng của cô con gái, thấy cô quá ư là điềm tĩnh như vậy thì nhíu mày khó hiểu.

Không chút phản ứng gì đặc biệt ư..?

Đây đâu phải phản ứng của một người đã vì Bắc Tân Khởi mà nhất quyết lựa chọn ngành thiết kế để học chứ?

Từ tối qua, mẹ của Mạc Yến đã mặc định Mạc Yến lựa chọn học chuyên ngành thiết kế là vì Bắc Tân Khởi, lại dựa vào sự thấu hiểu của một người mẹ giành cho con gái, An Nhã càng thêm khẳng định suy nghĩ của mình là chính xác.

Mạc Yến không hề hay biết bản thân và Bắc Tân Khởi đã bị mẹ của mình mặc định thành đôi như vậy... Uống xong li sữa, để gọn sấp báo sang một bên:

- Mẹ, con có hẹn với bạn, con ra ngoài đây!

- Uh. Đi đường cẩn thận!

An Nhã lấy chiếc balo mà Mạc Yến luôn đeo khi đi chơi đưa cho cô, nở nụ cười tươi...

- Con biết rồi ạ, tối gặp lại mẹ sau nhé!

Mạc Yến cười vui vẻ, vẫy vẫy tay tạm biệt mẹ rồi bước chân đi...

An Nhã lặng lẽ nhìn theo bóng cô khuất dần, hàng lông mày không khỏi nhíu lại.

Nha đầu này thật sự không sao hay đang cố gượng cười?

Mạc Yến và Mi Na hẹn nhau tại một quán cafe, khi cô đến thì Mi Na đã đến rồi.

Mi Na thấy bản thân rất có lỗi vì việc làm không nghĩa khí của mình tối qua.

Thấy Mạc Yến đến, Mi Na nhìn cô từ đầu tới chân, chú ý quan sát sắc mặt của cô.... rồi nhiệt tình kéo ghế cho cô ngồi.

- Mạc Yến, ngồi đi!

Mạc Yến nhìn Mi Na, cất tiếng:

- Bây giờ nhớ ra tôi rồi à?

- Chúng ta quan hệ tốt vậy, quên ai cũng không quên cậu được mà!

Mi Na đứng dậy, đến ngồi bên cạnh Mạc Yến, làm điệu làm bộ bóp vai, đấm lưng cho cô.

- Tối qua vất tôi lại rồi bỏ chạy là ai nhỉ?

- Đại tiểu thư, tôi sai rồi còn không được sao?

Mi Na một tay thân mật khoác lấy cánh tay Mạc Yến, đầu dựa vào vai cô, cười hề hề...

- Không được!

Mạc Yến vẫn chưa hết giận.

Bữa tiệc tối qua nghiêm cấm hoàn toàn phóng viên tác nghiệp, nếu hai người họ gặp không phải là Bắc Tân Khởi mà là một người đàn ông khác, cô ta cũng bỏ cô lại như vậy thì sao? Hành động đó khiến cô bất bình.

- Tổ mời cậu ăn cơm để chuộc tội nhé?

Mi Na biết rằng với mối quan hệ thân thiết của hai người thì Mạc Yến cũng không tính toán thật với cô vậy đâu, khuôn mặt vẫn rất tươi.

- Bạn Mi Na yêu quý, bạn nghĩ hối lộ tôi dễ vậy sao?

Mạc Yến nheo nheo mày, giọng nói đầy sự coi thường....

- Ăn hải sản nhé?

Mi Na cắn răng, quyết định ra hạ sách, nhưng chỉ cần nghĩ tới số tiền lớn phải chi cho bữa ăn mà tim cô rĩ máu □□

Nhìn Mi Na một lúc, giả vờ trầm ngâm suy nghĩ, khóe miệng hé nụ cười:

- Tối qua giúp bạn kiếm khoản lớn như vậy, mà chỉ có "một bữa ăn hải sản" thôi sao?

Mi Na: "...."

Một bữa không đủ? Vậy còn cần mấy bữa?

Đây hết như giới tư bản bóc lột giới công nhân lao động đáng thương...

Nghĩ đến ví tiền vốn có thể dày hàng tệp sắp bị lép kẹp, tim đau nhói, nét mặt đầy suy tư...

Không phải Mi Na keo kiệt, mà chỉ là nghĩ tới tiền nhuận bút còn chưa kịp lấy đã phải tiêu, thật khó chịu...

Mạc Yến rất thích nhìn nét mặt đắn đo, suy tư của Mi Na...

Mi Na tính tình bộc trực, trước giờ đều không biết cách che giấu cảm xúc thật, trong lòng đang nghĩ gì thì đều thể hiện trên khuôn mặt rồi... Cô còn có một nhược điểm là yêu tiền hơn mạng...

Dùng tiền để ngược cô, cách này khiến Mạc Yến phần nào được an ủi.

Nha đầu thôi, ai bắt tôi qua vớt ta lại đó một mình chứ...!

- Mạc Yến, chúng ta có quan hệ tốt đẹp như vậy. Dùng tiền để tính toán thì thật là ảnh hưởng quá không tốt tới tình cảm vốn có giữa hai chúng ta. Đứng không nào? Nếu không, chúng ta đi ăn món ăn chay nhé?

Mi Na nhìn cô bằng một vẻ mặt hết sức đáng thương, tay còn lắc lắc cánh tay Mạc Yến...

Mạc Yến cố nhin cười, gương mặt không cảm xúc:

- Thành thạo bạn dùng tiền để lãng mạ lãng mạ tình cảm giữa hai chúng ta thì tớ cũng không phản đối đâu!

Mi Na khóc không thành tiếng, cô sao lại chơi với một nhân vật nguy hiểm như Mạc Yến vậy chứ? Sao tôi qua lại trợ phái cô ý chứ?

Mạc Yến là người có óc quan sát tỉ mỉ, chuẩn xác, dễ dàng nắm bắt nhược điểm của mọi người xung quanh... Một khi đã chọc giận cô thì cô sẽ dùng chính nhược điểm của người đó để mà "trả thù", không dùng dao, kiếm, không đổ máu nhưng cũng đủ khiến người đó đau thấu tâm can.

Ví dụ người yêu tiền hơn mạng như Mi Na, thì cô tình nguyện bị đánh bị mắng còn hơn phải dùng tiền tài để giải quyết....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chạy Bữa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Hai người có quan hệ gì?

Không xa chỗ cô, Bắc Tân Khởi ngồi ở bàn gần cửa sổ, từ lúc Mạc Yến xuất hiện, ánh mắt hắn luôn chăm chú nhìn cô

Tiểu nha đầu sao lại ở đây?

Mạc Yến là một cô gái có vẻ ngoài rất dễ gần rất vô hại, thiên sinh khuôn mặt dễ thương như búp bê, rất được lòng mọi người xung quanh... Nhưng chỉ những người quen thân mới biết cô thật sự là một cáo giả phúc hắc như thế nào...

Mi Na bị Mạc Yến hành đến mức muốn đập đầu xuống bàn rồi, chỉ cần nghĩ tới số tiền có khả năng sẽ phải chi, trái tim gì máu...

- Tôi qua, vì thấy hai người có vẻ quen nhau từ trước nên mới làm vậy mà! Mạc Yến, tớ biết tớ sai rồi!

Mi Na bỗng ngẩng đầu lên, ánh mắt ủ rũ nhìn Mạc Yến, khuôn mặt cô nhăn nhó đến tột...

Vật giá tại thành phố C này thật sự rất đắt đỏ, mới vài bữa ăn hải sản thịnh soạn ít nhất cũng phải tiêu tiền chục triệu thậm chí còn cao hơn... số tiền ấy không phải một phóng viên bình thường như cô có thể tùy tiện chi ra.

Mạc Yến nhìn ánh mắt đáng thương của Mi Na, không đành tâm..

Hai người vốn rất thân thiết, bản thân cũng đã trêu chọc đủ rồi nên một lần nữa nghiêm mặt:

- Lần sau cậu mà còn làm như thế xem!

- Tớ cam đoan sẽ không có lần sau đâu.

Mi Na rất giỏi nắm bắt lòng người, biết Mạc Yến đã bót giận liền lập tức lên tiếng bảo đảm.

Mạc Yến gạt đầu hài lòng, cầm lấy menu bắt đầu lật xem danh sách đồ ăn.

Mi Na rất hiểu chuyện, lại thêm tôi qua thật sự đã có chút quá đáng, trong lòng có chút ân hận... Nên giờ thái độ hết sức nhiệt tình, cười ha ha giúp Mạc Yến lật menu rồi phục vụ các thứ các thứ...

Không xa chỗ cô, Bắc Tân Khởi ngồi ở bàn gần cửa sổ, từ lúc Mạc Yến xuất hiện, ánh mắt hắn luôn chăm chú nhìn cô.

Một bàn khác bên trong quán cafe, một cặp mắt lặng lẽ, chú ý đến động tĩnh của bàn Mạc Yến. Nghe được hoàn toàn cuộc đối thoại giữa hai người, nhìn cô cười đầy "nhàm chán", hàng lông mày hắn khẽ nhíu lại.

Ngồi đối diện hắn là một cô gái tên Ly Na, ánh mắt cô ta cũng nhìn về phía bàn của Mạc Yến, nghe không thiếu câu nào cuộc đối thoại của Mạc Yến với Mi Na, thái độ hết sức khinh thường, cất giọng nói mỉa mai:

- Sợ rằng lớn như vậy nhưng chưa được ăn bữa ăn nào ra hồn hay sao mà đi ép người khác mời ăn vậy chứ? Da mặt thật quá dày mà! Nếu là tôi, loại

bạn này....!

Li Na là trợ lý của Bắc Tân Khởi, xinh đẹp, quyến rũ, gia thế cũng tốt, tính tình kiêu ngạo, làm trợ lý cho hắn chủ yếu là vì muốn có nhiều cơ hội tiếp xúc thân mật với người đàn ông xuất chúng này hơn thôi.

Nhưng, còn chưa nói hết câu thì đã bị Bắc Tân Khởi chặn lại:

- Ngày mai đi nộp đơn từ chức đi!

Giọng hân hạnh, không cảm xúc, một câu nói đủ khiến sắc mặt Li Na biến đổi rất tệ, tiếng oang oang vang vọng bên tai, có chút không tin vào những gì mình vừa nghe thấy.

- Đơn từ chức?

Li Na kinh ngạc nhìn hắn, giọng run run:

- Bắc thiếu gia, Li Na đã làm sai chuyện gì?

- Hôm nay từ chức luôn đi!

Bắc Tân Khởi nhắm mắt lại, khẩu khí lạnh thêm chút nữa.

- Bắc thiếu gia, tôi...

Li Na muốn tiếp tục giải thích nhưng Bắc Tân Khởi đã ngoảnh mặt sang một bên, rõ ràng là không muốn nghe thêm điều gì nữa.

Lời chưa kịp nói ra nghẹn trong cổ họng, mắt đỏ hoe, băng khuôn khó hiểu, rồi bỗng quay sang nhìn về phía Mạc Yến.

Bắc Tân Khởi đến đây, cô cũng chỉ mới nói mấy câu vừa xong, nội dung đều liên quan tới cô gái kia... Bắc Tân Khởi đuổi việc cô là vì... cô gái đó ư?

Ánh mắt không cam tâm, Li Na quay sang lườm Mạc Yến... Không thể tin bản thân vì vậy mà bị đuổi việc, càng không thể ngờ, lý do bị đuổi là vì con nhóc này...

Cô ta và người đàn ông đang ngồi đây có mối quan hệ như thế nào?

Tại sao Bắc Tân Khởi lại bảo vệ cô ta đến vậy?

Không hề hay biết chuyện đang xảy ra, bên bàn ăn, Mạc Yến và Mi Na gọi vài món đồ ngọt, đang cười nói vui vẻ và thưởng thức đồ ăn, gương mặt như búp bê của cô luôn nở nụ cười tươi rói...

Thật ra Mạc Yến là người rất hòa đồng, khi không bị trực tức thì sẽ luôn cho người khác một cảm giác dễ thương, vô hại, thường ngày thì hầu như không quá quan tâm tới bất kỳ chuyện gì... nhưng khi người thân, bạn bè cần thì sẽ luôn hết lòng giúp đỡ...

Mi Na nói chuyện một lúc lâu, chợt nhớ tới nguyên nhân khiến hai người họ phải bỏ chạy tới qua. Khuôn mặt tròn xoe lập tức áp sát về phía Mạc Yến, đôi mắt to tròn chớp chớp nhìn cô, nụ cười đầy ám muội...

- Mi Na đừng dùng ánh mắt không trong sáng đó mà nhìn tui, da gà da vịt nổi hết lên rồi nài.

Nhìn ánh mắt rất chi kì quái của Mi Na, trực giác cho cô biết sắp có chuyện không hay...

- Đâu nổi vậy? Để tui giúp nàng xoa xoa cho!

Nói rồi giơ tay ra làm bộ như muốn xoa tay giúp Mạc Yến thật vậy...

Mạc Yến lần này thì nổi da gà thật... ừn tay Mi Na ra, rồi ngồi lù sang một bên.

Mi Na lại dịch lù về phía cô, cơ thể tiến sát lại gần, vòng ôm lấy cánh tay Mạc Yến, nhìn cô nháy nháy mắt:

- Mạc Yến, bà với Bắc Tân Khởi là thế nào?

Có chút bất ngờ, Mạc Yến không ngờ Mi Na lại hỏi vậy.

Cách đó không xa, Li Na vẫn chưa chịu rời đi, nghe đến câu hỏi đó, tai cũng dựng lên, đôi mắt đầy không cam nhìn chăm chăm vào Mạc Yến, đợi câu trả lời...

Cô ta cũng rất tò mò về mối quan hệ giữa hai người họ...

Làm rõ điều này, ít nhất thì cũng biết vì sao mình lại bị như vậy.

Mi Na, ánh mắt sáng lấp lánh đợi câu trả lời...

- Bạn Mi Na thân mến, phiền bạn đừng nhìn tui kiểu đó đê...

Bị Mi Na nhìn vậy, Mạc Yến muốn dựng tóc gáy rồi, Mi Na như vậy khiến cô liên tưởng đến một người sẵn sàng bán cô ngay lập tức để đổi kẹo ăn □□

- Mạc Yến, là tui đang quan tâm bà đó...!

Mi Na vẫn ha ha cười, ánh mắt lại càng thêm tò mò...

Bữa tiệc lớn hôm qua, có thể nhận được thiệp mời tham dự như vậy, chắc chắn quan hệ giữa họ rất...

Mi Na chỉ cần nghĩ đến giá trị của những tin tức liên quan đến thái tử gia của Bắc thị thì ánh mắt càng sáng rực hơn...

Bắc Tân Khôi chính là nơi cô kiếm ra rất rất nhiều tiền....□□□

Nhưng, viễn tưởng tươi đẹp còn chưa kịp kéo dài 1 phút thì đã bị Mạc Yến dội cho gáo nước lạnh... viễn tưởng tươi đẹp đã tan thành bọt...

- Việc như tối qua, tui chỉ giúp bà một lần vậy thôi!

Cừu non, nghĩ là ta không biết trong lòng mi đang tính gì sao? □

- Mạc Yến, đừng vậy mà!

Mi Na chu chu miệng, đưa cốc nước cho Mạc Yến, nịnh nọt:

- Có gì từ từ bàn bạc mà!

- Không bàn bạc!

Mạc Yến rất kiên quyết.

Việc tối qua, Bắc Tân Khôi không tính toán rồi nhưng nếu có lần sau nữa thì ai biết được...hắn có đại độ vậy không chứ?

Những năm qua, tin tức về Bắc Tân Khôi rất ít xuất hiện trên truyền thông là vì hắn rất chú trọng bảo mật những thông tin cá nhân. Điều này cô biết rất rõ.

Cô có thể vì bạn mà giúp đỡ một lần, nhưng vì thế mà làm ảnh hưởng đến cuộc sống của Bắc Tân Khôi thì cô không làm được, cũng không muốn làm...

Đừng đến lúc việc không thành mà còn trở giận hắn...

Cô trước nay không bao giờ làm việc điên rồ như vậy....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Chúng tôi đã bí mật kết hôn... !?

Mi Na là một phóng viên, tin tức sau khi được công bố thì những hậu quả nào có khả năng xảy ra với đối phương, cô biết rất rõ. Và khi Mạc Yến từ chối giúp cô tiếp tục khai thác thông tin về Bắc Tân Khôi thì rất tự nhiên được cô hiểu thành Mạc Yến đang bảo vệ đời sống riêng tư của Bắc Tân Khôi.

Quan hệ giữa hai người họ rất không bình thường! Nếu không phải vậy thì sao Mạc Yến phải giữ bí mật đời tư cho Bắc Tân Khôi...

Mi Na nhìn sang phía Mạc Yến, thấy thái độ của cô vẫn rất kiên quyết nên đành đau lòng mà dập tắt những suy nghĩ vừa nhen nhóm...

Bắc Tân Khôi cũng rất bất ngờ về câu trả lời của Mạc Yến... Điểm này thật sự không giống như tối qua, thân nhiên đứng xem cảnh một người con gái khác đang khiêu gợi hắn và đưa ra những bình luận rất chi là thẳng thắn...

Bắc Tân Khôi bỗng cảm thấy, so với cô của buổi tối hôm qua thì cô của bây giờ thật sự rất dễ thương.

Không cần biết vì sao cô lại từ chối nhưng dù sao vẫn tốt hơn là cô lại một lần nữa cùng Mi Na làm chuyện như tối qua...

Bên kia, Mạc Yến và Mi Na dùng xong bữa, chuẩn bị rời đi.

Mi Na đi phía sau, chỉ chỉ cha cha không ngừng:

- Mạc Yến, tui bảo đảm từ giờ sẽ không lợi dụng mối quan hệ của bà để lấy tin tức nữa. Giờ có thể nói cho tui biết về mối quan hệ của hai người không?

Mạc Yến tăng tốc đi thật nhanh, coi như không nghe thấy gì hết...

Bắc Tân Khởi là người có thân phận đặc biệt, bất kì người phụ nữ nào có dù chỉ một chút liên quan tới hắn thôi thì cũng sẽ bị giới truyền thông đồn thổi các kiểu. Bản thân cô không thích mình cũng sẽ trở thành đề tài để người khác mang ra tiêu diệt các kiểu... cô cũng không muốn mình có chút liên quan gì tới hắn.

Mi Na tất nhiên là không biết nguyên nhân cô từ chối là vì thế... nên vẫn tiếp tục nói liên hồi:

- Người thân? Nhưng mà hai người chả có điểm nào giống nhau cả!

- Bạn bè? Cũng không thể, Bắc Tân Khởi và phụ nữ có thể có mối quan hệ bạn bè thuần khiết ư?

Mạc Yến, chớp chớp mắt... ahaha câu này Mi Na tổng kết quá ư là chuẩn!

Ngoại trừ bản thân ra, Bắc Tân Khởi có lẽ là không có mối quan hệ bạn bè đơn thuần với bất kì cô gái nào đâu nhỉ?

Mi Na đầu đầu suy ngẫm, im lặng một chút, bỗng kêu lên:

- A, hai người, hai người không phải là tình nhân bí mật của nhau chứ?

Mạc Yến hóa đá, dừng bước, Mi Na đi ngay phía sau không kịp phản ứng liền va vào lưng cô.

- Mạc Yến!... Bà làm trò gì vậy?

Xoa xoa cái mũi bị va đau điếng, Mi Na ngơ ngác hỏi.

Lẽ nào ta đoán đúng?

Mạc Yến hít thở sâu vài hơi rồi quay người ra sau, đôi mắt cười híp lại, nhả từng từ từng từ:

- Chúng tôi đã bí mật kết hôn...!

"phụt!"

Bắc Tân Khởi vừa uống được ngụm trà nghe được câu này thì phun hết ra rồi...

- Bí mật kết hôn?

Mi Na trừng mắt nhìn Mạc Yến, cảm giác thế giới xung quanh đang quay cuồng điên đảo.

Có cần hot tới vậy không?

- Bạn Mi Na thân mến, tui biết trí tưởng tượng của bạn hết sức là phong phú rồi... Nhưng đó chính là điều không thể xảy ra được!

Lườm Mi Na một cái rồi tiếp tục bước đi.

Mi Na vờ vỗ vỗ ngực như muốn an ủi trái tim đang đập mạnh thình thịch của mình vì câu nói khi nãy của Mạc Yến. Sau đó vội chạy đuổi theo Mạc Yến:

- Biết ngay mà, bà sao có thể bí mật kết hôn mà tôi không biết được chứ? Lại còn là Bắc Tân Khởi nữa...

- Từ sau đừng lấy mấy chuyện như vậy ra để hù tôi nhé, trái tim yếu ớt của tôi thật không thể chịu đựng được đâu...

- Nói đi cũng phải nói lại, Bắc Tân Khởi sao có thể kết hôn với bà được chứ? Ăn quen đồ thịt mỡ rồi mà giờ đổi sang ăn rau ăn chay thì sao mà quen được chứ?

Mi Na cứ vừa đi vừa lẩm bẩm như vậy...

Nghe tới câu cuối, bước chân Mạc Yến khựng lại, đem qua khi nhìn thấy thân thể cô, hắn cũng nói câu đại loại như thế...

Sao mình có cảm giác như đang bị coi thường vậy nhỉ?

Mạc Yến đứng thẳng người, cúi xuống nhìn vòng một của mình, nhú mảy...

Nhỏ chỗ nào? Chỗ nào nhỏ chứ?

Trong lòng đầy sự khó hiểu, hai người một trước một sau bước ra khỏi tiệm cafe, định đi tới điểm chờ xe bus để bắt xe... Bỗng một chiếc xe sang màu trắng tiến tới trước mặt họ.

Cửa xe mở ra, một đôi chân dài từ trong xe bước xuống, thân hình cao lớn, bánh bao của Bắc Tân Khởi xuất hiện trước mắt họ.

Mạc Yến và Mi Na đều rất bất ngờ...

Phản ứng đầu tiên của Mạc Yến là nhìn vết tát đêm qua cô để lại trên khuôn mặt yêu nghiệt của hân...

Cái tát đêm qua cô đã dùng hết sức....

Hiển nhiên vết tát ấy đã được Bắc Tân Khởi xử lý thỏa đáng, vết ngón tay đã mờ hết, giờ chỉ còn vết mờ mờ đỏ...

Điều đó khiến cô thở phào nhẹ nhõm.

Bắc Tân Khởi không chút để ý đến Mi Na đang đứng cạnh, nhìn Mạc Yến rồi khẽ ra lệnh:

- Lên xe!

Mạc Yến nghĩ lại cảnh đêm qua, trong lòng có chút sợ hãi, vốn đã không muốn quá gần gũi với hân, gương mặt hân quá đối thu hút lại dễ gây tin đồn, nếu không muốn cuộc sống của bản thân bị đảo lộn thì tốt nhất là tránh hân càng xa càng tốt.... Đây là kinh nghiệm cô rút ra được từ nhiều năm trước.

- Tôi cùng bạn bắt xe bus về được rồi!

Mạc Yến khoác chặt lấy cánh tay Mi Na, lời cô ra làm bìa đỡ...

Hân nhú mảy nhìn Mi Na...

Từ khi hân xuất hiện, Mi Na thần trí bay bổng tứ phương, giờ bị hân nhìn sắc lạnh như vậy thì run rẩy, hoảng hốt....

Hai người họ có quan hệ gì vậy? Bắc Tân Khởi biết cả địa chỉ nhà Mạc Yến...?

- Chúng ta đi thôi!

Mạc Yến lãnh đạm nhìn hân rồi như không có việc gì xảy ra, khoác tay Mi Na định rời đi. Nhưng chân Mi Na như bị gắn chặt xuống đất vậy, không chịu dịch chuyển, tay thì bắt đầu mờ mẫm trong túi xách để tìm điện thoại...

Người đàn ông kim cương nổi tiếng nhất nhì thành phố C này tự nhiên xuất hiện ngay trước mắt, nếu không chụp một bức ảnh thì thật là có lỗi với thân phận phóng viên của mình quá...

- Mạc... Mạc Yến vừa xong mặc dù tui có nói sẽ không lợi dụng mối quan hệ của bà để lấy tin tức nữa nhưng đây là anh ta tự xuất hiện trước mắt tui, vậy là không phá lời hứa nhé!

Nói rồi, dùng tay gỡ từng ngón tay Mạc Yến đang nắm lấy khuỷu tay cô ra, xong đẩy mạnh cơ thể mảnh mai của Mạc Yến về phía Bắc Tân Khởi.

Lời hứa khi nãy, không lợi dụng mối quan hệ của Mạc Yến... nhưng giờ người ta chủ động lộ diện ngay trước mắt, giống như vô vàn viên kim cương rơi ngay trước mắt, không bắt lấy cơ hội mà nhặt thì chắc chắn không phải người bình thường.

Mạc Yến không ngờ được rằng Mi Na lại hành động như vậy, cơ thể không giữ được thăng bằng mà nhào về phía trước, nhào vào vòng tay Bắc Tân Khởi.

"Tạch! Tạch!"

Ngay lúc ấy tiếng máy ảnh vang lên.

Mạc Yến cứng đờ người, ngơ ngác mất mấy giây, ánh mắt ngờ ngàng chậm chạp quay sang nhìn Mi Na.

Chỉ vì một mẫu tin tức có giá trị, ngay bản thân cũng bị cô ta lôi vào cuộc vậy sao?

Phản ứng của Bắc Tân Khởi lại bình thản hơn rất nhiều, một tay ôm lấy vòng eo con kiến của cô, gương mặt siêu đẹp trai cứ giữ nguyên như vậy cho Mi Na thoải mái chụp ảnh, không hề có chút khó chịu....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Chương 13: Vì đôi phương là em nên tôi...

Mi Na cũng không ngờ được rằng, người mà tối qua mặt lạnh như băng ngàn năm tuổi khi bị chụp trộm giờ lại vô cùng phôi hạp với bản thân mình như vậy. Ngây ngô mắt mấy giây, cô lại hăng say chụp ảnh hơn.

- Đừng chụp nữa!

Mạc Yến quơ chân quơ tay định giằng lấy máy ảnh của Mi Na, vừa mới giờ tay ra thì đã bị Bắc Tân Khởi vòng tay qua eo, lôi lại.

- Buông tôi ra!

Mạc Yến vô cùng tức giận vì hành động của Mi Na, điều ấy khiến cô có cảm giác như bị bán đứng vậy, khẩu khí cũng rất không khách sáo.

Một người mà cô luôn thân thiết coi như chị em ruột mà có thể chỉ vì một mẩu tin hót có thể kiếm ra nhiều tiền mà lôi cả cô vào cuộc.

Bắc Tân Khởi nhìn cô tức giận như muốn nhảy dựng lên vậy, có chút thấy đau đầu vì sự ồn ào của cô, khẽ nhíu mày rồi bỗng bẻ bóng cô lên, nhét luôn vào trong xe.

Mi Na tròn mắt lên nhìn hành động quá đỗi là tự nhiên, thành thực của Bắc Tân Khởi, bàn tay bấm máy ảnh càng nhanh hơn...

Quá hot luôn, hai người họ từ khi nào đã thân thiết như vậy chứ? Tại sao là bạn thân của Mạc Yến mà cô lại không hay biết chút gì được chứ?

- Bắc Tân Khởi, trước nay không phải là anh luôn chú trọng việc giữ bí mật đời tư của mình sao? Anh thấy vụ việc tối qua bị lan truyền vẫn chưa đủ lớn hay sao? Anh có biết thân phận của con nhỏ đó là gì không hả?

Mạc Yến không ngờ hần lại hành động nhanh, gọn như vậy, đẩy hần ra xa định bước xuống xe, nhưng Bắc Tân Khởi đã đóng cửa xe lại.

Hần quay người lại nhìn cô, mặt không cảm xúc, thốt ra từng từ từng chữ:

- Tôi không để ý!

Mạc Yến kinh ngạc nhìn hần, có chút không tin vào điều mà tai mình nghe được.

Hần không để ý?

Một người coi trọng bí mật đời tư như hần lại nói là không quan tâm, không để ý việc bị bại lộ đời tư trên truyền thông?

- Em không nghe nhầm đâu!

Người hần hơi nghiêng về phía cô, giúp cô thắt dây an toàn, giọng hần rất nhẹ...

Vì đôi phương là cô nên hần không để ý!

Bản thân Bắc Tân Khởi cũng không lí giải được cảm giác này... Hình như rất nhiều việc cứ có chút liên quan tới Mạc Yến thì hầu như mọi nguyên tắc của hần đều bị phá vỡ hết.

Từ nhỏ đến lớn đều vậy, ghét ồn ào nhưng lại có thể để cô ở bên, nghe tiếng gọi mềm mại, đáng yêu của cô giành cho hần, ghét ngủ cùng người khác trên một chiếc giường nhưng lại quen ngủ cùng cô khi còn nhỏ, ghét kẻ bám giai như đĩa nhưng lại thích cô luôn theo sát bên mình...

Trong thế giới của Bắc Tân Khởi, cô hoàn toàn là một sự ngoại lệ...

Còn một lí do khiến hần không để ý, đó là do Mạc Yến vội vàng vạch khoảng cách với hần... hần biết cô không muốn quá gần gũi với hần...

Nhưng bản thân hần lại muốn đến gần cô hơn, muốn hai người sẽ đời đời kiếp kiếp gắn bó với nhau...

Bên ngoài, tiếng máy chụp ảnh vẫn không ngừng...

Một bên là tiếng máy chụp ảnh, một bên là tiếng nói của Bắc Tân Khởi... đầu óc cô như loạn lên...

Suy nghĩ của hần, cô không hiểu!

Bắc Tân Khởi cũng không giải thích, thắt dây an toàn, chậm chậm khởi động xe.

Mạc Yến lườm Mi Na, nghiêng răng nghiêng lợi:

- Mi Na, nếu cậu mà để lộ những tin tức này ra trên mặt báo thì chúng ta sẽ tuyệt giao!

- Đừng giận! Phần có mặt bà tôi sẽ làm mờ đi.

Mi Na nở nụ cười hết sức là nịnh bợ và còn giờ tay vẫy tạm biệt với Mạc Yến.

Mạc Yến: "...."

- Sau này đừng nói là tôi quen biết bà nhé!

Mi Na đang định tiếp tục nói gì đó thì chiếc xe đã lao đi....

Mạc Yến xị mặt xuống, nghĩ đến hành vi của Mi Na mà trong lòng bức xúc.

Tình tâm xuống, cô biết Mi Na dù có hơi hám tài chút nhưng cũng không đến mức mang bí mật đời tư của cô ra để đánh đổi..

Nhưng, nếu như thật sự làm mờ đi rồi thì còn tạo được tin hot nữa không?

Đau đầu hơn nữa là, Bắc Tân Khởi đã trở về, nên cô và hắn sẽ còn gặp nhau rất nhiều lần khác nữa.... hôm nay là Mi Na phát hiện, nhưng sau này nhờ bị người khác phát hiện thì sao?

Mạc Yến thân quen với Bắc Tân Khởi bao lâu nay nhưng chưa bao giờ cô lại thấy đau đầu vì mối quan hệ này đến thế.

Không được, vì sự yên bình của bản thân, xem ra từ sau phải giữ khoảng cách xa hơn chút nữa với hắn.

Bình tâm lại, ánh mắt hướng ra phía ngoài cửa kính xe...

Vốn định nhìn cảnh vật bên ngoài thì lại nhìn thấy bóng của Bắc Tân Khởi phản chiếu qua cửa kính...

Mạc Yến nghĩ đến việc tối qua bản thân ra tay tát hắn, trong lòng có chút ăn năn, vì dù sao từ nhỏ đến lớn, Bắc Tân Khởi cũng chưa bao giờ bị ai đối xử như vậy.

Nhưng rồi lại nghĩ tới hành vi của hắn trước khi bị cô tát, thì thấy đó là hình phạt thích đáng cho hắn...

Bắc Tân Khởi đang chăm chú lái xe, nhưng quay ra thấy Mạc Yến khi thì nhú mày lúc lại nghiêng răng nghiêng lợi,... lòng mày hắn cũng nhú lại...

Không cần đoán, hắn cũng biết cô đang đầu đầu chuyện gì.

Không để ý tới ánh mắt hắn đang nhìn mình, Mạc Yến nhẹ nhàng mở nắp chai nước khoáng ra định uống. Nhưng chiếc xe bỗng phanh gấp, tạt vô lề đường...

Tình huống quá bất ngờ, khiến cô không kịp phản ứng, chai nước đã mở nắp đang cầm trên tay lập tức hát tung ra về phía Bắc Tân Khởi.

Điểm dừng không sai không lệch chút nào, trúng đúng... vào vị trí nhạy cảm giữa hai đùi hắn.

Chiếc quần được là ủi tươm tất trong nháy mắt đã ướt sũng...

Mạc Yến: "....."

Ặc, sao có thể chuẩn quá mức vậy chứ?

Sắc mặt Bắc Tân Khởi rất chi là khó đỡ...

Một khoảng im lặng đáng sợ....

Não của Mạc Yến đình công mấy giây, đến lúc kịp phản ứng ra sự nghiêm trọng của vấn đề, định lấy khăn giấy lau cho hắn, nhưng tay chưa kịp giờ ra đã lập tức rút lại...

Bộ phận nhạy cảm, nếu như cô cứ vậy mà giờ tay ra lau thì hắn có nghĩ rằng cô đang kêu gọi hắn không?

Bắc Tân Khởi cúi xuống nhìn chiếc quần của mình, rồi ngẩng lên nhìn chăm chăm vào kẻ tội đồ.

- Tội, tội...không phải cố ý!

Tự mình trấn tĩnh rồi vội hướng ánh nhìn ra ngoài cửa sổ.

Bắc Tân Khởi nhìn cô với ánh mắt hình viên đạn, gân xanh hai bên thái dương nổi lên,.....

Nha đầu thối cổ ý đây mà...

Mạc Yến không dám nhìn chính diện hắn nhưng vẫn cảm nhận được ánh mắt sắc như dao của hắn đang nhìn cô... ánh mắt ấy khiến người bị nhìn có cảm giác không lạnh mà run...

Nếu ánh mắt có thể giết người thì cô có thể đã bị gắn linh trì mấy lần rồi.

Chậm chạp quay đầu lại, ánh mắt liếc qua vị trí nhạy cảm của hắn, đưa ra kiến nghị:

- Hay tôi xuống xe đã nhé, anh hãy xử lí qua một chút đi!

Mặt hắn trùng xuống:

- Xử lí qua là xử lí như nào?

Lại liếc qua vị trí nhạy cảm đang có vẻ hơi bất thường của hắn, lại một lần nữa không sợ chết mà thêm một câu:

- Hay là anh thích để mình trong tình trạng " hưng phấn" như này để về nhà??

Sắc mặt Bắc Tân Khởi lập tức đen hơn cả cột nhà cháy.....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Tại quá lâu rồi không có đàn bà sao ??

Mạc Yến lén lút nhìn sắc mặt đang hết sức khó coi của Bắc Tân Khởi rồi vội nhìn sang chỗ khác.

Xin người đấy, không có việc gì thì đừng có dùng ánh mắt đấy mà nhìn cô... rất đáng sợ đấy...

Mạc Yến nghĩ thầm trong bụng, lúc này tốt nhất là tránh xa hắn càng xa càng tốt...

Bị bắn có chút nước vào chỗ đó thôi mà cũng có " phản ứng" ngay được... thật quá nguy hiểm...

Và lại chuyện đêm qua đến giờ vẫn còn ám ảnh cô, nên cô có chút cảnh giác với hắn...

- Tôi nhớ ra tôi vẫn còn một buổi hẹn với một người bạn nữa, tôi chưa về nhà đâu, tôi xuống xe ở đây cũng được...

Tìm bừa một lí do, mở cửa xe, định bước xuống thì Bắc Tân Khởi lên tiếng:

- Bạn nào? Hẹn ở đâu?

Mạc Yến: "...."

- Vừa hay giờ anh đang rất rảnh, tiện đây anh đưa em đi luôn.

Dùng khăn giấy lau đi kiệt tác của cô để lại trên quần, hắn nhìn cô, ánh mắt đã dần tan đi sự căm giận khi nãy...

- Một cuộc hẹn bình thường thôi mà, không đi cũng không sao...

Thu chân lại vào trong xe, ngồi ngay ngắn trên chiếc ghế lái phụ.

Bắc Tân Khởi nhếch môi cười, nụ cười đầy hả hê...

Cừu non muốn đấu với ta sao? Còn non và xanh lắm...

Mạc Yến muốn tìm lí do để rời đi vì sợ hắn làm bừa.... Từ sau khi hắn về nước, cô cảm thấy giữa hắn và cô có một nhiều sự thay đổi... ít nhất thì trước kia hắn sẽ không bao giờ có hành động giống như tối qua...

Sự thay đổi ấy khiến Mạc Yến thấy rất ngại mỗi khi tiếp xúc với hắn...

Những hành động quá đổi thân mật mà hấn giành cho cô, cô thật không quen...

Có lúc cô đã nghĩ, đêm qua khi hấn làm như vậy thì có phải hấn cũng coi như những người con gái xếp hàng dài theo đuổi hấn hay không?

Mà quan trọng là hiện tại... qua cú hắt nước quá chuẩn của cô thì chỗ đó của hấn đang biểu tình khá là mạnh mẽ....

Bắc Tân Khởi cố gắng hết sức để khắc chế bản thân,rồi tiếp tục lái xe...

Bắc Tân Khởi vốn luôn thấy khả năng khắc trị của bản thân là rất tốt, nhưng không hiểu sao mỗi lần đối diện với cô thì đều có những phản ứng quá mạnh như vậy... hấn cũng không thể lường trước được...

Điều đó dường như bản thân hấn cũng không làm chủ được...

Có phải vì quá lâu rồi hấn không gần gũi phụ nữ???

Đoạn đường còn lại, cả hai đều yên lặng....

Tin hot về hai người họ ngay trong buổi sáng ngày hôm sau đã lan truyền khắp trên các mặt báo, các phương tiện truyền thông...

Hàng loạt các bức ảnh của hai người bị đăng tải lên báo,hút mắt nhất chính là bức ảnh chụp khi Mi Na đẩy cô vào vòng tay hấn và cả bức ảnh chụp cảnh Bắc Tân Khởi bế cô nhét vào trong xe nữa, mà khi đó hấn bế cô đúng theo kiểu bế công chúa nữa chứ... kết hợp với những lời lẽ hoa mĩ lá cành của các phóng viên thì một câu chuyện về năng lọ lem và Bạch mã hoàng tử đã ra đời.

Trên bức ảnh, Mạc Yến ăn mặc rất đơn giản, mặt bị làm mờ, tin tức tung ra không lâu thì giới săn tin đã ra sức truy lùng tung tích của cô gái trong ảnh, thú vui mới của Bắc thái tử gia.

Mạc Yến ngủ dậy,xuống lầu,trong phòng khách, hai cặp mắt cùng lúc hướng thẳng về phía cô....

An Nhã nhìn cô với ánh mắt đầy thăm dò,như muốn mổ xẻ cô ra để nghiên cứu tỉ mỉ vậy. Ánh mắt Mạc Nam Phong thì hiền hòa hơn chút nhưng cũng đầy ý vị bên trong.

Mạc Yến bị nhìn vậy thì thấy tóc sau gáy dựng đứng lên,da gà da vịt nổi lên kín tay.

- Mẹ, mẹ đừng nhìn con bằng ánh mắt ấy, rất đáng sợ ý...!

- Con với Tân Khởi từ khi nào mà phát triển tới mức này rồi vậy?

An Nhã hỏi thẳng luôn vào vấn đề chính...

Hôm qua vẫn còn tỏ ra không chút để tâm tới việc của Bắc Tân khởi mà hôm nay lại xảy ra chuyện này...

Con nhỏ này đến ngay việc hẹn hò bạn trai mà cũng giấu bố mẹ....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Đồ dầu vào lửa

Mạc Yến chưa cần xem báo cũng biết đã xảy ra vấn đề gì. Không cần nói Mi Na có tung những bức ảnh đó hay không, kể cả có làm mờ ảnh đi chăng nữa thì, con do mẹ sinh,chỉ cần nhìn bóng lưng thôi, thì mẹ cô cũng có thể nhận ra cô trong bức ảnh....

- Đó chỉ là sự hiểu lầm!

Bước xuống cầu thang, ngồi chỗ ngồi cách An Nhã xa một chút, Mạc Yến ngồi xuống bên cạnh Mạc Nam Phong.

Mạc Nam Phong dù cũng bị tin đăng trên báo làm cho bất ngờ, tuy nhiên tính tình nhẹ nhàng, lại cưng chiều con gái, trước nay không bao giờ to tiếng với cô,ngồi bên cạnh Mạc Nam Phong thật sự an toàn hơn nhiều...

Mạc Nam Phong quá hiểu suy nghĩ của con gái, nở nụ cười với cô, rồi im lặng không nói gì.

An Nhã thì ngược lại, bị câu trả lời qua loa của con gái chọc cho càng thêm tức giận.

- Hiểu lầm? Hiểu lầm mà ôm ôm ấp ấp thế này à? Ta chưa bao giờ thấy con như vậy với chàng trai nào khác đâu đấy?

Bức ảnh để đó, Mạc Yến cũng chả có cách nào giải thích cho rõ ràng được... Cuối cùng đành đưa ánh mắt cầu cứu về phía Mạc Nam Phong.

Mạc Nam Phong nhận được tín hiệu cầu cứu từ cô con gái diệu, bàn tay khẽ vỗ về tay Mạc Yến, rồi từ từ phát biểu ý kiến....:

- Bà xã, mình tức giận gì chứ? Từ nhỏ tới lớn, Mạc Yến và Tân Khởi còn ít lần ôm nhau hay sao?

" Phụt!"

Mạc Yến nghẹn lời...

Ba đang giúp con hạ hỏa cho mẹ hay đang đổ thêm dầu vào lửa vậy chứ?

- Mẹ, mẹ giận giữ như vậy làm gì?

Sợ Mạc Nam Phong đổ nhiều dầu hơn, Mạc Yến đành thuận theo mà đánh lạc sang chuyện khác.

An Nhã bị hai cha con Mạc Yến hỏi như vậy thì quay ra lườm hai người.

Có thể không tức giận sao? Con gái mình sinh ra, nuôi nấng bao năm, đến khi có bạn trai mà người làm mẹ lại không hay biết chút gì, lại còn đợi đến khi báo trí đưa tin mới biết chuyện...

Đáng giận hơn là Tân Khởi hôm qua vừa bị tung tin đồn với một cô gái khác mà hôm nay lại đổi thành Mạc Yến, vậy có thể không tức sao?

Cảm giác này giống như, ngày hôm qua vừa nhìn thấy con rể công khai ngoại tình trước bàn dân thiên hạ... Ngày hôm sau thì lại thấy cảnh hai vợ chồng con gái tỏ vẻ thân mật trước ống kính phóng viên vậy.... cảm xúc của An Nhã khi này là hết sức phức tạp.

Mạc Yến sao có thể ngờ được chỉ vì một bài báo mà mẹ của mình lại có những liên tưởng phức tạp tới vậy....

Không muốn bị hiểu lầm, cô giải thích:

- Mẹ, giữa con và Tân Khởi không có chuyện gì cả, chuyện bức ảnh thật sự chỉ là hiểu lầm thôi, là do đưa bạn con muốn có tin hot của Tân Khởi mà cố ý lờ con vào cuộc đấy... Bố mẹ đừng hiểu lầm

An Nhã có chút ngạc nhiên, nhìn cô, dường như không tin lắm vào những gì vừa nghe được.

Mạc Nam Phong yên lặng nghe Mạc Yến nói rồi bỗng thốt lên một câu:

- Trước đây có bao giờ thấy Tân Khởi tùy tiện ôm một cô gái nào đâu nhì?

Mạc Yến"....."

An Nhã liếc nhìn Mạc Nam Phong rồi quay sang phía Mạc Yến, rất là phối hợp ăn ý với ông xã mà gật gật đầu đồng ý.

Trừ những bức ảnh hot trong hai ngày qua thì thật sự chưa bao giờ thấy Tân Khởi có bất cứ tin đồn gì khác.

Mạc Yến cũng chả biết phải giải thích thế nào nữa, nhìn hai người họ:

- Con và Tân Khởi không có chút quan hệ nào cả... Nếu thật sự có quan hệ thì sớm đã bị bố mẹ phát hiện ra rồi, đúng không ạ?

An Nhã thấy con gái nói vậy cũng có lý.

Thế nhưng còn những gì báo trí đưa tin, và cả bức hình kia nữa thì giải thích thế nào?

Mạc Yến chăm chú thăm dò phản ứng của hai người họ, sợ tiếp tục bị tra hỏi, vuốt lại mái tóc rồi đứng bật dậy:

- Con ra ngoài đi dạo chút đây ạ!

Nói xong, bước thật nhanh ra ngoài cửa...

Ra khỏi cửa, đang định đi về phía con đường rợp bóng cây ngay gần khu biệt thự thì nghe thấy một tiếng gọi rất đỗi quen thuộc.

- Mạc Yến!

.....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Bắc phu nhân...

Một giọng nói quá đỗi quen thuộc, Mạc Yến dừng chân, chậm chạp quay người lại.

Hạ Lan mặc một chiếc váy dài nhã nhặn đứng trước cổng biệt thự nhà mình... khuôn mặt trang điểm nhẹ nhàng, dưới ánh sớm ban mai như được phủ lên một lớp hào quang lấp lánh, rất đẹp, rất cuốn hút.... Làn da được chăm sóc, bảo dưỡng kĩ lưỡng nên nhìn cảm giác trẻ hơn tuổi thực rất nhiều... Ai gặp lần đầu cũng không thể ngờ đây là mẹ của một cậu con trai hơn 20 tuổi.

- Thím Hạ Lan!

Mạc Yến ngoan ngoãn cất tiếng chào hỏi rồi đi đến bên cạnh Hạ Lan.

Từ nhỏ đến lớn, Hạ Lan đều rất yêu thương cô, Mạc Yến cũng rất thích cảm giác khi ở cạnh Hạ Lan.

- Con có việc gấp phải đi sao?

Hạ Lan mỉm cười, vuốt vuốt mái tóc của Mạc Yến...

- Dạ không ạ. Cháu chỉ đi dạo chút thôi!

Khẽ lắc đầu, trả lời.

- Lâu lắm rồi con không ngồi nói chuyện cùng ta rồi, sang nhà ta chơi đi!

Hạ Lan khẽ gật đầu, khoắc lấy tay Mạc Yến, cũng không đợi Mạc Yến kịp phản đối, lôi cô đi vào trong biệt thự nhà mình.

Mạc Yến nghĩ tới tin tức, ảnh các loại được đăng trên khắp các mặt báo ngày hôm nay, sợ Hạ Lan cũng giống như An Nhã hỏi những điều mà cô không biết phải trả lời thế nào và hơn hết là không muốn chạm mặt hẳn nên rất không muốn đi.

Nhưng câu trả lời lúc này của cô đã chặn mất đường lui rồi...

Không có chọn lựa, Mạc Yến đành bước theo Hạ Lan vào trong...

Hai người, một trước, một sau... Mạc Yến vừa đi vừa ngó nghiêng tứ phía...

Sau sự việc ngày hôm qua và buổi tối hôm trước nữa thì cô không muốn gặp Bắc Tân Khởi trong thời điểm này. Rất là ngại...

Biệt thự của Bắc gia lớn hơn nhiều so với biệt thự của Mạc gia. Trong biệt thự còn có một bãi cỏ khá lớn, từ cổng biệt thự đi đến nhà chính phải đi mất tầm 10 phút...

Mạc Yến bước từng bước từng bước trên con đường được lát đá hoa cương, mỗi bước một bước thì dường như các tế bào thần kinh lại căng hơn một chút...

Rất may, bước vào trong nhà, đến khi ngồi vào ghế ở phòng khách, Bắc Tân Khởi cũng không hề xuất hiện.

Cô thấy an tâm hơn nhiều...

Ngẩng đầu nhìn nổi lên cầu thang, vờ như không có chuyện gì, hỏi vu vơ:

- Tân Khởi ra ngoài rồi ạ?

Trả lời cô là một câu mà cô ngàn lần không mong đợi:

- Chưa đâu cháu!

Dây thần kinh vừa mới được thả lỏng của cô lại ngay lập tức căng lên...

Như không để ý tới phản ứng của cô, Hạ Lan giúp cô pha một tách trà rồi cười ha ha nhìn cô.

Sao tự nhiên lại nhìn cô như vậy chứ?

Mạc Yến bị nhìn như vậy, trong lòng thấy rất kì quái, có chút không tự tại quay đi, ánh mắt vô tình liếc thấy trên bàn trà có một tập báo, ngay từ đầu tiên lại chính là tấm hình chụp lại cảnh Bắc Tân Khởi ôm cô trong lòng...

Mạc Yến hóa đá....

Tin tức...thím ý đã đọc rồi?

Mặc dù trên thực tế giữa hai người họ không hề có gì... Nhưng khi bức ảnh chụp cảnh đó bị mẹ của hần biết được thì Mạc Yến cũng có chút lo lắng.

Việc này dù có giải thích thế nào thì chắc cũng chả ai tin...

Mạc Yến một bên bồn chồn ngồi đợi Hạ Lan hỏi đầu đuôi sự việc, một bên thầm nghĩ xem nên trả lời như thế nào?

Ai dè, Hạ Lan chỉ nhìn cô một lượt từ đầu tới chân, thờ dài:

- Con dạo này gầy đi phải không?

Mạc Yến"..."

Nhìn cái mặt này, thật chẳng có mấy nữa rồi, nhìn mà thím xót quá thôi!

Một câu hỏi ngoài sức tưởng tượng của Mạc Yến...

Nhưng khiến tâm trạng cô nhẹ nhõm hơn nhiều....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Giao hết cho Mạc Yến...!

Mạc Yến cười cười:

- Không ạ! Chỉ là gần đây cháu ăn đồ ăn không thấy ngon miệng thôi ạ!

- Cháu ở lại dùng bữa trưa nhé, thím làm món gì đó cho cháu tắm bổ!

Mạc Yến từ nhỏ đã hay sang Bắc gia chơi, nên rất quen thuộc với nơi này. Nhất là những năm Bắc Tân Khởi ra nước ngoài thì lại thường xuyên qua lại hơn. Đối diện với Hạ Lan, cô không biết đến hai từ khách sáo... Đang định gật đầu đồng ý, thì lại lập tức lắc đầu...

Những năm qua là do hần không ở trong nước, còn giờ hần đã trở về...

Định tìm một lí do để từ chối thì một nữ phục vụ bước đến:

- Thưa phu nhân, điểm tâm của Hàn thiếu gia đã chuẩn bị xong, nhưng...

Một câu nói không hết... dường như có chút e ngại...

Một người anh minh như Bắc phu nhân hiểu ngay vấn đề...

Không biết do mới về nước hay tối qua ngủ muộn mà một người thường ngày dậy rất sớm như Bắc Tân Khởi, hôm nay, giờ này còn chưa dậy. Một người làm công không tiện vào làm phiền...

Liếc nhìn chiếc khay đựng đồ mà người phục vụ đang bưng, rồi nhìn sang phía Mạc Yến, nói một câu hết sức bình thản:

- Để xuống đây đã, giao cho Mạc Yến tiểu thư lát bưng lên là được!

"Cạch!"

Tách trà trên tay Mạc Yến rơi nhẹ xuống bàn trà, phát ra tiếng động nhẹ, đôi vai thanh mảnh cứng nhắc thêm chút.

Không để ý đến phản ứng của Mạc Yến, nữ phục vụ như trút được gánh nặng, đến gần bên Mạc Yến, đưa chiếc khay thức ăn vào tay Mạc Yến, nở nụ cười đầy biết ơn:

- Mạc Yến tiểu thư, xin nhờ cậy tiểu thư ạ!

Hạ Lan quay sang nhìn Mạc Yến, cười rất lạ.

Mạc Yến hóa đá... cô thật muốn tìm lí do để từ chối.

Cô không muốn đến đây vì sợ phải gặp hấn, giờ lại bắt cô phải chủ động lượn đến trước mặt hấn, cô không muốn, thật sự không muốn...

Nhưng mà, nhìn ánh mắt hiền từ của Hạ Lan, thì mọi lí do lại nghẹn ứ trong cổ...

Hạ Lan từ nhỏ đã rất thương cô, giờ chỉ một yêu cầu nhỏ như này thì sao cô có thể từ chối được chứ?

- Được ạ! Để cháu mang lên!

Dù trong lòng vạn lần không muốn nhưng dưới ánh mắt thúc giục của Hạ Lan và nữ phục vụ, Mạc Yến đành chậm chạp cất bước lên cầu thang...

Vừa bước vài bước thì nghe tiếng lầm bầm của Hạ Lan:

- Giới truyền thông ngày càng làm ăn vớ vẩn, không có truyện gì đáng nữa sao? Toàn đăng những tin chả đầu vào đầu cả thôi!

Vừa bước lên chỗ rẽ ở cầu thang, nghe vậy, Mạc Yến quay lại nhìn về phía Hạ Lan...

Hạ Lan đang cầm một tờ báo, mặt báo hướng ra ngoài có đăng bức hình giữa cô và Bắc Tân Khởi...

Vốn có chút lo lắng rằng Hạ Lan sẽ hiểu lầm về mối quan hệ giữa cô và Bắc Tân Khởi, nghe vậy thì thở phào nhẹ nhõm, tâm trạng thoải mái hơn rất nhiều...

Chỉ cần Hạ Lan không hiểu lầm thì mọi việc sẽ bớt phức tạp hơn nhiều...

Nhưng tại sao lại có cảm giác như thím ấy không được vui cho lắm?

Mạc Yến không hiểu...

Bụng khay thức ăn đi lên lầu, quen đường quen lối bước về phía phòng riêng của Bắc Tân Khởi. Vốn định theo thói quen, đưa tay mở cửa phòng ra để bước vào.... Bàn tay cầm lấy tay nắm cửa, khựng lại...

Khi nhỏ, cô ở trong nhà hấn rất tự do, tự tại... bước vào phòng hấn cũng không ít lần...

Nhưng bây giờ.... hấn không còn là hấn khi xưa nữa...

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Bé gái ngày xưa lớn thật rồi...!

Hấn của bây giờ đã không còn là hấn khi xưa nữa, và cô cũng không còn là một đứa trẻ nữa... Có những điều bắt buộc phải chú ý...

"Cốc! Cốc!"

Đưa tay nhẹ nhàng gõ cửa, Mạc Yến im lặng đợi...

Trong phòng rất yên ắng, không có bất kì âm thanh gì...

Đợi thêm vài phút, ghé tai trên cánh cửa nghe tiếng động trong phòng... không nghe thấy dù chỉ một chút động tĩnh, đoán rằng Bắc Tân Khởi vẫn đang nghỉ ngơi, đoán đo chút, đưa tay vặn tay nắm cửa.

Cửa không chốt trong, cũng không cần thiết phải khóa trong, thông thường, trên tầng lầu này sẽ không có ai tùy tiện lên, khẽ vặn tay nắm cửa, cửa đã mở ra...

Gian phòng hơi tối, trước khung cửa sổ to lớn, rèm cửa buông lơi, chặn lại nguồn sáng của cả gian phòng.

Chính giữa gian phòng, trên chiếc giường to rộng được thiết kế theo phong cách châu Âu, Bắc Tân Khởi nằm đó, hơi thở đều đặn, căn phòng im lặng nên có thể nghe rõ từng hơi thở của hấn.

Mạc Yến có chút bất ngờ khi mà giờ này vẫn thấy Bắc Tân Khởi nằm ngủ như vậy, cũng thấy thật may mắn khi giờ hán chưa dậy.

Bê khay thức ăn vào trong phòng, đặt khay thức ăn lên bàn, nhẹ tay nhẹ chân định đi ra ngoài...nhưng lướt nhìn qua tấm rèm che kín khung cửa sổ, bước chân khựng lại.

Phòng quá tối khiến cho con người có cảm giác vô cùng ngột ngạt, ngủ thời gian dài trong môi trường này rất không tốt.

Cô dường như đã quên, tối hôm trước cô thậm chí còn đóng cửa sổ chặt hơn vậy và còn buông rèm che kín mít...

Mạ Yến xoay người, bước đến bên khung cửa sổ thu tấm rèm lại hơn một nửa, cánh cửa sổ cũng theo đó mà mở ra.

Từng tia nắng nghịch ngợm từ ngoài khung cửa rọi vào phòng, tô điểm thêm chút sức sống cho cả gian phòng, mang thêm chút hương mộc lan thoang thoảng vô cùng dễ chịu...

- Như này không phải tốt hơn sao?

Hải lòng nhìn căn phòng sáng sủa hơn khi nãy rất nhiều, Mạc Yến đứng trước khung cửa sổ nhìn cây mộc lan cao to được trồng giữa hai gian phòng của hai người.

Thoải mái vươn vai, định bước ra ngoài...

Quay người lại, ngay lúc ấy bắt gặp một đôi mắt sáng trong, sâu thẳm thẳm..

Không biết Bắc Tân Khởi đã tỉnh dậy từ khi nào, cơ thể cao lớn đang nằm dựa vào đầu giường, đôi tay khoanh trước ngực, ánh mắt chăm chú nhìn cô...

- Anh... anh dậy rồi...?

Mạc Yến hơi bất ngờ và hồi hận vì tính nhiều chuyện của bản thân, không có việc gì làm mà đi giúp hán mở cửa sổ...

Mang đồ ăn vào xong đi ra ngay không phải tốt hơn sao?

Bắc Tân Khởi cũng không thể ngờ khi vừa tỉnh giấc lại có thể nhìn thấy cô trong phòng mình như vậy. Nhìn cô, gật gật đầu, ánh mắt cứ vậy mà nhìn cô đắm say...

Mạc Yến đứng bên khung cửa, thân hình thanh mảnh được bao bọc bởi ánh nắng ấm áp... tôn nên vẻ đẹp dịu dàng đầy nữ tính của cô...

Phía sau lưng là một cây hoa mộc lan cao to, từng bông hoa trắng xóa rơi xuống trong từng cơn gió nhẹ nhàng, hoa làm nền cho người, người và hoa như quện vào nhau, hoa phải e thẹn đầu mình trước vẻ đẹp của người thiếu nữ ấy...

Bắc Tân Khởi im lặng ngắm nhìn, ánh mắt dường như có chút thất thần...

Trong kí ức của hán, Mạc Yến vẫn luôn là một bé gái đáng yêu... Tuy rằng mấy năm qua cũng có gặp mặt, nhưng để lại ấn tượng sâu sắc nhất vẫn là hình tượng của một bé gái...

Những lần này, mặc dù mới về nước có 1 ngày, nhưng cô tựa như một con sâu đang hoàn thành quá trình phát triển của mình để biến thân thành một chú bướm xinh đẹp, không ngừng thay đổi theo từng giờ từng phút...và ngày càng đẹp hơn...

Bé gái ngày xưa thật sự đã lớn rồi!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Thói quen xấu của Mạc Yến...

Mạc Yến bị hán nhìn chăm chăm như vậy, không rõ trong đầu hán đang nghĩ những gì... nhiệm vụ đã xong, cũng không muốn ở lại trong phòng hán thêm nữa.

- Thím Hạ Lan nhờ em bung đồ ăn sáng lên cho anh, anh đánh răng rửa mặt rồi ăn sáng đi. Em xuống lầu trước đây.

Nói xong, quay người đi ra phía cửa phòng. Vừa đến gần cửa, định bước ra ngoài thì bỗng nhiên bụng cô phát ra tiếng kêu ùng ục...

Tiếng kêu khá lớn, lại còn trong căn phòng đang im phăng phắc không một tiếng động, hai người đều bất ngờ.

Mạc Yến không thấy ngại mấy, vì người nam thanh niên này đã tận mắt nhìn thấy cảnh khi cô được quần tã, đóng bím rồi cơ mà. Cô cũng không quá để ý việc lộ những thói hư tật xấu trước mặt hắn.... Nhưng mà kêu thì cứ kêu, cơ mà kêu to như thế để làm gì?

Cô cũng có chút chút ngại ngùng...

Đầu hơi nghiêng nghiêng, liếc mắt nhìn trộm hắn...

Khóe miệng hắn khẽ nhếch lên, ánh mắt ấy đầy vẻ trêu đùa cô...

Sau đó, cô nghe thấy hắn nói:

- Chưa ăn sáng cơ đấy!

Không phải một câu hỏi, mà là câu cảm than, giọng điệu lười lười....

Mạc Yến khẽ đáp lại.

- Ukm!

... Rồi đẩy cửa định ra ngoài...

Chân chưa kịp nhích một bước, hắn lại đã cất tiếng:

- Cùng ăn đi!

Bước chân khựng lại...

" Cùng ăn đi!"

Câu này, khi nhỏ hắn cũng thường hay nói câu này.

Khi nhỏ, Mạc Yến rất thích chạy sang Bắc gia chơi, cứ như vậy, thường xuyên đến mức mà Hạ Lan mỗi khi nấu cơm thì cũng nấu luôn cả suất của cô. Nhưng khi còn nhỏ cô lại hay cầm bát ăn cơm của mình và nhìn chăm chăm vào suất ăn của người khác... người khác ở đây, thật bất hạnh, đó lại chính là Bắc Tân Khôi.

Và mỗi khi như vậy, Bắc Tân Khôi lại cho cô cùng ăn suất của mình. Cũng bởi thế mà sau này, Hạ Lan gộp luôn suất ăn của hai người vào một chiếc đĩa lớn.

Nghĩ lại chuyện lúc nhỏ, cô không nhịn nổi cười.

Đây thật là một thói quen không tốt, nếu như là ở nhà cô thì mẹ cô chắc chắn sẽ không cho phép... Nhưng Bắc Tân Khôi thì lúc nào cũng bao dung cô...

Nghĩ kĩ ra, trừ việc tối hôm trước hắn đối xử hơi quá với cô ra thì hắn luôn đối với cô rất tốt, rất rất tốt...

Bắc Tân Khôi thấy cô cứ vậy đứng ngây người ra, cũng không tránh né, kéo chân ra bước xuống giường..

Trên người chỉ mặc chiếc quần đùi lót.

Cơ thể với tỉ lệ cực chuẩn, làn da nâu gọi cảm, cơ bụng 6 múi rõ ràng, đôi chân dài miên man.... tất cả hiện hết ra trước mắt Mạc Yến...

- Anh...anh sao lại không mặc quần áo!

Mạc Yến không ngờ hắn lại tự nhiên đến mức độ đó, mắt mở to, mồm há hốc nhìn hắn... nhưng chết một lỗi, cô phát hiện mình không thể rời mắt khỏi hắn...

Hắn liếc nhìn cô, thân nhiên mà rằng:

- Em có thấy người đàn ông nào đi ngủ mà ăn mặc kín cổng cao tường không?

Mạc Yến:"..."

Hắn nở nụ cười đầy vui vẻ, lấy ra một chiếc khăn tắm quấn quanh phần dưới cơ thể, thân hình cao lớn lướt qua cô rồi mới đi vào nhà tắm..

Mạc Yến "..."

Nét mặt ửng đỏ...

Không mặc thì không mặc, nhưng cứ lượn qua lượn lại trước mắt cô như vậy là sao chứ?

.....".....".....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Cửa em thì cũng là của tôi...

Đứng trong nhà tắm, nhìn qua tấm gương trước mặt thấy biểu cảm của Mạc Yến, nụ cười không khỏi nở trên môi hắn...

Nhìn đáng vẻ của cô lúc này, tâm trạng hắn rất vui rất thoải mái...

Sở thích này có chút gì đó khá là "biến thái" nhưng Bắc Tân Khởi thật sự lại rất thích nhìn vẻ mặt cô khi bị hắn bắt nạt...

Đó là sự hưởng thụ...từ khi nhỏ hắn đã rất thích trêu chọc cô...

Mất 2 phút để đánh răng, rửa mặt...đôi chân dài siêu mẫu bước vài bước đã đến bên cạnh cô gái vẫn đang đứng thất thần ở gần cửa ra vào, rồi hắn lôi cô đi về phía bàn ăn.

Một hành động hết sức tự nhiên.

- Tôi tự đi được!

Mạc Yến cúi nhìn hai bàn tay đang đan ken vào nhau, cố gắng rút tay ra khỏi bàn tay hắn.

Bắc Tân Khởi nghe vậy, mỗi bữa ra, ánh mắt nhìn cô:

- Chưa nắm tay như này bao giờ à?

Mạc Yến im bặt.

Hắn nói hoàn toàn là sự thật...

Muốn trách chỉ có thể trách bản thân khi nhỏ không hiểu chuyện, cùng hắn làm bao chuyện thân mật mà chỉ những đôi yêu nhau mới hay làm, giờ muốn chối cũng chối ko nổi...

Bắc Tân Khởi sắc mặt không dỗi dặt cô đến bên bàn ăn, ấn cô ngồi xuống ghế, còn mình cũng kéo ghế ngồi ngay bên cạnh.

Phòng của hắn rất rộng, một phòng tắm riêng biệt, ngay cả phòng khách cũng có... đúng chuẩn một căn hộ khép kín.

Trước khi đi ra nước ngoài hắn rất ít khi xuống lầu đi dùng bữa, thứ nhất là vì bận học, thứ hai là vì Hạ Lan chiều hắn, bữa ăn nào cũng chủ động cho người mang đồ ăn lên phòng... lâu dần trở thành một thói quen.

Xuất ăn dành cho một người nhưng chuẩn bị rất đầy đủ, một li sữa, một bánh mì kẹp thịt, thêm một ít đồ ăn pháp, một bát canh gừng cho ấm bụng...

Từ nhỏ đến lớn Mạc Yến chưa bao giờ khách sáo với Bắc Tân Khởi, ăn thức ăn trong đĩa của hắn cố ăn qua không biết bao nhiêu lần rồi nữa... vừa này mất mặt thì cũng mất mặt rồi, giờ cô thấy mình chả cần phải làm trò điệu bộ nữa...

Sức ăn của Bắc Tân Khởi đến đâu, Mạc Yến quen hắn 19 năm rồi, rất hiểu, hiển nhiên một xuất ăn như này là quá nhiều...

Nhìn qua đĩa thức ăn, Mạc Yến với lấy bát canh gừng duy nhất, cầm thìa uống từng ngụm nhỏ...

Uống mấy ngụm nhỏ thì bỗng một cái thìa khác cũng xông vào tranh phần...

Mạc Yến dừng lại, ngẩng đầu nhìn hắn...

Hắn liếc nhìn cô một cái, áp sát, từ từ uống nước canh, động tác rất chi là nho nhã...

- Anh làm cái gì vậy?

Mạc Yến bất bình...

Hắn liếc nhìn cô đầy ý vị " lẽ nào cô nhìn không ra ư? "

Mạc Yến cố ý bỏ qua một sự thật là mình đang ăn xuất ăn của một người khác, nói một cách rất chi là....

- Đây là của em!

- Của em cũng là của anh!

Bắc Tân Khởi nhếch nhếch miệng, nhìn bát nước canh đã bị mình uống gần một nửa, chậm chạp cất tiếng nhắc nhở:

- Sắp hết rồi!

Cúi xuống nhìn bát canh, đẩy lùi cái đầu của hắn ra bên ngoài một chút, cầm cái thìa của mình lên bắt đầu bá đạo một mình độc chiếm bát canh...

Ai dè hắn lại áp sát lại gần hơn, cái thìa trong tay cũng bắt đầu giờ về phía bát canh...

Nhìn hắn, muốn đẩy hắn ra xa thêm lần nữa, tay giờ lên nhưng cuối cùng lại nhịn không làm thế nữa...

Bỏ đi! Việc như này hắn với cô làm đâu phải ít?

Thật ra Mạc Yến đã quá quen hành động thân mật như này với Bắc Tân Khởi rồi...

Nhưng, bản thân cô hình như chưa từng phát giác ra.....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Canh đu đủ có hiệu quả nhất...

Bắc Tân Khởi được nước lấn tới, cơ thể lại áp sát hơn chút nữa, chiếc thìa cầm trong tay lại lần nữa tấn công bát canh...

Hai người ngồi cạnh nhau, đầu sát đầu, hai má như sắp chạm vào nhau...

Mạc Yến im lặng uống canh, không để ý đến hắn...cũng chẳng buồn đẩy hắn ra nữa.

Hai người đều không nói gì, không gian tĩnh mịch, trong không khí phảng phất mùi hương dịu ngọt...

Một lát sau, Mạc Yến nhớ ra việc hắn ngủ dậy muộn, nên hỏi:

- Hôm qua anh ngủ rất muộn à?

Ánh mắt hắn có chút không tự tại, rồi hỏi phục lại trạng thái bình thường ngay...

Mạc Yến không bỏ qua sắc thái trên khuôn mặt hắn, hàng lông mày thanh tú của cô khẽ chau lại...

Câu hỏi của cô có vấn đề gì sao? Việc gì mà có thể khiến cho một kẻ vừa về nước được có một hôm mà đã làm bao việc vô lại với cô như vậy phải ngại cơ chứ?

- Anh...

Cô vừa định tiếp tục hỏi cho ra nhẽ thì đã bị bàn tay to lớn của hắn gõ một cái nhẹ vào đầu, ấn nhẹ đầu cô xuống...

- Ăn đồ ăn...!

Mạc Yến bĩu bĩu môi, cúi xuống tiếp tục ăn đồ ăn.

Không nói thì không nói, chẳng cần.

Ánh mắt Bắc Tân Khởi lặng lẽ nhìn khuôn mặt cô, nghĩ đến kết quả của việc cả đêm bị mất ngủ, hàng lông mày chau lại...

Từ khi nào, bản thân hắn lại kích động quá mức vì cô nhóc này vậy chứ?

Còn kẻ tội đồ gây ra sự mất ngủ của hắn không hề nhận ra điều gì, uống hết bát canh và tiếp tục ăn món khác, động tác khá là từ tốn...

Đối diện phòng của Bắc Tân Khởi là phòng của Mạc Yến, An Nhã đang dọn dẹp phòng, qua ô cửa sổ lặng đứng nhìn hai người đang ngồi thân mật bên nhau cùng dùng bữa...

Đều thân mật đến mức ăn đồ ăn trong cùng một bát thế kia mà còn cãi là không có quan hệ gì?

Nhưng Mạc Yến nói cũng không phải không có lý, nếu như giữa hai đứa mà có quan hệ thân thiết như thế thì sao có thể qua mắt hai vợ chồng mình được?

Thật khó nghĩ...

Việc của con gái, không làm cho rõ ràng thì trong lòng cứ như có cây kim vậy, rất chi là khó chịu...

Trầm ngâm suy nghĩ, một ý nghĩ lóe lên trong đầu, khóe miệng nhếch lên...

Có rồi!

Ăn xong bữa sáng, Mạc Yến và Bắc Tân Khởi cùng xuống lầu.

Vì hôm nay có Mạc Yến đến chơi nên Hạ Lan xuống bếp từ rất sớm để tự tay chuẩn bị bữa trưa.

Thân phận Bắc phu nhân vốn cao quý, trong nhà lại có mời một đầu bếp cao cấp về phụ trách việc cơm nước hàng ngày nên ngày thường bà thường không tự mình nấu...

Nhưng khi nào cả Bắc Tân Khởi và Mạc Yến đều ở nhà thì bà luôn tự mình xuống bếp vì muốn tự tay làm đồ ăn cho hai người họ.

Bà thật sự rất yêu quý Mạc Yến, từ nhỏ đã coi cô như là con gái ruột vậy.

Mạc Yến xuống lầu, định chào Hạ Lan để ra về, chưa kịp nói thì Hạ Lan đã lên tiếng trước:

- Mạc Yến, hôm nay thím vừa làm món tôm hùm mà con thích này, con ở lại dùng bữa trưa nhé!

Một câu nói rất đổi bình thường nhưng Mạc Yến thấy trong lòng thật sự ấm áp...

- Thím Hạ Lan... không....

Cô cười cười định tìm lý do để từ chối thì lại nghe Hạ Lan nói:

- Ta còn đun cả nước hoa hồng nữa, con gái nên uống loại nước này nhiều một chút...

Mạc Yến:"....."

Vừa bước vào phòng bếp, Bắc Tân Khởi làm như vô tình nhìn lướt qua Mạc Yến từ đầu đến chân, rồi quay sang phía Hạ Lan, chậm chạp cất tiếng:

- Mẹ, con thấy mẹ nên nấu nhiều canh đu đủ thì hơn!

Hạ Lan:"...."

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: .. đi xem mặt.....

...Mặt Mạc Yến đỏ bừng lên, tức giận, giờ khuỷu tay lên thúc một cái mạnh vào bụng hân.

Không nói thì sẽ chết người sao?

Hân cũng chả để tâm tới cái thúc tay như gãi ngứa ấy, xoa xoa mũi, cất tiếng nói như có chút gì đó oan ức:

- Tôi nói sự thật mà...!

- Anh đi ra ngoài đi, một người bạn rận như anh vào đây làm gì?

Nói rồi đẩy hán ra phía ngoài.

- Hôm nay tôi không bận.

Bàn tay hán ấn lên đôi bàn tay nhỏ bé đang đặt trên ngực hán, giọng điệu như rất vô tư...

- Không bận thì cũng đừng đứng đây gây cản trở người khác làm việc.

Mạc Yến ngẩng đầu lên, nói rất chi là đường hoàng...

- Cản trở cô rồi à?

Hán mỉm cười, hỏi lại.

Mạc Yến: "...."

Bắc Tân Khởi bật cười nhìn bộ dạng cạn lời của cô...

Tiếng cười giòn tan, vang vọng...đứng từ xa cũng có thể nghe thấy...

Hạ Lan từ phía bên trong nhà bếp bước ra, ánh mắt lạnh lẽo nhìn hai người họ, nghĩ đến bài báo sáng nay, thần sắc khuôn mặt dịu dàng hơn nhiều.

Như hai đứa trẻ đang vui tươi nô đùa, đâu có chút gì giống như quan hệ yêu đương nam nữ chứ?

Mạc Yến cuối cùng đã bị Hạ Lan

" dụ dỗ" ở lại Bắc gia để ăn trưa. Bữa trưa là một bữa tiệc toàn các đồ hải sản ngon. Tự tay Hạ Lan xuống bếp nấu ăn thì mùi vị chắc chắn là không thể tồi được... Quan trọng hơn, đó toàn là những món mà từ bé Mạc Yến đã thích ăn.

Dùng xong bữa trưa, Mạc Yến ra về.

Bước vào nhà, An Nhã đang dọn dẹp bàn ăn, cả một bàn đĩa trống trơn, không thừa chút gì.

- Mẹ, mẹ không làm phần của con sao?

Nhìn một bàn ăn trống không, tự nhiên thấy có chút bị thất sủng.

An Nhã lờ mờ cô một cái dài, không để tâm lắm trả lời:

- Ăn cơm ở nhà Tân Khởi vui vậy rồi còn cần phần cơm nữa sao?

Mạc Yến nghe vậy thì cảm thấy khá là kì lạ, cô đâu có gọi điện báo là cô không về ăn cơm đâu? Sao mẹ cô lại nói chắc như đinh đóng cột vậy chứ?

An Nhã biết thừa cô con gái đang nghĩ gì trong đầu, chả thèm để tâm đến cô nữa....

Con gái về ăn cơm hay không còn cần phải đoán ư? Dựa vào sự yêu quý mà Hạ Lan giành cho Mạc Yến, chắc chắn sẽ giữ cô ở lại ăn cơm cho bằng được...

Mạc Yến nghĩ không thông, cúi gằm đầu đi lên tầng để về phòng, bước được mấy bước thì bỗng nghe An Nhã nói vọng theo:

- Mai mẹ đã bố trí cho con một buổi hẹn gặp mặt, đối phương là quản lý cao cấp của một công ty lớn, 25 tuổi, cũng chả lớn hơn con mấy tuổi đâu, tuổi trẻ tài cao... Mai con đi gặp đi!

Mạc Yến khựng bước, người cứng đờ, khẽ quay lại nhìn xuống phía mẹ cô:

- Xem mặt?

- Uh! Con gái cũng chỉ có thì, không tìm cho mình một người mà quen rồi tìm hiểu nhau một thời gian, không ổn thì tranh thủ chọn một người khác.

An Nhã nói ra dự định của mình.

Vài câu thôi mà chặn hết mọi lí do mà Mạc Yến có thể sẽ đưa ra để từ chối...

- Mẹ... con còn chưa xin được việc làm, mai cần đi phỏng vấn, không có thời gian đâu....

Mạc Yến định viện lí do tìm việc để thoái thác, chưa nói hết câu đã bị An Nhã chặn lại:

- Công việc quan trọng hay kết hôn quan trọng?

Mạc Yến cạn lời, hán hán lời...

- Mẹ là vì muốn tốt cho con, mai con ngoan ngoãn đi đi, nhớ để lại ấn tượng tốt một chút nhé!

An Nhã an ủi con gái vài câu rồi bê đồng đĩa đi xuống bếp, dường như tâm trạng đang rất vui...

Mạc Yến đứng nhìn theo bóng lưng mẹ cô, môi chu lên...

Đi thì đi, chỉ là buổi gặp mặt thôi mà, hai bên không dính điện là được, ăn bữa cơm thôi có mất lạng thịt nào đâu...

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Anh trai ?

Sáng hôm sau, dưới sự thúc giục của An Nhã, khi Mạc Yến còn đang mơ màng ngủ thì đã bị lôi dậy...

Đề chuẩn bị cho buổi xem mặt này, An Nhã đã cố ý chuẩn bị cho Mạc Yến một bộ lễ phục mới tinh, đến ngay cả đồ trang sức, túi xách, giày dép để kết hợp cùng bộ đồ cũng đã được chuẩn bị đầy đủ... Vậy thôi cũng đủ biết An Nhã rất xem trọng buổi gặp mặt này của cô con gái...

Thay xong bộ đồ mới, Mạc Yến đứng trước bàn trang điểm, soi gương rồi không ngừng kéo kéo cổ áo...

Thiết kế cổ chữ V, cổ áo rất thấp, chữ V khoét sâu, tôn lên vòng một quynh rũ của cô...

Xem mặt thì xem mặt, mặc hở hang như này làm gì cơ chứ?

Mạc Yến trong lòng đầy khó chịu, lại tiếp tục cúi xuống kéo kéo cổ áo...

Căn phòng đối diện, một dáng người cao lớn đứng đó, hướng ánh nhìn qua khung cửa sổ mở toang nhìn về phía phòng của Mạc Yến, hàng lông mày cau lại.

- Đi đâu đấy?

Chiếc môi mỏng bỗng thốt lên 3 từ, nghe có chút không vui...

Hai căn phòng vốn rất gần nhau, đứng ở hai bên phòng nói chuyện là vẫn nghe được.

Mạc Yến quay đầu lại nhìn sang phía phòng đối diện, trả lời:

- Mẹ tui bố trí cho em đi xem mặt, lát nữa phải đi rồi!

- Xem mặt?

Giọng điệu hần lại lạnh thêm chút nữa...

- Ukm. Đi xem mặt.

Nghe ra trong giọng nói của hần có gì đó sai sai, cô ngừng động tác trên tay, quay sang nhìn hần.

Bắc Tân Khôi đứng đó, tay khoanh trước ngực, người dựa vào chiếc bàn phía sau, ánh mắt đang chăm chú nhìn cô, gương mặt có chút lạnh...

Vừa sáng ra, lạnh mặt cho ai xem chứ?

Hay là cô lại đắc tội gì hần rồi nhỉ?

Mạc Yến thấy khó hiểu, nhìn lại khoảng cách giữa hai người, chân cô lùi lại phía sau vài bước...

Khoảng cách hai căn phòng vốn đã rất gần, với đôi chân dài của hần thì chỉ vài bước thôi là bước đến bên này ngay được...

Lại một lần nữa Mạc Yến thầm oán trách người đã thiết kế ra hai căn phòng này.

Ánh mắt hần lạnh lạnh nhìn cô, nhìn thế nào cũng thấy bộ lễ phục mà cô mặc thật khó coi... nghĩ đến câu cô vừa nói lại càng thấy khó chịu...

19 tuổi mà xem mặt làm gì cơ chứ?

Xem mặt thì xem mặt, mặc gọi cảm vậy làm gì?

Càng nghĩ càng thấy không vui, cảm giác như có cái gì đó đâm vào tim vậy...

- Sắp tới giờ hẹn rồi, em đi ra ngoài đây!

Bị hấn nhìn như vậy, cô thấy không được tự tại, chỉnh lại y phục rồi quay người bước xuống lầu.

Xuống lầu, An Nhã đưa cô ra cổng, cô đang định lái xe đi, thì chiếc xe của hấn bỗng đỗ xích trước mặt...

Hai mẹ con cô không khỏi ngạc nhiên.

- Cháu chào di!

Cửa kính xe hạ xuống, Bắc Tân Khởi thò đầu ra lễ phép chào hỏi An Nhã, rồi khuôn mặt không biểu cảm quay sang nói với Mạc Yến.

- Tôi đưa cô đi!

Mạc Yến khá bất ngờ, nhìn hấn rồi lại nhìn An Nhã.

An Nhã cười cười, đẩy cô ra đứng trước mặt hấn:

- Vậy cũng tốt, Tân Khởi và con cùng nhau lớn lên, có thể coi như là anh trai của con vậy, có Tân Khởi đi cùng, mẹ cũng yên tâm hơn.

Một câu nói hết sức bình thường, nhưng hai từ "anh trai" lại khiến hấn thấy không vui...

Anh trai?

Hấn và Mạc Yến???

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Bảo thủ.... Bắc thiếu gia

Mạc Yến ngẫm nghĩ chút cũng thấy An Nhã nói có lý.

Dù sao đây cũng là lần đầu cô và đối phương gặp mặt, sẽ gặp phải người có tính cách thế nào cũng chưa rõ...

Hơn nữa xã hội bây giờ cũng khá là loạn, lợi dụng lí do xem mặt mà nhiều nạn nhân nữ đã bị kéo vào nhà nghỉ, bị hạ thuốc mê.... đó là những tin tức không hiếm gặp trên các trang báo....

Vì sự an toàn của bản thân, để Bắc Tân Khởi đi cùng là tốt nhất...

Mặc dù con người Bắc Tân Khởi cũng không đáng tin cho lắm... nhưng so với người lạ thì một người mà cô quen biết gần 20 năm vẫn có vẻ nên tin tưởng hơn...

Nghĩ vậy, Mạc Yến từ từ bước về phía chiếc xe của hấn...

Đợi cô bước lên xe xong, chiếc xe sang chuyển bánh....

An Nhã đứng trước cổng nhà, đưa mắt nhìn theo bóng chiếc xe, khóe miệng hiện lên nét cười đầy khó hiểu...

Bắc Tân Khởi đưa cô đến một nhà hàng ẩm thực phương Tây - địa điểm gặp mặt đối phương. Xe dừng lại, Mạc Yến xuống xe trước, định bước vào bên trong nhà hàng, bỗng Bắc Tân Khởi kéo cô lại gần hấn.

- Chuyện gì vậy?

Mạc Yến ngơ ngác....

Ánh mắt hần lạnh lạnh lướt nhìn qua nơi chiếc cổ áo trễ nải của cô, khuôn mặt đẹp trai lạnh băng... hần cởi chiếc áo khoác ngoài của mình khoác lên người cô...

Thân hình nhỏ bé bị bao bọc kín bưng.

- Bên trong nhà hàng, nhiệt độ điều hòa khá thấp, cẩn thận không cảm cúm!

Về mặt không chút cảm xúc, hần nói vậy.

Mạc Yến ngẩng đầu nhìn ra ngoài đường, nắng chói chang, rồi lại nhìn chiếc áo khoác to đùng đang khoác trên người, rất không biết điều thốt lên hai từ:

- Em nóng!

- Đợi chút sẽ hết nóng!

Hần nói rồi đi trước vào trong...

Mạc Yến đi theo sau, lén lút định kéo chiếc áo khoác ra, còn chưa kịp kéo thì giọng nói lạnh băng của hần vang lên:

- Không được cởi!

- Tại sao?

Mạc Yến hỏi theo phản xạ.

Bước chân hần khựng lại, bị bất ngờ, không kịp phản ứng, cô va mạnh vào lưng hần, chiếc mũi đáng thương của cô bị va khá đau...

- Bởi vì bộ đồ này quá là khó coi.

Bắc Tân Khôi liếc nhìn cô, chậm chạp trả lời, giờ hai ngón tay dài ra véo lấy cái mũi đang đỏ ửng của cô...

A....a hần chà đạp cái mũi đáng thương của cô...thật là thô bạo....

Khi này bị va vào lưng hần, thật ra cũng không đau lắm... giờ bị hần véo như vậy thì thành đau thật rồi...

- Bắc Tân Khôi, anh đừng tay lại!

Cô kháng nghị...

Nhìn chiếc mũi bị hần véo đỏ ửng lên, hần có vẻ khá là hài lòng, dùng tay, trước khi thu tay lại còn cố ý chỉnh lại chiếc áo khoác trên người Mạc Yến....

Mạc Yến lườm hần, thật không thể hiểu nổi hành động của hần.

Bộ đồ này xấu ư?

Bộ đồ là do mẹ cô chọn, bà tuy đã là mẹ của một cô con gái gần 20 tuổi rồi nhưng gu thẩm mỹ của bà vẫn vô cùng thời thượng. Cô vẫn khá là tin tưởng vào gu thời trang của mẹ mình...

Cúi xuống, nhìn chiếc áo đang khoác trên người, nghĩ đến việc khi này hần không ngừng kéo chặt chỗ cổ áo của cô, hàng lông mày chau lại.

Chả lẽ nào....

... hần không thích nhìn cô ăn mặc quá hở hang?

Một người sinh sống nhiều năm ở nước ngoài, từ khi nào mà có tư tưởng bảo thủ như vậy chứ???

□□□□□□

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chày Búa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Suất ăn tình nhân...

Mạc Yến chỉ đoán là như vậy, không dám khẳng định... hướng mắt nhìn vào dáng người cao lớn đi phía trước, bỗng cô cất tiếng than thở:

- Hôm nay thời tiết thật là nóng mà!

Giọng nói có chút bức tức, nói hết câu, bàn tay đưa lên phía ngực áo, đang định cởi bỏ chiếc áo khoác ra thì đã có một bàn tay nhanh hơn, giữ tay cô lại...

Ngẩng đầu lên, người khi nãy còn đi phía trước, cách cô một đoạn, không biết từ lúc nào đã đứng ngay bên cạnh cô rồi, ánh mắt lạnh như băng, sắc lạnh nhìn vào nơi cổ áo cô:

- Không được cởi!

Chỉ 3 từ đơn giản kết hợp với động tác có phần hơi quá khích, chả cần giải thích nhiều, Mạc Yến hiểu rằng cô đã đoán đúng.

Ánh mắt lướt đi trên khuôn mặt hấn với tốc độ rùa bò, khóe miệng cô không khỏi nhếch lên một nét quá độ, giọng điệu có chút trêu đùa:

- Em đâu có bảo em sẽ cởi?

Một tràng dài cái lườm lạnh lùng giành cho cô, nhìn nụ cười lưu lại nơi khóe môi cô, sắc mặt hấn sầm xì...

Đồ nhóc con này đang thử hấn?

Nhận ra điều này, sắc mặt hấn lại càng khó coi....

Mạc Yến không động thanh sắc, lặng lẽ quan sát mọi biểu cảm trên khuôn mặt hấn... trong lòng thấy sáng kinh khủng...□

Nhưng tại sao hấn lại để ý đến y phục của cô vậy chứ?

Tò mò.... cô nhìn chăm chăm vào khuôn mặt hấn, muốn tìm ra câu trả lời...

- Vào trong thôi!

Đôi mắt sắc lạnh của hấn nhìn lướt qua khuôn mặt cô, mặt không chút biểu cảm nói vậy rồi quay người, bước từng bước lớn đến thẳng chỗ bàn ăn đã đặt trước.

Mạc Yến cũng chả nghĩ gì nhiều, bỏ qua luôn mọi chuyện vừa xong, đi theo hấn...

Hai người, kẻ trước người sau bước vào, nam tuấn tú, nữ xinh đẹp, nổi bật trước cả đám đông, hút mọi ánh nhìn từ mọi người xung quanh.

Chỉ nhìn ngoại hình, thật ra hai người rất là đẹp đôi, đi đến bất kì đâu thì cũng sẽ được coi là một đôi tình nhân.

Đối phương vẫn chưa đến!

Hai người vừa ngồi xuống, bồi bàn đã lập tức mang đến một xuất ăn.

- Chúc hai vị dùng bữa ngon miệng! Đây là suất ăn tình nhân mà ngài đã đặt từ trước ạ!

Mỉm cười giải thích xong, người bồi bàn lui xuống.

Mạc Yến ngơ người...

Đặt trước?

Hiển nhiên người bồi bàn nhắc tới

"ngài" ở đây không thể là vị khách không mời mà đến Bắc Tân Khôi được... bản thân cô cũng không hề đặt... Vậy người duy nhất có thể đặt chính là đối tượng mà cô đến gặp mặt ngày hôm nay.

Nhưng là người đó đặt thì người bồi bàn mang lên sớm vậy để làm gì?

Hay là do nhận nhầm Bắc Tân Khôi chính là người đó...?

Một suất ăn tình nhân rất nhỏ, bánh ngọt kiểu Pháp, thêm một ly whisky, trong ly rượu có cắm hai chiếc ống hút, miếng chanh trang trí trong ly rượu được cắt thành hình trái tim, ngọt ngào, lãng mạn...

Bắc Tân Khôi nhìn ly rượu, càng nhìn càng thấy vướng mắt.

Xem mặt thì xem mặt! Làm mấy trò cổ lỗ sĩ này để làm gì?

- Khát quá!

Đôi chân dài ngồi vắt chéo sang một bên, ngồi trước mặt Mạc Yến, Bắc Tân Khởi cầm lấy ly rượu được chuẩn bị cho đôi tình nhân, không chút ngại ngần mà uống cạn.

Mạc Yến nhìn hần đầy kì lạ, nhưng cũng không nói gì cả.

Cũng phải thừa nhận, mấy thứ đồ ăn tình nhân gì đó đến cô cũng thấy rất lố.

Nhìn mấy món này, không lẽ người đó còn muốn cùng cô uống chung một ly rượu, ăn cùng một suất ăn này chắc?

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Đã có anh lo...!

Chỉ mới nghĩ đến, Mạc Yến đã thấy trong người vô cùng khó chịu.

Từ nhỏ đến lớn, trừ Bắc Tân Khởi ra, cô vẫn chưa bao giờ cùng ai làm những chuyện đó chứ đừng nói là nam giới.

Một li whisky cơ bản là nhỏ, Bắc Tân Khởi nhấp vài ngụm nhỏ là hết, rất lấy làm xem thường mà đẩy chiếc ly sang một bên. Ánh mắt lại nhìn sang đĩa đồ ngọt giành cho đôi tình nhân.

Nhìn thế nào cũng vẫn thấy vướng mắt.

- Đói rồi?

Tiếng Mạc Yến vang lên, trong giọng nói có chút trêu đùa...

Vừa định với tay cầm lấy đĩa đồ ngọt, nghe cô nói vậy thì khựng lại, chậm chậm quay đầu qua nhìn cô, nhìn lướt qua, rồi như không có việc gì xảy ra, bê lấy đĩa đồ ngọt bắt đầu ăn.

Đói ư?

Thật ra hần không đói chút nào, thậm chí còn không thích ăn đồ ngọt.

Chỉ là nghĩ đến tên kia định chuẩn bị món ăn này để cùng ăn với Mạc Yến thì trong lòng hần thấy cực kì khó chịu.

Mới lần đầu gặp mặt mà đã làm mấy trò này, thật là buồn nôn!

Bắc Tân Khởi càng nghĩ càng thấy bức bối, bàn tay cầm đĩa đảo lộn xả khay đồ ngọt lên, vắt chiếc đĩa xuống mặt bàn.

Chiếc đĩa kim loại va vào chiếc đĩa sứ phát ra tiếng động khá lớn...

Có vài người khách ngồi gần đều hướng ánh nhìn về phía bàn của hai người họ...

Mạc Yến cũng bị giật mình, quay ra nhìn gương mặt lạnh băng băng của hần, thầm cất tiếng hỏi:

- Anh sao vậy?

Hần nghiêng đầu qua nhìn cô, nhìn gương mặt mộc không chút phấn son của cô, im lặng một lát, rồi bật dậy, bàn tay to lớn mạnh mẽ của hần nắm lấy bàn tay mềm mại bé xinh của cô:

- Đi cùng anh!

- Đã mất công đến đây rồi....!

Mạc Yến khá bất ngờ...

- Mới lần đầu gặp mặt mà đã làm mấy trò này, tên đó đâu có ra gì chứ?

Trong giọng nói đầy vẻ ghét bỏ...

- Nhưng... mẹ...

Mạc Yến nghĩ đến lời dặn dò của An Nhã, có chút do dự, chuyện xem mặt vốn không phải do cô tự nguyện, cô cũng không muốn tiếp tục ở đây...

Bắc Tân Khởi hiểu điều mà cô lo lắng, nắm lấy tay cô chặt hơn chút nữa, đôi môi mỏng khẽ nói:

- Đã có anh lo...!

Mạc Yến còn định nói gì nữa thì bỗng một giọng nói của người đàn ông lạ mặt vang lên:

- Mạc tiểu thư?

Mạc Yến bất giác, quay đầu lại thì thấy một người đàn ông diện đồ âu, không biết xuất hiện từ khi nào...

- Xin chào, tôi là Cách Nghị!

Người đàn ông tự giới thiệu, giơ tay ra định bắt tay cô.

Trước khi đến đây, An Nhã đã nói qua với cô về đối tượng gặp mặt...

Giờ người đó tự mình giới thiệu như vậy thì cô biết ngay đây chính là người mà An Nhã bố trí cho cô gặp mặt.

Cách Nghị cao tầm 1,8m, tướng mạo bình thường, đường nét khuôn mặt khá cứng nhắc, nhìn hắn thì không ai nghĩ hắn sẽ làm ra được mấy trò lẳng mạn ngay trong lần đầu gặp mặt với một cô gái xa lạ... Trên người hắn toát ra sự lộc lỏi của một thương nhân, ngoài ra lại còn có chút hắc ám, giống như một kẻ có máu mặt nơi thế giới ngầm.

Mạc Yến ngờ người nhìn bàn tay hắn đang giơ ra, vì phép lịch sự cô cũng định giơ tay ra bắt tay hắn. Tay còn chưa kịp giơ ra, thì một bàn tay khác đã giơ ra trước, nắm nhẹ lấy bàn tay của Cách Nghị.

- Bắc Tân Khởi!

Lạnh lùng nói ra tên mình, bàn tay Bắc Tân Khởi nhẹ nắm lấy tay hắn, lập tức buông ra...

Rút lại tay, không để ý đối phương vẫn đang đứng đó, khuôn mặt vô cảm cầm lấy mảnh khăn ăn được bày gọn trên bàn, rất thân thiện lau chỗ mà hai người vừa bắt tay...

Một động tác, khiến mặt Cách Nghị biến sắc....

P /s: một like cho Bắc Tân Khởi ☐☐

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Là cô gái đáng để lấy về làm vợ !

Khóe miệng Mạc Yến khẽ giật giật....

Đây không phải là một biểu hiện của sự xem thường sao?

Bắc đại thiếu gia, kẻ cả ngài có không thích người ta đến đâu chẳng nữa thì cũng đâu cần tỏ rõ thái độ như vậy?

Nhưng mà, động tác này, Mạc Yến thật tâm thấy rất ngẫu, rất cool...

Cách Nghị, sắc mặt rất khó coi, lớn bằng từng này tuổi, đây là lần đầu tiên hắn bị người khác xem thường tới vậy, thậm chí là xem thường một cách quá ư là lố lếu như vậy.

Ánh mắt liếc nhìn qua ly whisky trống trơn để trên bàn, cùng với đĩa bánh ngọt tình nhân bị đảo bừa lên... sắc mặt Cách Nghị đen xì không thể đen hơn được nữa...

Người đàn ông kia thật... thật quá là vô niêm sỉ mà!

Hỏa khí không ngừng tích tụ nơi đáy mắt, sắc mặt hắn khi này không thể dùng từ khó coi để diễn tả hết được...

Trong không khí hình như đang phảng phát mùi khói lửa, đạn bom...

Bắc Tân Khởi làm ra vẻ không biết đến sự tồn tại của Cách Nghị vậy, cơ thể ngồi dựa vào lưng ghế sofa, đôi chân dài vắt chéo, ánh mắt hướng ra ngoài khung cửa sổ...

Mạc Yến liếc nhìn qua Cách Nghị rồi quay sang nhìn Bắc Tân Khởi, nhìn hẩn ngồi rất chi là thành thạo, khoe miệng cô không khỏi giật giật thêm lần nữa...

Sao cô cứ có cảm giác hẩn theo cô đến đây để gây sự phá đám vậy nhỉ??

Mạc Yến vốn không có ý đi xem mặt, giờ Bắc Tân Khởi phá đám như vậy, nói thật lòng,cô không hề thấy phản cảm mà còn có chút ủng hộ...

Phản chẳng mục đích mà cô đến đây hôm nay chỉ là lộ diện chút thôi, đối phương không ưng cô thì tốt, nếu có ưng thì cô cũng sẽ nghĩ cách phá....

Giờ không cần cô tự ra tay, mà có người giúp phá đám,quá tốt!

Nhưng mà, đối phương là do An Nhã giới thiệu, cô cũng không thể để mọi việc xảy ra quá đáng quá được, đến khi đó cũng khó ăn nói với mẹ cô.

Mạc Yến là một cô con gái ngoan, biết điều.

Nhận thấy hòa khí giữa hai người đàn ông dường như mỗi lúc lại một ghê gớm hơn....

... Mạc Yến chỉnh lại chiếc áo khoác trên người,đứng dậy, lịch sự chào hỏi Cách Nghị:

- Xin chào ngài Cách, tôi là Mạc Yến.

Giọng nói nhẹ nhàng, khiến sắc mặt Cách Nghị dễ coi hơn chút ít.

Cách Nghị vốn là một người từ nhỏ đã học hành, làm việc trong nước... còn Bắc Tân Khởi đi du học ở nước ngoài nhiều năm mới trở về... cả hai đều không quen biết. Mà đối phương lại xuất hiện cùng với Mạc Yến, nói không trùng là người họ hàng thân thích, làm quá lên cũng không hay.

Cố gắng kìm chế bản thân, Cách Nghị gượng cười, ánh mắt nhìn sang phía Bắc Tân Khởi:

- Vị này là...

- Anh ấy là....

Mạc Yến vừa định giới thiệu thì giọng lạnh lạnh của Bắc Tân Khởi lại vang lên:

- Lẽ nào anh nhìn không ra ư?

Khiêu khích, một sự khiêu khích trắng trợn.

Sắc mặt Cách Nghị một lần nữa đen xì xì...

Hai người các người ngồi vậy ai mà nhìn ra điều gì chứ?

Mạc Yến lên nhìn biểu hiện của Cách Nghị rồi lại quay sang nhìn người đang ngồi cạnh mình.

Người này hôm nay sao vậy chứ?

Vừa sáng ra đã vác bộ mặt lầm lì lạnh như băng đã đành, gặp ai cũng giống như ngọn núi lửa sắp phun trào là ý làm sao?

Mặc dù hẩn phá đám như vậy là hợp ý cô nhưng nếu làm quá đáng quá mức thì cũng không ổn chút nào....

Sắc mặt Cách Nghị sớm đã mây mù giăng lối... chỉ vì có Mạc Yến ở đây mà không tiện phát tác.

Ngay khi vừa đến đây, hẩn đã để ý đến Mạc Yến,đối với cô, hẩn thấy khá là hài lòng.

Ngũ quan nhỏ nhắn thanh tú, cho người khác cảm giác sạch sẽ, thanh tao, là một cô gái đáng để lấy về làm vợ.

Vì muốn giữ một ấn tượng tốt với cô, Cách Nghị đành kìm chế bức bối trong lòng...

Hít vài hơi thật dài, hẩn quyết định coi như không thấy kẻ thứ 3 đang tồn tại ở đây....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 28: Đến để phá đám ?

Quay sang phía Mạc Yến, sắc mặt hắn dịu đi khá nhiều:

- Mạc tiểu thư cô thích ăn món gì?

- Gà tần, tôm đuôi phượng, cua hấp thảo dược, lẩu hải sản, cánh gà chiên mật ong... đây là những món Mạc Yến thích nhất.

Tiếp lời hắn là giọng nói của Bắc Tân Khởi, giọng điệu rất bình thản ; tên mỗi món ăn đều liệt kê rất rõ ràng..

Cách Nghi "..."

Hai người họ rốt cuộc là có quan hệ gì? Sao có thể hiểu về nhau cận kề như vậy chứ?

Họ đang ngồi trong một nhà hàng cao cấp chuyên phục vụ các món ăn Châu Âu... Nghe danh sách mà Bắc Tân Khởi liệt kê, người bồi bàn đàn người ra, nhìn hắn với ánh mắt kì quái...

Gà tần? Tôm đuôi phượng? Cua hấp thảo dược....???

Là cái gì???

Khóe miệng Mạc Yến không khỏi giật giật thêm lần nữa....

Bắc đại thiếu gia, ngài có ý đến đây phá đám đúng không?

Khóe miệng Bắc Tân Khởi nhếch lên đầy lạnh lùng, cũng không thèm quan mọi người đang dùng ánh mắt nhìn sinh vật lạ để nhìn mình, đưa quyền menu cho người bồi bàn, điểm tĩnh cất tiếng:

- Tôi vừa gọi tên các món đó, nhớ hết chưa??

- Cái này.... Xin lỗi, thưa ngài... nhà hàng của chúng tôi chuyên phục vụ các món ăn Châu Âu...

Người bồi bàn nhận lại quyền menu, rụt rè lên tiếng.

Nói hết câu, trong lòng thầm nghĩ

"Chạy đến nhà hàng kiểu Âu gọi đồ ăn kiểu Á, thật điên rồ!"

"Thật phí hoài cho khuôn mặt đầy đẳng cấp này mà!"

Ngón tay thon dài của hắn gõ từng nhịp lên mặt bàn, chậm chạp ngẩng đầu lên nhìn người bồi bàn, hỏi một cách rất chi là bình thản:

- Sao? Quý nhà hàng đây không có tôm, không có cua hay không có thịt bò sao?

Mồ hôi lăn dài từng giọt trên khuôn mặt người bồi bàn...

Những thứ hắn nói thì trong các nhà hàng hầu như đều có...

Nhưng...

... cùng một nguyên liệu, nhưng cách chế biến đồ Âu và đồ Á đâu có giống nhau?

Người này rõ ràng không phải không hiểu điều đó mà là cố ý phá đám đây mà...

Người bồi bàn có khổ mà không nói nổi thành lời, cũng không dám nói gì nhiều....

Nhìn Bắc Tân Khởi như vậy thật không dám tự ý đắc tội với hắn.

Vốn dĩ đây phải là một bữa ăn lãng mạn ngọt ngào của hai người lần đầu gặp mặt... vậy mà hắn phá thành bãi chiến trường đầy bom đạn mịt mù như này...

Cách Nghị cũng nghĩ không thông, chỉ đơn giản là một buổi xem mặt thôi, hán nào đâu có treu ai ghẹo ai, mà sao ăn bữa cơm thôi cũng không được yên?

Mạc Yến cũng không muốn buổi gặp mặt diễn ra như này, Cách Nghị nghĩ thế nào, cô không quản nhưng cô phải nghĩ đến việc này sẽ mang lại ảnh hưởng như thế nào đến mối quan hệ của An Nhã...

- Tân Khởi, hay là, anh ra xe đợi em một chút đi?

Sợ hán phá càng lúc càng loạn, Mạc Yến cất tiếng đề nghị.

Bắc Tân Khởi lướt nhìn ra ngoài cửa sổ, nghĩ nếu chỉ đi lại quanh quanh đây thì chắc cũng không có chuyện gì xảy ra, im lặng giây lát, khẽ gật đầu.

Bất hán ngồi đây đối diện cùng tên kia thì hán cũng thấy bức bối...

Đúng vậy! Bức bối!

Từ lúc sáng nay nhìn thấy Mạc Yến thì tâm trạng của hán chỉ có thể dùng hai từ bức bối để diễn tả mà thôi.

Nhìn thấy cô mặc đầy gọi cảm như vậy để đi gặp một người đàn ông khác... hán thấy rất rất khó chịu.

- Anh ra bên ngoài cho thoáng chút, xong thì gọi anh, nghe chưa?

Dặn dò cô như vậy rồi hán đứng dậy, kéo ghế lùi ra rồi bước ra ngoài...

Mạc Yến nhìn theo bóng hán ra đến cửa, khẽ thở phào... lại thầm nghĩ cách giải quyết cái tên còn lại này...

Cách Nghị cũng liếc nhìn theo bóng lưng người đàn ông phiến toái đó, ánh mắt thâm trầm khó tả.

Hán quay sang phía Mạc Yến, nhìn thấy bàn tay cô đang đặt trên bàn... hán giờ tay sang cầm lấy tay cô...

P/s: Chap sau phải gọi là quá hay quá kịch tính luôn ý. Ai hóng k??

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Một cái tát ...

- Ngài Cách...

Mạc Yến không ngờ chỉ trong nháy mắt mà hành động, cử chỉ của hán đã thay đổi như vậy... theo phản xạ, cô rút tay lại nhưng không thành...

Như không nhìn thấy sự kháng cự của cô, Cách Nghị không để ý, miệng nhếch lên:

- Mạc tiểu thư muốn ăn chút gì?

- Ngài Cách, có thể buông tay tôi ra trước không?

Sắc mặt Mạc Yến đã có chút thay đổi..

- Có vấn đề gì đâu?

Cách Nghị vẫn không chút để tâm, đứng dậy ngồi sang vị trí khi nãy Bắc Tân Khởi ngồi sát bên cô, bàn tay rất tự nhiên khoác lên vai cô:

- Đây vốn là nhà hàng giành cho các đôi tình nhân, đến đây dùng bữa đều là các cặp yêu nhau, mọi người sẽ chẳng ai để ý đâu mà!

Mạc Yến đưa mắt nhìn bàn tay hán đang đặt trên vai cô, giọng lạnh lùng:

- Tôi đề ý!

- Mạc tiểu thư ngại ư?

Cách Nghị chỉ cho rằng cô ngại ngùng mà thôi nên cũng ko nghĩ nhiều...

Trước buổi xem mặt này cả hai bên đều đã xem qua ảnh nhau, theo gán nghĩ, nếu Mạc Yến không hài lòng về hán thì sẽ không đến buổi gặp này.

- Ngài Cách, tôi thấy ngài đã có chút hiểu lầm rồi!

Mạc Yến vung tay hán ra, rồi ngồi dịch sang một bên, nhưng cơ thể hán lại tiếp tục tiến sát về phía cô, còn vòng tay qua ôm lấy eo cô...

- Cách Nghị!

Mạc Yến cau rồi, dường như một phản xạ tự nhiên, cô giơ tay lên:

- "Bốp!"

... một cái tát thẳng vào mặt Cách Nghị.

Vừa xong Mạc Yến đã cố nhẫn nhịn vì muốn không gây ảnh hưởng tới các mối quan hệ của mẹ cô. Nhưng điều đó cũng không có nghĩa là cô sẽ cho phép một người đàn ông lạ mặt, mới gặp lần đầu mà dám 5 lần 7 lượt động tay động chân như vậy...

Tiếng tát mạnh, sáng láng vang lên trong không gian yên tĩnh của nhà hàng... mọi người xung quanh dồn ánh nhìn về phía hai người họ.

Cách Nghị cũng không thể ngờ cô dám ra tay tát hán như vậy, ngờ người mất mấy giây, rồi hán nắm chặt lấy tay cô:

- Cô dám đánh tôi?

Con đàn bà này dám tát hán trước mặt bao nhiêu người như này? Nếu để cho người trong giới biết được thì hán còn mặt mũi nào nữa?

Sự tôn nghiêm của một người đàn ông bị tổn thương nghiêm trọng..

Cách Nghị kéo lấy tay Mạc Yến, lôi cô sát vào người hán...

Ngon lửa giận giữ mà hán cố kìm nén từ lúc gặp mặt đến giờ đã hoàn toàn bùng cháy... trong mắt hán bùng bùng ngọn lửa thù hận...

- Ai cho cô cái gan ấy?

- Buông tôi ra!

Mạc Yến bị hán nắm chặt tay như vậy, rất đau, cô cố gắng vùng vẫy để thoát khỏi hán.

Nhưng sức người đàn ông lớn như vậy, mặc cô vùng vẫy thế nào cũng không thoát được...

... trong lúc giằng co, chiếc áo khoác mà Bắc Tân Khởi khoác trên người cô bị tụt xuống...

...thiết kế cổ chữ V gợi cảm, đường nét cơ thể hoàn hảo, trong chốc lát hiện ra trước mắt Cách Nghị...

Đôi mắt đỏ ngầu vì tức giận của hán ánh lên một nét gì đó dâm dăng...

Nhìn không ra, con nhỏ này lại có thân hình ngọt vậy....

Mạc Yến nhận thấy có gì đó bất thường, cúi xuống định nhặt áo khoác lên người, còn chưa kịp nhặt áo lên thì cả người đã bị Cách Nghị đè xuống...

Sắc mặt Mạc Yến trắng bệch, giãy đạp giằng co để tránh hán, nhưng vị trí cô ngồi là trong góc hẹp, không thể tránh đi đâu được...

Một tay Cách Nghị ôm chặt eo cô, một tay thì vòng qua gáy giữ chặt lấy đầu cô... môi áp sát về phía đôi môi quyến rũ của cô...

Mạc Yến sợ hãi, tay hoảng loạn quờ quạng trên bàn, vớ được chai rượu, không chút đắn đo, giơ cao và đập mạnh vào đầu kẻ dâm dăng...

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 30: Bắc Tân Khởi...!!

- A...a...

Tiếng rên khẽ vì bị đau, máu chảy ra từ đầu người đàn ông...

Xung quanh, rất đông người, nhưng không ai dám ra tay quăn...

Tên đó vừa nhìn đã thấy không phải dạng vừa, ai dám quăn? Chẳng may lại đắc tội với người trong giới xã hội thì toi...

Mạc Yến chờ người nhìn dòng máu chảy ra từ đầu Cách Nghị, ngờ người mất mấy giây, rồi hoảng hốt vắt chai rượu xuống đất, đẩy hẳn ra, vùng dậy chạy lao ra ngoài...

Mặc dù rất sợ hãi, nhưng vẫn kịp phản ứng... thông thường gặp trường hợp này thì có lẽ số các cô gái đều run lấy bầy, không biết phải xử lý ra làm sao...

- Con đàn bà chết tiệt, đứng lại cho tao!

Bị một cô gái chân yếu tay mềm đánh cho bị thương, thật sự thấy mất mặt, Cách Nghị đâu dễ mà bỏ qua cho Mạc Yến... một tay giữ chỗ bị thương, rồi đuổi theo...

Mạc Yến không rõ hẳn bị thương ra sao, tâm trí hoảng loạn, loạng choạng chạy ra khỏi đám đông, vừa lao đến cửa chính thì một bóng hình quen thuộc va vào mặt cô...

Nhìn rõ là ai, mặt Mạc Yến đỏ au, cũng không để ý đằng sau đang có bao đôi mắt tò mò nhìn theo, lao luôn vào vòng tay người đó:

- Bắc Tân Khởi...!!

Hàng lông mày Bắc Tân Khởi chau lại, cúi xuống nhìn cô...

Cô gái với bộ dạng rất đồi thê thảm, mái tóc dài rối bù buông xõa, chiếc áo khoác khi nãy hẳn khoác lên người cô không biết đã rơi đâu từ khi nào, bộ lễ phục vốn tiết kiệm vải thì xộc xệch, lộ ra bờ vai trần, cổ tay đỏ bầm là dấu vết của việc bị người khác giữ tay quá chặt...

Đôi tay cô ôm chặt lấy người hẳn, các ngón tay đang không ngừng run rẩy, đầu gục vào lồng ngực hẳn, bờ vai run lên từng hồi...

Đôi mắt đen, sâu thăm thẳm của Bắc Tân Khởi ánh lên sắc lạnh...

Sát khí đằng đằng...

Muốn chết sao?

Người mà đến bản thân hẳn còn không nỡ làm tổn thương mà lại có kẻ dám ra tay vậy sao?

Mạc gia không thuộc giới quý tộc trong thành phố C này... Nhưng Mạc Yến là con gái duy nhất của Mạc gia... là bảo bối duy nhất của An Nhã và Mạc Nam Phong,.... và cũng là bảo bối của Bắc gia, được Bắc gia cưng chiều từ nhỏ... cô có bao giờ phải chịu uất ức như này chứ??

Ánh mắt Bắc Tân Khởi trùng xuống, toàn thân toát ra một vẻ lạnh lùng đáng sợ... đến bản thân Cách Nghị đứng cách xa mấy mét mà cũng cảm nhận thấy...

Người đàn ông ấy, ánh mắt đầy sát khí, lạnh lùng như sự hiện diện của thần chết khi đang đi thu hồn... đáng sợ, rất đáng sợ...

Ngay bản thân Cách Nghị - kẻ thuộc giới xã hội đen, nhìn thấy bộ dạng hẳn lúc này cũng không khỏi sợ hãi...

Cách Nghị không biết người đàn ông này là ai, nhưng, hẳn nhận thấy người đàn ông này có một cái uy đáng sợ, đáng sợ hơn bất kì một nhận vật đại ca nào trong giới...

- Lên xe đợi anh!

Đôi tay có chút lạnh của hẳn khẽ chỉnh lại y phục cho Mạc Yến, vuốt lại mái tóc rối bù của cô... buông cô ra...

Mạc Yến ngơ ngẩn lại nhìn tên Cách Nghị... có chút lo lắng... đôi chân loạng choạng...

Dù cùng lớn lên với Bắc Tân Khởi nhưng cô chưa bao giờ thấy hẳn đánh nhau, cũng không biết thân thủ hẳn ra làm sao...

- Em lên xe đi!

Bắc Tân Khởi nhắc lại lần nữa, giọng bình thản, không có chút gì trách mắng cũng không chút thúc giục....

- Anh cẩn thận...

Cô nhắc nhở hẳn rồi mở cửa xe bước vào trong...

Bắc Tân Khởi lướt nhìn Cách Nghị, ngón tay thon dài chậm rãi cởi bỏ khuy cúc cổ tay áo được làm từ kim cương, không nói một lời nào, đi thẳng về

phía hần...

Cách Nghị có chút sợ hãi, định lùi sau những bỗng nhớ ra điều gì, khựng lại...

Tay sờ vào túi quần, rút ra khẩu súng đen xì...

- Bắc Tân Khởi cẩn thận!

Mạc Yến ngồi trên xe, theo dõi mọi động tĩnh bên ngoài, thấy vậy... sắc mặt kinh hoàng, hét lên nhắc nhở hần...

□□□ Liệu có chuyện gì sẽ xảy ra với Bắc Tân Khởi không ta?

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Lần sau nhớ phải ra tay mạnh hơn...!

- Tân Khởi cẩn thận!

Mạc Yến ngồi trên xe tinh mắt nhìn thấy, kinh hãi, mặt biến sắc, muốn nhắc nhở hần...

.... Bắc Tân Khởi ra tay nhanh như cắt... nắm chặt lấy tay Cách Nghị... đá văng khẩu súng trên tay hần rơi xuống đất.

Tiếp đến, xoay tay, chỉ nghe thấy tiếng Cách Nghị hét lên đầy đau đớn, nằm lăn trên đất gào khóc thảm thiết...

Chỗ tay vừa bị Bắc Tân Khởi nắm, giờ sưng đỏ tấy lên...

Tay bị gãy rồi...

Bắc Tân Khởi ra tay như nào, không ai nhìn rõ, một loạt động tác nhanh, sạch sẽ, quá đoán.

Mạc Yến không dám tin vào mắt mình.... một Bắc Tân Khởi như này... cô chưa bao giờ nhìn thấy...

Bắc Tân Khởi nhìn khẩu súng đang nằm trong tay dưới đất, lấy chân đá sang một bên, ngồi xổm xuống bên cạnh Cách Nghị, giọng lạnh lùng như băng:

- Vừa nãy mày còn làm gì cô ấy nữa?

- Không... không... làm gì nữa...

Tiếng nói đứt đoạn trộn lẫn tiếng rên khẽ... chỉ nghe qua cũng biết hần đang chịu sự đau đớn như thế nào...

Bắc Tân Khởi nhếch mép cười, đứng dậy, tiện chân đá thêm phát nữa vào người hần.... Rồi quay người bước về chỗ xe... Bỗng hần lại quay người lại, dẫm lên bàn tay Cách Nghị:

- Nếu còn lần sau, thì tao sẽ cho mày sống không bằng chết...!

... Người của hần mà lại có kẻ dám ra tay làm hại....!

Mạc Yến thất thần chứng kiến toàn bộ sự việc, nhất thời không thể thốt lên lời.

Bắc Tân Khởi tiến về phía cô, nửa khuôn mặt phản chiếu dưới ánh nắng mặt trời... khuôn mặt lạnh lùng không xúc cảm...

Lên xe, ngồi lên ghế lái chính, khởi động xe....

Chiếc xe sang lao vút đi...

Cả quá trình chỉ mất tầm 2 phút...

Mạc Yến vẫn chưa hoàn hồn...

,

Mặc dù không muốn thừa nhận nhưng hôm nay Bắc Tân Khởi... thật quá tuyệt vời!

- Còn định dùng ánh mắt say đắm ấy để nhìn anh đến khi nào?

Chiếc xe rời xa khỏi cái nhà hàng đó...dừng lại trước một nhà hàng ven biển...Bắc Tân Khởi bất ngờ lên tiếng.

Mạc Yến giật mình, khước miệng khẽ nhếch lên.

Người tự cao tự đại cô gặp nhiều rồi nhưng tự cao tự đại tới mức như này thì mới lần đầu gặp.

- Xuống xe thôi!

Bắc Tân Khởi xuống xe trước, thay cô mở cửa xe.

Ánh mắt Mạc Yến nhìn ra cảnh vật phía đằng sau lưng hân,bước xuống xe...

Đây là một nhà hàng đồ Tàu ở ven biển, có nổi kiến trúc rất độc đáo, mang một hương sắc khác lạ...

Thật khó tin hân lại chú ý đến từng chi tiết nhỏ như này, khước miệng nhoen nụ cười, cùng hân bước vào phía bên trong nhà hàng..

Khi này tại nhà hàng đồ Tây kia, cả hai người họ cơ bản là chưa ăn được chút gì,Mạc Yến giờ thấy khá là đói.

Bên trong nhà hàng được thiết kế theo nổi kiến trúc xưa, mỗi một căn phòng đều được thiết kế theo một kiểu cách khác nhau và rất độc đáo... Nhìn ra bên ngoài, đập vào mắt đầu tiên là bạt ngàn hoa lan thanh nhã... xa thêm chút nữa là bờ biển rộng bát ngát...

Ngay cả menu cũng được thiết kế đầy độc đáo và sáng tạo, đó là thiết kế dựa theo hình dạng chiếc lá.... đẹp mà lạ.

Mở quyển menu ra, nhìn giá của mỗi món ăn được thêm rất nhiều số 0 ở phía sau...Mạc Yến im lặng..

Thức ăn ở đây đều được mạ vàng hay sao?

Mạc gia không nghèo,nhưng đây cũng là lần đầu cô đặt chân tới một nhà hàng như này,...

.... Quả nhiên, giữa người với người vẫn còn tồn tại sự khác biệt giai cấp không hề nhỏ...

Bắc Tân Khởi cũng không hỏi cô,quay ra phía người phục vụ gọi món, chỉ cái này, chỉ cái kia, giọng nói trầm ấm đầy cuốn hút...

Người phục vụ ra ngoài..

Trong lúc đợi món,Mạc Yến nghĩ đến vết thương của Cách Nghị, ngẩng đầu hỏi hân:

- Có phải em lại gây ra chuyện lớn rồi không?

Bắc Tân Khởi nheo mắt, nhẹ nhàng, chậm rãi cất tiếng:

- Lần sau nhớ phải ra tay mạnh hơn chút nữa!

Mạc Yến"...."

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: N cái lợi khi có quot; trúc mã quot;...

Đầu Cách Nghị vốn dĩ đã bị thương sau lại bị Bắc Tân Khởi đánh như vậy.... Mạc Yến sợ hân bị thương quá nặng, nhờ xảy ra chuyện gì thì... Ai dè Bắc Tân Khởi lại trả lời như vậy.

Người đàn ông này thật đã man!

Mà hình như... cô lo lắng vậy là quá thừa...

Bắc gia là một gia tộc thế nào? Một bộ phận lớn tư sản của thành phố C này đều nắm trong tay Bắc gia, có xảy ra chuyện gì đi chăng nữa chả nhẽ Bắc gia lại không giải quyết được sao?

Nghĩ vậy, Mạc Yến cũng thấy yên tâm hơn nhiều.

Không lâu sau, bồi bàn đã dọn thức ăn lên bàn.

Mạc Yến đã khá đói,cũng không quản Bắc Tân Khôi đang ngồi bên cạnh, cô cầm lấy đũa và bắt đầu đánh chén.

Bắc Tân Khôi vẩy tay ra hiệu cho người phục vụ đến gần, khẽ thì thầm bên tai anh ta điều gì đó, người phục vụ gật đầu rồi đi ra ngoài.

Trong phòng lúc này chỉ còn hai người họ.

Bắc Tân Khôi không dùng đồ ăn luôn mà ngồi nhìn cô.

Trên tay Mạc Yến đang cầm một con cua biển lớn và cô đang ra tay chiến đấu với nó.... mặt đỏ bừng,động tác khá mạnh, thậm chí còn có chút thiếu nho nhã....

Thật ra, hần rất thích nhìn bộ dạng cô lúc này... Đây cũng là điểm rất khác biệt giữa Mạc Yến với các cô gái khác... Ngồi bên cạnh hần, có lẽ cũng chỉ có một mình cô mới có thể tự nhiên đến vậy... không chút đóng kịch giả yếu đuối.... mọi sự đều diễn ra tự nhiên như nó vốn có.

Phát hiện ra Bắc Tân Khôi đang chăm chú nhìn mình, Mạc Yến tay vẫn cầm con cua, quay sang hỏi hần:

- Anh muốn ăn thử không?

Khỏe miệng hần khẽ giật giật... không nói gì... đưa tay cầm lấy con cua từ tay cô, cúi xuống cẩn thận bóc vỏ cua ra rồi gấp phần thịt trắng tinh vào bát cho Mạc Yến.

Mạc Yến có chút bất ngờ, vừa gấp thịt cua đưa vào miệng thưởng thức lại vừa trêu chọc hần:

- Anh tốt vậy từ khi nào thế?

Hần trả lời cô bằng một giọng rất chi là gọi đòn:

- Không phải anh vẫn luôn tốt bụng như này sao?

Bàn tay cầm đũa của Mạc Yến hơi run run.

Ha ha... đây là điển hình của việc thưởng cho chút màu lại định mở phường nhuộm đây mà.

Da mặt hần thật quá ư là dày.

Thấy phản ứng của cô, hần khẽ cười...

Tiếp đó, hai người vừa dùng bữa vừa nói đủ thứ chuyện trên đời... cả bữa ăn Bắc Tân Khôi hầu như chỉ dùng để phục vụ Mạc Yến...còn bản thân thì không ăn gì nhiều... Mạc Yến thấy thật sự đã nhận được một sự an ủi lớn.

Bên cạnh có một "trúc mã" như này thật tốt, có thể làm vệ sĩ, có thể giúp làm nhiều việc chân tay, có thể làm tài xế... đặc biệt quan trọng là có thể giúp thanh lý mọi hóa đơn.

Trừ đi khuyết điểm là quá có số đào hoa ra thì Mạc Yến thấy Bắc Tân Khôi thật ra cũng có khá nhiều ưu điểm.

Hai người dùng bữa xong,người phục vụ mang theo một bộ y phục bước vào, tiến đến bên Mạc Yến:

- Tiểu thư, đồ của tiểu thư!

- Tôi có mua đâu?

Cô ngạc nhiên trả lời, người phục vụ hướng ánh nhìn về phía Bắc Tân Khôi, cười nói:

- Là Bắc thiếu gia sai người mua đến cho tiểu thư!

Ngơ người giây lát, Mạc Yến cúi xuống nhìn bộ đồ khá mát mẻ của mình, lập tức hiểu ra....

Ngược nhìn qua Bắc Tân Khôi, cô không nói gì, cầm lấy bộ đồ đi vào phòng thay đồ.

Hần vốn không thích cô mặc đồ hở hang như kia ra ngoài... chuyện xảy ra khi nãy với Cách Nghị đã chứng minh,quan điểm của hần là quá đúng... và chính bản thân cô cũng không thích mặc đồ như vậy...

Chỉ là...cô hơi bất ngờ về sự quan tâm rất chi là tỉ mỉ của hần giành cho cô....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Cách Nghị báo thù...

Bộ đồ mà Bắc Tân Khởi sai người mua đến là chiếc quần jean cùng với chiếc áo phông đơn giản mà khỏe khoắn, rất phù hợp với phong cách ăn mặc thường ngày của Mạc Yến...

Thay đồ xong, hai người cùng bước ra khỏi nhà hàng... Xe vừa đi lên đến đường lớn thì một đám xe con màu đen từ bốn phương tám hướng ủa tới, vây chặt xung quanh xe của hai người họ.

Nhìn rõ dung mạo kẻ cầm đầu, sắc mặt Mạc Yến trùng xuống...

Là Cách Nghị..

Sao hắn vẫn dám tới?

- Tân Khởi....

Mạc Yến khá là bất ngờ, từ từ quay lại nhìn Bắc Tân Khởi...

Bắc Tân Khởi neho neho mắt, lặng lẽ quan sát từng chiếc xe một, khóe miệng khẽ nhếch lên nụ cười....

Có một đám người này thôi mà cũng dám chặn đường hắn sao?

Cách Nghị ngồi trên chiếc xe đi đầu tiên, trên đầu được băng bó bởi một lớp băng gạc trắng giờ vẫn đang đầm máu.... Đó là vết thương mà Mạc Yến tặng cho hắn... Giờ nhìn thấy hai người họ thì trong ánh mắt hắn không giấu nổi sự căm hận.

Bắc Tân Khởi có thân phận ra làm sao hắn không biết... Nhưng phàm là người có chút máu mặt thì đều có một tôn chi, máu có thể chảy, xương có thể gãy, nhưng lòng tự tôn thì không thể mất.

Hôm nay, chỉ vì hai người này, sự tôn nghiêm của hắn đã bị chà đạp hết lần này đến lần khác.

Thù này không trả, thì tâm hắn sao yên?

- Mọi người lên hết đi, chặn đường chúng lại!

Hắn mệnh lệnh cho bọn thuộc hạ, đám xe từ 4 phương 8 hướng lao tới phía xe của Bắc Tân Khởi.

- Thắt chặt dây an toàn vào!

Bắc Tân Khởi quay sang dặn dò Mạc Yến, rồi nhìn một lượt những chiếc xe đang lao về phía xe mình... ánh mắt lạnh lùng, bàn tay nắm chặt lấy vô lăng, cho xe lùi lại phía sau một chút, rồi bỗng bất ngờ tăng ga, chiếc xe lao vun vút về phía trước.... trong tiếng hét kinh hoàng của những người chứng kiến, chiếc xe bay lên trong không trung, như hóa thành một vệt sáng bay vụt qua trên đầu những chiếc xe xung quanh... chiếc xe hạ cánh xuống ở khu đất trống phía trước, quay đầu một góc 180 độ.... rồi cứ thế lao đi....

Một loạt động tác xảy ra chỉ trong nháy mắt, tựa như một bữa tiệc thị giác, phóng khoáng, thành thực... giống hệt một chú ngựa hoang không chịu thuần phục.

Những kẻ mang xe đến bao vây, ngồi trong xe ngơ ngác nhìn chiếc xe lao đi như bay về phía xa... mãi một lúc lâu mà họ vẫn chưa thể định thần.

Cứ thế mà bay lên sao???

Kĩ thuật lái xe cao siêu như vậy, sợ rằng ở trong giới cũng không có nổi vài người...

Mạc Yến cũng chưa bao giờ biết đến chiêu này của hắn, ngồi trên ghế phụ ngơ ngời ra mãi....

Chỉ vừa nãy thôi cô còn đang vắt óc nghĩ xem làm thế nào để thoát khỏi vòng vây... Vậy mà, hắn thậm chí còn không cần xuống khỏi xe mà vẫn dễ dàng bỏ rơi bọn chúng... Mà lại còn dùng một chiêu quá ư là bá đạo, quá ư là đẹp mắt đến vậy nữa...

Thật sự quá đẹp!

- Trước đây em còn không biết là anh có chiêu đẹp như này đây!

Quay sang nhìn hấn, cô vừa khen hấn lại vừa có ý trêu đùa.

- Còn nhiều việc mà em không biết lắm!

Hấn nói ra một câu đầy ý vị.

Chỉ là, thâm ý trong câu nói ấy Mạc Yến nghe không ra...

Hai người về đến nhà, Bắc Tân Khởi đưa cô vào nhà..

Vào đến phòng khách thì thấy An Nhã ngồi trên sofa, nở nụ cười tươi rói..

- Về rồi à hai đứa! Buổi gặp mặt hôm nay thế nào?

Nghe câu hỏi ấy, sắc mặt Mạc Yến sầm sì..

Mẹ thân nhiên hỏi chuyện như vậy chắc là do chưa biết bối cảnh, gia thế của Cách Nghị rồi... Nếu như biết thì cô tin rằng mẹ của mình sẽ không đòi nào chấp nhận gả con gái cho một người như vậy....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Phúc hắc Bắc thiếu gia...

Mạc Yến cho rằng cuộc xem mặt này được bố trí chẳng qua là do người giới thiệu bên phía Cách Nghị đã tăng bốc quá nhiều mà thôi.

- Mẹ đừng nhắc việc đó nữa... Mẹ không biết con người đó đáng ghét đến mức nào đâu...

Mạc Yến nghĩ một chút rồi ngồi xuống bên cạnh An Nhã, kể tỉ mỉ vụ việc diễn ra trong cuộc gặp mặt hôm nay... với mục đích khiến mẹ cô sẽ không bao giờ bố trí một buổi xem mặt tương tự cho cô nữa.

An Nhã nghe xong thì vô cùng tức giận, không ngừng mắng chửi Cách Nghị.... Mạc Yến những tưởng âm mưu nhỏ của mình đã thành công thì An Nhã tiếp lời:

- Mạc Yến à, lần này là mẹ nhìn nhầm người rồi! Lần sau mẹ sẽ tìm một mối tốt hơn cho con.

- Vẫn tiếp tục?

Đang cúi người rót trà, bàn tay Mạc Yến run run, nước trà nóng bỗng bắn tung tóe vào tay cô....

- Ôi trời, con nhỏ này sao lại bất cẩn vậy cơ chứ?

An Nhã khề trách mắng một câu, đang định đưa tay ra lau cho cô thì có một đôi tay dài khác đã nắm lấy tay Mạc Yến..

Cái tốc độ phản ứng này....

An Nhã thầm than một câu, ánh mắt chăm chú nhìn theo cử chỉ của Bắc Tân Khởi..

Một tay Bắc Tân Khởi cầm lấy tay Mạc Yến, một tay cầm tờ khăn giấy nhẹ nhàng lau cho cô, ánh mắt chăm chú theo từng đường lau..

- Lần sau cẩn thận chút!

Giọng nói lãnh đạm, khuôn mặt lạnh lùng, không cảm xúc, nhưng hành động lại vô cùng dịu dàng.

Mạc Yến lặng im nhìn theo từng cử động của hấn, khề gật đầu.

Bắc Tân Khởi giúp cô lau khô vết nước bắn trên tay rồi lại tìm thuốc bôi cho cô.... xong việc hấn quay sang phía An Nhã, cất tiếng:

- Thím à, ngày mai cho Mạc Yến vào làm trong Bắc thị đi!

An Nhã: "..."

Cho Mạc Yến vào Bắc thị với việc đi xem mặt có gì liên quan?

Mac Yến giật đầu ngẩng mặt lên, bất ngờ về việc Bắc Tân Khởi vừa nói.

Việc này lúc trước Bắc Tân Khởi cũng có nói qua với An Nhã, nhưng chưa ai nói cho Mạc Yến nên cô bất ngờ là phải.

Bắc Thị là một tập đoàn đá quý hàng đầu trong giới, có thể làm việc trong một tập đoàn lớn như Bắc Thị là ước mơ lớn của Mạc Yến khi lựa chọn nghiệp thiết kế trang sức. Nhưng cô chưa bao giờ có ý định dựa vào mối quan hệ của hai gia đình để bước chân vào Bắc thị, cô muốn dựa vào chính năng lực bản thân..

Và cô cũng tin rằng dựa vào nỗ lực không ngừng của mình thì cô hoàn toàn có đủ thực lực để làm điều đó.

Sau câu nói của Bắc Tân Khởi, căn phòng khách bỗng im bật.

Liếc nhìn Mạc Yến, Bắc Tân Khởi lên tiếng:

- Trước tiên sẽ làm việc tại công ty con của Bắc thị tại thành phố T.

- Sao không phải tại thành phố C?

Giọng nói của Mạc Yến có chút kinh ngạc...

- Đúng vậy, nhà ở thành phố C. Đang yên đang lành chạy đến thành phố T làm việc làm gì?

An Nhã cũng phát biểu cảm nghĩ, vừa nói vừa nhìn Bắc Tân Khởi đầy ý vị, khóe miệng còn hơi nhếch lên...

- Công ty con ở thành phố T thích hợp cho người mới đi làm phát triển.

Bắc Tân Khởi khẽ cất tiếng trả lời, cầm lấy tách trà khi này Mạc Yến vừa cầm, tự rót trà rồi thong thả thưởng thức, cúi đầu xuống, nụ cười khẽ hiện nơi khóe môi...

An Nhã lặng lẽ ngồi đó, thăm quan sát hẩn, rồi lại suy nghĩ về mục đích của hẩn khi bố trí như vậy...nghĩ thế nào cũng thấy rất chi là không đơn giản...

Mạc Yến nghe hẩn nói vậy thì cũng không nói được gì thêm nữa...

Việc phát triển của Bắc thị cô không rõ lắm, nhưng Bắc Tân Khởi nói vậy thì chắc chắn không sai...

Hai người quen biết nhau bao năm rồi, trên một số phương diện thì Mạc Yến vẫn hết sức tin tưởng Bắc Tân Khởi.

Chỉ là sao cô cứ thấy nụ cười nơi khóe miệng hẩn có gì đó gian gian...??

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Em có thể ở lại đây một đêm không ?

Nhưng, bất luận thế nào, Mạc Yến cũng không hề phản đối với việc sắp xếp như vậy của Bắc Tân Khởi.

Vào đúng thời điểm này mà đi đến một thành phố khác thì quá tốt, sau không sợ An Nhã suốt ngày nhắc việc đi xem mặt nữa...

Theo sự sắp đặt của Bắc Tân Khởi, ngày hôm sau cô cùng hẩn lên đường đến công ty con của Bắc Thị tại thành phố T.

Bắc Tân Khởi với thân phận người thừa kế duy nhất của tập đoàn Bắc Thị... Sau khi từ ngoại quốc trở về thì đã bắt đầu tự tay tiếp quản mọi sự việc lớn nhỏ trong tập đoàn... bản thân vốn không ngừng đi lại giữa các công ty lớn nhỏ của tập đoàn... lần này Mạc Yến đến thành phố T thì hẩn đã tự mình đưa cô đi.

Hạn kì, 3 tháng.

Sự nghiệp, cơ đồ của Bắc thị thật sự rất đồ sộ, thêm vào đó, các nhân vật lãnh đạo trong tập đoàn thường xuyên đi công tác nên để thuận tiện thì tập đoàn đã mua một vài căn nhà ở hầu hết các thành phố mà có công ty con của mình hoạt động.

Lần này đến thành phố T, Bắc Tân Khởi tất nhiên sẽ ở tại căn nhà của Bắc thị đã mua từ trước.

Nhưng Mạc Yến thì không được may mắn như vậy, ở đây chả quen chả biết ai... Hai người đến thành phố T vào lúc 10 giờ tối, đêm nay cô vẫn phải tìm một khách sạn để ở... sau này vẫn cần tìm một căn hộ để ở, nhưng cô đối với nơi này thì hoàn toàn xa lạ, cơ bản là chưa bao giờ đặt chân tới nơi này...

Xe của Bắc Tân Khởi, mười mấy phút sau dừng lại trước một căn biệt thự gần biển...

Bắc Tân Khởi bước xuống xe, thông dong bước về phía biệt thự...

Mạc Yến đứng trước cửa biệt thự, nghĩ đến chỗ ở của mình đêm nay mà đầy bồn chồn, lo lắng...

Càng làm cô lo lắng hơn đó là, vừa đặt chân đến đây cô đã chú ý qua mọi thứ rồi, phạm vi 1000m quanh đây không có bóng dáng một khách sạn hay nhà nghỉ nào cả...

Thế nên cô mà muốn tìm được chỗ ở thì phải ngồi xe đi khá xa, vấn đề ở đây là cô đối với nơi này không chút hiểu biết gì cả...

Ánh mắt cô nhìn trước ngó sau, cuối cùng dừng lại nơi bóng dáng Bắc Tân Khởi.

Cô đối với nơi này là hoàn toàn xa lạ, hẳn là người duy nhất mà cô có thể dựa dẫm được....

Hai người lớn lên bên nhau từ nhỏ, cô muốn ở lại nhờ một đêm chắc sẽ không có vấn đề gì chứ?

- Bắc Tân Khởi!

Do dự một chút, cô gọi với theo hắn.

Bước chân Bắc Tân Khởi khựng lại, quay lại nhìn cô, lạnh lẽo đợi cô nói.

- Đêm nay, em, em.... có thể ở nhờ lại nhà anh một đêm không...?

Cát tiếng nói, có chút ngại ngùng...

Tuy là từ nhỏ lớn lên cùng nhau, nhưng dù sao cũng là cô nam quả nữ, nhiều khi cũng không được tự nhiên...

Hắn khẽ nhếch nhếch lông mày, không trả lời, chỉ dùng ánh mắt nhìn về phía bên trong...

Một ánh mắt, Mạc Yến đã đủ hiểu, khóe miệng hé ánh cười, chạy từng bước nhỏ đi trước hắn...

Đây là thói quen mà hai người từ tám bé vun đắp mà thành, hai người họ chỉ cần một ánh mắt là đủ hiểu ý của nhau, đây không phải điều mà bất kì đôi nam nữ nào cũng có thể có được...

- Thật ngốc!

Ánh mắt hắn dõi theo bóng lưng cô, khẽ mỉm cười, thốt ra hai từ đầy trêu mến.

Từ nhỏ đến lớn có bao giờ hắn vất cô lại một mình đâu?

Vừa tới một thành phố xa lạ, kể cả đêm nay cô muốn tự đi tìm chỗ ở khác thì hắn cũng không đồng ý.

Và lại giữa hai người họ cần khách sáo vậy sao?

Nghĩ đến đây, trong lòng Bắc Tân Khởi có chút không vui...

Không chú ý tới phản ứng của hắn, Mạc Yến bước vào trong nhà, ngồi lặng lẽ trên ghế ở phòng khách để đợi hắn bố trí phòng cho cô.

Căn biệt thự này rất lớn, mà hình như cũng rất mới, nội thất cũng mới, đồ dùng hàng ngày thì không nhiều, chỉ có vài món đồ cần thiết nhất thôi, chắc là được mua cho người đến đây công tác tiện sử dụng...

Bắc Tân Khởi bước vào nhà, nhìn cô, nhẹ nhàng nói:

- Nơi này bình thường rất ít có

người đến ở nên chỉ bố trí có một chiếc giường thôi!

.....

Nghe nói, tình yêu của thanh mai trúc mã: Đã không yêu thì thôi.... còn một khi đã yêu thì mãnh liệt như lửa... các hủ nữ của ta, các nàng nghĩ sao???

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chạy Bữa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Chương 36: Sao không nói sớm ??

Bùm □□□□□!

Nét mặt Mạc Yến sau khi nghe Bắc Tân Khởi nói vậy ngệt ra...

- Sao anh không nói sớm?

Tình hình như vậy sao mà hần có thể nói một cách điềm tĩnh vậy cơ chứ?

- Vừa nhớ ra!

Sắc mặt không đổi, đáp lại đúng 3 từ như vậy rồi quay người, đôi chân dài miên man bước từng bước chậm rãi lên gác...

Bước được vài bước, lại khựng lại, quay đầu lại, rất vô tư mà nói thêm một câu:

- À quên, phòng tắm cũng chỉ có một cái có thể dùng được thôi!

Mạc Yến: "....."

Mạc Yến thật sự đau đầu, nếu mà như vậy thật thì thật bất tiện mà....

Định đi tìm nhà nghỉ nhưng nghĩ đến toàn cảnh xung quanh thì lại dẹp ngay ý định đó....

Đây là khu vực gần bờ biển, cách một đoạn đường dài cũng chẳng tìm thấy một ngôi nhà nào, không nói đến việc đông tây nam bắc cô phân không rõ, chỉ nói việc một cô gái đơn độc đi ra ngoài vào giờ này thì đã đủ không an toàn rồi!

Nhìn chiếc sofa mình đang ngồi, cô quyết định nằm tạm ở đây một đêm.

Chỗ ngủ giải quyết xong, còn, chỗ tắm?? Sử dụng phòng tắm trong phòng Bắc Tân Khởi?

Khẽ đưa mắt nhìn lên gác, cô có chút ngại...

Nếu là hai người đang ở Bắc gia, bảo cô vào dùng phòng tắm trong phòng Bắc Tân Khởi thì cô cũng chẳng thấy ngại gì lắm. Nhưng giờ cô nam quả nữ ở đây cô cũng có chút....

Nhưng rồi ngẫm nghĩ chút cô lại thấy mình nghĩ nhiều quá rồi.

Cô và Bắc Tân Khởi thì có chuyện gì xảy ra được? Nếu có thì sớm đã xảy ra rồi chứ đâu đợi tới bây giờ?

Mà chắc gì người ta đã thêm đề ý đến cô cơ chứ?

Nghĩ vậy... Mạc Yến thấy thoải mái hơn nhiều...

Đứng dậy, bước từng bước nhỏ lên bậc cầu thang..

Giống như đang chỉ đường dẫn lối cho cô vậy, hành lang trên gác đèn điện sáng trưng, căn phòng chính thì cửa mở toang, cô thậm chí còn không mất công tìm kiếm..

Bước vào trong phòng... tiếng dội nước ùm ùm từ phòng tắm vọng ra...

...hiển nhiên là Bắc Tân Khởi đang tắm...

Sợ lát nữa sẽ bắt gặp cảnh gì không hay, nên khi bước vào phòng cô đã cố ý lớn tiếng nói vọng vào:

- Bắc Tân Khởi, lát nữa cho em mượn phòng tắm của anh chút nhé!

Không có tiếng đáp lại...

Mạc Yến cũng không rõ hần có nghe thấy những gì cô nói hay không, liền dùng chân đá đá vào chiếc ghế bên cạnh, thấy tiếng động có vẻ chưa đủ lớn thì lại vỗ vỗ mạnh tay xuống chiếc bàn gỗ, nhằm nhắc nhở hần là bên ngoài có người để tránh giống như hôm nọ hần ngủ dậy rồi rất chi là tự nhiên bước xuống khỏi giường khi mà chỉ mặc có chiếc quần nho nhỏ....

Vẫn không có tiếng đáp lại...

Mạc Yến bản thân, đang định tạo thêm tiếng động lớn hơn thì tiếng chuông điện thoại vang lên...

Là An Nhã gọi cho cô...

... cầm lấy điện thoại, ấn nút nghe...

- Đem nay ở lại căn biệt thự của Bắc gia?

Không một câu gì khác, nói trúng luôn...

"...." Mạc Yến im lặng...

Sao mẹ biết được chứ?

Mạc phu nhân người đứng là liệu việc như thần!

Im lặng vài giây, Mạc Yến mới lên tiếng:

- Mẹ, mẹ không phải lên hỏi con đến nơi an toàn không à?

- Có Tân Khởi đi cùng thì có gì mà không an toàn?

An Nhã nói đầy vẻ không để tâm.

Mạc Yến lại im bất...

Mẹ với Bắc Tân Khởi từ khi nào có sự tin tưởng sâu sắc vậy cơ chứ?

- Mẹ tin tưởng Tân Khởi vậy cơ á?

Cô nhẹ nhàng cắt lời trêu chọc...

Vốn tưởng An Nhã sẽ đáp lại câu

" vậy mà còn phải hỏi sao?" Ai dè, thái độ An Nhã lập tức thay đổi:

- Mẹ không yên tâm nhất chính là Tân Khởi đấy!

- Tại sao ạ?

Mạc Yến cảm thấy mồ hôi trên trán đang không ngừng tuôn xuống.... bỗng cô phát hiện bản thân có chút theo không kịp logic của An Nhã....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37: Chọc tức nhạc mẫu đại nhân ??

- Còn phải hỏi sao?

An Nhã rất không để tâm...

Việc sắp xếp cho Mạc Yến đến thành phố T làm, An Nhã càng nghĩ lại càng thấy có gì đó sai sai... rõ ràng nhà của hai người đều ở thành phố C, làm việc luôn tại thành phố C có phải tốt hơn không?

Giờ bố trí cho Mạc Yến đến một thành phố khác, càng thấy Bắc Tân Khởi có động cơ không đơn thuần.

- Nha đầu, mẹ nói cho con biết, trước khi làm rõ lòng dạ đàn ông, thì con phải vững vàng chút, đừng đến lúc bị đau khổ lại hỏi vì sao.

An Nhã nhẹ nhàng mà nghiêm nghị nhắc nhở Mạc Yến.

- Mẹ, mẹ đang nói gì vậy chứ?

Mạc Yến cạn lời, mẹ nói vậy sao nghe giống như cô bỏ nhà theo Bắc Tân Khởi đến đây không bằng?

- Con thông minh vậy, mẹ nói vậy mà con không hiểu sao?

An Nhã mỉm cười, nụ cười đầy ý vị.

Không phải An Nhã quá coi trọng truyền thống... tư tưởng của An Nhã cũng chỉ giống như bao người mẹ khác nghĩ cho con cái mà thôi, người trẻ tuổi, cô nam quả nữ ở cùng một nơi, vấn đề tế nhị là rất dễ nảy sinh... Bắc Tân Khởi giờ đang nghĩ gì, An Nhã còn chưa lắm rõ, chả may mà có gì đó sai, giữa hai người lại phát sinh quan hệ... thì sau này thật khó mà xử lý.

- Mẹ đừng nói kiểu đó đi mà!

Mạc Yến chả cần đoán cũng vẫn biết rõ biểu cảm trên khuôn mặt mẹ cô lúc này.

Tại sao càng ngày cô lại càng thấy An Nhã giống như một chú hồ ly mưu mô chứ?

- Mẹ nói gì sai à?

An Nhã tiếp tục nói chuyện với cô.

Mạc Yến đang định trả lời thì, cửa phòng tắm mở ra một chút, giọng Bắc Tân Khởi vọng ra:

- Không phải định vào tắm sao? Còn không nhanh lên?

Mạc Yến hóa đá, ánh mắt từ từ nhìn xuống màn hình chiếc điện thoại của mình.

Định lấy tay bịt loa điện thoại lại nhưng đã chậm một bước, tiếng An Nhã vang lên:

- Đi vào tắm??

Mạc Yến: "..."

- Cùng tắm????

Giọng nói của An Nhã rõ ràng đã thay đổi...

- Mẹ.... không phải...

Mạc Yến định giải thích thì tiếng nói của Bắc Tân Khởi lại vang lên:

- Vào thì tiện tay cầm cho anh chiếc khăn tắm ở trên giường nhé!

Nghe đến đây thì, đầu dây điện thoại bên phía An Nhã hoàn toàn im lặng.

Mãi lúc lâu sau vẫn không có động tĩnh gì...

Bắc Tân Khởi trong phòng tắm còn gọi Mạc Yến vào, lại còn kêu Mạc Yến cầm khăn tắm vào luôn hộ.... hai đứa đã phát triển đến mức thân mật thế này rồi sao? Vậy mà người làm mẹ như An Nhã lại không hay biết gì...

An Nhã bỗng thấy, Bắc Tân Khởi có ý xếp cho Mạc Yến đến thành phố T là để hai người tận hưởng thế giới hạnh phúc của hai người mà....

Chả trách lại đi cùng Mạc Yến như vậy!

Mạc Yến khóc không ra nước mắt, giờ cô có giải thích thế nào cũng không được rồi mà...

Bắc Tân Khởi đợi mãi không thấy Mạc Yến trả lời liền thò đầu ra hỏi:

- Sao thế?

Giọng nói đầy vẻ vô tội...

Mạc Yến lờ mờ hần một cái dài thật dài, một tay thì đè chặt chỗ loa điện thoại để tránh giọng nói của hần tiếp tục truyền tới tai An Nhã.... quay người lại không ngừng làm động tác ra tín hiệu im lặng...

Đầu dây bên phía An Nhã im bất rất lâu.... rồi vang lên tiếng quát lớn:

- Mạc Yến, con giải thích rõ ràng cho ta!!!!!!!

Chiếc miệng nhỏ xinh của cô mấp máy, định giải thích, thì... Bắc Tân Khởi đứng trong phòng tắm mãi mà không thấy Mạc Yến đâu nên liền quần tạm một chiếc khăn tắm nhỏ rồi đi ra ngoài, bước đến bên cô:

- Muộn thế này rồi ai còn gọi điện?

Cầm lấy điện thoại của cô, cũng không xem là cô đang nói chuyện với ai, nhấn nút tắt cuộc gọi..

Tiếng ngắt điện thoại tút tút... vang lên khiến An Nhã thêm tức giận..

Tên tiểu tử này dám tắt điện thoại của mình????

Con gái còn chưa gả cho hán mà hán dám chọc tức nhạc mầu đại nhân vậy sao????

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Không được động đây...

- Trả điện thoại cho em!

Mạc Yến sợ An Nhã hiểu lầm, định giành lấy điện thoại từ tay Bắc Tân Khởi, nhưng Bắc Tân Khởi giờ điện thoại lên cao, không cho cô với được...

Mạc Yến giờ đang ôm một bụng hỏa, nếu không phải hán đang yên đang lành nói vọng vào điện thoại thì mọi việc cũng không ra nông nỗi này.

Đang tức giận nên động tác của cô khá là mạnh, giờ tay cô giằng lấy điện thoại nhưng không được. Bỗng cô giờ đầu gối thúc mạnh vào bụng Bắc Tân Khởi... lợi dụng lúc hán cúi gập người xuống, đưa tay giằng lấy điện thoại.

Quay người, định chuẩn, chân vừa bước được một bước, thì bỗng một bàn tay to dài ôm vòng qua eo, lôi cô lại... thân hình mảnh mai, đứng không vững, ngã ra sau, hoảng hốt cô kéo lấy tay "kẻ tội đồ", kéo hán ngã theo...

Chỉ là, tư thế khi cả hai bị ngã xuống có chút kì..

Thân hình 1, 88 m của Bắc Tân Khởi dề lên trên, bức vẽ càng nhìn càng thấy rất là không ổn..

Mạc Yến bị ngã, lưng bị đau, cô kéo theo hán chỉ là muốn trả thù hán chút xíu thôi.... Ai dè cả hai ngã xuống lại thành ra cảnh này....

Không biết, Bắc Tân Khởi bị ngã đau hay là sao nữa mà hơi thở có vẻ khó nhọc...

Mạc Yến cũng không có tâm trạng đi quần hán nữa, nhả nhả mặt xoa xoa chỗ khuỷu tay bị đau, định đẩy người hán ra, tay vừa chạm vào ngực hán thì bỗng phát giác ra điểm bất thường.

Ngay người mát mấy giây, đến khi cảm nhận rõ ràng sự thay đổi nhiệt độ trên người hán, mặt cô đỏ bừng lên...

- Anh...!

Cô đẩy đẩy người hán, loạng choạng định ngồi dậy...

- Đừng động đây!

Toàn thân nặng của Bắc Tân Khởi đều đổ dồn lên người Mạc Yến, giọng nói có chút khàn khàn..

- Anh dậy trước đi!

Mạc Yến quay mặt đi, nét mặt rất là không tự tại.

Bắc Tân Khởi như không để ý đến những gì cô nói, cơ thể vẫn dề lên cơ thể cô, ánh mắt lặng lẽ dừng lại trên khuôn mặt cô.

Khuôn mặt xinh xắn của Mạc Yến như được phủ lên một lớp màu hồng hồng, đường nét thanh lệ, tựa như một đóa hoa chớm nở, thanh khiết, đẹp đẽ... nhìn cô, hán có chút thất thần.

Đây đã là lần thứ mấy rồi?

Hắn có cảm giác khác lạ với cô....

- Bắc Tân Khởi..

Mạc Yến không dám kích nộ hắn, cũng không dám có hành động mạnh, chỉ dám nhẹ nhàng gọi tên hắn... giọng nói đầy vẻ đáng thương.

Bắc Tân Khởi nhìn chằm chằm vào mắt cô.... giọng nói mềm mại nhẹ nhàng của cô vang vọng bên tai...

.... cơ thể hắn lại càng thêm nóng bức...

Mạc Yến cảm nhận rõ ràng được sự thay đổi ấy, quay lại lên nhìn hắn...

Bắc Tân Khởi dường như đang rất là không thoải mái,... sắc mặt hết sức căng thẳng... trên bờ trán mồ hôi đang thi nhau chảy ra....

Mạc Yến thật sự thấy nguy hiểm rình rập...

Gần đây hắn giúp cô quá nhiều nên cô đã quên mất bản tính của hắn rồi...

Giờ giờ chân định đá hắn, chân còn chưa kịp chạm vào hắn thì hắn đã đứng bật lên...

Được giải thoát, Mạc Yến ôm lấy quần áo mà mình chuẩn bị từ nãy chạy ù vào nhà tắm...

.... cô đóng sập cửa phòng tắm lại....

Đứng sau cánh cửa phòng tắm cô thở phào nhẹ nhõm..

Vẫn may, hắn vẫn niết điểm dừng...

Bắc Tân Khởi đứng bên ngoài, lặng lẽ nhìn cánh cửa phòng tắm đang đóng im ỉm... rồi nhìn chỗ " vị tiểu huynh đệ " của mình vẫn đang giương cờ khởi nghĩa....

Mạc Yến là người con gái đầu tiên có thể dễ dàng làm hắn động tình như vậy....

Điều đó nói rõ vấn đề gì???

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Càng nhịn càng đối...

Mạc Yến nhốt mình trong phòng tắm..

Hơn nửa tiếng đồng hồ sau cô mới tắm rửa xong và ra ngoài...

Bắc Tân Khởi đang đứng cạnh khung cửa sổ lớn, phần lớn cơ thể được bao trùm bởi ánh sáng mờ ảo của chiếc bóng điện màu vàng, hắn đang nhìn ra ngoài khung cửa với vẻ dăm chiêu đến lạ....

- Tối nay em ngủ trên ghế sofa ở phòng khách!

Nói qua với Bắc Tân Khởi một câu, cô xoay người định bước xuống lầu, bỗng hắn lên tiếng:

- Vừa nãy ai gọi đến vậy?

Hắn tò mò rốt cuộc là ai gọi đến mà có thể khiến Mạc Yến phản ứng kịch liệt khi bị ngắt điện thoại như vậy.

Mạc Yến quay đầu lại, trả lời hắn bằng đúng hai từ:

- Mẹ em!

Nét mặt hắn đơ ra, ánh mắt hiện nét ngại ngùng, xoa xoa chóp mũi, quay đầu định đi gọi điện thoại:

- Để anh gọi lại cho thím!

- Giờ này chắc mẹ em chuẩn bị ngủ rồi!

Mạc Yến chậm chạp nhấc nhờ hấn, nhìn dáng vẻ ngại ngùng của hấn, cô bỗng thấy buồn cười.

- Ukm. Thế thì mai anh gọi sau vậy!

Sắc mặt Bắc Tân Khôi rất nhanh đã lại hồi phục lại vẻ điềm tĩnh như thường... quay người, thông thả bước về phía tủ đồ, tìm chăn đệm.

- Anh làm gì mà chỉ quần khăn mà chạy ra khỏi nhà tắm?

Mạc Yến nhớ lại tình huống giờ khóc giờ cười khi nãy, lên tiếng hỏi hấn.

-Anh quên đồ tắm trên giường.

Bắc Tân Khôi nghiêng nghiêng đầu, nhìn cô, trả lời đầy vẻ vô tội.

Im lặng..... im lặng.....

Sắc mặt Mạc Yến rất tệ....

- Sao lại bảo em lấy giúp?

Cô là nữ giới, hấn là nam giới.....đó!!!!

- Có phải em càng hi vọng thấy anh không mảnh vải trên người bước ra ngoài hơn không??

Hấn nheo nheo mắt, hỏi ngược lại...

Mạc Yến: "...." Anh có thể trở một lúc nữa rồi ra cũng được mà?

- Không phải em cứ giục anh suốt đó sao?

Hấn nói vậy, sắc mặt rất chi là bình thản.

Mạc Yến: "...." cạn lời, hạn hấn lời...

Khi ấy là cô đang cố ý nhắc nhở hấn là trong phòng có người nên cần chú ý giữ hình tượng mà...

Đây chính là kiểu có lý mà nói không thông.....

Bắc Tân Khôi lên nhìn cô chút rồi xoay người bước từng bước chậm rãi ra ngoài, trên tay ôm đồng chặn ga gối...

Bước ra đến cửa, mới nói khe khẽ:

- Nhưng chỉ có ý bảo em mang đồ đến cửa phòng tắm cho anh thôi mà?

Ngữ điệu không biết vô tình hay cố ý mà ngân dài ra vậy nữa...

Khóe miệng Mạc Yến khẽ giật giật...

Hấn đang muốn nói với cô hấn thật sự rất vô tội ư?

Bắc Tân Khôi khẽ nghiêng đầu lại, nhìn phản ứng của cô, khóe miệng không giấu nổi nụ cười...

- Tối nay phòng này nhường lại cho em đấy, anh ngủ dưới phòng khách. Có gì thì gọi anh!

Nói vậy rồi sai từng bước dài xuống lầu.

Mạc Yến đứng trong phòng, nghe theo tiếng bước chân của hấn mà không dám tin vào tai mình nữa...

Hấn nhường phòng ngủ cho cô?

Người này từ bao giờ mà tốt bụng vậy rồi nhỉ?

Mấy hôm nay những biểu hiện khác lạ của hấn thật khiến cô đi từ bất ngờ này đến ngạc nhiên khác....

Bắc Tân Khôi đang dùng hành động để chứng minh, "thứ" cũng được phân ra rất chi là nhiều loại, và có những loại tính tình cũng không quá là tệ.... hấn

ôm đồ xuống sofa ở phòng khách...

Nằm trên sofa.... mãi mà không tài nào chớp mắt nổi... trong đầu toàn là cảnh xảy ra trong phòng ngủ khi nãy...

Hắn bị trúng bùa rồi, bị trúng bùa của tiểu nha đầu đó rồi.

Thầm mắng bản thân vài câu, hắn xoay người cố gắng chìm vào giấc ngủ...

Trên gác, trong phòng ngủ...

Mạc Yến cũng chưa ngủ được...

...không phải do lạ nhà.... mà bởi...

.... đói bụng...

Trước khi đến biệt thự này cô và Bắc Tân Khởi đã ăn đồ ăn bên ngoài rồi. Nhưng khi đó còn rất sớm, mới 5 giờ chiều, và giờ thì đã hơn 11 giờ đêm...

Định cố nhịn để sáng mai ăn sớm... nhưng cái bụng lại không chiều theo ý cô.... cô càng muốn nhịn thì lại càng đói...

Lại qua 30 phút...

.... Mạc Yến đầu hàng.... chui ra khỏi chăn...xuống giường, nhẹ tay nhẹ chân mò xuống tầng....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: Da mặt thật dày...

Phòng khách dưới tầng 1,tối như mực...

Đêm, im lặng như tờ...

Mạc Yến đoán rằng, giờ này Bắc Tân Khởi đã say giấc, cô đi từng bước thật nhẹ, thật khẽ...thậm chí còn không bật điện...

Dùng chút ánh sáng tỏa ra từ màn hình điện thoại cô lần mò xuống lầu,đi tìm phòng bếp...

Sợ sẽ làm Bắc Tân Khởi tỉnh giấc nên động tác của cô đã cố gắng nhẹ nhàng hết sức, mỗi bước chân đều bước rất chậm... nhưng cơ bản là cô còn quá lạ lẫm với căn nhà này, trời lại tối,khó tránh được việc va chỗ nọ quệt chỗ kia...

Lần thứ mấy mà Mạc Yến đá phải chân bàn, chân ghế thì trong bóng đêm, một đôi mắt mở choàng ra....

- Tìm thấy rồi!

Không chú ý tới tình hình phía bên này.... người gần như đã đi lại mấy vòng quanh nhà mới tìm được ra nhà bếp, rất phản kích mà phát ra tiếng nói... âm lượng đã được cố ý hạ xuống mức thấp nhất có thể...

Sau đó, bóng điện trong phòng bếp được bật lên, tiếp đó là tiếng lục đồ xoàn xoạt xoàn xoạt...

Mạc Yến đã hết sức cố tâm,sợ làm phiền giấc ngủ của người khác nên đã đóng cửa phòng bếp lại,chỉ là, đêm tối tỉnh mạch vậy thì dù cho chỉ là một tiếng động rất rất nhỏ thì cũng sẽ bị phóng đại gấp đôi...

Quan trọng hơn, Bắc Tân Khởi căn bản là chưa hề ngủ chút nào...

Nghe thấy tiếng động ở phòng bếp, Bắc Tân Khởi lật tung chăn ra, bước xuống khỏi ghế sofa, bước từng bước về phía đang phát ra tiếng động...

Ngôi biệt thự này thường ngày rất ít khi có người đến ở, nên hoa quả, đồ ăn tươi chắc chắn sẽ không có,những thứ đồ ăn khác cũng không có mấy... Mạc Yến tìm khắp lượt mới thấy được vài gói mì ăn liền... lúc này đang đói bụng thì ăn mì cũng là lựa chọn không tồi...

Ăn mì thì ăn mì, còn hơn là đói bụng!

Tuy điều kiện gia đình không tồi, nhưng tính cách của cô được ba mẹ uốn nắn rất tốt, không có sự khó chiều thường có ở các cậu ấm cô chiêu khác...năng lực sinh tồn còn mạnh mẽ hơn cả cô nội đồng...

Cửa phòng bếp khẽ bị mở ra, Bắc Tân Khởi đứng đó, thân hình cao lớn dựa vào cửa, ánh mắt thư thái nhìn theo bóng lưng Mạc Yến...

Mạc Yến tìm được mấy gói mì, hình như đang rất là miễn nguyện, đun nước và vui vẻ nấu mì cho mình... mùi thơm quyến rũ của nồi mì tỏa ra khắp gian bếp, mùi vị thật thơm ngon...

Bắc Tân Khởi lặng lẽ nhìn cô, khóe miệng khẽ nhếch lên một nét quá độ...

Nha đầu này thật dễ nuôi!

Vài phút sau, Mạc Yến nấu xong bát mì, định bung bát mì ra phòng ăn, lúc quay người thì phát hiện ra Bắc Tân Khởi...

- Anh, anh sao cũng dậy rồi??

Mạc Yến hơi bất ngờ, " là bị cô làm tỉnh giấc ư "?

- Đói bụng rồi!

Bắc Tân Khởi nhìn bát mì của cô rồi cất giọng nhẹ nhàng...

- Không có xuất của anh đâu!

Mạc Yến đưa bát mì lùi ra sau một chút, nhìn hắn với ánh mắt đầy cảnh giác...

Khóe miệng Bắc Tân Khởi khẽ giật giật, ánh mắt nhìn vào khuôn mặt đầy cảnh giác của cô, khung cảnh này thật là buồn cười.

Mạc Yến bung lấy bát mì đi vòng qua hắn đến phòng ăn, vui vẻ cầm đũa bắt đầu thưởng thức bát mì...

Ăn được vài miếng, quay qua nhìn hắn, nói lời mang tính an ủi:

- Anh muốn ăn thì tự đi nấu đi!

Bắc Tân Khởi, một người chả mấy khi đặt chân vào phòng bếp thì sai chịu nghe lời cô, đứng đó một lát, sau đó cầm một đôi đũa rồi đi về phía Mạc Yến, ngồi xuống cạnh cô, rất không khách sáo mà dùng đũa tấn công bát mì...

- Ê..

Động tác của Mạc Yến khựng lại, nét mặt đơ đơ....□

Bắc Tân Khởi không chút để ý, cũng không quan sát mì đây Mạc Yến đã động đũa, bê bát mì đặt ra vị trí giữa hai người, gấp từng đũa mì vào miệng, nhai ngon lành...

- Bắc Tân Khởi!!!

Mạc Yến nâng cao âm lượng...

Da mặt người này thật không phải dày bình thường mà!

....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Nhìn kĩ xem là ai đang đứng trước mặt anh ?!

- Anh đâu có bị nặng tai?

Nhẹ nhàng đáp lại một câu, động tác trên tay Bắc Tân Khởi vẫn không hề ngừng lại chút nào...

Mạc Yến cau rồi...

Sao lại có người mặt dày vậy chứ?

Thật muốn đẩy hắn ra chỗ khác, nhưng nhìn bát mì đã bị Bắc Tân Khởi giải quyết gần một nửa, lại thấy thật khó hiểu....

Đồ do cô nấu, sao lại để cho hắn ta một mình hưởng thụ chứ?

Trong lòng có chút bất cam,nhìn bát mì mỗi lúc một vơi đi, cúi đầu xuống, bắt đầu gấp mì ăn...

Một bát mì, hai người ăn, em một đũa, anh một đũa... đến khi trong bát chỉ còn một chút mì, Mạc Yến đã nhanh tay gấp được, đút vào miệng...nhưng bỗng người đàn ông bên cạnh, cũng rất nhanh tay gấp đầu mì còn lại...

Mạc Yến tròn tròn mắt nhìn người đang giành đồ ăn với mình, rồi vội ăn phần mì đang đưa vào miệng...

Hút được sợi mì vào miệng, thậm chí khóe môi cô còn nở nụ cười đầy đắc ý...

Nhưng rồi, nụ cười tồn tại không nổi vài giây, tắt ngấm trước hành động tiếp theo của Bắc Tân Khởi...

Bắc Tân Khởi cũng bắt đầu thưởng thức phần đầu sợi mì bên kia, hút từng chút từng chút một, sợi mì dài dài ấy ngắn dần ngắn dần, khuôn mặt tuấn tú của hắn càng lúc càng phóng to trước mắt Mạc Yến...

Mạc Yến không ngờ hắn lại làm vậy, đôi mắt to tròn trừng trừng nhìn hắn, khuôn mặt ngây ngô, đơ đơ đến tận khi bờ môi lạnh lạnh của hắn áp sát vào bờ môi nhỏ xinh của cô....

Hắn hôn môi cô....

Cơ thể Mạc Yến khẽ run lên... đầu óc cô đơ ra giây lát...

Bắc Tân Khởi nhẹ nhàng cắn lên bờ môi cô,tựa như đang thưởng thức một loại mỹ vị,động tác dịu dàng tinh tế....

Cảm giác nơi bờ môi truyền lại thật mềm mại hơn cả tưởng tượng của hắn, ngoài mùi vị của mì ăn liền còn có một mùi thơm dịu ngọt của riêng cô, hệt như một viên kẹo ngọt, vừa thơm vừa mềm...

Bản thân Bắc Tân Khởi cũng không hiểu mình trúng phải tà gì, sau khi cái chạm nhẹ nơi bờ môi thì dần dần trở thành một nụ hôn sâu,một tay ôm lấy eo cô, lúi cúi áp sát vào người hắn, một tay luồn ra sau gáy cô, khuôn mặt anh tuấn ấy cúi thấp xuống, chiếc lưỡi cạy hàm răng cô, định tiến sâu vào trong...nhưng không kịp hành động thì cơ thể hắn đã bị đẩy mạnh ra...

- Anh nhìn cho rõ xem là ai đang đứng trước mặt anh đi!

Gương mặt đỏ ửng,vắt lại một câu nói vậy rồi chạy thẳng lên tầng...

Bắc Tân Khởi ngồi đó, ánh mắt lặng lẽ nhìn theo bóng hình Mạc Yến...

Cô ý nói vậy là ý làm sao??

Mạc Yến chạy về phòng, khóa trái cửa lại, vào phòng tắm, đánh răng rửa mặt thêm lần nữa rồi mới lên giường...

Trong lòng có chút loạn, nhưng tâm trạng ấy rất nhanh đã bị cô vứt qua một bên, đó chẳng qua chỉ là một sự cố ngoài ý muốn thôi mà...!

Bắc Tân Khởi nằm trên sofa, cả đêm không ngủ...

Tranh đồ ăn với Mạc Yến chỉ là nhằm trừu cô thôi, sự việc diễn biến về sau hoàn toàn ngoài dự kiến của hắn....

Bắc Tân Khởi bỗng phát giác, mọi việc có liên quan tới Mạc Yến càng ngày lại càng vượt ra khỏi sự kiểm soát của hắn...

Một đêm thức trắng...

Sáng sớm ngày thứ hai,Bắc Tân Khởi đến công ty từ sớm, trước lúc đi thì để lại một chùm chìa khóa cho Mạc Yến...

Hôm nay là ngày đầu tiên Mạc Yến chính thức đến thành phố T này... Hôm qua trên đường đến đây cô đã thương lượng với Bắc Tân Khởi là sẽ dùng một ngày hôm nay để tìm phòng ở,đội ổn định chỗ ở thì sẽ đến công ti sau....

Lúc Mạc Yến xuống lầu,Bắc Tân Khởi sớm đã đi ra ngoài, chùm chìa khóa để trên bàn,bên cạnh còn có một tờ giấy với nội dung,buổi trưa hắn sẽ không về và dặn Mạc Yến tự ăn bữa trưa đi...

Mạc Yến có chút bất ngờ, vài ngày qua hắn đối xử với cô rất tốt, chăm sóc cô từng li từng tí.... rất khác với những một Bắc Tân Khởi mà cô từng biết....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 42: Tìm phòng...

Nghĩ đến việc tìm phòng, Mạc Yến ăn tạm chút điểm tâm rồi đi ra khỏi biệt thự...

Thành phố T này cô hoàn toàn lạ lẫm, nên việc tìm phòng, cô cũng chỉ còn cách lên mạng tìm kiếm, rồi đích thân đến từng địa chỉ.

Mạc Yến một mình ở ngoài, tiền trên người cũng không có nhiều.

Trước khi đi, Mạc Nam Phong sợ cô thiếu tiền sai, định nhét chiếc thẻ tín dụng vào tay cô nhưng cô đã cự tuyệt.

Bản thân đã có năng lực, có việc làm rồi, trong tay vẫn còn tiền tiêu, cô không muốn ngửa tay xin thêm tiền của ba mẹ cô nữa, đó là tính của cô...

Tiền không nhiều nên phòng mà cô chọn xem, điều kiện cũng không tốt cho lắm.

Điều khiển chiếc xe lamborghini đắt tiền nổi bật của Bắc Tân Khởi vào khu nhà bình dân tìm phòng trọ... Với tình hình đó, ai cũng thấy kì lạ...

Thậm chí còn có một bà lão khi thấy cô từ trên xe bước xuống, liền nắm lấy tay cô, hỏi han đầy vẻ thương xót:

- Cháu gái à, nhà cháu rốt cuộc đã gặp phải tai họa gì vậy?

"....."

Mặt Mạc Yến lúc này nghệt ra đến là đáng thương...

Xem ra cô bị coi là thiên kim tiểu thư của một gia đình vừa mới phá sản, giờ chỉ còn mỗi chiếc xe này là tài sản quý nhất rồi...

Càng khiến cô băn khoăn là, cô dùng cả một ngày để đi tìm phòng, vậy mà một cái thích hợp cũng không tìm ra... kết quả cô nhận được đều là: gọi điện thoại tới, không ai bắt máy, tự đi xe tới nơi thì chủ nhà toàn không có ở nhà.

Mạc Yến thật sự bắt đầu thấy hồ nghi về nhân phẩm của bản thân rồi ☐

Nếu chỉ gặp 1, 2 trường hợp như vậy thì không có gì đáng nói cả, nhưng tìm đến mười mấy hai chục nhà đều ra kết quả như vậy thì quá là kì lạ luôn.

Mang bộ mặt đau khổ trở về nhà vào lúc hơn 8 giờ tối...

Bước vào đến nhà, phòng khách sáng ánh đèn, hình như Bắc Tân Khởi đã về trước cô một bước...

Thấy cô về, Bắc Tân Khởi lặng lẽ quan sát thần sắc của cô, trong lòng hiểu rõ vấn đề, nhưng không hỏi gì cả....

- Về rồi à!

Làm như không có việc gì xảy ra, hắn ngồi trên ghế sofa tay đang lật giở tờ tạp chí để trên bàn, đầu không thèm ngẩng lên mà hỏi Mạc Yến.

- Ukm!

Cô trả lời với giọng điệu có chút như muốn hết hơi vậy...

- Kết quả thế nào?

Bắc Tân Khởi hỏi tiếp.

Mạc Yến nhìn hắn, nói với vẻ ngại ngùng.

- Hôm nay chắc lại phải phiền anh ngủ trên sofa tiếp rồi!

Bắc Tân Khởi nghe vậy, ngậy ra giầy lát, hàng lông mày dãn ra từng chút từng chút một...

Hôm nay trước khi đi làm về, hắn vốn còn lo lắng sau việc đêm qua, cô sẽ tìm cách lé tránh hắn... nhưng như những gì cô vừa nói thì có vẻ cô không quá dễ tâm chuyện đó...

- Anh cho người lắp thêm chiếc giường rồi!

Hắn đứng dậy, tâm trạng có vẻ khá vui, ném lại một câu như vậy cho cô, rồi thông thả bước về phía phòng bếp.

Mạc Yến đứng đó, chậm chạp nghiêng ngẫm câu hấn vừa nói...

Chiếc giường đó là bố trí cho cô?

Hấn sao biết đêm nay cô sẽ vẫn ngủ lại biệt thự này?

Đôi chân dài miên man của hấn bước đi, lúc đi ngang trước mặt cô, hơi đưa mắt nhìn cô, khóe miệng khẽ nhếch lên một chút chút □

Nụ cười rất rất khẽ nhưng đã bị Mạc Yến nhìn thấy...

Chú ý theo từng phản ứng trên khuôn mặt hấn... càng nhìn càng thấy nghi nghi...

Lại là điệu cười này!

Nụ cười này mang ý gì?

Việc tìm phòng của cô gấp trở ngại, liên quan gì tới hấn không?

Cô nghĩ vậy, nhưng rất nhanh lại tự phủ nhận suy nghĩ ấy...

Hấn đâu có lí do gì mà làm vậy...???

.....

Ai có suy nghĩ giống ad, việc này là do BTK sắp đặt không??? 100% luôn

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Cả đời bao ăn bao ở...

- Đi nấu cơm đi, đói chết được!

Bắc Tân Khởi nhếch môi cười, đi ngang qua cô thì tiện tay kéo cô hướng về phía phòng bếp.

- Nhưng em ăn rồi!

Mạc Yến trả lời rất hồn nhiên.

Mặt Bắc Tân Khởi lập tức biến sắc.

Nha đầu thối, hấn ở nhà đợi cô lâu vậy, mà cô lại không quán hấn mà tự mình ăn trước ở bên ngoài?

- Anh vẫn chưa ăn sao?

Mạc Yến lại thân nhiên hỏi hấn như vậy.

Bắc Tân Khởi: "..."

Mạc Yến không động thanh sắc mà quan sát thần sắc của hấn, hỏi tiếp:

- Anh đang đợi em về ăn cơm?

Bắc Tân Khởi dùng ánh mắt lạnh như băng dày 7 lớp mà nhìn cô, không thêm nói gì khác.

- Giờ đã hơn 8 giờ rồi...

Mạc Yến nhìn đồng hồ treo tường, nhẹ nhàng nhắc nhở...

- Làm cơm!

Bắc Tân Khởi nói đúng hai từ rồi lôi cô vào bếp.

Mạc Yến vốn có thể từ chối nhưng cô không làm vậy.

Thôi, nề mặt hấn chịu đói bụng mà đợi cô lâu vậy, cô đành miễn cưỡng làm người tốt bụng vậy.

Bác Tân Khởi đi cạnh cô, lặng lẽ nhìn cô.

Thật ra, ở bên cạnh Mạc Yến, hấn vẫn thích cái cách mà hai người đối xử với nhau bây giờ, rất thoải mái!

Thái độ của cô bây giờ so với thái độ khi mà hấn mới về nước dễ thương hơn nhiều.

Hai người họ, kẻ trước kẻ sau vào bếp, Mạc Yến bất ngờ phát hiện trong tủ lạnh có rất nhiều thức ăn, rau củ quả... tươi mới.

Đây là đồ mà Bác Tân Khởi đi mua về?

Cô có chút khó tưởng tượng ra cảnh Thái từ gia bước vào siêu thị mua đồ, chỉ nghĩ thôi mà cô đã không thể nhịn cười.

Lấy ra chút hải sản, định làm một bữa cơm thịnh soạn cho hấn, bỗng Bác Tân Khởi ra tay ngăn lại:

- Nấu mì thôi là được!

Đang cúi người lựa đồ ăn trong tủ lạnh, nghe hấn nói vậy, cô ngẩng người ra.

Người này hôm nay bị ám đầu hay sao á?

Bao đồ ngon vậy thì không ăn lại đòi ăn mì tôm?

Có chút nghi ngại về hành vi của hấn, còn chưa kịp vặn vẹo gì thì đã lại nghe hấn bình thản tiếp lời:

- Em không nghe nhầm đâu, nấu đi!

Mạc Yến dần người ra nhìn vào mặt hấn, cuối cùng rút ra kết luận:

"Người này hiện đang bị sốt, ám đầu!"

Khó hiểu thì khó hiểu, cô vẫn vào bếp nấu mì theo yêu cầu của hấn.

Thân hình siêu mẫu của hấn đứng dựa vào vào một chiếc bàn, ánh mắt nhìn theo bóng dáng cô, nhìn dáng vẻ chăm chú làm việc của cô, hấn cất tiếng:

- Nếu việc tìm phòng không được thuận lợi, thì cứ ở lại đây!

Động tác trên tay Mạc Yến khẽ khựng lại, ánh mắt có chút thất thần.

- Bao ăn bao ở, muốn ở bao lâu thì ở bấy lâu, cả đời này cũng không vấn đề gì, lại không ai thu tiền nhà nữa!

Khóe miệng hấn khẽ nhếch lên...

Nghe hấn nói vậy trong lòng cô có chút chút cảm động...

Thế nhưng sự cảm động ấy nhanh chóng tiêu tan khi nghe câu hấn nói tiếp đó.

Lặng lẽ nhìn cô, hấn chậm rãi bổ sung thêm:

- Ở đây thiếu người phụ trách 3 bữa cơm, e ở lại khá thích hợp!

Mạc Yến cúi...

Ý hấn là muốn cô ở lại làm người giúp việc?

Hấn nhìn cười nhìn biểu cảm đáng yêu trên khuôn mặt cô, giờ tay chỉ nồi nước đang sôi sủi bọt:

- Nước sôi rồi!

- Em Sẽ. Suy. Nghĩ!

Cô khẽ lờm hấn, bình thản đáp lại, rồi tiếp tục chăm chú nấu mì...

....

Cặp đôi này ngày càng đáng iu ý □□□

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: Vị mì tôm thật ngon !

- Em sẽ suy nghĩ!

Mạc Yến quay qua nhìn hấn với ánh mắt khá lạnh, bình thần trả lời hấn như vậy, rồi tiếp tục công cuộc nấu mì.

Khóe miệng Bắc Tân Khởi khẽ giật giật.

Nhóc con đang kiêu ngạo?

Nhưng, hấn cũng không chút lo lắng, chỉ cần hấn hạ lệnh thì chắc chắn sẽ chả có ai dám cho cô thuê nhà cả.

Nghĩ đến đây, miệng hấn khẽ nở nụ cười...

Mạc Yến dùng 3, 4 phút để nấu xong bát mì cho hấn. Bưng bát mì ra để trên chiếc bàn ăn.

Đôi chân dài của hấn, bước vài bước đến bên bàn ăn, ngồi xuống, cầm lấy đôi đũa, bắt đầu lạng lẽ ăn.

Mạc Yến ngồi xuống phía đối diện hấn, đang trầm nghĩ về câu nói khi nãy của Bắc Tân Khởi.

Thật ra, trước khi tìm được phòng trọ, ở lại đây cũng là một lựa chọn không tồi, đến khi tìm được phòng thì cô sẽ lập tức chuyển đi.

Đây là lựa chọn hợp lý nhất trong thời điểm này, chứ không tìm được phòng trọ thì cô biết phải làm sao? Cô không nhiều tiền tới mức ngày ngày nghỉ lại trong khách sạn, và lại chút tiền ít ỏi còn lại trên người cũng không đủ để cô hoang phí vậy.

Nghĩ vậy, trong lòng cô đã có quyết định rồi.

Bắc Tân Khởi đang cúi xuống ăn mì, ăn vài miếng chợt trong đầu hiện ra cảnh tượng đêm qua.

Từ từ ngẩng đầu lên, ánh mắt hấn nhìn sang phía đối diện, ánh mắt dừng lại nơi khuôn mặt xinh xắn của Mạc Yến.

Ánh nhìn từ từ dừng lại nơi đôi môi cô, nghĩ tới nụ hôn đêm qua, nghĩ đến sự tiếp xúc nơi đôi môi ấy... khóe miệng hấn khẽ nhếch...

Cảm nhận thấy ánh nhìn của hấn., bất giác ngẩng đầu lên, bốn mắt nhìn nhau lóe lửa...

- Anh cười gì?

Nhìn nụ cười ẩn nơi đáy mắt hấn, cô cất tiếng hỏi.

Bắc Tân Khởi ăn thêm miếng mì tôm, nói ra một câu đầy ý vị:

- Vị mì tôm này thật ngon!

Mạc Yến: "..."

Bắc Tân Khởi cười, không nói gì, cúi xuống tiếp tục ăn mì.

Ăn mì tôm ngon vậy sao?

Đường đường là người thừa kế duy nhất của tập đoàn Bắc Thị, sơn hào hải vị còn chưa chắc đã lọt vào mắt hấn... loại thức ăn không chút dinh dưỡng này đối với hấn...

Chỉ là, trải qua chuyện đêm qua, Bắc Tân Khởi lại cứ thấy vị mì tôm rất tuyệt...

Ăn xong mì...

Mạc Yến bị Bắc Tân Khởi ép ở lại trong bếp dọn dẹp...

Dọn dẹp xong mọi việc, Bắc Tân Khởi mới dẫn cô đến căn phòng mà hắn đã chuẩn bị cho cô.

Căn phòng nằm ngay cạnh phòng của Bắc Tân Khởi, căn phòng đã được trang trí từ trước, chỉ là khi trước vẫn chưa hề bài trí bất kì món đồ dùng gì trong phòng cả.

Vậy mà chỉ một ngày ngắn ngủi, căn phòng đã được bố trí xong xuôi hết.

Căn phòng được bố trí theo phong cách khá nữ tính, giường, bàn trang điểm, tủ quần áo đều có đủ.

Mạc Yến có chút cảm than về tốc độ làm việc của hắn.

Chỉ một ngày, vừa giải quyết việc của công ti lại còn bố trí người đến lắp đặt đồ đạc, tốc độ làm việc thật không tồi.

- Thời gian này cứ ở vậy đi, đa số đồ dùng cần thiết đều đã đủ, còn thiếu thứ gì...

Bắc Tân Khởi dẫn cô vào trong phòng, nói chưa hết câu thì ngừng lại...

Mạc Yến vốn nghĩ hắn định nói "còn thiếu thứ gì thì nói với anh", kết quả, Bắc Tân Khởi rút ra một chiếc thẻ nhét vào tay cô.

- Tự đi mua!

Nói đúng 4 từ đó rồi "Thái tử gia "

quay người thông thả bước về phòng của hắn.

Mạc Yến ngạc nhiên nhìn chiếc thẻ trong tay, mãi lúc lâu mà cũng chưa kịp phản ứng.

Hắn đưa cô tiền để cô tự mua những thứ còn thiếu??

Nhưng mà, cô và hắn là quan hệ gì? Sao cô lại có thể dùng tiền của hắn?

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Tối nay gặp nhau nhé ...!

Mạc Yến thấy, cảnh này sao hệt như cô đang được đại gia bao vây chứ?

Bao ăn, bao ở, lại bao tiền tiêu xài!

Mà hình như hiện tại cô lại cũng thấy rất là hài lòng nữa chứ...

Buổi tối ngày thứ 2 ở thành phố T, khoảng cách ngủ của hai người họ từ tầng 1 với tầng 2 giờ đã rút ngắn thành khoảng cách giữa hai gian phòng gần kề nhau...

Sáng hôm sau, Mạc Yến tốt bụng dậy sớm làm bữa sáng cho Bắc Tân Khởi.

Bắc thị một gia tộc lớn, đồ ăn thức uống đều do những đầu bếp nổi tiếng nấu, mỗi món đều được nấu một cách tỉ mỉ nhất có thể, bữa sáng cũng không ngoại lệ.

Mạc Yến vốn có chút lo lắng rằng Bắc Tân Khởi sẽ không nuốt nổi những thức ăn đơn giản mà cô làm ra...rồi lại nghĩ đến một người ăn mì còn thấy ngon thì bữa sáng do cô làm chắc cũng không đến nỗi quá tệ nữa...

Sự thật cũng đúng như vậy!

Bắc Tân Khởi không nói gì, yên lặng thưởng thức bữa ăn của mình.

Mạc Yến khá là bất ngờ, không ngờ một đại thiếu gia như hắn mà cũng khá là dễ phục vụ...

Dùng xong bữa sáng, hai người ngồi xe đến công ti con của Bắc thị tại đây.

Đến trước cổng công ti, xe dừng lại trong bãi đỗ xe, Bắc Tân Khởi xuống xe, đang định lôi tay cô cùng lên lầu thì cô rút tay lại...

- Sao thế?

Hắn nhú mày nhìn cô,có chút khó hiểu.

- Bắc thị, mời ngài đi trước ạ!

Cô làm một động tác mời, còn cô lùi lại phía sau một bước.

Nghe cô nói vậy, khước miệng hắn khẽ giật giật...

Nha đầu thôi đang cố ý giữ khoảng cách với hắn.

Cô không để ý đến thái độ của hắn, vẫn đứng đó, cười đầy lịch sự với hắn.

Bắc Tân Khởi lườm cô một tràng dài, mặt trùng xuống đi lên phía trước...

Thật ra, hắn hiểu cô đang lo lắng việc gì... nhưng cảm giác này, hắn không thích chút nào.

Mạc Yến bước đi sau hắn, giữ khoảng cách khá xa.

Không phải bản thân cô muốn làm vậy, là do cô không muốn mình trở thành chủ đề bàn luận của mọi người.

Cô không muốn đang yên đang lành lại bị bủa vây bởi những lời bàn luận khiếm nhã.... Càng không muốn bị hiểu lầm là mình dựa hơi Bắc Tân Khởi mà leo lên cây đại thụ Bắc thị... Mặc dù,sự thật cũng gần gần như vậy...

Nhưng, Mạc Yến tin rằng, bằng thực lực của bản thân, sẽ có một ngày cô sẽ tự mình đứng vững trên mảnh đất này.

Hai người, người trước kẻ sau bước lên lầu, Bắc Tân Khởi dẫn cô tới luôn tầng lầu nơi có phòng làm việc của mình.

- Nhân viên mới tới, giao cho cô!

Gần tới phòng làm việc của mình, hắn đưa mắt liếc nhìn cô, rồi nói với người thư kí đang ngồi ở bàn làm việc ngay bên ngoài... rồi quay người bước vào phòng làm việc.

Một câu nói ngắn gọn hết sức có thể.

San San _ (tên người thư kí) có chút bất ngờ, nhưng cũng không tiện hỏi thêm điều gì, mà làm theo trình tự bố trí việc cho nhân viên mới mà sắp xếp cho Mạc Yến.

- Trước mắt cô sẽ có vài ngày để tìm hiểu tình hình nội bộ trong công ti, tiện thể thì cô sẽ thay An Na làm nhiệm vụ chuyển tiếp các cuộc gọi nội bộ của Bắc thiếu nữa!

San San đưa cho cô một cuốn sổ dày cộp tài liệu nội bộ của công ti rồi xếp cho cô ngồi ở vị trí gần phòng làm việc của Bắc Tân Khởi nhất.

Thư kí?

Mạc Yến ngơ ngác nhận lấy tập tài liệu, rất muốn nói với San San rằng cô học chuyên ngành thiết kế chứ không phải thư kí.

Nhưng rồi nghĩ lại,cô vừa vào công ti,trước tiên cũng cần phải tìm hiểu tình hình của công ti đã nên lại im lặng.

Nghĩ vậy, cô liền đến vị trí được phân, ngồi còn chưa kịp ắm chỗ thì chuông điện thoại vang lên....

Mạc Yến nhấc máy,chưa kịp nói gì thì đầu dây bên kia vang lên một giọng nữ điệu chảy nước:

- Tân Khởi, nghe nói anh đang ở thành phố T,lâu lắm mình không gặp nhau rồi anh nhỉ? Tối nay mình gặp nhau chút nhé!?

....

A...a có phải nữ phụ đã xuất hiện không ta??

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Gan lớn rồi ?

Giọng nói lạ,rất mềm mại,rất dịu dàng, lại mang chút phần khích và khá là điệu.....

Mạc Yến được giao nhiệm vụ phụ trách chuyển tiếp các cuộc gọi nội bộ của Bắc Tân Khởi, và Bắc Tân Khởi là người có vận đào hoa như nào thì Mạc Yến là người hiểu quá rõ...

Nhận được cuộc điện thoại này thì phản ứng của cô cũng rất chỉ là bình tĩnh.

Nghe giọng điệu của cô gái ấy thì hình như hai người họ khá là thân thiết.

Sợ làm lỡ mất việc tốt của Bắc Tân Khởi, Mạc Yến liền nhanh chóng chuyển cuộc gọi vào phía trong cho hần.

Chục giây sau...

Cánh cửa phòng làm việc bên cạnh bị mở tung ra, sắc mặt Bắc Tân Khởi rất khó coi, đứng ngay cửa ra vào, nhìn chăm chăm vào Mạc Yến:

- Vào đây!

Đơn độc triệu kiến?

Hai từ đơn giản mà đủ khiến cho mọi người xung quanh xì xào bàn tán,mọi người đổ dồn ánh mắt về phía hai người họ.

Đừng nói chỉ là một trợ lý nhỏ bé vừa đến làm việc chưa được mấy phút... trừ thư kí riêng ra thì Bắc thiếu có bao giờ đơn độc gặp mặt bất kì một nữ nhân viên nào đâu?

Mạc Yến nhìn qua những ánh mắt soi mói của mọi người xung quanh, không muốn bị mọi người chú ý quá nhiều nên cô bình tĩnh cầm lấy tập tài liệu mà khi nãy San San đưa cô, mặt không đổi sắc:

- Tôi còn chưa xong việc được giao!

Khóe môi Bắc Tân Khởi khẽ nhếch lên đầy lạnh lùng, bước đôi chân dài tới trước bàn làm việc của cô, đứng trước mặt cô, hai tay chống xuống bàn, mặt nghiêng mạnh về phía cô.

- Anh định làm gì?

Không hiểu hần định làm gì, Mạc Yến nghiêng người ra sau, giữ khoảng cách an toàn với hần.

Đôi mắt xanh thăm thẳm của hần nhìn sâu vào mắt cô rồi từ từ nhìn khắp gương mặt cô, tựa như đang tìm kiếm một điểm gì bất thường vậy.

Thần thái của cô vô cùng điềm tĩnh, không có chút biểu cảm gì khác lạ...

Hần nhìn thấy thí độ đó của cô thì sắc mặt lại càng tệ.

Nha đầu thối này nhận được cuộc gọi của một người phụ nữ khác gọi cho hần mà không có chút phản ứng nào cả sao?

-Nếu không có việc gì khác thì tôi xin phép được tiếp tục làm cho xong việc được giao đây ạ!

Nhìn qua một lượt những cặp mắt tò mò đang đợi xem kịch hay, cô bình tĩnh tiếp tục lật giờ tập tài liệu.

Sắc mặt Bắc Tân Khởi đen xì xì nhìn cô,im lặng giây lát rồi lạnh lùng cất tiếng:

- Trừ tiền lương tháng này của cô!

Sắc mặt điềm tĩnh của Mạc Yến lập tức biến mất:

- Vì sao chứ?

- Làm trái mệnh lệnh của cấp trên, không thông qua sự đồng ý của cấp trên mà chuyển những cuộc gọi có tính chất cá nhân vào đường dây nội bộ của công ti. Hai lí do này đủ chưa?

Khóe miệng hần khẽ nhếch lên rồi quay lưng bước về văn phòng của mình.

Mạc Yến tức tối lờm theo bóng lưng hần,tức tối nghiêng răng nghiêng lợi...

Con người này sao có thể mưa nắng bất thường đến vậy cơ chứ?

Cô nghĩ không thông cái vấn đề đó, cả một buổi sáng trôi qua, cô vẫn nghĩ không thông...

Buổi chiều, cô ngồi ở bàn làm việc của mình xem tài liệu...

Tập đoàn Bắc thị là một hệ thống xí nghiệp gia tộc của Bắc gia, từ đời ông nội hần thì đã phát triển vô cùng hùng mạnh. Tổng công ti tại thành phố C, tên đầy đủ của tập đoàn là

"Tập đoàn quốc tế Tân Phát", chỉ là người khai lập ra tập đoàn mang họ Bắc nên mọi người quen gọi tên tập đoàn là Bắc thị.

Tân Phát là tên sau này mới đặt, lấy từ tên của con cháu dòng họ Bắc, Tân là chỉ Bắc Tân Khởi, Phát là chỉ Bắc Quân Phát, anh họ của Bắc Tân Khởi.

Bắc gia ở thế hệ của Bắc Tân Khởi chỉ có hai người là Bắc Tân Khởi và Bắc Quân Phát....

Bắc Quân Phát đã sinh sống nhiều năm ở ngoại quốc và Bắc Tân Khởi chính là người được ông nội hần chỉ định là người thừa kế duy nhất của Bắc gia.

-

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47: Tiểu thanh mai đến rồi ?!

Bắc Quân Phát trước cũng ở trong nước một thời gian, Bắc gia và Mạc gia lại thân thiết như vậy nên Mạc Yến cũng khá là quen thân với hần.

Nhưng sau này, Bắc Quân Phát ra nước ngoài thì cô cũng không còn giữ liên lạc nữa... và hần cũng không giống như Bắc Tân Khởi thì thoảng trở về nước.

Mạc Yến ngồi đọc, tham khảo tài liệu suốt cả ca chiều...

Đúng 5 giờ, cánh cửa phòng làm việc bên cạnh mở ra, Bắc Tân Khởi bước ra, không thèm nhìn cô dù chỉ một cái, đi luôn xuống dưới lầu.

Mạc Yến liếc mắt nhìn theo, nghĩ đến cuộc gọi khi sáng.

Hần đi hẹn hò với cô gái đó?

Bắc Tân Khởi không phải là gì đó của cô, việc của hần, cô cũng không có quyền hỏi, cũng chẳng muốn hỏi.

Tan ca, Mạc Yến một mình đi dạo ở mấy dãy phố xung quanh công ti để quen đường, sau đó cô bắt xe bus trở về biệt thự.

Bắc Tân Khởi rời khỏi công ti, lái xe tới một quán bar ngay trung tâm thành phố.

Hoàng Thành - nơi giải trí vui chơi của giới quý tộc, nơi này được thiết kế, trang trí hết như tên gọi của nó, hào hoa, sang trọng, tùy tiện bất kì một góc nào cũng được bài trí rất đẹp rất tinh tế.... Đến nơi này toàn bộ đều là những nhân vật có máu có mặt trong giới thượng lưu.

Bắc Tân Khởi đến nơi thì Mộ Thám và Phàm Quân đã ngồi đợi ở đó từ sớm rồi. Đi cùng họ còn có Mộ Kỳ Ân.

Mộ Kỳ Ân trang điểm theo nổi trang điểm phục cổ, kết hợp với bộ lễ phục màu trắng trang nhã, mặc dù rất đẹp nhưng lại có vẻ như không hợp lắm với nơi này.

Mộ Kỳ Ân lặng lẽ ngồi đó, hết như một vị công chúa cao quý...

- Tân Khởi!

Thấy hần xuất hiện, cô ta vội đứng dậy, chạy đến bên hần, đôi tay mềm mại khoác lấy khuỷu tay Bắc Tân Khởi.

Hần chỉ "ukm" một tiếng, khuôn mặt không chút biểu cảm.

- Lúc trước sao em không thấy ai bảo là anh sẽ đến đây?

Mộ Kỳ Ân đi cạnh hần, tiến về chỗ mà Mộ Phàm và Phàm Quân đang ngồi, nụ cười tươi tắn tựa như đóa sen chớm nở.

- Sát giờ mới quyết định đến!

Giọng nói của hắn vẫn nhàn nhạt như vậy, đến ngồi xuống bên cạnh Mộ Thám.

Mộ Kỳ Ân cũng ngồi xuống ngay sát cạnh hắn.

Bắc Tân Khởi chỉ liếc nhìn cô ta một cái... rồi lại quay sang hỏi Phàm Quân:

- Các ông sao lại đến đây?

Nhà của họ đều ở thành phố C, gặp nhau ở đây hoàn toàn là sự trùng hợp ngẫu nhiên.

Phàm Quân không trả lời, khẽ lắc lắc li rượu trong tay, hỏi ngược lại:

- Nghe nói tiểu thanh mai cũng đến đây rồi?

Khóe môi Bắc Tân Khởi khẽ giật giật, cả chuyện này cũng biết?

- Muội muội nhà hàng xóm cũng đến sao?

Nghe vậy Mộ Thám có vẻ rất phấn khích, mắt sáng rực như ánh sao.

Bắc Tân Khởi tặng lại cho Mộ Thám một tràng lườm dài:

- Muội muội cũng là từ đề ông gọi à?

Mộ Thám cũng không thèm quan ánh mắt lạnh băng của hắn, quay qua Phàm Quân, đôi mắt đào hoa đầy ánh cười, nói lớn:

- Mộ Thám, hai chúng ta cùng đi trên thanh mai muội muội đề....!

- Tôi không thiếu thốn tình cảm như cậu đâu!

Phàm Quân đáp lại đầy vô tình, liếc mắt nhìn qua phía Bắc Tân Khởi.

Bắc Tân Khởi giả vờ giơ chân đá vào mông Mộ Thám.

- Cút về ôm người đàn bà của ông đi!

- Ông không biết tôi đang thời kì đơn thân gối chiếu sao?

Sự phấn khích trong ánh mắt Mộ Thám vẫn chưa tan bớt đi chút nào.

Bắc Tân Khởi dùng ánh mắt lạnh tựa băng dày chục tắc mà lườm Mộ Thám.

- Đi tìm đàn ông thì cũng không ai cần cậu đâu!

Mộ Thám ngơ người giây lát, sau cùng hét lên đầy phẫn nộ.

- Cút!

Mộ Kỳ Ân ngồi một bên, hoàn toàn nằm ngoài cuộc nói chuyện giữa họ... chỉ nghe được mỗi hai từ

" thanh mai ".

Nha đầu trong "truyền thuyết" cũng đến đây sao??

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Đáng ngủ thật xấu !

Bắc Tân Khởi, Phàm Quân và Mộ Thám, ba người ba thân phận khác nhau, tính cách cũng khác biệt, nhưng quan hệ giữa họ lại cực kì thân thiết...
Thường ngày rất hay tụ tập cùng nhau, thường trêu chọc nhau bằng rất nhiều trò khó đỡ, nói chuyện cũng rất thoải mái không có gì phải e ngại, giữ ý cả.

Đặc biệt là Mộ Thám, trước giờ đều nghĩ gì nói đấy, trái ngược hoàn toàn với hình tượng của một mình tinh mẫn bạc nỏi tiếng mà mọi người vẫn nhìn thấy

trên các mặt báo hay các kênh truyền hình...

Mộ Kỳ Ân là em gái ruột của Mộ Thám, lần này cùng anh trai đến thành phố T chơi.... cô ta cũng đã quen biết Bắc Tân Khởi từ nhiều năm rồi, vậy nên 4 người bọn họ đều có thể coi là những người bạn lâu năm.

Chỉ là, khi 4 người họ cùng ngồi một chỗ thì cái tính cách lạnh lùng của Mộ Kỳ Ân khiến cô ta không thể hòa hợp hoàn toàn với 3 người còn lại, dù cho trong số họ còn có một người anh trai ruột thịt của cô nữa.

Lần này họ gặp nhau là lần gặp đầu tiên kể từ sau buổi tiệc trên dù thuyền vào buổi tối mà Bắc Tân Khởi vừa trở về nước, nên họ ngồi nói chuyện đến khá muộn. Sắp đến 12 giờ đêm, Phạm Quân bị Cố Ý Nhiên gọi về.

Một người ra về, hứng thú của 2 người còn lại cũng nhạt dần.

Mộ Kỳ Ân khó khăn lắm mới có cơ hội ngồi cùng Bắc Tân Khởi nên có ý ngồi lâu hơn chút nữa. Nhưng Mộ Thám không mấy để ý đến sắc mặt của cô em gái mà vội vàng vàng đứng dậy tạm biệt Bắc Tân Khởi để ra về... buổi tụ tập tán gẫu đến đây là kết thúc.

Bắc Tân Khởi lái xe về tới biệt thự đã là lúc quá 12 giờ đêm.

Trong nhà vẫn sáng đèn.

Điều này khiến tâm trạng hắn vui vẻ hơn khá nhiều.

Cô nhóc đang đợi hắn?

Nhưng, bước vào trong nhà, phòng khách trống trải... sự vui vẻ vừa nhen nhóm trong lòng tàn dần..

Phòng khách nào có bóng dáng ai? Ánh đèn này hẳn là cô cố ý không tắt...

Cả căn nhà im phăng phắc, Mạc Yến có lẽ sớm đã ngủ say rồi.

Bắc Tân Khởi bước từng bước lên cầu thang, lên lầu, bước qua phòng Mạc Yến, bên trong có ánh đèn ngủ yếu ớt tỏa ra..

Bắc Tân Khởi khựng chân lại, đẩy hé cửa phòng ra một chút.

Chỉ thấy Mạc Yến nằm giang tay giang chân trên giường, chiếc chăn to rộng có một phần lớn đã rơi xuống đất mà Mạc Yến không hề hay biết, hình như cô đã ngủ rất say rồi.

Bắc Tân Khởi nhìn thấy cảnh này, khóe miệng không khỏi nhếch lên....

Nha đầu thối này có đáng ngủ thật....xấu!

Đẩy cửa phòng ra, bước vài bước đến cạnh giường, cúi xuống vén phần chăn chạm đất lên rồi đưa tay đắp lại chăn cho cô...

Rồi định ra khỏi phòng, bước được vài bước, không biết hắn nghĩ gì mà lại quay lại, ngồi xuống ngay cạnh đầu giường.

Hình như không chút hay biết là có người khác xuất hiện trong phòng, Mạc Yến vẫn đang say giấc, tiếng thở đều đều...

Ánh sáng đèn ngủ mờ ảo khiến cho gương mặt cô nhìn rất hiền, rất nhẹ nhàng...hàng lông mi dài cong vút...gương mặt ngày nhỏ mũm mĩm đáng yêu giờ đã thanh thoát hơn nhiều...

Nhìn cô như vậy, hắn bỗng nảy sinh ý nghĩ lỗi cô ngồi dậy....

Cô... không chút quan tâm hắn đã làm những gì ở bên ngoài sao?

Nghĩ vậy, trong lòng hắn bỗng thấy thật khó chịu, gờ tay ra, cổ tình véo véo má cô.

Mạc Yến có vẻ như rất mệt, tiếng thở vẫn đều đều, không có dấu hiệu sẽ bị tỉnh giấc..

Thấy cô say giấc nồng như vậy, trái tim Bắc Tân Khởi như bị thất lại.... nha đầu thối thật vô tâm..

Ít ra gì cũng phải giống như Cố Ý Nhiên gọi điện đến hỏi han chút chứ?

Nghĩ vậy, lực trên tay có vẻ mạnh hơn, khiến cho hai má trắng nõn của Mạc Yến bị hắn lên vệt đỏ rõ nét...

Mạc Yến hình như rất khó chịu, hàng lông mày cau lại, có vẻ như sắp tỉnh dậy...

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chạy Bữa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 49: Trúng tà....

Bắc Tân Khởi ngồi bên cạnh, nhẩn nại đợi Mạc Yến tỉnh dậy... nhưng Mạc Yến chỉ khề cau mày, khề quay đầu sang một bên... ngủ tiếp.

Bắc Tân Khởi có cảm giác bị trở thành một kẻ vô hình... cũng không thèm xem lại bản thân là đối diện với hắn là người đang say giấc từ lâu..

Hắn rất là không thích cái cảm giác này, bàn tay định dùng lực mạnh hơn chút, nhưng liếc nhìn thấy khuôn mặt dễ thương đang ngủ ngon lành vậy hắn lại có chút không đành...động tác trên tay lại trở thành vuốt ve vỗ về...

Cảm giác mềm mại láng mịn từ bàn tay truyền đến tựa như một loại tơ lụa thượng đẳng nhất... mềm mượt đến khó tưởng.... trừ đi hai vết đỏ do chính tay hắn gây ra thì làn da của cô đúng là không tồn tại một khiếm khuyết gì cả.

Bắc Tân Khởi lặng lẽ ngắm nhìn cô, cảm nhận hơi ấm từ cơ thể cô,ánh mắt chăm chú ngắm nhìn khuôn mặt xinh xắn ấy và lưu luyến mãi nơi bờ môi phớt hồng tựa cánh hoa...

Khóe miệng Bắc Tân Khởi khề nhếch lên một chút chút...

.... Mạc Yến có chiếc miệng rất xinh,tựa như hai cánh hoa hợp thành, môi trên mỏng hơn môi dưới một chút ít, khề cong cong lên... khi im lặng, khóe môi như có ý cười... gây cảm giác thân thiện với nữ giới và gây cảm giác thu hút với nam giới.

Kiểu môi này hiện nay đang rất được ưa chuộng, nhiều ngôi sao, minh tinh lớn đã đi phẫu thuật thẩm mỹ để tạo hình môi như vậy... Còn đôi môi này của Mạc Yến là hoàn toàn tự nhiên.

Cô dù không phải là người sở hữu vẻ đẹp nghiêng nước nghiêng thành nhưng nét đẹp của cô cũng đủ cho trong 100 người đi qua cô thì cũng phải có hơn 90 người quay lại ngắm nhìn...mỗi đường nét trên khuôn mặt Mạc Yến đều rất là đẹp, hoàn hảo, xinh xắn... đủ điều kiện để trở thành người mẫu, người đại diện cho bất kì một viện thẩm mỹ danh giá nào....

Ánh mắt Bắc Tân Khởi như bị dán chặt vào đôi môi ấy, ngắm nhìn đôi môi xinh tựa như cánh hoa tươi thắm ấy, hắn không tự chủ mà cúi xuống, áp lên đôi môi...

Hai bờ môi giao nhau,dưới ánh đèn ngủ mờ lung,đôi mắt vốn nhắm chặt của cô gái mở choàng ra...

...ánh mắt liếc nhìn khuôn mặt người đàn ông đang cúi xuống hôn cô...hàng lông mày nhíu lại...

Thật ra, cô đã tỉnh lại một lúc rồi,ngay khi mà Bắc Tân Khởi dùng tay véo véo má cô là cô đã tỉnh giấc rồi, nhưng không nói gì,Chỉ là muốn xem hắn định làm gì..

Vừa tỉnh dậy bắt gặp một người ngồi ngay đầu giường, dùng tay véo véo xoa xoa mặt mình như trêu đùa thú cưng.. là cảnh tượng mà cô chưa bao giờ nghĩ đến...

Lại còn bất ngờ hơn về hành động lúc này của hắn...

Hắn đang làm gì?

Không chú ý đến chuyển biến của cô,Bắc Tân Khởi một tay khề vòng ra sau gáy nâng đầu cô lên một chút, một tay ôm lấy eo cô...nụ hôn vẫn đang tiếp tục...

Giống như bị trúng tà, nụ hôn của hắn, thấm thiết, bá đạo.

Hàng lông mày của Mạc Yến nhíu lại chặt thêm chút nữa...định đẩy người hắn ra thì bỗng hắn buông cô ra trước...

Hắn đứng bật dậy...không thèm nhìn cô thêm chút nào nữa...quay người đi nhanh ra ngoài...

Cửa phòng khề khép lại...

Căn phòng hồi phục sự yên tĩnh vốn có...

Mạc Yến nằm đó, ánh mắt nhìn vào nơi cánh cửa vừa khép lại, ánh mắt đầy suy tư?

Lần này hắn lại xem cô là ai?

Căn phòng bên cạnh, hơn 12 giờ đêm vang lên tiếng dội nước ầm ầm...

Đêm thanh vắng, âm thanh ấy lại càng rõ ràng hơn...

Nhưng lần này do cánh cửa phòng đóng chặt và có thiết kế chống ồn tốt nên Mạc Yến không phát giác ra...

.....

Khổ thân Bắc Tân Khởi đang đêm đang hôm lại phải đi tắm cho mát mẻ roài...

CHÚC CẢ NHÀ MỘT NĂM MỚI BÌNH AN - HẠNH PHÚC - THÀNH CÔNG!

iu mọi người ☐

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50: Anh Tân Khởi !

Sáng hôm sau, Mạc Yến dậy rất sớm, chuẩn bị bữa sáng cho cả hai, rồi chuẩn bị cả bữa cơm trưa để mang đến công ti ăn nữa.

Bắc thị có căng tin, nhưng phải có thẻ ăn của nhân viên thì mới được vào, mà tiền trong thẻ ăn đó được nạp trực tiếp từ tiền lương vào, làm thẻ cũng cần phải mất 2, 3 ngày.

Mạc Yến sáng hôm qua vừa mới bắt đầu đến làm việc, tiền lương tháng này vô duyên vô cớ đã bị Bắc Tân Khởi trừ cả tháng lương, thế nên cô tất nhiên là sẽ không có thẻ ăn rồi.

Trưa qua cô đã phải đi ăn ở nhà hàng gần công ti... Bởi Bắc thị nằm trên khu đất vàng của thành phố này nên các nhà hàng xung quanh đó có giá phục vụ đồ ăn cũng không thể rẻ được. Một bữa trưa đơn giản mà tiêu hết của cô mấy tờ tiền mệnh giá lớn nhất rồi, cô vừa dùng bữa vừa băng bó cho trái tim gì mấu vì xót tiền...

Tuy trong túi còn chiếc thẻ tín dụng mà Bắc Tân Khởi đưa, nhưng cô và hắn không có quan hệ gì đặc biệt, nên trừ tiền mua đồ dùng chung cho cả hai ở trong nhà này thì cô không định sai đến số tiền có trong thẻ đó.

Vậy nên cô quyết định sẽ mang theo bữa trưa đến công ti ăn, vừa sạch sẽ, đủ dinh dưỡng mà lại tiết kiệm.

Bắc Tân Khởi bước xuống lầu, đập vào mắt hắn là cảnh Mạc Yến tất bật nấu nướng đó...

Chậm rãi bước xuống lầu, bước tới cửa gian bếp, vốn chỉ định chào hỏi chút nhưng vô tình liếc nhìn thấy hai vệt đỏ trên má cô...

Hắn cúi xuống nhìn đôi tay mình... không chút áy náy...

Hắn đâu có véo mạnh tay đến vậy đâu? Chỉ có thể trách da nha đầu thối này quá mỏng mà thôi ☐

Mạc Yến chuẩn bị cho mình một bữa trưa đơn giản, cho vào cặp lồng, khi quay người lại thì bất gặp ánh nhìn của hắn.

- Chào buổi sáng!

Bắc Tân Khởi chủ động chào cô, khẩu khí đã không còn lạnh lùng như khi nói trừ lương của cô nữa...

Mạc Yến nhìn hắn, nghĩ tới chuyện đêm qua, sắc mặt thoáng chút thiếu tự nhiên, nhưng rất nhanh đã hồi phục lại bình thường.

Hắn đâu có biết khi đó cô đã tỉnh lại!

Đã vậy, thì cô cũng vờ như không biết đã xảy ra chuyện gì đi, thế sẽ đỡ ngại hơn nhiều.

Chỉ là, trải qua việc đêm qua, Mạc Yến quyết định sẽ phải tăng cường khả năng phòng bị của cánh cửa phòng mình.

- Chào buổi sáng!

Cô cũng nhẹ nhàng đáp lại, cầm lấy chiếc túi đựng cặp lồng cơm, bước đến chỗ bàn ăn.

Bắc Tân Khởi cũng không nói gì nhiều, cũng bước tới bên bàn ăn, ngồi xuống dùng điểm tâm.

Mạc Yến chuẩn bị bữa sáng khá đơn giản, cháo và một món rau ăn kèm,mỗi người thêm một phần trứng ốp nếp nữa.

Bắc Tân Khởi dường như cũng không quá kén ăn,mỗi lần cô nấu món gì thì hấn cũng ăn hết sức ngon lành.

Cô không biết rằng,mỗi lần thấy cô nấu ăn vậy hấn đều cảm thấy vô cùng miễn nguyện.

Bản thân ở một thành phố lạ, sáng tỉnh giấc là đã có ngay một bữa sáng nóng hổi đợi mình, cuộc sống như vậy hấn trước đây chưa từng được trải nghiệm..

Giờ đây, Mạc Yến xuất hiện,căn biệt thự này đã cho hấn cảm nhận được hơi ấm của " nhà ".

Dùng bữa xong,Bắc Tân Khởi lái xe trở theo Mạc Yến đến công ti.

Sáng nay, tâm trạng hấn có vẻ không tồi,vừa lái xe lại vừa cười đùa cùng cô.

Mạc Yến vốn rất giỏi quan sát tình hình, thời thế,thời cơ không được để tuột mất,liền cất giọng ngọt ngào:

- Anh Tân Khởi...

Tiếng gọi thân thiết như thuở ấu thơ, khiến bàn tay đang nắm vô lăng, run run, chiếc xe mất lái sít chút nữa thì tông vào lan can ven đường..

Mạc Yến biết rõ mình là lí do gây ra điều đó... nhưng nét mặt vẫn hết sức ngây thơ, vô tội... quay sang hỏi hấn, đầy vẻ quan tâm:

- Anh Tân Khởi, anh không sao chứ?

Bắc Tân Khởi nheo mắt nhìn cô, ánh mắt ấy như nhìn quái vật vậy....□□

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Nói đùa ?

Mạc Yến bị hấn nhìn vậy có chút chột dạ, nhưng mặt thì vẫn không thể hiện ra... giả bộ như giúp Bắc Tân Khởi kiểm tra xem người hấn có bị sao không....

Vừa giờ tay ra thì đã bị Bắc Tân Khởi nắm lấy....

- Nha đầu, có việc gì thì nói thẳng ra đi!

Mặc dù hấn rất thích Mạc Yến gọi hấn như vậy, nhưng không phải bằng ngữ điệu này...

Và lại, tôi qua cô thậm chí còn chẳng hề quan tâm tới hấn như vậy... mà nay thái độ lại quay ngoắt 180 độ như vậy... thì ắt là phải có vấn đề gì đó rồi..

Hai người lớn lên bên nhau,Mạc Yến cũng chẳng định giấu hấn chút ý đồ của mình... cô mở một chai nước suối, cười híp mí đưa cho hấn,đôi mắt cười tí thành hình bán nguyệt rồi:

- Việc hôm qua anh bảo trừ một tháng lương của em ý, là nói đùa thôi phải không?

Bắc Tân Khởi cũng không khách sáo, cầm lấy chai nước, uống mấy ngụm hết sạch luôn...

Mạc Yến im lặng nhìn hấn,đợi câu trả lời..

Uống xong chai nước, nhét cái vỏ chai trống không vào tay Mạc Yến, đôi môi mỏng quyen rũ khẽ nhếch lên:

- Em thấy, anh giống như đang nói đùa sao?

□□□ sét đánh ngang tai....

Một câu nói giản đơn nhưng đủ để làm vỡ tan mọi hi vọng nhỏ bé của Mạc Yến... đến chút tro cũng không còn....

- Trả lại nước cho em!

Giờ tay ra.... Mạc Yến đang rất bức...

- Hết.... rồi!

Bắc Tân Khởi có vẻ như đang rất vui....quay xe... tiếp tục lái xe tới công ti...

Mạc Yến ngồi bên cạnh.... sắc mặt rất chi là....

Nói Bắc Tân Khởi không tốt.... nhưng từ nhỏ tới lớn hẳn đã vì cô mà làm rất nhiều việc, còn hơn cả người thân ruột thịt đã làm cho cô...

Nói hẳn tốt... nhưng một người đối xử tốt với cô thì làm sao mà có thể chỉ vì một cuộc điện thoại mà trừ hết cả tháng lương của cô cơ chứ?

Phải biết rằng cô ở đây một thân một mình, ngay cả một người thân để dựa dẫm cũng không có.... hiện giờ ăn cùng hẳn, ở cùng hẳn thì không có gì đáng nói.... Nhưng sau này cô tìm được chỗ ở khác rồi thì sao?

Cả quãng đường còn lại.... cả hai đều im thin thít....

Đến công ti...

Lần này, Mạc Yến vẫn giữ khoảng cách tuyệt đối với Bắc Tân Khởi, đi theo sau hẳn cách xa hẳn một quãng dài...

Bắc Tân Khởi rất là không thích cái hành động kéo xa khoảng cách giữa hai người như vậy.... đã vài lần hẳn định quay lại kéo cô đi theo bên cạnh... nhưng đều bị Mạc Yến tránh được.....

Đến tầng làm việc của cả hai thì mọi người khác đều thấy ngạc nhiên khi hai người họ cùng xuất hiện... nhưng lại thấy người trước kẻ sau, đi cách nhau xa vậy thì cũng chỉ cho là sự trùng hợp ngẫu nhiên thôi.

Nhiệm vụ hôm nay của Mạc Yến vẫn là tìm hiểu về công ti...

Xí nghiệp của gia tộc họ Bắc rất là lớn, tài liệu liên quan tới công ti cũng rất nhiều.... nội dung Mạc Yến cần phải nắm bắt cũng rất nhiều...

Giờ nghỉ trưa, mọi người trong công ti đều vào căng tin ăn trưa, còn ai không ăn thì cũng về nhà nghỉ ngơi... cả tầng lầu rộng lớn chỉ còn Mạc Yến cùng với Bắc Tân Khởi...

Mạc Yến mang theo bữa trưa, được đựng trong chiếc cặp lồng giữ nhiệt mà hôm qua Mạc Yến mua được trong lúc dạo phố.

Bữa trưa có tôm rang với ớt, mực cuốn, còn có rau cải luộc, dù không nhiều, nhưng với cô thế là đủ.

Bắc Tân Khởi từ phòng làm việc bước ra ngoài, đi qua bàn làm việc của Mạc Yến, bước đi vài bước, ngửi thấy mùi thơm của thức ăn, lại lùi bước lại...

Ánh mắt dừng lại nơi cặp lồng com của Mạc Yến.

- Còn mang theo bữa trưa à!

Giọng nói vang lên đầy vẻ lười nhác...

Mạc Yến đang chuẩn bị ăn trưa, ngẩng đầu lên, bắt gặp ánh mắt hẳn...nhớ đến bát mì tôm hôm trước nữa thì lập tức cảnh giác cao độ.

- Sao không có phần của anh?

Bắc Tân Khởi bất bình...

Mạc Yến:

- Ai mà biết bữa trưa anh dùng thế nào chứ?

Có khi còn có hẹn với cô gái nào đó thì sao?

Câu sau, Mạc Yến không nói ra miệng...

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Em ăn thứ gì anh ăn thứ đó !

Khi ở công ti, Mạc Yến mỗi khi nói chuyện với hấn đều phải hết sức là cảnh giác.

Bắc Tân Khởi liếc nhìn cô, rồi ngồi xuống ngay bên cạnh, nói một câu có vẻ rất chi là dễ thương lượng:

- Không sao, từ sau em ăn thứ gì thì anh sẽ ăn thứ đó!

Rồi lại còn thêm vào một câu:

- Dù sao đã ở cùng một nhà với nhau rồi, hai người ăn uống khẩu vị giống nhau chút cũng tốt...

Mạc Yến: "..."

Nói như kiểu hai người sẽ sinh sống cùng nhau một thời gian dài vậy?

Bắc Tân Khởi rất tự nhiên mà cầm lấy hộp cơm trưa đang để ngay trước mặt Mạc Yến, rồi lại nhón tay cầm luôn chiếc đũa trong tay cô nữa... ăn mấy miếng cơm cùng thức ăn rồi thản nhiên mà nói:

- Thật ra anh không kén thức ăn lắm đâu!

Mạc Yến tức tối, nghiêng răng nghiêng lợi.

Đồ ăn cô vất vả làm ra, hấn có quyền gì mà kén cá chọn canh?

- Anh tự ra bên ngoài mà ăn!

Để tránh họa từ miệng mà ra, mất oan thág lương nữa nên Mạc Yến cố gắng nhẫn nhịn.

- Không thích!

Bắc Tân Khởi lười nhác đáp lại, cầm chiếc đũa của Mạc Yến, động tác hết sức là nho nhã mà tiếp tục ăn bữa trưa của cô.

Mạc Yến dói bụng, mà chỉ có thể tro mắt ra mà nhìn xuất cơm mình vất vả chuẩn bị lại cứ thế mà đi vào bụng hấn như vậy....trong lòng tức tối mà không thể phát tác ra...

Người này có thể nào vô niệm si thêm chút nữa không??

- Mùi vị không tồi!

Bắc Tân Khởi liếc nhìn cô, thật hiếm khi mà hấn lại chịu khen ngợi người khác như vậy.

Mạc Yến: "...."

Bắc Tân Khởi khẽ nhếch miệng cười, chậm rãi ăn nốt xuất cơm... xuất cơm vốn không nhiều, chỉ tầm 10 phút là hấn đã giải quyết xong, không để lại chút nào cho Mạc Yến cả.

Nhìn hộp cơm trống rỗng, sắc mặt Mạc Yến thật sự rất "thối"....

Bắc Tân Khởi com no rượu say, thoải mái vươn vai một cái, đứng thẳng người lên.... rất hào phóng mà đưa cho Mạc Yến mấy tờ đô la.

- Đây là tiền com!

Ăn com phải trả tiền, hấn vẫn có tâm chán!

Mạc Yến sắc mặt rất tệ, rất là muốn cầm lấy mấy tờ đô la đó mà đập vào cái gương mặt gọi đòn đó.

Người này thật là đáng ghét mà!

- Ngày mai nhớ là chuẩn bị hai xuất nhé!

Bắc Tân Khởi rất là bình thản mà ngắm nhìn khuôn mặt đầy biểu cảm tức tối của Mạc Yến.... rồi lại nở nụ cười đầy yêu nghiệt nữa chứ....

Hấn quay người về văn phòng làm việc....

Mạc Yến nắm chặt mấy tờ tiền mà hấn để lại, rất muốn cao ngạo mà ném chúng vào thùng rác.

Nhưng.... cuối cùng đành thôi...

Làm vậy thì thật sự rất là không tốt....

Lặng lẽ dọn hộp đựng đồ ăn, Mạc Yến đành chấp nhận số phận mà xuống lầu đi tìm thứ gì đó nhét vô bụng...

.... rõ ràng cô đã chuẩn bị cho mình một bữa trưa nóng hổi, thơm phưng phức mà giờ lại phải ra ngoài đi tìm đồ ăn khác.... vô cớ bị đối xử như vậy.... tâm trạng cô giờ khá là phức tạp...

Bắc Tân Khởi anh thật là đáng ghét!

Giành được bữa trưa của Mạc Yến, tâm trạng Bắc Tân Khởi rất chi là vui vẻ mà quay lại phòng làm việc...

Ngồi xuống bàn làm việc, chưa kịp ắm chỗ, Mộ Kỳ Ân đã gọi điện đến.

Bên ngoài, người phụ trách nghe điện thoại không ở đó, Bắc Tân Khởi đành trực tiếp nghe...

- Tân Khởi, anh ăn trưa chưa? Chưa ăn thì ra ngoài dùng bữa với em đi!

Mộ Kỳ Ân có vẻ như rất phấn khích, giọng nói thì dịu ngọt, mềm mại vô cùng...

- Vừa ăn xong!

Đáp lại là câu trả lời rất chi là vô tình của Bắc Tân Khởi.

- Sớm vậy sao?

Mộ Kỳ Ân có chút bất ngờ...

Thường ngày, giờ này mà gọi đến thì hấn vẫn còn đang làm việc mà?

Bắc Tân Khởi chỉ "ukm" một tiếng rồi không nói gì nữa.

- Vâng. Vậy thôi ạ!

Mộ Kỳ Ân thất vọng mà tắt máy.

Bắc Tân Khởi lười biếng ngồi đó, nghĩ đến về mặt Mạc Yến khi nãy mà không khỏi bật cười...

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Tiền thưởng làm ngoài giờ ?

Mạc Yến dùng bữa trưa đơn giản ngay gần công ti...

.... về đến nơi, Bắc Tân Khởi đang ngồi trên sofa trong văn phòng, cơ thể lười nhác dựa vào lưng ghế, đôi chân dài vắt chéo lên nhau, nét mặt có vẻ khá là thư thái.

Mạc Yến lướt nhìn qua cánh cửa văn phòng mở hé, rồi định đi luôn về phía bàn làm việc của mình. Bỗng Bắc Tân Khởi cất tiếng gọi:

- Vào đây!

Bước chân Mạc Yến khựng lại, khẽ quay đầu sang, giọng điệu có vẻ rất không vui:

- Có gì thì anh nói luôn đi!

Cãi lời cấp trên, tháng lương thứ 2....

Hấn liếc nhìn Mạc Yến, nhếch miệng lên... chưa nói hết câu, cửa phòng đã bị mở tung ra, thân hình Mạc Yến lao như bay đến bên hấn...

Bắc Tân Khởi rất chi là hài lòng về tốc độ này của cô.

Biết điều từ sớm thì có phải tốt hơn không?

- Nói đi!

Mạc Yến đứng bên cạnh, thái độ đoan chính, đứng kiêu hãnh chờ đợi lệnh...

Vì tháng lương thứ hai của mình... cô nhin!

Bắc Tân Khởi dùng ánh mắt ra hiệu cho cô ngồi xuống vị trí bên cạnh mình.

Mạc Yến ngó ra phía bên ngoài phòng làm việc, không có một ai ở bên ngoài, cô ngoan ngoãn ngồi xuống bên hấn.

- Đọc!

Bắc Tân Khởi cầm lấy một sấp văn kiện nhét vào tay Mạc Yến, đôi môi mỏng nở ra đúng một chữ, rồi lại dựa người vào lưng ghế, khẽ nhắm mắt lại... hấn có vẻ như đang rất vui thì phải...

- Giờ là thời gian nghỉ trưa, Bắc thiếu ngài không thể bóc lột sức lao động của nhân viên như vậy!

Trong lòng Mạc Yến đang là vô cùng bất bình... nhưng vẫn cố biện ra một lý do rất chi là chính đáng.

Bắc Tân Khởi bị từ " ngài " phát ra từ miệng cô làm ghen hờn...

Hấn nhìn cô... cũng không phản bác gì mà chỉ nói bằng một giọng dường như rất là thương lượng:

- Vậy cứ để đây, lát đến giờ làm việc, từ từ đọc cũng được!

Hấn nói rất nhẹ nhàng rất đơn giản, rất điềm đạm hết như một cấp trên rất chi là hiền từ, dễ nói chuyện...

Nhưng, Mạc Yến nghe hấn nói vậy xong thì nét mặt biến sắc...

Vào giờ làm việc ngồi đây đọc cho hấn nghe?

Ý hấn là đợi lát nữa mọi người bắt đầu vào giờ làm, còn cô thì cứ ngồi đây mà làm vai trò của một máy phát thanh sao?

Đọc văn kiện là chuyện nhỏ, không vấn đề gì... Mạc Yến chỉ là sợ mọi người trong công ti sẽ bàn tán không hay về mối quan hệ giữa hai người họ.

Tuyển một nhân viên mới về, không bố trí nhiệm vụ gì mà lại lôi vào trong văn phòng mình xem văn kiện, đọc điều khoản... Người như vậy, nếu không phải đầu óc có vấn đề thì chỉ có thể là giữa hai người có mối quan hệ rất là....

Đây không phải là điều mà Mạc Yến muốn.

- Vậy có tiền thưởng ngoài giờ không ạ?

Tay cầm sấp văn kiện, cô bỗng hỏi vậy.

Bắc Tân Khởi nhìn cô, lười nhác cất tiếng:

- Thưởng em tối nay không phải nấu cơm tối!

Mạc Yến rất không may động lòng:

- Tối nay em cũng không có ý định nấu cơm!

Bắc Tân Khởi: "...."

Mạc Yến ngẩng đầu lên, nói tiếp:

- Hết giờ làm em định tiếp tục đi tìm phòng!

Hàng lông mày của Bắc Tân Khởi khẽ nhíu lại, cô nhóc vẫn chưa từ bỏ ý định chuyển ra ngoài ở sao?

- Bữa tối anh tự ra ngoài giải quyết đi nhé!

Mạc Yến nói một câu giống như đang xua đuổi hấn vậy....

- Buổi tối, con gái con nưa một mình lang thang ngoài đường làm gì?

Bắc Tân Khởi sắc mặt trừng xuống...

- Đọc!

Mạc Yến còn định nói gì đó, đôi tay dài của hấn đã giờ ra, ấn nhẹ đầu cô xuống nhìn vào bản hợp đồng.

Mạc Yến cũng khá là hiểu nhìn sắc mặt hấn mà hành sự, phát hiện ra nét mặt hấn không được tốt.... cô hiểu mình phải chấp nhận sự thật... ngoan ngoãn cầm lấy bản hợp đồng... dưới ánh mắt đầy đe dọa của Bắc Tân Khởi, cô ngồi đọc hết bản hợp đồng này đến bản khác, với toàn "bên A " "bên B".....vân vân và vân vân

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Dậy rồi ?

Giọng đọc của cô rất tuyệt, nó như chính con người cô, rất thuần tịnh, tựa như một dòng suối tươi mát trong lành nơi thung lũng xa xôi chưa từng bị khói bụi của cuộc sống hiện đại làm ô nhiễm.... môi hồng nhả từng chữ từng chữ, giọng đọc làm say lòng người, đáng về người đọc lại càng khiến người đối diện đắm say hơn.

Bắc Tân Khởi không thể rời mắt khỏi chiếc miệng xinh xắn đang chậm rãi đọc từng dòng chữ ấy.... trong đầu nảy sinh ý định đặt một nụ hôn lên đó...

Không may biết chút gì về suy nghĩ trong đầu hấn, Mạc Yến vẫn chăm chú đọc từng bản hợp đồng.

Buổi trưa yên ả, ánh nắng ấm áp... nếu như không phải bản thân đang bị ép làm một việc rất chi là thiếu dinh dưỡng thì Mạc Yến sẽ thấy cuộc sống hiện tại thật là tuyệt...

Ánh mắt Bắc Tân Khởi nhìn chăm chăm vào khuôn mặt Mạc Yến, đang định áp sát đầu về phía cô... thì Mạc Yến bỗng đứng bật dậy, nhét tập tài liệu vào trong lòng hấn.

- Đọc xong rồi, em đi nghỉ trưa đây!

Ngáp một cái, Mạc Yến có vẻ khá là buồn ngủ rồi...

Buổi trưa cô nhất định phải ngủ một giấc, nếu như ngày nào không được ngủ trưa thì buổi chiều chắc chắn sẽ có không vớ tinh thần để làm việc gì cả.

Khuôn mặt Bắc Tân Khởi có chút cứng nhắc.... rất muốn ép cô ở lại thêm chút nữa, nhưng nhìn khuôn mặt mệt mỏi của cô, hấn lại không đành lòng.

Thôi vậy, nể mặt bữa cơm trưa hôm nay, tạm tha cho cô bé vậy.

- Em ra ngoài đây!

Mạc Yến nói xong, quay người bước ra ngoài... hấn lập tức nói vọng theo:

- Ngủ luôn ở đây này!

Có chút ngạc nhiên, cô từ từ quay đầu lại.

- Bên ngoài ngủ làm sao được?

Bắc Tân Khởi ngó nhìn những chiếc bàn làm việc cứng kẻo ở phía ngoài, chỉ vào căn phòng phía trong.

- Vào bên trong kia!

Là thái tử gia của Bắc thị, phòng làm việc của hấn rất lớn, bên trong còn bố trí một phòng giành cho hấn nghỉ ngơi, rất tiện.

Mạc Yến nhìn theo tay hấn chỉ, thì thấy căn phòng mở hé cửa....có chút do dự...

Bên ngoài kia đúng là không thể ngủ nổi, còn nếu cố ngủ thì cũng chỉ là gục đầu xuống bàn, mà mặt bàn thì cứng như vậy... thật chả dễ chịu chút nào....

So với chỗ này của Bắc Tân Khởi thì đúng là một trời một vực....

Hai sự chọn lựa bày ra trước mắt, bất kì ai đầu óc bình thường thì đều sẽ chọn ngủ ở trong căn phòng đầy đủ tiện nghi của hấn mà thôi.

Mạc Yến ngược nhìn chiếc đồng hồ treo tường, cách giờ làm ca chiều vẫn còn hơn một tiếng đồng hồ... nếu giờ cô chỉ tranh thủ ngủ đúng một tiếng thôi và dậy trước khi mọi người đến thì chắc sẽ không sao???

Nghĩ vậy, cô liền gật đầu đồng ý.

- Em chỉ ngủ đúng một tiếng thôi, anh nhớ gọi em dậy nhé!

Đặc biệt dặn dò hần như vậy rồi Mạc Yến mới bước vào trong phòng, đóng cửa lại và trèo lên giường ngủ.

Bắc Tân Khởi chỉ "ukm" một cái cho có lệ xong là ngồi vào bàn làm việc bắt đầu lật giờ tài liệu.

Mạc Yến ngủ ngon lành trên chiếc giường ấm áp của hần...không biết có phải do đêm qua ngủ không đủ giấc hay không mà giờ cô ngủ rất say, khi tỉnh dậy đã là 3 rưỡi chiều □

Cách giờ vào làm đã vừa tròn một tiếng...

Mạc Yến vội vàng xuống giường,mở cửa phòng ngủ chạy ra....

- Dậy rồi?

Thấy cô chạy ra, Bắc Tân Khởi thân nhiên chào hỏi cô.

- Sao anh không gọi em?

Cô chỉnh lại đầu tóc, quần áo rồi định bước ra ngoài.

Cô không quan tâm việc vào làm đúng giờ hay không, cô quan tâm ở đây là chuyện mình vào làm muộn hơn một tiếng đồng hồ và kết quả lại bước ra từ phòng của Bắc Tân Khởi. Người khác sẽ nghĩ gì?

- Anh thấy em ngủ rất ngon nên không gọi!

Bắc Tân Khởi trả lời đầy vô tội.

Mạc Yến:"...."

Hần lạng lẽ nhìn cô, đôi môi mỏng ẩn hiện nét cười quyến rũ....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55: Mộ Kỳ Ân vs Mạc Yến

Mạc Yến đứng sau cánh cửa ra vào,nghĩ đến cảnh lát nữa thôi sẽ phải đối mặt, bàn tay nắm tay nắm cửa cứng đờ ra.

Chân chừ một lúc lâu,mới từ từ mở cửa.

Ngay khi cửa phòng mở ra, mọi người bên ngoài đều đổ dồn ánh mắt về phía cô....

Tin sốc.....

Tiểu trợ lí xuất hiện ở trong phòng của Bắc thiếu, lại còn ở trong đó lâu như vậy?!

Tiếng bàn tán, nghị luận lập tức vang lên...

Bắc thiếu lười nhác, thư thái ngồi trên chiếc ghế trong văn phòng của mình, đưa mắt nhìn đám nhân viên đang tụ 5 tụ 3 lại mà bàn tán xì xào...khóe môi hần khẽ nhếch lên một nét quá độ.

Không muốn cho mọi người biết mối quan hệ giữa cô và hần sao?

Thế thì hần lại cứ thích làm ngược lại ý cô cơ!

Phía bên ngoài,từ lúc mà Mạc Yến từ phòng hần bước ra thì rất chi là náo nhiệt.

Ngồi cạnh bên Mạc Yến,một nữ thư kí phát huy rất tốt tinh thần "bà tám" cất giọng nói lớn:

- Mạc Yến,cô ở trong đó từ trưa tới giờ sao??

- Ở bên trong giúp Bắc thiếu chính lý đồ!

Sau vài giây ngại ngần,cô điềm đạm trả lời ngắn gọn vậy rồi trở về vị trí bàn làm việc của mình. Một câu nói dối được cô nói ra rất chi là điềm tĩnh....

Nhìn dáng vẻ tự nhiên như không có chuyện gì xảy ra của Mạc Yến,lời bàn tán, xì xào của đám nhân viên xung quanh từ từ ít dần và tắt ngấm...

Thì ra là vậy?

Haizz, thật chán quá đi!

Bắc Tân Khởi cũng không ngờ cô lại phản ứng nhanh vậy, ánh mắt lạnh lùng nhìn theo bóng dáng cô,rồi bỗng nở một nụ cười rất là nguy hiểm

Rất tốt! Vội vàng xóa sạch mọi mối quan hệ với hần thế sao?

Cảm nhận thấy ánh nhìn của hần, Mạc Yến nhìn qua khe cửa mở hé, bắt gặp nụ cười nơi khoe môi ấy của hần, cô bỗng thấy rùng mình đến lạ....

Tự nhiên nhiệt độ sao lại hạ xuống thấp vậy nhỉ?

Ngồi xuống bàn làm việc, chăm chỉ, tập trung nghiên cứu tài liệu được giao....

Cả văn phòng vừa yên lặng được một chút lại một lần nữa ồn ào trở lại.

Mạc Yến chả mấy để tâm với chuyện náo nhiệt gì đó nên vẫn cặm cụi đọc tài liệu.... cho đến khi một bóng người xuất hiện trước bàn làm việc của cô.

- Tân Khởi có đây không?

Có chút ngạc nhiên, Mạc Yến ngẩng đầu lên...

Mộ Kỳ Ân đứng trước bàn làm việc của cô,khoác trên mình bộ đồ hàng hiệu chanel,làn da trắng như tuyết, make up hợp mốt.... vốn dĩ dung mạo đã rất xinh đẹp, mĩ lệ, giờ đứng đây trong một văn phòng công ti như này, thì lại càng giống như một nàng công chúa giá lâm, thu hút nhìn của tất cả mọi người.

Tất cả mọi người lại một lần nữa dồn ánh nhìn về phía Mạc Yến và Mộ Kỳ Ân.

- Xin hỏi, tiểu thư có lịch hẹn trước không?

Hôm qua vừa dính phốt bị trừ cả tháng lương vậy, nên giờ,một lần nữa gặp chuyện liên quan tới Bắc thiếu thì cô không dám nơi lòng kiểm soát nữa.

Đây là hậu quả của một vết thương quá đau đớn khi bị trừ cả tháng lương để lại....

Mộ Kỳ Ân không biết Mạc Yến,nghe cô hỏi vậy thì đôi môi tô son đỏ chót khẽ nở nụ cười lạnh lùng

Bằng quan hệ giữa Mộ Kỳ Ân cô và Bắc Tân Khởi từ bao giờ phải có lịch hẹn trước mới được gặp chứ??

Mạc Yến nhìn biểu hiện của cô ta thì đã biết câu trả lời nên liền khách sáo làm một động tác mời về:

- Xin lỗi,nếu không có lịch hẹn trước thì đành mời tiểu thư khi khác lại đến ạ!

Một câu nói đủ khiến nét mặt Mộ Kỳ Ân biến sắc.

Mộ gia là một gia tộc có số có má tại thành phố C,thân là tiểu thư của Mộ gia,từ nhỏ tới lớn, bất kì là yêu cầu gì mà cô ta đưa ra thì mọi người quanh đều luôn luôn đáp ứng hết.

Vậy mà giờ muốn gặp người bạn thôi mà còn bị ngăn lại, lại còn là một con nhóc thư kí không biết từ đâu chui ra nữa chứ!!!!

Sắc mặt Mộ Kỳ Ân mỗi lúc một xấu hơn, tính cách ngạo mạn của một tiểu thư con nhà giàu đang chuẩn bị phát tác thì cánh cửa phòng làm việc của Bắc thiếu bỗng mở ra...

Nhìn thấy hần xuất hiện, sắc mặt cô ta thay đổi 180 độ, bước nhanh đến bên hần, bàn tay vòng lấy ôm lấy khuỷu tay hần...

- Tân Khởi!!!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Không nữ....

Bắc Tân Khởi chỉ khách sáo "ừ ừ" một tiếng.... ánh mắt không động thanh sắc mà nhìn về phía Mạc Yến.

Ánh mắt Mạc Yến khẽ dừng lại một chút nơi đôi tay Mộ Kỳ Ân khoác lấy tay hắn, không nói gì, lặng lẽ ngồi tiếp tục đọc tài liệu.

Biểu cảm trên khuôn mặt rất là bình thường như không có gì xảy ra vậy....

- Tân Khởi, từ khi nào mà anh lại tuyển một thư kí không hiểu chuyện như này vậy chứ?

Mộ Kỳ Ân khoác lấy tay Bắc Tân Khởi, đưa mắt liếc nhìn Mạc Yến rồi buông lời giễu cợt...

- Vậy sao?

Bắc Tân Khởi hỏi ngược lại, còn nét mặt thì không có chút dấu hiệu giận dữ nào cả....

Mộ Kỳ Ân tuy có tính tình đồng đánh tiểu thư nhưng cũng không phải loại người thích mách lẻo.... nên chỉ nói vậy rồi quay sang nói với Bắc Tân Khởi:

- Tân Khởi, tối nay mình cùng đi ăn, có được không?

- Được!

Ánh mắt Bắc Tân Khởi từ đầu chí cuối đều không rời khỏi khuôn mặt Mạc Yến... nghe Mộ Kỳ Ân hỏi vậy thì nhàn nhạt đáp lại, nét mặt không chút cảm xúc....

- Anh muốn ăn gì? Món Pháp? Món Ý?

Mộ Kỳ Ân khoác tay hắn, cùng bước ra phía ngoài, vừa đi vừa hỏi ý hắn, giọng điệu đầy vui vẻ....

- Tùy!

Đáp lại chỉ là một từ ngắn gọn như vậy...

Nóng dằng hai người đi khuất xa dần...

- Đó không phải em gái của Mộ Thám sao? Lần trước tôi từng nhìn thấy cô ấy trên truyền hình.

- Mộ tiểu thư với Bắc thiếu có quan hệ gì?

- Vậy mà còn cần hỏi à? Nhìn Mộ tiểu thư đối với Bắc thiếu.... hai người họ chắc chắn đã quen nhau từ lâu rồi!

- Đúng vậy! Cũng chưa bao giờ thấy Bắc thiếu khoác tay cô gái nào cùng xuất hiện như này!

Nhân viên trong công ti con này của Bắc thị có vẻ như có tinh thần bà tám rất chi là mãnh liệt....

Tiếp sau câu khi này, một người khác lại góp chuyện:

- Lần trước không phải còn phát sinh tin đồn với Tô Y Y sao? Lại còn một cô gái thần bí khác xuất hiện bên cạnh Bắc thiếu ngay ngày hôm sau nữa, so với vụ này thì hot hơn nhiều ý chứ!

Mạc Yến đang thu dọn đồ chuẩn bị ra về, nghe nói vậy thì khẽ quay sang nhìn người đó... toát mồ hôi hột....

Tám thì tám đi, nhưng sao phải đào bới chuyện của ti năm trước ra vậy chứ?

Sợ bị người khác nhận ra, cô gái thần bí ấy chính là mình, cầm lấy túi xách, đi nhanh ra ngoài...

Đi ra khỏi tòa nhà đó, cô bước thẳng tới bến xe bus...

Bên đường, chiếc xe lamborghini đi chậm chậm... khi đi qua trước mặt cô, cửa kính xe khẽ hạ xuống một chút...

- Tân Khởi, thư kí của anh gan càng ngày càng lớn rồi!

Mộ Kỳ Ân liếc nhìn Mạc Yến, buông lời châm chọc.

Ánh mắt Bắc Tân Khởi lần nữa không động thanh sắc mà cứ dừng lại nơi khuôn mặt Mạc Yến.

Mạc Yến ngồi một mình ở bến xe bus, đang ngược nhìn xuôi ngược, dường như đang đợi xe, nhưng nhìn mãi không thấy bóng xe nào cả.

Bắc Tân Khởi lặng lẽ nhìn cô, chiếc xe từ từ lướt qua cô, đi cách một đoạn khá xa, ánh mắt hắn vẫn chẳng dời khỏi....

Xe bus hôm nay có vẻ không dễ bắt, Mạc Yến vẫn đứng đó đợi xe, một thân một mình.

Cảnh tượng đó.... không hiểu sao, khiến hắn thấy nhói lòng, chiếc xe dừng khựng lại bên đường.

- Tân Khởi, sao vậy?

Mộ Kỳ Ân không hiểu chuyện gì xảy ra...

- Anh vẫn còn chút việc, em bắt taxi về trước đi hoặc không thì kêu anh em đến đón!

Giúp cô ta mở cửa xe, đợi cô ta bước xuống, nói một câu vậy rồi lên xe, cho xe quay đầu lại....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Thích ăn mì hơn !

Mộ Kỳ Ân đứng bên vệ đường, ánh mắt lặng lẽ nhìn theo chiếc xe quay đầu phóng đi càng lúc càng xa mình. Hàng lông mày thanh tú khẽ nhíu lại.

Anh ý sao vậy?

Mạc Yến ngồi ở bên xe bus, ánh mắt nhìn chằm chằm vào dòng xe cô đang nườm nượp chạy qua, lặng lẽ đợi chuyến xe về đến gần khu biệt thự của Bắc Tân Khởi nhất.

Nhưng không biết hôm nay làm sao mà, đợi đến cả nửa ngày mà cũng không thấy chuyến xe đó...

Công ti con của Bắc thị nằm trên khu đất vàng, mật độ giao thông đông đúc.... giờ tan tầm này không dễ bắt xe.... nhưng không đến mức đợi lâu thế này mà không bắt nổi xe....

Bước vài bước xuống đường lớn, định giờ tay bắt taxi thì một chiếc lanborghini trắng đồ sộ xịch bên vệ đường.

Chiếc xe quen thuộc, Mạc Yến ngây người giây lát, bàn tay giờ lên định vẫy xe, từ từ hạ xuống....

Cửa kính xe từ từ hạ xuống, Bắc Tân Khởi thò đầu ra nhìn cô, mở cửa xe bước xuống..

Ánh mắt hai người gặp nhau, một người ngạc nhiên, một người bình thản....

- Không phải đi ăn rồi sao?

Thấy hắn xuất hiện ngay lúc này, Mạc Yến bị bất ngờ, lúc này hắn phải đi cùng Mộ Kỳ Ân mới đúng chứ?

Bắc Tân Khởi cũng không giải thích, đôi chân dài tiến từng bước tới bên Mạc Yến, giọng điệu đầy vẻ lười nhác, ngân dài ở cuối câu:

- Thật ra, anh càng thích mì tôm hơn!

Mạc Yến: "...."

Người này lại bị sốt chẳng?

Bắc Tân Khởi nhìn bộ dạng ngây ngô của cô, khóe miệng khẽ nhếch lên...

Mạc Yến dùng ánh mắt rất chi là kì quái mà nhìn Bắc Tân Khởi, im lặng mất mấy giây, rồi nhẹ nhàng hỏi:

- Anh vẫn ổn chứ?

Cô thật ra càng muốn hỏi là, sao anh không bị chạm dây thần kinh nào chứ?

Nhưng để bảo vệ cho tháng lương thứ hai của mình mà nhịn không nói như vậy....

Bắc Tân Khởi giờ là y thực phụ mẫu của cô, không thể tùy tiện đắc tội được.

Dưới ánh mắt như đang nhìn quái vật của cô, nét mặt hấn lập tức biến sắc.

Vì không nỡ để cô một thân một mình ngồi đây đợi xe nên mới quay lại, nha đầu chết tiệt này không nên tỏ ra cảm động chút sao?

- Ăn mì tôm làm gì chứ? Về làm một bữa linh đình nhé!?

Trước mặt hấn, giờ cô luôn đề cao cảnh giác, nhìn thấy nét mặt hấn biến sắc, vội vàng nói vậy, đi qua hấn rồi bước vào ngồi trong xe.

Bắc Tân Khởi liếc nhìn cô, hiểu ra ý câu nói vừa xong của cô, khóe miệng khẽ nhếch lên.

Nha đầu muốn về nhà? Không tìm phòng nữa?

Nghĩ đến đây, tâm trạng hấn tốt lên không ít.

Chậm rãi bước lên xe, cho xe quay đầu.... chiếc xe màu trắng từ từ phóng về phía biệt thự ven biển.

Lên xe, nụ cười vẫn không ngừng trên môi hấn, nụ cười không rõ nét chỉ là khóe môi khẽ nhếch lên chút chút.... đủ để nhận ra tâm trạng hấn đang rất tốt.

Mạc Yến vẫn không động thanh sắc mà theo dõi biểu cảm trên khuôn mặt hấn, tất nhiên là cũng đã phát hiện ra điều đó.

Người này đang vui gì mà vui thế chứ?

Vì bữa tối linh đình hôm nay?

Từ khi nào mà hấn trở nên dễ thỏa mãn vậy?

Hai người im lặng trên cả quãng đường.... cho đến khi xe đi qua một siêu thị lớn, Mạc Yến bảo hấn:

- Dừng xe một chút!

- Sao thế?

Không rõ cô muốn làm gì nhưng hấn vẫn dừng xe lại.

- Xuống đi mua ít đồ!

Tâm trạng cô thật ra cũng khá là vui, đùn hấn xuống xe, sánh bước cùng hấn bước vào siêu thị.

Mạc Yến có vẻ như khá quen nơi này nên đi nhanh thoăn thoắt, Bắc Tân Khởi bước theo sau, vừa đi vừa ngắm đồ bày trên các khung kệ.... rồi bỗng hấn dừng bước lại....

.....

Bắc Tân Khởi sao lại dừng lại? gặp ai đó? Hay nhìn thấy cái gì đó??... ai tò mò hém ☐

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58: Thỏ và heo...

Đó là một kệ thú nhồi bông với đủ các thể loại, kiểu dáng khác nhau với nguồn gốc xuất xứ từ nhiều quốc gia...

Ánh mắt Bắc Tân Khởi nhìn chăm chăm vào một chú thỏ heo, trắng muốt, mắt đen lay lay, nhìn rất là ngộ nghĩnh đáng yêu, với vẻ mặt cười tươi rất dễ thương....

Bản thân Bắc Tân Khởi thì không thích mấy món đồ chơi này, thậm chí còn có chút dị ứng... từ nhỏ đến lớn chả mấy khi hấn sờ đến loại đồ chơi này...

Nhưng ngay khi nhìn thấy chú thỏ heo này thì bước chân hấn không tự chủ mà dừng lại...

Chú thỏ heo này khiến hấn nghĩ đến Mạc Yến... nhìn đáng vẻ thông minh, lanh lợi, có lúc mơ mơ màng màng, ngây ngô, ngốc nghếch... nhưng có lúc lại tinh ranh, nhanh nhẹn như một chú thỏ....

Bắc Tân Khởi càng nhìn càng thấy chú thỏ heo này và cô thật là giống nhau.... nhếch môi cười, bước đến, ôm lấy chú thỏ heo xuống...

Mạc Yến hoàn toàn không hay biết mình đang bị đem ra so sánh với một món đồ nhồi bông... cô vẫn đang bước từng bước về phía trước...

Vào siêu thị này, cô vốn dĩ là muốn mua những loại rau, củ quả, cá thịt tươi ngon nhất... chả mấy khi Bắc Tân Khởi có lòng tốt từ chối bữa tối thịnh soạn để về ăn mì tôm cùng cô.... cô không thể quá là ngược đãi cái dạ dày đáng thương của hắn được.

Mạc Yến thật ra vẫn khá là tốt bụng..

Mạc Yến đến khu bán hải sản, chọn ít hải sản tươi ngon rồi đi đến khu vực bán rau củ quả.... chiếc xe đẩy của cô đã chất đầy đồ.

Bắc Tân Khởi tiến đến bên cô,ngó vào chiếc xe cô đang đẩy:

- Mua gì vậy?

- Đồ để tối nay nấu đó!

Mạc Yến đơn giản giải thích cho hắn rồi tiếp tục đẩy xe đi chọn đồ.

Bắc Tân Khởi không động thanh sắc mà nhét chú thỏ heo nhồi bông vào trong chiếc xe đẩy, rồi rất tự nhiên mà thay cô đẩy chiếc xe...

- Đây là gì?

Cầm thú nhồi bông lên nhìn, rồi có vẻ rất chi là không thích mà vất lại vào trong xe:

- Em không ngờ anh lại thích mấy món này đấy nhé?!

- Nhìn xem, rất giống em đấy!

Bắc Tân Khởi cầm lấy một bên tai chú thỏ mà nhấc lên, nói một câu rất chi là bình thản, đẩy chiếc xe đi tiếp về phía trước.

Mạc Yến đứng lặng nơi đó...

Ý hắn là cô giống thỏ... hay giống heo?

Heo mà có thể thông minh giống cô??

Cô vẫn khá là tự tin về trí thông minh của bản thân, từ nhỏ đến lớn, thành tích học tập của cô chưa bao giờ tụt xuống quá hạng 5, là một học sinh ưu tú, rất được giáo viên yêu quý.... và bạn bè ngưỡng mộ.

Vậy mà giờ cô lại bị Bắc Tân Khởi so sánh với gì??

Cảm thấy trí thông minh của mình đang bị sỉ nhục, chạy nhanh về phía hắn,gỡ tay cầm lấy con thú nhồi bông định để sang một kệ hàng gần đó:

- Xấu như này, không mua nữa!

- Ai bắt em phải thanh toán đâu?

Bình thản đáp lại một câu như vậy,rồi lấy lại con thú nhồi bông từ trong tay cô và để lại vào trong xe.

- Anh định mua để dùng hả?

- Em thấy anh có vẻ là người thích sai mấy món này không?

Liếc nhìn cô một cái, khước miệng hắn khẽ nhếch lên.

- Nếu định mua tặng em thì em tình nguyện anh đổi nó ra tiền mặt hơn ý!

Mạc Yến cười rất tươi...

Khước môi hắn khẽ giật giật vài cái...

- Trong túi em không phải vẫn có một chiếc thẻ đó sao?

Sắc mặt không biểu cảm quay qua nhìn cô...hắn đẩy xe về phía trước, bước được mấy bước khẽ nói...

- Đồ ngốc...!

Chương 59: Ngốc như heo...

Chiếc thẻ ấy là hấn đưa cho Mạc Yến, chiếc thẻ có thông báo qua tin nhắn điện thoại, nếu quẹt thẻ thì sẽ có thông báo về máy điện thoại của hấn... nhưng những ngày qua, hấn không hề nhận được bất kì tin nhắn nào.

Rõ ràng Mạc Yến không hề sử dụng chiếc thẻ đó.

Thật ra, tình hình của Mạc Yến lúc này, hấn biết rất rõ, ngay từ việc cô tìm phòng trọ ở khu bình dân là hấn đủ biết hiện tại cô không có nhiều tiền.... còn tính cách của cô hấn cũng hiểu, cô sẽ không lấy tiền của ba mẹ...

Cô lúc này đang gần như là đã sai hết tiền rồi, vậy mà cô vẫn không động đến một xu một hào trong chiếc thẻ hấn đưa...

Cô bé ngốc như heo này!!!

Mạc Yến ngơ ngác đứng đó, đang nghiền ngẫm hai từ mà hấn vừa nói...

Khi nói hai từ đó, khẩu khí của hấn rất nhẹ nhàng, không phải giễu cợt, không phải trêu chọc... không biết có phải ảo giác hay không mà cô cảm thấy trong lời nói ấy có bao hàm chút đau lòng...

Đau lòng ư?

Vì sao chứ?

Ánh mắt cô lặng lẽ nhìn theo bóng lưng hấn...

Dường như phát giác ra ánh nhìn của cô, hấn từ từ quay đầu lại, nhìn thấy cô vẫn đang đứng im ở đó.... liền cất tiếng chế giễu:

- Hầm à? Ngốc như heo vậy!

Nói rồi còn cố tình nhìn chú thỏ heo đang nằm im trong xe đẩy....

Chút hoài nghi về thái độ của hấn kho nấy như bị dội một gáo nước lạnh vào vậy.... phút chốc tan thành mây khói.

Lườm hấn một cái rồi cất bước đuổi theo.

Biết ngay mà, khi nãy rõ ràng là cô bị ảo giác.... đây mới là khẩu khí quen thuộc của hấn...

Hai người sánh bước đi trong siêu thị... đi lòng vòng, lòng vòng đến khu bán đồ ăn vặt... Mạc Yến định mua bím bím thì Bắc Tân Khởi không cho, cô cứ cầm lên là hấn lại bắt đền lại lên kệ.

Cứ thế vài lần, Mạc Yến có chút cáu:

- Anh làm trò gì thế hả?

- Cái này mà cũng ăn à?

Hấn hỏi vặn cô...

- Còn tốt hơn có người cứ thích ăn mì tôm!

Mạc Yến không chịu thua mà đáp trả.

Nghe cô nói vậy khóe môi hấn khẽ giật giật.... nhưng không phản bác nữa...

Mạc Yến lại đẩy tay hấn ra, quang minh chính đại lấy hấn mấy gói bím bím các loại cho vào xe đẩy.... rồi đẩy xe ra quầy thu ngân.

Bước vài bước bỗng nhớ ra điều gì liền quay lại nói với Bắc Tân Khởi.

- Bắc Tân Khởi à, lần sau anh nên suy nghĩ về việc nhận lời trở thành người đại diện cho hãng mì tôm Z hoặc hãng S ý!

Khuôn mặt không biểu cảm của Bắc Tân Khởi lập tức đen xì.

Lão từ thích là thích cái nụ hôn hôm đó ý!!!!

Mạc Yến không động thanh sắc mà lên nhìn phản ứng của hắn, rồi thêm một câu:

- Không thì làm đại diện cho cả hai hãng cũng được.

Nói xong, đẩy xe chạy nhanh như thỏ...

Bắc Tân Khởi đứng như trời trồng ở đó mà nhìn theo bóng dáng cô càng lúc càng xa.... sắc mặt hắn rất chi là khó coi.

Mạc Yến đi đằng trước, nghĩ tới khuôn mặt ngệt ra khi nãy của hắn mà không nhịn được cười, tâm trạng rõ ràng là rất tốt.

Mối thù bị trừ lương một cách oan ức coi như là đã được báo rồi.

Mạc Yến vui vẻ định đẩy xe ra thẳng quầy thu ngân, đi qua kệ bày bán cặp lồng com các loại.... cô nhớ đến câu nói lúc trưa của Bắc thiếu...

Nghĩ đến bữa trưa bị hắn cướp mất, cô đắn đo chút rồi cúi xuống lấy một chiếc để vào trong xe đẩy.

Cô chỉ là chọn bữa một cái hộp đựng com, chứ không chọn lựa quá kĩ càng, thậm chí còn không nhìn cả ngoại hình, nên không hề phát hiện ra cô đã lấy một chiếc hộp giống hệt như chiếc mà giờ cô hiện đang dùng.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 60: Đồ đôi ?!

Khi nhìn thấy chiếc hộp đựng com ấy thì Bắc Tân Khởi rất chi là hài lòng.

Càng nhìn càng thuận mắt.

Ngược lại, Mạc Yến càng nhìn càng thấy kì quái.

Cho đến tận sau này cô mới biết sao bản thân lại có cảm giác kì lạ như vậy.

Hai chiếc hộp com có ngoại hình y hệt nhau, gần như không có điểm gì khác biệt.

Hệt như đồ cho đôi tình nhân vậy.

Cô và Bắc Tân Khởi?!

Hai người lái xe rời khỏi trung tâm thành phố, Mạc Yến đã mua rất nhiều đồ ăn để về làm một bữa tối thịnh soạn.

Tài nấu ăn của cô cũng rất là không tồi, tuy không thể so sánh với đầu bếp của Bắc gia.... Nhưng dù sao cô cũng xuất thân trong một gia đình có điều kiện kinh tế khá ổn, thường ngày ăn không ít món ngon, lại thêm An Nhã cũng nấu ăn ngon nữa... nên khả năng chế biến đồ ăn của Mạc Yến cũng không thể quá kém được.

Chiếc xe của họ đi chậm chậm về hướng căn biệt thự ven biển, vừa về đến nơi thì Phàm Quân gọi điện tới nói rằng hôm nay là lễ mừng thọ Phàm lão gia tử, mời Bắc Tân Khởi đến tham gia.

Tình hình của Phàm gia cũng gần giống Bắc gia, đều là những nhân vật lớn trong giới, công ti con có mặt ở khắp các địa phương, quan hệ giữa hai nhà cũng rất là thân thiết.

Phàm Quân lần này đến đây là giải quyết công việc và tiện thể là đến thăm Phàm lão gia tử, người đã gắn bó với mảnh đất thành phố T này từ rất nhiều năm trước.

Bắc Tân Khởi quay qua nhìn Mạc Yến, cô đang chuẩn bị bước lên gác, gói với theo:

- Lát nữa đi dự tiệc cùng anh nhé!

- Em á?

Mạc Yến khá bất ngờ, tuy lớn lên cùng nhau, nhưng cô chưa bao giờ cùng hắn đi tham dự bất kì bữa tiệc nào cả, và lại cô cũng không cho rằng hắn thiếu người đi cùng.

- Đây còn ai khác sao?

Bắc Tân Khởi khẽ cười, đôi chân dài bước từng bước lên lầu, đi qua cô vài bước lại lùi lại sát bên cô, chậm rãi thêm một câu:

- Một tiếng nữa chúng ta xuất phát!

Nói xong, nghênh ngang bước đi, không cho cơ hội để từ chối.

Thật ra, Mạc Yến không muốn đi cho lắm, cô không rõ lắm tính chất của bữa tiệc này, hơn nữa những mối quan hệ của Bắc Tân Khởi cô đều không thân thuộc, cô dùng thân phận gì để đi?

Nhưng Bắc Tân Khởi đã nói vậy thì chắc chắn cô không thể không đi.

Cô cũng bước lên gác, trở về phòng, mở tủ quần áo bắt đầu lựa chọn lễ phục để mặc.

Mạc gia tuy không thể so sánh với những gia tộc lớn như Bắc gia... nhưng cũng là một gia đình có tiền, Mạc Yến lại là đứa con duy nhất trong gia đình, từ nhỏ đã được hưởng thụ mọi điều kiện sinh hoạt tốt nhất.... đồ lễ phục cũng được chuẩn bị không ít, đều là An Nhã thay cô chuẩn bị, đủ kiểu dáng phù hợp với từng bữa tiệc khác nhau.

Tìm đi tìm lại trong tủ đồ, cuối cùng cô chọn cho mình bộ lễ phục màu trắng của VERAWANG.

VERAWANG ưu điểm lớn nhất của nhãn hiệu quần áo này là đơn giản, thanh lịch. Điểm này vừa hay lại rất là phù hợp với khí chất của Mạc Yến... và bộ lễ phục mà Mạc Yến đang cầm trên tay được thiết kế khác biệt hơn chút, ngoài vẻ thanh lịch vốn có thì giờ còn thêm chút gợi cảm nhẹ nhàng, bờ lưng hở một khoảng rộng, chất liệu vải mềm mại ôm lấy thân hình nhỏ nhắn với những đường cong hoàn hảo của Mạc Yến.

Bản thân Mạc Yến thì không quá để tâm tới vấn đề gợi cảm hay không, cô chỉ đơn giản nghĩ rằng, mẹ cô đã chuẩn bị sẵn như vậy thì thảnh thơi mặc một hai lần cũng không sao... Hơn nữa bộ lễ phục này cũng không quá lộ liễu như bộ lần trước cô mặc đi gặp mặt Cách Nghị.

Bộ lễ phục này dù gợi cảm, quyến rũ là vậy nhưng vẫn rất là thanh thoát, sang trọng.

Thay đồ xong, định đóng tủ đồ lại thì đập vào mắt cô là một tia sáng óng ánh...

Cô cúi xuống nhìn, thì thấy sợi dây chuyền nằm lặng lẽ trong khay đựng đồ trang sức....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 61: Đến bữa tiệc...

Đây là sợi dây chuyền mà khi vừa về nước, Bắc Tân Khởi đã tặng cô, mặt dây chuyền là hai ngôi sao một to một nhỏ giao nhau, giữa chúng còn được gắn một viên kim cương màu hồng hiếm có.... lấp lánh, dịu nhẹ.

Rồi không biết nghĩ gì mà Mạc Yến lại cầm sợi dây, soi gương rồi đeo lên cổ.

Đây là lần đầu tiên cô đeo sợi dây này kể từ ngày hôm đó, hồng kim cương sáng lấp lánh kết hợp với bộ lễ phục màu trắng, rất tương xứng, nổi bật.

Tay khẽ đưa lên chạm nhẹ vào hai ngôi sao, ngắm nhìn lại mình trong gương, thấy mọi thứ đều đã ổn thỏa rồi thì mới mở cửa bước ra ngoài.

Bước ra đến cửa vừa hay gặp Bắc Tân Khởi cũng từ trong phòng bước ra.

Nhìn thấy cô lúc này, hắn từ từ quay đầu lại, ánh mắt thoáng qua vẻ bất ngờ...

Khoác lên người bộ lễ phục này, Mạc Yến khác hẳn hình tượng đơn giản, năng động hàng ngày, cô bây giờ mang một chút gợi cảm nhẹ nhàng, thanh lịch, sang trọng.

Chất liệu tơ lụa thượng đẳng ôm trọn lấy đường cong cơ thể quyến rũ, mái tóc đen dài, uốn xoắn buông lơi... màu đen tự nhiên của mái tóc càng làm tôn lên nước da trắng hồng của cô.... sự đối lập màu sắc là vậy mà lại hài hòa đến lạ lùng.... đôi môi hồng xinh xắn, gương mặt trang điểm nhẹ nhàng, đẹp đến từng đường nét....

Chỉ một ánh nhìn cũng đủ khiến Bắc Tân Khởi như bị cuốn vào vòng xoáy, không muốn rời mắt khỏi cô...

Nếu nói ngày thường Mạc Yến như một cô bé hàng xóm thân thiết đáng yêu thì bây giờ cô chính là một nàng công chúa bước ra từ một tòa lâu đài cổ kính, ở cô tồn tại khí chất cao quý của một thiên kim đại tiểu thư của gia đình nền nếp, gia giáo.

Bắc Tân Khôi còn bất ngờ hơn nữa khi nhìn thấy chiếc dây chuyền cô đeo trên cổ.

Đây là lần đầu tiên kể từ ngày hôm đó hắn thấy cô đeo sợi dây này.

Nhìn cô lúc này, Bắc Tân Khôi chợt nảy sinh ý định không đưa cô tới bữa tiệc nữa.

Vẻ đẹp của cô càng lúc càng rực rỡ, hoa lệ khiến người khác không thể không chú ý.

- Đi chưa anh?

Không để ý thấy nét khác lạ trong phản ứng của hắn, Mạc Yến cất tiếng hỏi.

- Uhm! Bây giờ xuất phát!

Bắc Tân Khôi khẽ gật đầu.

Hai người cùng bước xuống lầu, lái xe đến khu biệt thự của Phàm gia ở trong thành phố này.

Lễ mừng thọ của Phàm lão gia tử, đến tham dự chắc chắn đều là những nhân vật có máu mặt trong giới thượng lưu...hàng dài xe xịn xỏ sang đồ dộc một quãng dài quanh khu biệt thự của Phàm gia.

Khi hai người họ đến nơi thì đã có rất đông khách khứa tới tham gia bữa tiệc rồi.

Mạc Yến bước từ trên xe xuống, đang định cất bước đi trước thì bị hắn kéo tay lại.

Mạc Yến ngơ ngác không hiểu chuyện gì, ngược mắt nhìn hắn.

Mạc Yến không nói gì, cầm lấy tay cô vòng vào khuỷu tay mình, rồi dắt cô đi vào trong..

Mạc Yến có chút không tự tại, định rút tay lại, nhưng vừa nhúc nhích tay một chút thì lại bị hắn kéo lại...

Hai người cứ kẻ qua người lại như vậy vài lần... cuối cùng Mạc Yến mặc kệ hắn...

Bên trong biệt thự đang rất đông vui, nhộn nhịp.

Mộ gia cũng là một trong những gia tộc lớn và có quan hệ thân thiết với Phàm gia.... thế nên Mộ Thám, Mộ Kỳ Ân cũng đến tham dự bữa tiệc.

Mộ Thám đang nói chuyện cùng Phàm lão gia tử, Phàm lão gia tử hình như đang rất vui với câu chuyện...

Mộ Kỳ Ân đứng bên cạnh, đang thấy nhàm chán, định quay lại lấy đồ ăn thì bỗng cả hội trường bỗng trở nên rất náo nhiệt..

Tò mò, quay đầu lại...

Nơi cửa lớn, dưới ánh đèn huy hoàng, rực rỡ, Bắc Tân Khôi, Mạc Yến đang sánh vai bước vào.... ngoại hình quá đỗi xuất chúng, khí chất lại phi phàm.. hai người họ vừa xuất hiện đã thu hút ánh nhìn của tất cả khách quý tới tham dự bữa tiệc.... thế nên mới tạo ra không khí ồn ào, náo nhiệt vừa xong.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: Asteria

Mộ Kỳ Ân đang đứng chính giữa trung tâm đại sảnh... ánh mắt lạnh lẽo nhìn về phía Mạc Yến, Bắc Tân Khôi đang sánh đôi bước vào....nhận thấy nét trấn tĩnh, bình thản trên khuôn mặt Mạc Yến, Mộ Kỳ Ân khẽ nhủ thầm.

Mạc Yến khoác trên người bộ lễ phục màu trắng của Verawang, khoác tay Bắc Tân Khôi...chất liệu vải thượng đẳng, kết hợp mẫu thiết kế, cắt xẻ tinh tế của chiếc váy đã càng làm tôn lên thân hình cân đối,quyển rũ của Mạc Yến... khuôn mặt trang điểm nhẹ nhàng khiến cô đẹp tựa như một nàng công chúa bước ra từ cổ tích...

Cô có thể không phải người xinh đẹp nhất, nhưng, cách cô xuất hiện ở đây, lúc này lại vô tình khiến cô trở nên nổi bật nhất.

Khiến Mộ Kỳ Ân ngạc nhiên hơn chính là sợi dây chuyền cô đang đeo

- Asteria!

Asteria, lấy tên mệnh danh của nữ thần đại tinh trong thần thoại Hy Lạp, ngụ ý: Trong màn đêm rộng lớn này, em chính là nguồn ánh sáng rực rỡ nhất, duy nhất của tôi!

Đây là một mẫu thiết kế mới nhất của nhà thiết kế nữ trang nổi tiếng thế giới người Pháp, viên kim cương khảm bên trên là loại hồng kim cương vô cùng hiếm gặp với trọng lượng lên tới 55 carat, cả thế giới chỉ có duy nhất một sợi dây kim cương này!

Khi sợi dây chuyền này vừa được công bố, Mộ Kỳ Ân đã rất muốn được sở hữu, cô còn định mượn danh thế của gia tộc để mong có thể có được nó.

Thế nhưng nhà thiết kế nổi tiếng kia là một người rất dị, số lượng đồ thiết kế luôn rất ít, khi bán lại còn phải nhìn người.... nếu đã không thích ai thì dù người đó có trả giá cao tới đâu thì cũng không bao giờ bán.

Thế nhưng bây giờ, sợi dây chuyền ấy lại được đeo trên người một tiểu trợ lý??

Phát hiện này, khiến cô ta vô cùng kinh ngạc và đố kị.

Chẳng cần đoán cũng có thể biết, sợi dây chuyền ấy chắc chắn là do Bắc Tân Khởi tặng cho cô tiểu trợ lý ấy. Nếu không, với thân phận của cô, sao có thể mua nổi sợi dây chuyền độc nhất vô nhị đó?

Càng khiến Mộ Kỳ Ân ghen tức hơn lại chính là cái hàm ý mà sợi dây chuyền tượng trưng - Asteria-----

Bắc Tân Khởi tặng cho cô ta sợi dây chuyền này là vô tình hay.... có dụng ý?

Thật ra... Mộ Kỳ Ân đã nghĩ quá nhiều rồi, khi lần đầu tiên nhìn thấy sợi dây chuyền này, trong đầu Bắc Tân Khởi lập tức nghĩ tới khuôn mặt Mạc Yến, càng nhìn lại càng thấy

"nữ thần đại tinh" rất thích hợp để cô đeo, tựa như được đo li đóng giày thiết kế cho cô nên hẳn mới mua.

Còn về hàm ý mà sợi dây ấy mang... khi ấy hẳn không nghĩ quá nhiều..

Hắn dẫn Mạc Yến vào đại sảnh, vừa đi vừa khẽ quay sang dặn cô:

- Lát nữa có lẽ anh sẽ không thể ở bên em suốt được, nếu thấy nhàm chán quá thì có thể đến khu ẩm thực mà kiếm đồ ăn nhé, nếu muốn về thì alo cho anh hoặc gửi tin nhắn cũng được.

- Uhm

Mạc Yến khẽ gật đầu.

Bắc Tân Khởi mỉm cười, tiếp tục dẫn cô vào trong, vừa bước lên mấy bước thì Phạm Quân dẫn theo một cô gái vô cùng xinh đẹp bước tới.

- Hoan nghênh em đã tham gia bữa tiệc, tôi là Phạm Quân!

Phạm Quân lịch sự chào đón Mạc Yến.

- Cảm ơn!

Mạc Yến mỉm cười, lịch sự đáp lại.

Bắc Tân Khởi có cảm giác mình bị đẩy ra rìa vậy, xoa xoa mũi, đứng sang một bên.

Phạm Quân giới thiệu đơn giản về bản thân rồi khẽ đẩy cô gái xinh đẹp đi cùng lên trước, đang định thay lời giới thiệu thì cô gái ấy đã cắt tiếng trước, giọng nói lạnh lốt, nhẹ nhàng tựa làn gió xuân:

- Xin chào, tôi là Cố Y Nhiên!

Mạc Yến khẽ ngược lên nhìn cô gái tên Cố Y Nhiên đó....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Thủy Khiết tiên nữ...

Một cô gái có vẻ đẹp thuần khiết, trang điểm nhẹ nhàng, có hai núm đồng tiền nhỏ xinh đáng yêu, cặp mắt đen lay láy, sâu thăm thẳm, cuốn hút.

Trong việc kết giao bạn bè, Mạc Yến rất xem trọng cái ấn tượng đầu tiên khi gặp mặt, cô gái tên Cố Y Nhiên này, cô thích.

Người đi bên cạnh tự giới thiệu xong, Phàm Quân nhìn chăm chăm vào Mạc Yến, khóe môi ẩn hiện nụ cười:

- Không phải đến lượt em tự giới thiệu về bản thân sao?

Mạc Yến đưa mắt nhìn hẩn một cái, đứng một cái rồi mặt không cái sắc mà đáp lại:

- Gọi tôi Mạc Yến là được.

- Mạc Yến...

Cố Y Nhiên khẽ nhắc lại tên cô rồi cười tán thưởng:

- Mạc Yến, một cái tên rất hay!

Rồi bỗng Phàm Quân bồi thêm một câu:

- Là ai của Bắc Tân Khởi?

Một câu hỏi quá bất ngờ khiến Mạc Yến ngỡ người giãy lắt, rồi rất nhanh mà hồi phục lại vẻ bình tĩnh, khẽ nói:

- Người đi cùng.

Ba từ không mặn chả nhạt khiến Phàm Quân ghen hòng, khóe miệng khẽ giắt giắt.

Cố Y Nhiên đứng bên nhìn bộ dạng hẩn lúc này khẽ cười, nụ cười rất nhạt nhưng lại đẹp đẽ vô cùng.

Bị cho ra rìa từ nãy tới giờ rồi lại nghe câu trả... Bắc Tân Khởi nhìn cô, sắc mặt trầm hẩn xuống.

Câu trả lời thật thỏa đáng?

Cô không muốn mọi người hiểu lầm về mối quan hệ giữa hai người tới vậy sao?

- Đi thôi! Đi bàn việc chính nào!

Phàm Quân đẩy đẩy hẩn, ý bảo hẩn tiếp tục đi vào trong.

Bắc Tân Khởi khẽ gật đầu, quay sang Mạc Yến.

Mạc Yến không rõ họ cần bàn bạc chuyện gì mà cũng không muốn cùng đi với họ, bèn nói:

- Em muốn đi loanh quanh chút!

- Được, có chuyện gì thì alo cho anh!

Bắc Tân Khởi dặn dò cô như vậy rồi cùng Phàm Quân, Cố Y Nhiên bước đi.

- Thật ra, đưa cô ấy cùng đi cũng không sao.

Bước đi vài bước, Phàm Quân cất tiếng.

- Cô ấy không thích đi cùng đâu!

Đáp lại là câu trả lời nghe không ra cảm xúc thật...

Mộ Kỳ Ân đứng ở một hướng khác trong đại sảnh, lặng lẽ theo dõi mọi việc từ đầu đến cuối, nhìn thấy hai người họ tách ra hai hướng thì sắc mặt mới dễ chịu hơn chút.

Thế giới của họ, không phải bất kì nhân vật nhỏ bé nào cũng có thể len lỏi vào được!

Mạc Yến một mình lượn lờ trong đại sảnh, rồi đi đến nơi bày đồ ăn, chọn lấy một ít bánh ngọt và hoa quả rồi kiếm một chỗ ngồi. Cảm lấy chiếc đĩa đang định ăn chút gì đó thì từ phía đằng sau vang lên một giọng nói:

- Buổi tối vui vẻ, thủy khiết tiên nữ!

Giọng nói xa lạ khiến Mạc Yến ngạc nhiên vài giây, bàn tay cầm đĩa khẽ khựng lại, quay đầu ra sau...

Đứng sau cô là một chàng trai rất

"xinh đẹp", vâng, rất "xinh đẹp"

Đây là từ duy nhất mà cô có thể nghĩ ra sau ánh mắt đầu tiên nhìn thấy anh ta.

Xinh đẹp hơn khá nhiều các cô gái, ngũ quan thanh thoát, đôi mắt đào hoa long lanh, yêu nghiệt, vô cùng yêu nghiệt.

Mạc Yến vốn không quen biết anh ta, nhưng hôm mà Bắc Tân Khởi vừa về nước, bữa tiệc trên du thuyền, cô đã nhìn thấy anh ta nên cô đoán hẳn là bạn của Bắc Tân Khởi.

Mộ Thám cũng đang quan sát cô, cô hôm nay khiến hắn thật sự thấy bị mê hoặc, nước da trắng hồng, khoác trên người bộ lễ phục màu trắng đơn giản, ở cô toát lên một vẻ hoạt bát đáng yêu, không câu lệ tiểu tiết... tất cả mọi thứ kết hợp lại với nhau khiến anh ta nghĩ tới cảnh một nàng tiên áo trắng thuần khiết xinh đẹp từ từ bước ra từ màn sương sớm mờ ảo....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Nhường cô ý lại cho tôi

Mộ Thám lặng lẽ ngắm nhìn cô, nghĩ tới Bắc Tân Khởi, khóe môi hắn khẽ nhếch lên.

Rõ ràng trong tay có một món bảo bối như này, vậy mà giờ mới chịu đưa cô ý ra mắt gặp mọi người, là có ý gì đây?

Sau câu chào kì quái của Mộ Thám, Mạc Yến giữ im lặng vài giây, nhìn chàng trai mặc bộ vest đen ấy, học theo ngữ điệu của hắn mà đáp lại:

- Buổi tối vui vẻ, kị sĩ bóng đêm!

Một câu ứng phó đầy tự nhiên, và cũng không kém phần kì quái, khiến Mộ Thám rùng mình.

Sao hắn lại thành kị sĩ bóng đêm rồi?

Cảm nhận thấy nói chuyện với cô cũng sẽ khá là thú vị, hắn liền lấy một ly rượu rồi ngồi xuống cạnh cô, tiếp tục trêu cô:

- Mĩ nhân, một mình thôi sao?

- Mĩ nhân, thêm cậu nữa là thành hai rồi!

Mạc Yến nhìn lướt qua hắn rồi đáp trả bằng một câu còn ác hơn.

Khóe miệng Mộ Thám giật giật....

Mĩ nhân, giờ rất nhiều người đã không còn quá cứng nhắc trong cách dùng từ như này nữa, mỹ nữ là từ chuyên để chỉ các cô gái, còn mỹ nhân được dùng chung cho cả nam và nữ, sở hữu vẻ đẹp nổi bật hơn người...

Mộ Thám cảm lạnh....

Tại sao hắn giờ lại biến thành một người không rõ giới tính vậy ta??

Lão tôn là đàn ông, đích thực là đàn ông đó....a.....a....a

Mộ Thám có cảm giác như mình trêu gái không thành mà còn bị gái trêu lại...nhưng cũng không hề tức tối, bình thường hắn cũng rất thích trêu đùa vui vẻ với mọi người...

Nghe Mạc Yến trêu chọc vậy thì hắn cũng chỉ còn cách mỉm cười cho qua... thấy người phục vụ bưng đồ đi qua, hắn tiện tay với lấy một bông hoa hồng đỏ rực, khẽ đưa bông hoa đến trước mặt Mạc Yến:

- Quà gặp mặt!

Mạc Yến cầm lấy bông hoa, nhìn ngắm, rồi nhìn chăm chăm vào mặt Mộ Thám, chậm rãi nhả từng từ:

- Thật ra, bông hoa này hợp với anh hơn đây ạ!

Nét mặt Mộ Thám lập tức thay đổi...

Hình như hẳn lại bị cô gái này trêu chọc thêm lần nữa rồi....

Mạc Yến khẽ nhếch môi cười, biểu cảm hết sức là vô hại... tựa như một đóa sen trắng không vương chút bùn nào giữa đầm sen bao la...

- Mạc muội muội, tính cách của em, anh rất thích!

Bị cô trọc cho không thốt nổi thành lời mất một lúc, nói đúng một câu vậy rồi lướt nhanh về phía Bắc Tân Khôi, Phàm Quân.

Sâu trong đại sảnh lát sau bỗng vang lên một tiếng gào đầy ai oán:

- Phàm Quân, tôi vừa bị cô nhóc ấy trêu chọc này!!!!

- Đáng đời!!!

Đáp lại là hai giọng nam đồng thanh...

- Tôi không phải đối thủ của cô nhóc ấy, ông lên đi!

Mộ Thám không cam tâm mà lôi Phàm Quân vào cuộc.

Phàm Quân kéo Mộ Kỳ Ân vào lòng, mặt không cảm xúc, đáp lại:

- Ông đang cố tình li gián tôi và Y Nhiên sao?

- Chỉ ông mới có phụ nữ sao chứ?!

Mộ Thám tỏ thái độ rất là bất mãn với Phàm Quân... rồi khuôn mặt đầy hứng thú quay sang phía Bắc Tân Khôi:

- Tân Khôi, tôi rất có hứng thú với cô ấy, phản chẳng ông với cô ấy cũng chả có gì, chi bằng nhường lại cho tôi?

Bắc Tân Khôi lười nhác quay qua nhìn hắn, nét mặt lạnh lùng:

- Ông biến đi!

Cố Y Nhiên, Phàm Quân đưa mắt nhìn nhau, cùng nở nụ cười đầy ý vị.

Mộ Thám ngồi thêm một chút... thấy quá nhạt nhẽo nên lại đứng dậy đi tìm Mạc Yến.

Mộ Kỳ Ân đứng đó không xa, theo dõi mọi cuộc trò chuyện của họ, sắc mặt âm đạm hơn....

Mộ Kỳ Ân định bước tới chỗ mấy người họ thì bỗng nghe thấy tiếng Phàm lão tử gia:

- Kỳ Ân!

- Phàm gia gia!

Mộ Kỳ Ân ngoảnh đầu lại, nở nụ cười ngoan hiền và bước về phía ông.

- Mãn khiêu vũ mở màn bữa tiệc tối nay ta giao lại cho con, Tân Khôi, Phàm Quân và Y Nhiên nhé!

Phàm lão mỉm cười nói với Mộ Kỳ Ân rồi gọi mấy người Bắc Tân Khôi, Phàm Quân đến bên....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Ôm vai bá cổ

Phàm lão gia gọi Phàm Quân và Cố Y Nhiên đến dặn dò vài câu.

Mộ Kỳ Ân không động thanh sắc nghe họ bàn bạc, khước môi khẽ nhếch lên.

Điều nhảy mở màn sẽ diễn ra sau vài phút nữa thôi, Phàm Quân, thân là cậu cháu trai được Phàm lão yêu quý nhất, chắc chắn sẽ tham gia màn nhảy.

Mộ Kỳ Ân xuất thân từ gia đình quý tộc, cử chỉ, thần thái, lễ nghĩa... tất cả các mặt đều được chăm chút rất tốt... cô là một trong những gương mặt rất được chú ý trong buổi tiệc hôm nay.... đứng bên Bắc Tân Khởi ở giữa trung tâm đại sảnh liền lập tức gây ra một sự xôn xao, nhốn nháo... những ánh mắt ngưỡng mộ, những cái nhìn ghen tị, những lời bàn tán, bình luận không ngừng vang lên.

Hai đôi nam nữ, bất luận là ngoại mạo hay thần thái thì đều là trăm người mới chọn ra được một, đứng ngay trung tâm đại sảnh, gần như tất cả mọi người đều lập tức dồn ánh nhìn về phía họ.

- Kính thưa các quý vị khách quý, để mở màn cho buổi tiệc tối nay là một điệu nhảy do 4 vị nam thanh nữ tú mà tôi chắc rằng mọi người ở đây cũng đã vô cùng quen mặt rồi....

Sau lời giới thiệu của MC, màn nhảy mở màn bắt đầu.

Tiếng nhạc lãng mạn của điệu nhảy van xơ nhẹ nhàng vang lên.

Phàm Quân và Cố Y Nhiên vốn đã là một đôi tình nhân quá đỗi quen thuộc với mọi người ở đây, nên không có gây ra sự náo động quá mức.... phần lớn mọi người đều dồn ánh nhìn vào cặp đôi Mộ Kỳ Ân, Bắc Tân Khởi.

Cùng là người trong giới thượng lưu, khoác tay nhau bước vào vị trí trung tâm khiến không ít người liên tưởng tới hình ảnh kết hôn giữa các công chúa, hoàng tử trong cổ tích.

Tiếng bàn luận của mọi người vang lên không ngớt, ngay khi hai người vừa xuất hiện trong bữa tiệc thì tiếng bàn luận cũng chưa hề dứt, nhất là khi này Bắc Tân Khởi lại sánh đôi cùng Mạc Yến bước vào bữa tiệc.... lời bàn tán về hần vẫn là nhiều nhất... bàn tán mãi, bàn tán mãi và cuối cùng còn lời cả Mạc Yến vào chủ đề bàn tán.

Hoàn toàn không hay biết bản thân đã trở thành một nhân vật chính đang được mọi người bàn tán không ngớt.

Lúc này Mạc Yến đang ngồi tán gẫu vui vẻ cùng Mộ Thám ở một góc yên tĩnh, tiếng cười nói của họ cứ chốc chốc lại vang lên.

Trung tâm đại sảnh, màn nhảy đẹp mắt đang diễn ra....

Mộ Kỳ Ân vốn là một cô gái xinh đẹp, thần hình đẹp, khí chất hơn người... rất thích hợp để nhảy điệu nhảy van xơ cao quý này, mỗi bước nhảy của cô đều được mọi người dõi theo không ngừng...

Một cô gái như này rất dễ gây ra sự đố kỵ cho những cô gái khác...

Ngoại hình, dung mạo đều không có điểm gì để chê trách được, đến cả gia thế cũng khiến người khác phải ngưỡng mộ.... những thứ mà mọi cô gái bình thường đều khát khao có được, thì bản thân Mộ Kỳ Ân đều có... có thể nói cô chính là đứa con cưng của Thượng đế.

Bắc Tân Khởi nhảy cùng cô nhưng ánh mắt lại không ngừng dõi theo Mạc Yến.

Mạc Yến vốn không yêu thích điệu van xơ dịu dàng, lãng mạn... cô thích nhảy điệu Tango nồng nhiệt, sôi động... vậy nên cô không mấy chú ý đến màn khiêu vũ này...

Hầu như suốt từ đầu bữa tiệc tới giờ cô đều ngồi nói chuyện vui vẻ cùng Mộ Thám, hai người dường như cũng khá là hợp nhau, có thể nhận thấy nụ cười không ngừng trên môi họ.

Rồi không biết nói đến việc gì, bàn tay Mộ Thám bỗng quàng lên vai Mạc Yến.

Mạc Yến cũng không đẩy hần ra, nụ cười trên môi cũng không hề giảm.

Thấy cảnh đó, nét mặt Bắc Tân Khởi không khỏi biến sắc.

Tiểu nha đầu mới gặp Mộ Thám chưa được bao lâu mà đã quàng vai bá cổ vậy rồi sao?

Mộ Kỳ Ân không động thanh sắc mà quan sát biểu cảm trên khuôn mặt Bắc Tân Khởi, thuận theo ánh mắt hần mà nhìn theo.... thì thấy cảnh Mộ Thám và Mạc Yến thân mật chuyện trò, khước môi cô ta không khỏi nhếch lên một chút, cơ thể bỗng đổ vào người Bắc Tân Khởi, một tay đưa lên trán:

- Tân Khởi, tự nhiên em chóng mặt quá, chúng ta ra ngoài chút được không?

Ánh mắt Bắc Tân Khởi dần thu lại, nhìn lướt qua khuôn mặt trắng bệch của cô ta, khẽ gạt đầu, đỡ Mộ Kỳ Ân ra phía ngoài...

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 66: Công chúa - Vương tử

Hai người họ bước ra cửa thì vừa hay lại đi qua chỗ Mạc Yến và Mộ Thám đang ngồi.

Nhìn thấy hai người họ, Mạc Yến có chút ngạc nhiên, ánh mắt nhìn chăm chăm về phía hai người họ.

Một tay Bắc Tân Khởi đang vòng ra ôm lấy eo Mộ Kỳ Ân, đầu Mộ Kỳ Ân thì nhẹ nhàng đổ vào vai hắn, hai người họ đứng cạnh nhau, rất chi là hòa hợp.

Mộ Thám cong môi cười, khẽ cảm than:

- Vương tử và công chúa, thật xứng đôi phải không?

Sau câu nói của hắn, Mạc Yến thu lại ánh nhìn, không chút để tâm.

Vương tử, công chúa đó là đồng thoại!

Còn bản thân cô đang sống trong thực tại, đồng thoại và cô không chút quan hệ gì với nhau.

- Đói bụng quá, chúng ta đi kiếm thêm chút gì ăn đi.!

Xoa xoa cái bụng lẹp kẹp của mình, Mạc Yến đứng dậy đi về phía khu đồ ăn.

- Đợi tôi với!

Mộ Thám nhìn hai người Bắc Tân Khởi lần nữa rồi cũng đứng dậy đuổi theo Mạc Yến.

Mộ Kỳ Ân và Bắc Tân Khởi đứng ở ngay nối ra vào, nhìn theo bóng hai người, kẻ trước người sau đi xa dần, Mộ Kỳ Ân vờ như không hay biết gì:

- Tân Khởi, cô gái ấy là ai?

- Không phải muốn ra ngoài đi dạo ư?

Nghe cô hỏi vậy, Bắc Tân Khởi cũng mới thu lại ánh mắt, cũng không giải thích gì thêm, đỡ cô ta bước tiếp ra ngoài.

Mạc Yến và Mộ Thám đến khu đồ ăn, tự gấp cho mình một đĩa thức ăn đầy ắp rồi quay về chỗ ngồi khi nãy.

- Không ngờ cô có thể ăn nhiều vậy đấy?

Mộ Thám nhìn đĩa đồ ăn đầy ngất ngưỡng của Mạc Yến, liền buông lời trêu chọc cô.

- Tôi còn chưa ăn tối mà!

Mạc Yến lườm hắn một cái, cầm lấy chiếc đĩa nhóc bắt đầu đánh chén, chỉ là.... vì sao cô bỗng cảm thấy thức ăn hôm nay nhạt nhẽo, vô vị tới vậy cơ chứ?

Ăn được vài miếng, Mạc Yến buông đĩa xuống.

- Sao thế? Thức ăn không ngon sao?

Mộ Thám tò mò.

Mạc Yến chăm chăm nhìn hắn, rồi bỗng cất tiếng:

- Tôi muốn ăn đồ gì đó cay cay.

Mộ Thám ngơ ngác vài giây, rồi cười sáng khoái, nắm lấy tay cô, lôi cô đứng dậy, bước ra ngoài:

- Đi, đi nào. Tôi mời!

Mạc Yến cũng không chống đối, ăn tượng mà Mộ Thám để lại cho cô cũng rất không tệ, nói chuyện cùng hắn rất dễ chịu, thú vị... rất giống hai anh em!

Hai người dắt tay nhau ra khỏi đại sảnh, bước ra khỏi biệt thự, Mộ Thám cố tình dắt Mạc Yến lượn qua lượn lại trước mắt Bắc Tân Khởi rồi khoác tay qua vai cô và bước đi.

Bước đến cổng, nói vọng lại:

- Tối nay, Mạc Yến đi cùng tôi, không phải lo lắng, tôi sẽ chăm sóc tốt cho cô ấy!

Câu này rõ ràng là cô ý nói với Bắc Tân Khởi.

Nghe vậy, nét mặt Bắc Tân Khởi lập tức biến sắc...

Chính vì đi cùng cậu nên mới phải lo lắng ý!

Mộ Thám là một ngôi sao lớn trong giới nghệ sĩ, thay bạn gái như thay áo... một người như vậy đi cùng Mạc Yến... Bắc Tân Khởi cảm thấy đó là một sự "vấy bẩn".

Vấy bẩn sự trong sáng, thuần khiết của Mạc Yến.

Càng khiến hắn thấy khó hiểu chính là, Mạc Yến thường ngày là cô nhóc rất có chủ kiến, mà sao hôm nay lại ngoan ngoãn đi cùng một chàng trai mới quen có một lúc như vậy được chứ?

Tuy là quan hệ giữa Mộ Thám và Bắc Tân Khởi là vô cùng thân thiết, Bắc Tân Khởi không sợ Mộ Thám sẽ làm gì Mạc Yến... nhưng không biết hai người đó cùng nhau đi đâu nên trong lòng hắn lại càng khó chịu.

Định buông bàn tay đang giữ eo Mộ Kỳ Ân ra để đuổi theo hai người họ thì Mộ Kỳ Ân bỗng kêu lên một tiếng rồi cơ thể mềm nhũn mà dựa vào người hắn.

- Sao vậy?

Bắc Tân Khởi cúi xuống, ánh mắt đầy quan tâm.

Vì Bắc Tân Khởi và Mộ Thám có mối quan hệ thân thiết, lại quen biết Mộ Kỳ Ân khá lâu nên hắn vẫn khá là quan tâm tới Mộ Kỳ Ân.

- Em đau đầu quá, Tân Khởi, anh dìu em lên gác nghỉ chút được không?

Mộ Kỳ Ân gơ tay bóp bóp trán, đưa mắt nhìn vào phía trong biệt thự.

Bắc Tân Khởi: "..."

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Điên rồi...

Bắc Tân Khởi nhìn bóng dáng bước xa dần của Mạc Yến, rồi lại nhìn Mộ Kỳ Ân đang đổ vào người mình, do dự chút rồi khẽ gạt đầu.

Khóe môi Mộ Kỳ Ân khẽ nhếch lên, nở nụ cười đầy gian xảo, tay vòng qua ôm lấy eo Bắc Tân Khởi, rồi từ từ bước vào phía trong đại sảnh.

Bước ra khỏi biệt thự nhà họ Phàm, Mạc Yến và Mộ Thám bước về nơi để xe.

Mộ Thám định lên xe ngồi vào ghế lái chính, vừa mới bước được một chân lên xe, bỗng nghe Mạc Yến lên tiếng:

- Để tôi lái cho!

Mộ Thám có chút bất ngờ, từ từ quay đầu lại nhìn cô, ánh mắt đầy tò mò...

Cô ấy muốn lái?

- Lên xe!

Mạc Yến đẩy Mộ Thám lên xe, bản thân thì ngồi lên ghế lái chính, nhanh tay nắm lấy vô lăng, bàn chân đi đôi giày gót nhọn 10 phân, dậm chân ga đến hết cỡ, chiếc siêu xe màu đen phóng vút như bay ra khỏi khu biệt thự....

Một loạt động tác,nhẹ nhàng, thuần thực, thậm chí Mộ Thám còn chưa kịp có phản ứng gì....

- Mạc Yến, chậm lại chút!

Mộ Thám vội vàng ngồi ngay ngắn, thắt dây an toàn, và cố gắng nhìn rõ con đường phía trước.... Mạc yến tăng tốc, chiếc xe lao đi vun vút...

Đồng hồ báo tốc độ, không ngừng ngoáy tít....

Trong giây lát, đầu óc Mộ Thám như tạm thời ngừng hoạt động...

Đến khi kịp hồi thần, đưa mắt từ từ nhìn sang phía lái chính, ánh mắt đầy vẻ tán thưởng.

Nha đầu này từng đưa xe rồi ư?

Tốc độ nhanh điên rồ, nhưng lại rất hợp ý Mộ Thám.

Kịch tính như này, hấp thích!

Chỉ là, cô nhóc làm trò gì mà tăng tốc kinh vậy chứ?

Nghĩ đến đây,đôi mắt hắn khẽ nheo lại,hàng lông mày khẽ nhướn lên...

Đang định nói gì... thì bỗng...một chiếc xe tải lớn bất ngờ lao ra từ một con đường khác,hai chiếc xe đang lao về phía nhau....

- Mạc Yến cẩn thận!

Mộ Thám hoảng hốt, hét lớn, định giơ tay ra giữ lấy vô lăng, thì Mạc Yến khẽ lách xe sang ven đường thêm một chút, chiếc siêu xe vọt qua đầu chiếc xe tải rồi lao vút đi tiếp.

Sự cố bất ngờ được nhẹ nhàng hóa giải.

Mộ Thám thờ phào một cái,tay giữ lấy vô lăng.

- Thôi, tốt nhất là để tôi lái cho!

- Tin tôi đi!

Mạc Yến hất tay Mộ Thám ra,quay ngoắt đầu xe, rẽ sang một con đường khác, chiếc xe tiếp tục lao đi vun vút trong màn đêm...

... Biệt thự Phạm gia....

Bắc Tân Khởi dìu Mộ Kỳ Ân về phòng nghỉ,ngồi cạnh bên cô ta.

Chỉ là, cứ nghĩ không biết giờ Mạc Yến đang đi đâu, làm gì... hắn lại thấy lo lắng.

Gọi vài cuộc điện thoại, đối phương đều không bắt máy.

Không nghe thấy giọng cô, Bắc Tân Khởi thấy không yên,cách vài phút, lại ấn số gọi, vẫn không ai bắt máy.

Hắn đành gọi vào số Mộ Thám.

Vài giây, tiếng Mộ Thám truyền vào ở đầu dây bên kia.

- Ha ha... thật kích thích, Mạc Yến, chậm chút đi!

- A... cẩn thận, phía trước có xe kia.

- Ha ha.... cô nhóc, được đấy!

Rồi tiếng cười của hai người vang lên không ngớt.

Nghe thấy vậy, sắc mặt Bắc Tân Khởi lạnh xuống vài phần, hàng lông mày nhíu chặt lại.

Hai người họ đang làm trò gì vậy?

Đưa xe ư?

Nha đầu này điên rồi sao?

- Sao vậy?

Thấy sắc mặt Bắc Tân Khởi không bình thường, Mộ Kỳ Ân lên tiếng thăm dò.

Bắc Tân Khởi không trả lời... cầm điện thoại, hét lớn:

- Mộ Thám, cậu lập tức đưa Mạc Yến về đây cho tôi!

Đáp lại hắn, chỉ là tiếng gió gào thét quyen vào tiếng cười sáng khoái của Mộ Thám.

Rõ ràng, đôi phương không nghe thấy những gì hắn nói....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 68: Sẽ không để cô ấy xảy ra chuyện đâu !

Bàn tay Bắc Tân Khởi nắm chặt chiếc di động, quay người định lao ra cửa, bỗng Mộ Kỳ Ân gọi với theo:

- Tân Khởi, anh đưa em về được không?

Bước chân Bắc Tân Khởi khựng lại, quay đầu lại nhìn cô ta, nhìn khuôn mặt nhợt nhạt ấy, có chút chần chừ.

- Anh muốn đi tìm cô gái ấy?

Mộ Kỳ Ân dò xét ánh mắt Bắc Tân Khởi, cất tiếng hỏi.

Bắc Tân Khởi mím môi, không nói gì.

Mộ Kỳ Ân bước xuống giường, bước vài bước đến bên Bắc Tân Khởi, rất tự nhiên mà khoác tay hắn, dịu dàng an ủi:

- Có anh trai em đi cùng, anh ý sẽ không để cô ấy xảy ra chuyện đâu!

Bắc Tân Khởi khẽ nhủ mày, ngẫm nghĩ lời cô ta nói, Mộ Thám tuy ham vui nhưng chắc cũng không đến nỗi không biết điểm dừng... cuối cùng hắn cũng gật đầu.

Mộ Kỳ Ân lặng lẽ ngắm nhìn khuôn mặt điển trai, hoàn hảo tới từng mm của hắn, khóe môi khẽ cong cong lên chút.

Cũng thời điểm ấy, trên con đường lớn ven biển, Mạc Yến phóng xe đưa theo Mộ Thám đi về phía trung tâm thành phố.

Cô phóng xe với tốc độ khá lớn, nhưng chính tốc độ ấy lại khiến người vốn ưa thích mạo hiểm như Mộ Thám thấy sáng khoái vô cùng.

Tiếng cười vui vẻ vang vọng suốt cả quãng đường...

- Mạc Yến, đi sai hướng rồi...!

Mộ Thám, tối nay có vẻ như rất vui, rất hào hứng, giờ tay chỉ con đường trước mặt, nhắc nhở Mạc Yến.

Tính cách của Mạc Yến, càng tiếp xúc, Mộ Thám lại càng thấy thích, tính cách như cô gái này, người trong giới giải trí có sống cả đời cũng chả tìm ra nổi một người...

Trong giới thượng lưu, những cô gái tầm tuổi Mạc Yến, thì đều là những danh môn thực nữ, bị bó buộc trong những giáo điều cứng nhắc, nho nhã, thanh tao, cao quý....không một ai dám mở rộng lòng mình ra mà vui chơi cho thỏa thích, bạo dạn làm những điều mình yêu.... ngay như Mộ Kỳ Ân, ở trước mặt người anh trai ruột là hắn cũng không ngoại lệ.

Mộ Thám vô cùng thích người có tính cách như Mạc Yến, người sống ở đời cũng chỉ là vài chục năm ngắn ngủi, sao cứ phải bó buộc trong những khuôn khổ cứng nhắc, mệt mỏi như vậy?

- Mạc Yến, để tôi lái thử chút đi!

Người mà Bắc Tân Khởi vừa cho rằng sẽ biết điểm dừng ấy thì giờ lại đang vô cùng hưng phấn....tất cả là do tay lái quá lẹ, quá cao siêu của Mạc Yến

làm cho hắn ngửa ngáy tay chân... vài ba lần hắn đã định thế chỗ Mạc Yến mà lái xe nhưng không thành....

Lúc này, hắn nhào sang bên Mạc Yến mà giằng lấy vô lăng...

- Mộ Thám, từ từ đã....

Mộ Thám hành động bất ngờ, làm che mất tầm nhìn của Mạc Yến...chiếc siêu xe khẽ loạng choạng...

- Mộ Thám, anh che mất tầm nhìn của tôi rồi...

Mạc Yến khẽ hét lên, tay nắm vào vô lăng chặt thêm chút nữa....

- Tôi lái thử chút thôi!

Mộ Thám giờ đang đắm chìm trong sự hưng phấn vì tốc độ cao này, nét mặt hau háu tựa như đứa trẻ vừa nhìn thấy món đồ chơi lạ mà muốn chơi nghịch luôn...nên đâu chịu nghe lời Mạc Yến. Hắn nắm lấy tay Mạc Yến rồi cố hất tay cô ra khỏi vô lăng.

- Mộ Thám, đừng có đùa nữa!

Nét mặt Mạc Yến biến sắc, chiếc xe mỗi lúc một loạng choạng hơn.

- Yên tâm, tay lái của tôi thật sự không tồi đâu!

Mộ Thám vẫn không chịu dừng tay, vẫn tiếp tục đẩy tay Mạc Yến ra...

- Anh ngồi xuống trước đã, tôi không nhìn thấy đường phía trước mất rồi!

Giọng nói của Mạc Yến có chút hoảng, chiếc xe càng lúc càng loạng choạng....

- Để tôi lái đi!

Vẫn không để ý đến sự khác lạ của chiếc xe, Mộ Thám vẫn tiếp tục giằng co chiếc vô lăng....

....

Vậy thì cũng phải để tôi tìm chỗ dừng xe đã chứ?

Mạc Yến vừa nói dứt câu, chiếc xe mất lái lao thẳng vào lan can ven đường.....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Xảy ra chuyện

- A..aaaaa..

Cùng với tiếng kêu hoảng hốt ấy, là tiếng va đập mạnh, chiếc siêu xe màu đen đâm mạnh vào lan can ven đường...

Chiếc xe ồn ào với những tiếng cười đùa, tranh cãi khi nãy giờ im lìm khó tả...

.....

Một khu biệt thự khác trong thành phố...

Bác Tân Khởi đưa Mộ Kỳ Ân về đến nơi... rút điện thoại gọi lại cho Mạc Yến... vẫn không ai nhận cuộc gọi...

Căn biệt thự này cũng giống như căn biệt thự mà Bác Tân Khởi và Mạc Yến đang ở, được mua với mục đích phục vụ cho những người trong gia đình đến công tác ở thành phố này, vậy nên trong biệt thự không có người hầu, kẻ hạ.

Mộ Kỳ Ân vốn là thiên kim đại tiểu thư, bệnh nặng, nghiêm trọng thì không có... nhưng cảm mạo, thương hàn thì rất dễ mắc, dạ dày cũng không được tốt cho lắm...

Bác Tân Khởi đưa cô ta về đến đây, chỉ thấy sắc mặt cô ta hơi nhợt nhạt, cụ thể bị làm sao thì hắn cũng không rõ.

- Hay là, anh gọi bác sĩ tới khám cho em nhé!

Bác Tân Khởi lúc này có chút đau đầu, không biết rõ tình hình Mạc Yến giờ ra sao, muốn đi tìm... nhưng để Mộ Kỳ Ân ở lại đây một mình trong tình trạng này thì hẳn cũng không yên tâm.

Dù sao cô ta cũng là em gái ruột của Mộ Thám, hẳn không thể không quản.

- Bác sĩ đến rồi thì sao?

Khẽ ngồi xuống một chiếc ghế dựa trong phòng, Mộ Kỳ Ân cất tiếng hỏi hẳn.

- Thì kiểm tra xem tình hình của em ra sao đã!

Bác Tân Khởi đáp lại.

Mộ Kỳ Ân chăm chú nhìn thần sắc của hẳn, quan sát từng biểu hiện trên khuôn mặt hẳn, ánh mắt dần đượm buồn...

Bác sĩ đến thì anh sẽ lập tức ra về phải không?

Quay lưng lại, ánh mắt nhìn ra phía ngoài khung cửa, nhẹ nhàng nói:

- Không nghiêm trọng lắm đâu, không cần gọi bác sĩ!

- Vậy em nghỉ sớm đi!

Trong đầu Bác Tân Khởi lúc này chỉ toàn là hình ảnh của Mạc Yến, hẳn chưa từng nhìn thấy Mạc Yến đưa xe bao giờ, cũng không biết trình của cô đạt tới mức nào, hẳn sợ cô xảy ra chuyện...

Nói xong, Bác Tân Khởi quay lưng định bước ra cửa, bỗng phía sau lưng vang lên tiếng động mạnh.

Bước chân Bác Tân Khởi khựng lại, quay đầu...

Mộ Kỳ Ân đứng ngoài ban công, quay lưng về phía hẳn, một tay ôm bụng, một tay chống vào chiếc bàn, lưng cúi gập xuống, dường như đang vô cùng khó chịu.

- Sao vậy?

Bác Tân Khởi nhíu mày lại, quan tâm hỏi cô ta.

Mộ Kỳ Ân vẫn cúi gập người, bàn tay mò mẫm, nắm lấy lan can, không lên tiếng.

- Kỳ Ân! Em vẫn ổn đấy chứ?

Bác Tân Khởi bước từng bước dài đến bên cô ta, rồi khẽ đưa tay vén mái tóc đang xõa xuống che hết nửa khuôn mặt cô ta, nhìn thấy khuôn mặt trắng bệch ấy, hẳn có chút ngạc nhiên...

Mặt Mộ Kỳ Ân trắng bệch, tựa như không còn chút sức sống, mồ hôi vã ra như tắm, có vẻ như đang rất đau đớn...

- Anh đưa em đến viện!

Bác Tân Khởi có chút hoảng hốt, bế cô ta lao ra ngoài...

- Tân Khởi... em không sao!

Mộ Kỳ Ân khẽ nhấc đầu ra khỏi vòm ngực vững chắc của hẳn, kéo lấy chiếc áo sơ mi hẳn đang mặc, nhẹ nhàng an ủi.

- Thế em bị sao vậy?

Không hiểu cô ta bị làm sao, nhưng từ biểu hiện bên ngoài thì cô ta có vẻ như rất không ổn.

- Có thể là bệnh đau da dầy tái phát!

Mộ Kỳ Ân đáp lại, rất yếu ớt.

- Thuốc đâu?

Bác Tân Khởi đặt cô ta xuống giường, quay đi tìm thuốc...

- Em không mang thuốc theo!

"...."

- Vậy anh đi mua thuốc!

Im lặng vài giây, Bắc Tân Khởi bước ra ngoài cửa...đi mua thuốc.

Cửa phòng khép lại.

Mộ Kỳ Ân lặng lẽ nhìn cánh cửa đã khép lại đó... nở nụ cười hài lòng, nụ cười thắng lợi...

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 70: Nạn huynh nạn muội...

Thế chất Mộ Kỳ Ân không được tốt là sự thật, bệnh dạ dày cũng là thật... mà tối nay vừa hay cô ta lại chưa ăn gì... và thế là vừa hay phát bệnh đúng lúc.

....

12 giờ đêm, trong một bệnh viện ở trung tâm thành phố....

Mộ Thám bình thân nằm trên giường bệnh, một chiếc chân bị treo lên trên một cái giá đỡ, chiếc chân đó bị bó bột và chằng chịt những miếng băng gạc quấn ở bên trên... trên đầu hân cũng bị quấn đầy những miếng băng gạc như vậy... bộ dạng hân lúc này hài vô cùng.

Tình hình của Mạc Yến, ổn hơn Mộ Thám rất nhiều.

Khi phát sinh sự cố ấy, cũng không biết Mộ Thám lại có thể đưa ra phản ứng nhanh tới vậy, dùng thân mình để che cho Mạc Yến.

Vậy nên trên người Mạc Yến không hề có vết thương gì nghiêm trọng, chỉ có một vết thương nhẹ trên trán dính miếng urgo là xong.

Hai người, một nằm trên giường, một thì ngồi trên giường, không ai nói với ai câu gì.

Vài phút trước, người quản lý của Mộ Thám đã lao đến xem tình hình của hân, thấy hân thanh thân nằm trên giường như vậy thì không chút xót thương mà thốt lên một câu:

- May mà cái mặt tiền kim cương này không bị làm sao!

Mộ Thám tức giận liền đuổi thẳng cổ người quản lý đó ra ngoài.

Sau đó phòng bệnh lại hồi phục về tĩnh lặng như này.

Mộ Thám nhìn chăm chăm vào cái chân bị thương, đang bị băng bó chằng chịt của mình.... thần sắc có vẻ đang rất mơ hồ.

Hân đã lái xe thế nào mà lại có thể lái đến mức lái luôn vào bệnh viện thế này được nhỉ??

Mạc Yến thì chăm chú nhìn mặt hân, rồi nhìn cái đầu quấn đầy những băng gạc ấy, trong lòng đầy vẻ hối hận.

Tuy tai nạn xảy ra không phải tại cô nhưng dù sao là vì đi cùng cô nên Mộ Thám mới thành ra thế này.

Kẻ trực tiếp gây ra vụ tai nạn là Mộ Thám lúc này còn hối hận hơn rất nhiều, nghĩ đến việc trước khi đưa Mạc Yến đi ra khỏi biệt thự nhà Phàm gia, hân vỗ ngực bảo đảm với Bắc Tân Khởi....hân quay lại nhìn Mạc Yến.

- Sao thế?

Mạc Yến không hiểu hân bị làm sao...

- Mạc Yến... cái...

Mộ Thám có chút ngại ngùng, do dự một lúc mới nói tiếp:

- Nguyên nhân gây ra vụ tai nạn này.. có thể không nói lại với Bắc Tân Khởi không?

Mạc Yến: "...."

- Tân Khởi mà biết thì sẽ đến đây giết tôi mất!

Mộ Thám vừa nói vừa giơ tay lên cổ làm động tác cắt cổ....

Khi đưa Mạc Yến ra khỏi đó, hẳn tự tin đảm bảo sẽ chăm sóc tốt cho cô... kết quả thì sao? Không những không chăm chút được mà còn khiến cô phải vào viện thế này... Mộ Thám không cần nghĩ cũng đủ biết Bắc Tân Khởi sẽ giết hẳn như thế nào...

Mạc Yến nghe hẳn nói vậy thì khẽ ngơ người giây lát... nghĩ tới cảnh nhìn thấy khi bước ra khỏi Phạm gia... cô nhẹ nhàng nói:

- Anh ấy bây giờ chắc đang bận, không có thời gian để ý đâu!

Câu nói này của cô là đang ám chỉ việc giữa Mộ Kỳ Ân và Bắc Tân Khởi... nhưng Mộ Thám lại nghĩ tới chuyện mà hôm nay Bắc Tân Khởi và Phạm Quân vừa bàn bạc nên cũng không nói gì.

- Mà sao tối nay cô lại muốn đưa xe vậy hả?

Dựa người xuống giường, Mộ Thám hỏi cô.

- Lúc đây tôi thấy có chút bức bối, ngột ngạt nên muốn phóng xe thật nhanh cho tỉnh táo!

Mạc Yến khe khẽ đáp lại....

... "...."

- Sao lúc ấy, tự nhiên anh lại lao ra tranh tay lái với tôi?

- Tôi muốn nghịch thử chút thôi!

- Mộ Thám, anh đúng là đồ trẻ con!

"....."

Hai người, kẻ hỏi, kẻ đáp...tiếng nói tiếng cười vang lên trong căn phòng bệnh vốn yên tĩnh. Mộ Thám đưa mắt nhìn sang phía Mạc Yến, cắt lời trên chộc:

- Cô nói xem, giờ chúng ta có giống một đôi nạn huynh nạn muội không?

Mạc Yến thương cho hẳn một cái lườm dài, thật khâm phục hẳn, đã ra nông nỗi này rồi mà còn có tâm trạng trên đùa như vậy...

Cô đứng dậy, rót cho hẳn một li nước, sau đó, chậm rãi đáp lại hẳn:

- Tôi có gặp nạn thì cũng không đến mức khó coi như anh!

Mộ Thám: "...."

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 71: Anh ý đang tằm !

Mộ Thám có cảm giác như mình đang bị coi thường... nhưng cũng không thêm phản bác.

Bộ dạng lúc này... tự mình còn muốn coi thường mình chứ đừng nói là người khác.

Mạc Yến ngồi xuống chiếc ghế dựa vào ngay chỗ ô cửa sổ, rút điện thoại ra để xem thời gian nhưng lại phát hiện ra mấy cuộc gọi nhờ của Bắc Tân Khởi.

Lúc trước, cô đang lái xe nên không thể nghe được....sau tai nạn thì lại mãi chăm sóc Mộ Thám nên cũng không có thời gian để nghe.

Cô đoán rằng hần chỉ là gọi để biết cô đang ở đâu mà thôi.... Mạc Yến ấn số và gọi lại cho hần...

Lúc này tại biệt thự của Mộ gia.

Mộ Kỳ Ân đang ngồi trên sofa, lặng lẽ đợi Bắc Tân Khởi trở về.

Biệt thự nhà họ Mộ nằm ở vị trí có chút hoang vu nên muốn tìm một hiệu thuốc cũng là một việc không dễ... Bắc Tân Khởi đã đi được một lúc khá lâu rồi.

Lúc này, Mộ Kỳ Ân đã bớt đau nhiều rồi, không còn quá đau đớn như khi nãy nữa. Đang định đứng dậy ra ngõ xem Bắc Tân Khởi đã về hay chưa thì bỗng tiếng chuông điện thoại vang lên.

Nghe tiếng chuông, Mộ Kỳ Ân khựng bước chân lại, từ từ quay đầu lại... ánh nhìn dừng lại nơi chiếc điện thoại đang để trên bàn.

Là di động của Bắc Tân Khởi.

Tân Khởi quên không mang theo?

Mộ Kỳ Ân có chút nghi ngại, bước từng bước đến bên chiếc bàn, lặng nhìn dòng chữ hiện lên trên màn hình điện thoại.

Mạc Yến.

Mộ Kỳ Ân nhìn chăm chăm vào phần tên người gọi, ánh mắt cô ta thoáng chút buồn... cầm điện thoại lên, ấn nút nghe.

- Alo!

Người ở đầu dây bên kia nghe giọng nói của Mộ Kỳ Ân vang lên thì có chút ngỡ ngàng, mãi lúc lâu cũng không thể nói thành câu.

- Tìm Tân Khởi sao?

Những ngón tay thon nhỏ nắm chặt lấy chiếc điện thoại, đôi môi tô son đỏ thắm khẽ cất tiếng nhỏ nhẹ mà rõ ràng từng từ, từng chữ:

- Anh ý đang ở nhà tôi, giờ đang tắm, không tiện nghe điện thoại!

Mạc Yến im lặng nghe cô ta nói, bàn tay cầm điện thoại buông thõng xuống.

Xem ra, tôi nay anh ấy thật sự là rất bận!

Khóe môi khẽ nhếch lên nụ cười mỉa mai... ngắt điện thoại, ánh mắt Mạc Yến lặng nhìn phản hiển thị thời gian trên màn hình điện thoại...

0h 30 "

Lặng lẽ nhìn màn hình điện thoại, ánh mắt cô thoáng qua nét u buồn...

Việc của hần đâu có liên quan gì tới cô?

Chỉ là, tại sao cứ cảm thấy trong lòng trống rỗng như vậy?

- Sao vậy? Khó chịu trong người à?

Mộ Thám nhìn thấy thần sắc cô có chút khác thường thì quan tâm mà hỏi như vậy.

- Tôi không sao!

Khẽ lắc đầu, chợt nghĩ ra cả hai đến giờ còn chưa dùng bữa tối... chủ yếu là cô muốn đổi chủ đề.

- Anh đói không? Tôi đi mua chút gì về ăn đêm nhé?

Mộ Thám lúc này cũng thấy khá đói, nghe cô nói vậy thì cười gật đầu.

- Tôi đi mua đồ ăn đây!

Mạc Yến cầm lấy túi xách định bước ra ngoài.

Vừa bước đến cửa thì Mộ Thám nói vọng theo:

- Tôi muốn ăn gà chiên!

Mạc Yến quay người lại, nhìn chiếc chân đang bị bó bột của Mộ Thám, chậm rãi nói:

- Ăn gì mà ăn? Người bị thương thì phải ăn nhiều thức ăn giàu chất dinh dưỡng như hoa quả, rau củ, cháo trắng gì đó là tốt nhất.

Nói xong, quay đầu bước đi, còn kèm thêm một câu:

- Để vết thương của anh mau khỏi, thịt thà các thứ ấy tôi sẽ giúp anh ăn hết!

Mộ Thám chậm chạp nghiêng ngẫm ý trong câu nói vừa xong của Mạc Yến, khóe miệng khẽ giật giật...

Hắn ăn rau củ quả, cô ăn thịt???

Nha đầu này định ngược đãi cái dạ dày của hắn vậy sao??

Hắn muốn ăn thịt!!!!

Mạc Yến lặng lẽ quan sát phản ứng của hắn.... cố quên đi cái cảm giác không vui trong lòng... khóe miệng khẽ ẩn hiện nét cười, cầm lấy túi xách bước ra ngoài...

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chạy Bừa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Lo quản bản thân mình trước đi !

Việc Mộ Thám xảy ra tai nạn giao thông, cũng không biết là từ khi nào đã bị người ta chụp lại hình ảnh và tung lên mạng xã hội.

Tốc độ lan truyền trên mạng xã hội vốn nhanh đến chóng mặt, chỉ trong một thời gian ngắn ngủi thì tức tức về vụ tai nạn đã được đăng trên hầu hết các mặt báo, các trang mạng.

Đây vốn là thế giới của các ngôi sao, chỉ một chút tin tức, một sự việc nho nhỏ cũng sẽ không ngừng bị đem ra phóng đại lên và kết quả là ai ai cũng biết tin đó.

Do liên quan đến vụ tai nạn cùng với Mộ Thám, Mạc Yến vô tội lại một lần nữa bị đưa lên trang đầu các mặt báo.

Thậm chí người nhà Mạc gia cũng gọi điện tới xem tình hình hiện tại của cô ra sao. Biết tình trạng của cô không có gì đáng ngại thì mới yên tâm.

Người nhà Bắc gia, bạn bè thân quen đều thi nhau gọi tới hỏi han tình hình...Phạm Quân và Mộ Kỳ Ân cũng trực tiếp đến viện thăm nom tình hình của hai người. Biết tình hình không quá nghiêm trọng thì mới chịu nghe lời Mộ Thám mà về nghỉ ngơi.

Từ đầu đến cuối, trừ Bắc Tân Khởi ra thì mọi người khác đều đã thể hiện sự quan tâm tới Mạc Yến và Mộ Thám.

Mạc Yến đi mua đồ về cùng ăn với Mộ Thám, do cũng đã khá muộn rồi nên cũng không trở về căn biệt thự của Bắc Tân Khởi nữa mà ở lại luôn trong phòng bệnh của Mộ Thám.

Mộ Thám là người có tính tình vô cùng dễ chịu, thích chơi, thích pha trò, thích chơi những trò điên rồ... chính xác là một đứa trẻ không chịu lớn. Mạc Yến ở cạnh hắn thì cảm thấy rất là thoải mái, không chút bó buộc, hai người họ cười cười nói nói, đến nửa đêm thì Mộ Thám ngủ đi vì đã thấm mệt....

Mạc Yến ngồi trên ghế sofa trong phòng cũng chuẩn bị nhắm mắt lại nghỉ ngơi, bỗng cô liếc nhìn chiếc điện thoại đang nằm im lìm trên góc bàn, không hiểu sao ngay lúc này đây cô rất muốn nghe thấy tiếng chuông điện thoại vang lên.

Nhưng, đến tận sáng hôm sau, chiếc điện thoại vẫn cứ im lìm như vậy.

....

Sáng hôm sau, sau khi đọc tin tức trên mạng, Bắc Tân Khởi đã có mặt trong viện, đi cùng còn có Mộ Kỳ Ân.

Vừa đẩy cửa phòng ra thì nhìn ngay thấy bộ dạng bị thương của Mộ Thám, Mộ Kỳ Ân bước nhanh tới bên hắn:

- Anh hai, anh làm trò gì mà lại thành ra thế này vậy?

- Không sao! Vài hôm là khỏi rồi! Anh hai của em mạng lớn lắm!

Mộ Thám xoa xoa đầu Mộ Kỳ Ân, dịu giọng an ủi.

Bác Tân Khởi đứng ở cửa phòng bệnh, lướt nhìn qua Mộ Thám, phát hiện tình hình hần không có gì quá là nghiêm trọng....rồi nhìn về phía Mạc Yến, cô đang lặng lẽ ngồi trên chiếc ghế cạnh khung cửa sổ.

Trên người cô vẫn đang mặc bộ lễ phục tối qua, trên chiếc váy màu trắng có vương vài vết máu, màu đỏ tươi của máu điểm xuyên trên nền váy trắng tinh khôi....

Trên trán dính miếng dán urgo, bị tóc mái che gần hết, chỉ để lộ ra một góc nhỏ.... ngoài vết thương đó ra thì không còn bị vết thương nào khác nữa.

Thấy cô bình an như vậy, Bác Tân Khởi thở phào nhẹ nhõm, chỉ là, cứ nghĩ đến việc cô đưa xe như vậy thì trong lòng hần lại thấy rất là giận.

Mạc Yến cũng đang lặng lẽ quan sát hần, nhìn chiếc áo khoác vẫn chưa thay...khóe môi cô khẽ nhếch lên một chút.

Tối qua, có lẽ hần cũng không về nhà rồi!

Không chú ý đến sự thay đổi nhỏ trên nét mặt cô, trong lòng Bác Tân Khởi đang nhen nhóm một đồng lửa, bước đến trước mặt Mạc Yến, gào lên:

- Mạc Yến là cô không có não hay não bị lừa đá rồi hả? Đêm hôm lao ra đường đưa xe làm gì hả? Cô là lợn à?

Mạc Yến nghe hần gào một tràng dài như vậy thì từ từ ngẩng đầu lên, dương ánh mắt trong trẻo nhìn hần, lạnh lùng đáp lời:

- Bác Tân Khởi, anh lấy quyền gì mà đòi quản tôi?

Khẩu khí lãnh đạm, sắc nhọn và xa cách ấy khiến Bác Tân Khởi ngậy người ra.

Từ nhỏ đến lớn, cô rất ít khi dùng cái khẩu khí lạnh lùng như này để nói chuyện với hần...

- Trước khi muốn quản người khác thì anh hãy tự quản bản thân mình trước đi đã!

Thu lại ánh nhìn, lạnh lùng bồi thêm một câu như vậy rồi đi qua hần mà bước ra ngoài phòng bệnh.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: Khi đó anh ta đang ở đâu ?

Bác Tân Khởi đứng đó, nhìn theo bóng cô đi khuất dần.... có chút khó hiểu.

Nha đầu này sao vậy chứ?

Bác Tân Khởi quay sang nhìn Mộ Thám với đầy vẻ thăm vấn.

Mộ Thám vội lắc đầu nguầy nguậy, khuôn mặt vô tội đáng thương.

Mộ Kỳ Ân lặng lẽ đứng nhìn mọi việc, khóe môi khẽ hé một nụ cười rất rất nhạt....

Bác Tân Khởi có chút không yên tâm về Mạc Yến, ở trong phòng bệnh chưa đến vài phút thì đã ra về.

Hôm nay là ngày cuối tuần, hần đoán rằng Mạc Yến sẽ trở về nhà rồi nên Bác Tân Khởi lái xe về thẳng căn biệt thự ven biển của Bác gia.

Thế nhưng, căn biệt thự vắng lặng, không một bóng người...

Mạc Yến chưa về.

Bác Tân Khởi ngẫm nghĩ giây lát, định gọi điện cho cô, vừa rút điện thoại ra thì Hạ An gọi đến.

- Mẹ, có việc gì vậy ạ?

Bác Tân Khởi nhấn nút nghe.

- Tối qua Mạc Yến gặp tai nạn, mẹ gọi điện cho con bé nhưng không tận mắt nhìn thấy nên vẫn không yên tâm, con bớt chút thời gian đến xem tình hình con bé thế nào rồi nhé!

Hạ An vẫn chưa biết Mạc Yến và Bắc Tân Khởi cùng ở trong căn biệt thự này, điện thoại vừa kết nối được là căn dặn Bắc Tân Khởi một loạt như vậy.

Bắc Tân Khởi ngơ người ra giây lát.

Người ở nhà biết tin tức còn nhanh hơn cả người ở ngay sát cạnh Mạc Yến như hấn ư?

- Tân Khởi, ta đang nói với con đấy, nghe thấy không?

Đầu dây bên kia, giọng nói của Hạ An tiếp tục vang lên.

- Con biết rồi, giờ con có chút việc, con gác máy đây.

Bắc Tân Khởi đứng bật dậy định đi ra ngoài, vừa bước tới cửa, như chợt nhớ ra điều gì, bước chân khựng lại, rút điện thoại ra, gọi vào một số máy khác.

- Giúp tôi tìm một người này, tìm được thì bí mật theo sau bảo vệ...

Kết thúc cuộc điện thoại, Bắc Tân Khởi ngồi xuống chiếc sofa trong phòng khách, lặng lẽ đợi đối phương trả lời.

Mạc Yến, hơn 9 giờ tối thì mới về tới nhà.

Vào nhà, Bắc Tân Khởi ngồi trên sofa dường như đợi cô đã khá lâu rồi...

Thấy cô đẩy cửa bước vào, hấn đưa mắt nhìn cô, lặng lẽ nhìn...

Mạc Yến vốn luôn muốn chuyển ra ngoài sống, suốt buổi hôm nay, cô đi tìm phòng trọ nhưng kết quả vẫn không có gì khả quan, vào phòng, sắc mặt cau có, khó coi, tâm trạng rất là không tốt.

- Mạc Yến...

Bắc Tân Khởi khẽ gọi tên cô...

Cũng không biết là cô nghe thấy hay không, nhưng còn không thèm đưa mắt nhìn hấn dù chỉ là một cái, quay người bước vào phòng bếp.

Rồi trong bếp vang lên tiếng động sột sột xoạt xoạt... tiếng lục tìm đồ.

Nha đầu này còn chưa ăn tối?

Khẽ nhú mày, đứng dậy bước từng bước vào phòng bếp.

Mạc Yến tìm trong tủ lạnh ra ít mì, cho ra đĩa, định cho lên bếp chế biến thành món đơn giản để ăn.... Bắc Tân Khởi bỗng chặn cô lại.

- Anh đưa em ra ngoài ăn!

Bàn tay Mạc Yến cứng đờ, từ từ ngước lên, lạnh lùng nhìn hấn:

Một bữa không ăn thì đã vội quan tâm, vậy khi mà toàn thiên hạ đều biết đến vụ tai nạn kia thì hấn đang ở đâu? Đang làm gì?

Càng nghĩ càng thấy thật trâm chọc nhưng rất nhanh suy nghĩ ấy đã bị gạt qua một bên.

Mạc Yến, đầu óc mảy không bình thường thì mới để ý việc Bắc Tân Khởi quan tâm hay không quan tâm tới mình như thế này.

Bắc Tân Khởi bị ánh mắt Mạc Yến nhìn vậy thì thấy khó chịu như có mũi kim xoáy sâu vào trong da thịt vậy. Hấn chỉ cho rằng Mạc Yến vẫn đang tức giận vì câu nói lúc sáng của hấn, đang định lên tiếng giải thích thì giọng nói của Mạc Yến lại cất lên:

- Em muốn ăn cua biển hấp, ăn tôm hùm, canh táo biển....

Cô liệt kê ra một danh sách dài các loại đồ ăn, Bắc Tân Khởi nghe cô nói vậy thì bất giác ngẩng đầu lên nhìn chăm chăm vào gương mặt cô.

Nha đầu này hết giận rồi hay chưa??

,

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Không phải ai cũng có may mắn như em !

Bắc Tân Khởi lặng lẽ nhìn Mạc Yến, muốn tìm ra một thứ gì đó trên gương mặt cô...

Mạc Yến đứng dậy, đi qua hần mà lên trên lầu.

Vài phút sau, cô xuất hiện trên bậc cầu thang, bước từng bước chậm rãi, cô thay một bộ đồ khác, thoải mái hơn, áo phông và quần jean rách.

Thấy Bắc Tân Khởi nhìn mình như người mất hồn, cô lên tiếng:

- Không phải anh bảo đi ra ngoài sao?

Nghe Mạc Yến nói vậy thì hần mới hồi thần, khẽ gật đầu, bước ra ngoài, đi về hướng nhà xe.

Hai người, kẻ trước, người sau bước đi...

..... chiếc xe chạy từ từ ra khỏi căn biệt thự.

Mạc Yến khi này liệt kê ra một loạt danh sách đồ ăn là vậy nhưng đến cuối cùng chỉ đi vào một tiệm bán đồ ăn nhanh.

Bắc Tân Khởi thấy vậy không đành lòng, kéo tay cô ra xe, lái xe đưa cô đến bên bờ biển.

Thành phố T là một thành phố ven biển, nhất là khi màn đêm buông xuống thì cảnh sắc ven biển đẹp đến nao lòng... ngành du lịch ở thành phố này phát triển rất sôi động, hơn 9 giờ tối mà trên bãi biển vẫn tấp nập người qua kẻ lại.

Do công ti con đặt ở đây nên Bắc Tân Khởi đối với thành phố này cũng rất đỗi quen thuộc... dắt cô tới bờ biển, rồi hai người lên một chiếc thuyền đi ra một hòn đảo nghỉ mát ở gần đó.

Một hòn đảo nhỏ vô cùng lãng mạn, kiến trúc trên đảo đều được thiết kế theo phong cách Châu Âu, xung quanh mỗi căn nhà đều thấp những chiếc đèn nhiều màu sắc, ánh sáng lung linh bao trùm lên toàn bộ hòn đảo, như họa như thơ...

Ngoài ra, không khí trên hòn đảo này còn vô cùng trong lành, cảnh sắc thì mê hồn, đồ ăn thì phong phú, đa dạng... lại còn có thể thưởng thức tiếng nhạc, tiếng đàn vang vọng khắp các con đường trên đảo....

Mạc Yến lần đầu đặt chân lên hòn đảo này nên rất hứng thú, tò mò về mọi thứ ở đây. Từ sau khi đặt chân lên đảo thì nụ cười đều luôn ẩn hiện trên môi, dường như cô rất hài lòng với cảnh sắc nơi đây....

Bắc Tân Khởi dẫn cô đến một nhà hàng chuyên phục vụ các món đồ Tây, theo như danh sách khi này ở nhà, Mạc Yến đã liệt kê ra mà gọi đồ...

Người bồi bàn lui xuống đi chuẩn bị đồ ăn cho họ....

Mạc Yến có chút bất ngờ vì trí nhớ quá tốt của hần, ngẩng đầu lên nhìn hần đầy vẻ dò xét.

Khi này cô gọi tên những món gì thì đến giờ cô cũng còn không nhớ rõ nữa....

- Không cần nhìn anh với vẻ ngưỡng mộ vậy đâu!

Bắc Tân Khởi kéo ghế ngồi xuống ngay cạnh cô.

Mạc Yến đáp trả lại hần một cái lườm dài.

Bắc Tân Khởi nhếch môi cười, coi như không nhìn thấy ánh mắt hình viên đạn của cô.

Người bồi bàn rất nhanh đã dọn đồ ăn lên cho hai người.

Mạc Yến cả ngày nay bận rộn đi tìm phòng, buổi trưa cũng chỉ ăn tạm chiếc bánh mì, mà bây giờ thì cũng đã 10 giờ tối, giờ thì cô thật sự đã rất đói.

Thức ăn vừa đưa lên, cũng không quản Bắc Tân Khởi còn ngồi ngay cạnh, cầm lấy thìa bát bắt đầu đánh chén.

Bắc Tân Khởi ngồi cạnh, rất tự giác mà gấp một ít đồ hải sản vào chiếc đĩa để trước mặt, rồi tỉ mẩn ngồi lột vỏ, lột xong thì gấp phần thịt ngon phụng phức ấy vào chiếc đĩa trước mặt Mạc Yến.

Ngồi ăn cùng cô, hần làm những việc này đều hết sức là tự nhiên, từ nhỏ đến giờ luôn vậy.

Đang khẽ củi xuống ăn đồ ăn, thấy hấn chăm chú cho mình như vậy, Mạc Yến có chút bất ngờ.

Nhìn chăm chú vào thức ăn trên đĩa, chiếc miệng xinh xắn bỗng mấp máy hỏi hấn:

- Bắc Tân Khởi, đối với mọi cô gái, anh đều tốt bụng thế này sao?

Bắc Tân Khởi đang chăm chú lột vỏ cua biển, nghe cô hỏi vậy, sắc mặt trầm xuống, tức giận, hấn thật muốn gấp gọn cô gái nhỏ này lại rồi ném xuống đáy biển luôn đi cho rồi.

Nha đầu thối này nghĩ hấn là ai chứ? Lão tử rảnh rồi đến vậy sao?

Thật muốn gào lớn vào mặt cô, nhưng, cuối cùng lại nói thành:

- Không phải cô gái nào cũng có may mắn như em!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 75: Ngừng hoạt động ...

Đối với những người phụ nữ có liên quan đến Bắc Tân Khởi, có lẽ trừ Hạ Lan _ Bắc phu nhân ra thì người mà hấn thân thiết nhất chỉ có duy nhất Mạc Yến mà thôi.

Bắc Tân Khởi đối tốt với Mạc Yến chính là do mối quan hệ thân thiết lâu năm của cả hai người.

Mạc Yến nghe xong câu nói của hấn, thì khẽ cười, không phủ nhận.

Cũng đúng vận khí của cô thật không tồi khi khi được hưởng sự đãi ngộ tốt của hấn sớm hơn người khác vài năm...

Không nói thêm gì nữa, Mạc Yến " cậm cụi " đánh chén tiếp.

Bắc Tân Khởi thấy cô cậm cụi ăn không để ý gì tới mình thì trong lòng có chút bức xúc.

Nha đầu này sao không thèm hỏi han xem tối qua hấn ở đâu làm gì chứ?

- Bắc Tân Khởi, em muốn ăn tôm hùm!

Không chú ý đến phản ứng của hấn, Mạc Yến giờ ngón tay nhỏ nhỏ xinh xinh ra mà chỉ đĩa tôm hùm trên bàn.

Ở công ty, đều là hấn ức hiếp cô, giờ khó khăn lắm mới có cơ hội ức hiếp lại, sao cô có thể không tận dụng chứ?

Bắc Tân Khởi nghe cô nói vậy thì sắc mặt không khỏi trùng xuống.

Nha đầu thối này coi hấn là người phục vụ thật sao chứ?

Nhưng, tức là việc của tức, hấn vẫn với tay bưng lấy đĩa tôm, chậm rãi giúp cô lột vỏ tôm.

Để phần thịt tôm vào chiếc đĩa trước mặt Mạc Yến, Mạc Yến cũng không khách khí, cầm lấy đĩa gấp ăn.

- Mạc Yến, anh cũng chưa ăn tối!

Bắc Tân Khởi chăm chú nhìn theo đôi đũa của Mạc Yến, bỗng cất tiếng nói.

Đôi tay đang cầm đũa của Mạc Yến khẽ run run, động tác có chút khựng lại.

Muộn thế này rồi mà hấn cũng chưa ăn gì sao?

Chưa ăn tối mà vừa xong còn làm bộ làm dạng như người đã ăn uống lo say, nhàn rồi không có việc gì làm mà phục vụ cô ăn uống vậy để làm gì?

Khóe môi Bắc Tân Khởi thoáng qua nụ cười nhàn nhạt, cầm lấy tay cô, hướng chiếc đũa mà cô đang gấp thức ăn đưa về phía miệng hấn.

Sau đó, đặt đôi đũa trong tay cô xuống bàn, da mặt rất dày mà cầm lấy tay cô, ép cô lột vỏ tôm hùm, lột xong thì lại bắt cô dùng đũa gấp thịt đưa vào miệng hấn.

Khi thức ăn đưa đến bên miệng, không biết vô tình hay cố ý mà khẽ chạm cả miệng vào ngón tay búp măng của Mạc Yến.

Cảm giác tê tê nơi đầu ngón tay khiến Mạc Yến giật mình, như bị điện giật mà thu tay lại, khuôn mặt khi trước vốn điềm nhiên là vậy giờ ửng hồng vì ngại....

Bắc Tân Khôi rất là hài lòng trước phản ứng của cô, chậm rãi nói:

- Mùi vị món này quả là không tồi!

Mạc Yến thưởng cho hắn một cái nguyệt dài, cầm lấy chiếc khăn ăn mà lau ngón tay:

- Anh tự ăn đi!

Bắc Tân Khôi coi như không nghe thấy cô nói gì hết, cố tình cầm lấy tay cô, ép cô cầm đũa lên, rồi chỉ đạo cô gấp miếng cá cho vào miệng hắn...và rồi, cùng một động tác như vậy lặp đi lặp lại...cho đến khi giải quyết hết đồ ăn trên bàn.

Suốt quãng thời gian ấy, Mạc Yến đã hiểu thế nào là một người phục vụ thật sự, cũng từ một người ức hiếp trở thành một người bị ức hiếp.

Mạc Yến tức đen mặt.

Bắc Tân Khôi bình thản nhìn nét mặt cô và ăn uống ngon lành.

Mạc Yến phẫn nộ, đến tận khi ra khỏi nhà hàng thì sắc mặt vẫn rất khó coi.

Người này da mặt thật dày mà!

Bắc Tân Khôi ăn uống no say rồi, tâm trạng vui vẻ....

Hai người rời khỏi nhà hàng là lúc 11 rưỡi đêm.

Bữa cơm dùng hết một tiếng rưỡi..

Mạc Yến không quá miễn cảm với vấn đề thời gian....

Bắc Tân Khôi xem đồng hồ, sắc mặt có chút thay đổi..

- Sao thế?

Mạc Yến thấy thần sắc hắn có chút không bình thường thì có chút khó hiểu.

Im lặng một lúc, Bắc Tân Khôi đưa mắt nhìn cô, sắc mặt vô cảm nói ra một câu:

- Chuyển tàu về thành phố, sau 11 giờ tất cả đều ngừng hoạt động....

Mạc Yến: "...."

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 76: Tìm khách sạn ...

Mạc Yến bị câu nói của hắn chặn họng mãi không thốt nổi thành lời, khuôn mặt đầy vẻ ai oán:

- Sao anh không nói sớm?

Bắc Tân Khôi mỉm cười, thân nhiên tặng cô hai từ:

- Quên mất!

Mạc Yến: "...."

- Thật ra ở lại trên đảo một đêm cũng không tồi!

Bắc Tân Khởi lười nhác nhả ra từng từ một, chậm rãi bước về phía trước.

Mạc Yến cũng cứng họng và lê từng bước chân nặng nề đi theo hắn.

Đây là một hòn đảo nhỏ rất chi là yên bình, ban ngày khách đến du lịch dạo chơi đông thì sẽ hơi náo nhiệt, nhưng đến đêm thì lập tức lại trở về trạng thái yên bình vốn có, nhất là sau 10 giờ tối, trên đảo, ngoại trừ tiếng gió biển, tiếng sóng vỗ bờ, những tiếng động tự nhiên thì hầu như không còn nghe thấy tiếng động gì khác nữa.

Hôm nay là thứ 7, mai là chủ nhật, cả hai người đều không cần đến công ty, Bắc Tân Khởi tối nay dường như rất là nhàn nhã.

Giờ đã gần 12 giờ, Mạc Yến lúc chiều bận rộn đi tìm phòng, lại ở bên ngoài lang thang cả ngày là vậy, nên giờ thật sự rất mệt, đi trên đường mà đôi chân vô lực như bị buộc cả tạ tấn sát ở chân, cả thân người như muốn rời ra thành từng khúc một.

Ngược lại, Bắc Tân Khởi từ đầu đến cuối đều rất bình thản, tâm trạng dường như rất là vui.

- Giờ chúng ta đi đâu?

Mạc Yến lúc này thật sự chỉ muốn tìm cho mình một chiếc giường, lao người lên đó để vùi đầu vào trong chăn mà đánh một giấc ngon lành, khẩu khí có chút mệt mỏi.

- Tìm khách sạn!

Bắc Tân Khởi đi phía trước, khẽ trả lời.

Mạc Yến nghe đến việc đi tìm khách sạn thì có vẻ tinh thần tốt hơn, bước nhanh theo hắn, sánh vai bước đi cùng Bắc Tân Khởi:

- Vậy đi nhanh thôi!

Bắc Tân Khởi đưa mắt nhìn cô, nhìn đôi mắt sáng long lanh của cô, không chút nề tình mà dội luôn một gáo nước lạnh:

- Giờ đang là thời điểm đông khách du lịch đến đây nghỉ mát nên các khách sạn đều rất đông đúc, giờ này mà muốn tìm một phòng trong khách sạn là rất khó đấy!

Niềm hi vọng vừa nhen nhóm bỗng như bị một thùng đá vùi dập, biểu cảm trên khuôn mặt Mạc Yến bỗng cứng đờ, bước chân cũng chậm nhích.

Hắn đang cố tình trêu chọc cô sao?

Mang cô đến nơi này, bỏ nỡ chuyển tàu về đất liền, lại chỉ dùng

"Quên mất" hai từ đơn giản vậy mà nói với cô, đến giờ ngay cả chỗ ở cũng khó tìm đến thế này, tình hình khó khăn là vậy mà sao hắn có thể thản nhiên đến vậy được chứ?

- Đi muộn thêm chút nữa nói không chừng sẽ không tìm nổi một phòng nào cả đâu!

Bắc Tân Khởi bật cười bởi phản ứng đáng yêu ấy của cô, chậm chạp bồi thêm một câu, tâm trạng dường như rất là không tồi mà tiếp tục cất bước đi.

Mạc Yến lườm hắn một cái dài, rồi lại lê bước theo sau hắn.

Hòn đảo này vốn khá nhỏ, khách sạn trên đảo cũng không nhiều, lúc này cũng đã là nửa đêm, hết như những gì mà Bắc Tân Khởi dự đoán, khi họ đến khu vực tập trung các nhà hàng khách sạn thì liên hồi như tất cả mọi nhà đều đã hết sạch phòng.

Mạc Yến đã thăm "hỏi thăm" Bắc Tân Khởi vài chục lần trong lòng rồi..

Cùng hắn đi tới cái khách sạn cuối cùng thì cũng đã là lúc một giờ đêm.

May mắn là cuối cùng nơi này cũng vẫn còn có phòng trống.

Bất hạnh là, chỉ còn có một căn phòng trống duy nhất mà thôi.

Bắc Tân Khởi lo liệu làm mọi thủ tục thuê phòng, nhận phòng..

Làm xong thủ tục, người nữ nhân viên phục vụ xinh đẹp dẫn hai người họ lên phòng.

Mạc Yến sánh vai đi bên cạnh Bắc Tân Khởi, trong đầu thì vang vọng tiếng cười, giọng nói của người nữ phục vụ khi nãy thông báo chỉ còn một căn phòng duy nhất.

Một căn phòng???

Bác Tân Khởi thì có vẻ như không quá để tâm chuyện đó, đi theo người phục vụ đến căn phòng trống duy nhất, mở cửa thản nhiên bước vào trong.

Mạc Yến đứng như trời trồng ở cửa...

Trải qua mấy việc lúc trước thì bây giờ cô luôn luôn ở trạng thái đề phòng hẩn...

☐☐☐Chúc cả nhà năm mới bình an vui vẻ, hạnh phúc nhé!!!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chạy Bừa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Thật sến !

Bác Tân Khởi bước vào phòng trước, đang nhìn ngắm căn phòng.

Một căn phòng thanh nhã, không giống như vẻ giản đơn hoặc hoành tráng vẫn thấy ở các căn phòng khách sạn khác, căn phòng này được thiết kế rất tinh tế, rất phong tình, đồ đạc bố trí trong phòng cũng vậy, ở chúng đều toát lên vẻ lãng mạn theo phong cách nước Pháp.... Trên chiếc giường lớn bày ở chính giữa phòng còn được trải đầy cánh hoa hồng, dưới mặt đất kéo dài từ cửa phòng vào đến tận khung cửa sổ cũng toàn là cánh hoa...

Nhìn cảnh tượng này khoe môi Bác Tân Khởi không khỏi giật giật...

Đây là phòng tân hôn hoặc là phòng tình nhân sao??

Thật sến!

Bác Tân Khởi không khỏi trầm nghĩ như vậy....

Thật ra tính chất của cái khách sạn này thì đã được viết rất là rõ ràng trên tấm biển hiệu treo bên ngoài cửa, chỉ là vừa xong vì quá nóng lòng tìm phòng nên cả hai người đều không mấy để tâm..

Đây thật sự là căn phòng tình nhân trong một khách sạn giành riêng cho các cặp đôi...

Mạc Yến đứng ngay cửa ra vào, đưa mắt nhìn khắp căn phòng, sắc mặt không tốt cho lắm...

Đây đều là những thứ quái quỷ gì vậy chứ? Đang yên đang lành bố trí phòng tân hôn để làm quái gì vậy không biết?

Trong vấn đề về căn phòng này, quan điểm của hai người họ lại vô cùng là thống nhất...

Nhưng Bác Tân Khởi chê bai căn phòng này chủ yếu là chê bai việc trải những cánh hoa hồng sến sẩm.. không chút gì tươi mới!!!

Còn Mạc Yến thì lại thấy những cánh hoa ấy quá là vướng mắt, mấy thứ đó thật sự không lên xuất hiện trong phòng của hẩn và cô...

Nhưng nói đi cũng phải nói lại, cô và hẩn vốn không nên ở chung một căn phòng như thế này.

Hai người đều im lặng.... thậm chí chê bai căn phòng....

Phía bên ngoài, một nhân viên buồng phòng đi qua, thấy thần thái hai người họ thì không khỏi lắc đầu ngao ngán...

Hai người này.... thật không hiểu cái gì là lãng mạn!!!

Đáng đời! Cũng chỉ có vậy nên mới hợp thành một đôi...

Nhìn một lượt căn phòng, Bác Tân Khởi bước vào bước đến cánh cửa chính, vươn cánh dài, lôi lấy tay Mạc Yến vào trong rồi đóng sầm cửa lại.

Vào phòng, cũng không để tâm là Mạc Yến vẫn ở trong phòng, giờ tay cời từng chiếc cúc áo làm bằng kim cương ra.

Động tác tự nhiên đến mức như chỉ có một mình hẩn trong gian phòng vậy, rồi vút chiếc áo khoác lên ghế, quay người bước vào trong phòng tắm.

Tiếng dội nước ào ào....

Tâm trạng Mạc Yến lúc này đầy phức tạp, tình cảnh này cô biết là nó xảy ra hoàn toàn ngoài ý muốn... nhưng dù sao cô cũng là con gái, giờ bắt cô phải ở chung phòng với một người đàn ông suốt một đêm dài mà nhất là người đàn ông đó lại còn là Bác Tân Khởi... nói cô không sợ hãi thì chính là nói dối.

Ai mà biết được chỉ một phút không làm chủ được bản thân mà hần sẽ làm ra chuyện gì cơ chứ?!

Bắc Tân Khởi mất vài phút để tắm, đánh răng, rửa mặt.... rồi quấn một chiếc khăn tắm mà bước ra bên ngoài, Mạc Yến vẫn đứng ở cửa, chưa hề dịch chuyển dù chỉ một bước nhỏ.

- Tôi nay cứ đứng một chỗ như vậy à?

Liếc nhìn cô một cái, nhắc đôi chân dài miên man bước từng bước về phía chiếc giường lớn.

Mạc Yến nhìn theo bóng lưng hần, thầm nghĩ cách giải quyết vấn đề này.

Ngay khi mà Bắc Tân Khởi định đặt lưng xuống giường thì cất tiếng gọi ngọt ngào đầy nũng nịu:

- Bắc ca ca.....

Nghe cô gọi vậy, sống lưng Bắc Tân Khởi lạnh toát, khóe miệng giật giật, từ từ quay ra phía cô, nhìn cô với ánh mắt đầy kì lạ.

Nha đầu thối lại muốn giờ trò gì đây???

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 78: Anh ngủ dưới đất

Nhìn chằm chằm vào mắt Bắc Tân Khởi, Mạc Yến bước từng bước về phía hần, đôi môi khẽ chu chu lên:

- Bắc ca ca, em biết anh là người tốt nhất, lúc bé cái gì em thích thì anh đều nhường em hết, lớn lên cũng vậy, tôi nay lại còn đi xa thế này vì muốn em được ăn ngon và còn chu đáo phục vụ em dùng bữa nữa....

Cô nói liền một hơi dài, nói rất nhiều, tất cả đều là những điểm tốt của Bắc Tân Khởi....

Bắc Tân Khởi nghe cô khen ngợi mình như vậy thì không khỏi cảm thấy được an ủi phần nào.

Nha đầu thối vậy mà cũng biết hần tốt với cô thế nào cơ đấy!

Mạc Yến không động thanh sắc mà quan sát phản ứng của hần, thấy khóe môi hần khẽ nhếch lên...

Cô nói liền:

- Anh luôn luôn đối xử tốt vậy với em nên em biết là đêm nay anh cũng sẽ nhường lại chiếc giường này cho em mà!

Vừa dứt câu, còn không đợi Bắc Tân Khởi kịp phản ứng, cô đã bước thật nhanh đến bên chiếc giường rồi đẩy hần qua một bên, thân hình mảnh mai nằm lăn lộn ra giường, với tay kéo lấy chiếc chăn mỏng mà cuộn chặt cả người lại, nghiêng mặt lại nhìn hần, nói với vẻ đầy đắc ý:

- Em ngủ trước đây!

Vừa nói dứt lời thì nhắm chặt mắt lại rồi quay người sang một bên...

Bắc Tân Khởi cũng sớm biết cô gọi hần thân mật vậy chuẩn không có chuyện tốt, chỉ là, thấy cô hành động như vậy thì khóe môi hần cũng không khỏi giật giật...

- Mạc Yến, em thật không có chút hình tượng con gái con lú gì cả!

Khoanh tay trước ngực, đứng nhìn Mạc Yến đang quấn chặt chân kín mít như chiếc bánh trung, giọng điệu hần vô cùng "xem thường"....

Mạc Yến không thèm để tâm tới hần, vẫn quay lưng về phía hần.

Hình tượng là cái quái gì? Có thể thay com ăn? Thay thẻ tín dụng dùng? Hay giữ được tiết hạnh không?

Mà hơn nữa, ngay cả lúc cô học bò, học ngồi hần còn đều nhìn thấy rồi, trước mặt hần thì cô sớm đã không còn hình tượng rồi!

Bắc Tân Khởi cũng không tức giận, khẽ cúi người xuống, đưa những ngón tay dài ra mà kéo lấy cái chăn mỏng cô đang quấn trên người, khẽ cất tiếng

nói:

- Mạc Yến em định ăn gian sao?

Mạc Yến: "..."

Bắc Tân Khởi nhếch mày nhìn cái dáng lưng có chút cứng đờ của cô, hần bật cười, nụ cười sáng khoải.

Cô nhóc này nhiều lúc cũng thật là dễ thương.

Nghe tiếng cười của hần, Mạc Yến chỉ muốn bật dậy mà đá cho hần một phát.

Có gì đáng để cười cơ chứ?

- Em còn chưa tắm kia!

Tiếng nói của hần lại lần nữa vang vọng bên tai... vẫn cái giọng điệu lười nhác, thậm chí còn có chút trêu đùa...

Khoảng cách giữa hai người vốn rất gần, hơi thở ấm nóng phả vào da thịt Mạc Yến tựa như chiếc lông vũ nhẹ nhàng lướt qua, mang đến cái cảm giác rất lạ, như có một luồng điện vừa chạy suốt dọc cơ thể Mạc Yến.

Thân hình mảnh mai của Mạc Yến khẽ run rẩy, lưng vẫn quay về phía hần, cố tình không để ý tới hần.

Càng lúc càng thấy chọc cô khá là thú vị, khéo môi hần nhếch lên thêm chút nữa....

Nha đầu thối này ngốc quá đi thôi, lẽ nào cô không biết rằng, nếu hần mà muốn cùng nằm ngủ trên một chiếc giường với cô thì dù cho cô xí chỗ trước đi chăng nữa thì hần cũng vẫn có thể cố tình nằm xuống ngay cạnh cô mà...

- Dậy đi tắm đi, tắm xong rồi ngủ! Tối nay anh nằm dưới sàn nhà!

Giọng nói của Bắc Tân Khởi bao hàm chút thỏa hiệp và có chút dịu dàng đầy ấm áp.

Một câu nói khá là bất ngờ khiến Mạc Yến ngơ ngác mất một lát rồi mới chậm chậm quay đầu lại.

Ngủ dưới sàn ư?

Dường như không để tâm tới ánh mắt của cô, Bắc Tân Khởi đã kéo lấy một chiếc chăn mỏng khác trên giường rồi trải xuống sàn nhà đầy hoa...

Mạc Yến im lặng nhìn hần, trái tim cô lúc này tựa như mặt hồ phẳng lặng bỗng bị cánh liễu chạm nhẹ vào mà khẽ lăn tăn gợn sóng...

Ánh mắt có chút mơ màng...

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 79: Em đã bỏ bùa gì cho tôi ?

Bắc Tân Khởi của lúc này khiến trái tim Mạc Yến có chút loạn nhịp, chỉ là, cứ nghĩ đến việc tối qua thì cái chút cảm giác khác lạ kia lại lập tức bị đè nén xuống, chỉ vài giây ngắn ngủi đôi mắt vô thần của cô lại hồi phục lại về anh minh vốn có.

Thế giới của hần đối với cô là quá đổi xa lạ, chỉ có thể giữ trái tim không loạn nhịp thì mới không thể vững vàng không ngã nghiêng...

Lật chăn, bước xuống giường, Mạc Yến xỏ chân vào đôi dép lê rồi bước vào phòng tắm.

Tiếng xả nước vang lên...

Trong không gian tĩnh mịch của căn phòng lúc đêm khuya, tiếng nước chảy vang vọng vang vọng...

Đêm qua, Bắc Tân Khởi bị Mộ Kỳ An hành hạ hết việc nọ đến việc kia, sau khi đi mua thuốc về cho cô ta thì sau đó còn xảy ra thêm một vài biến cố khác nữa, cả một đêm không được chợp mắt, sáng hôm nay thì lại ở nhà, không ngừng chỉ đạo cấp dưới đi tìm tin tức của Mạc Yến nên cũng không ngủ được chút nào, lại thêm việc đưa cô từ tit biệt thự tới hòn đảo này, Bắc Tân Khởi lúc này thật sự rất mệt.

Nhưng nghe tiếng nước bị bơm, hần lại không tài nào ngủ nổi.

Đêm khuya tĩnh lặng, trên một hòn đảo vắng, cô nam quả nữ cùng ở trong một gian phòng giành cho cặp tình nhân, trong hoàn cảnh này mà giữ cho tâm mình thanh tịnh thì vô cùng là khó khăn, Bắc Tân Khởi không phải Thánh nhân....

Trong thời điểm này, nói rằng hân bình thản, điềm nhiên thì hoàn toàn không đúng.

Đặc biệt khi đối phương lại là Mạc Yến.

Cảm giác mà hân có với Mạc Yến thì đến giờ hân cũng không thể lí giải được... với thân phận, địa vị như hân, trước giờ đều không thiếu các cô gái chủ động tấn công, nhưng không có bất kì một ai mang đến cho hân một cảm xúc mãnh liệt như Mạc Yến...

Thứ cảm giác ấy rất tự nhiên như vốn dĩ nó phải vậy, thậm chí còn không cần cô phải làm bất kì một điều gì...

SHIT....

Bắc Tân Khởi bực bội, thầm chửi thề trong bụng, cũng không biết là tự chửi mình hay chửi ai...

Đến lúc này hân thật sự thấy mình bị điên mất rồi!

Mạc Yến từ nhà tắm bước ra thì mất khoảng hơn chục phút, mái tóc dài hơi ướt buông tự nhiên nơi bờ vai, trên người thì khoác chiếc áo choàng tắm rộng thùng thình của khách sạn.

Chiếc áo rất to, khoác trên thân hình mảnh mai của cô nên có chút xộc xệch, khi đi lướt qua chỗ Bắc Tân Khởi thì mùi hương thơm thoang thoảng như ẩn như hiện khiến trong lòng hân ngứa ngáy khó chịu vô cùng...

Dưới ánh đèn yếu ớt, khuôn mặt anh tuấn của Bắc Tân Khởi khẽ ngẩng lên, dương ánh nhìn về phía Mạc Yến.

Trên tay cô đang cầm chiếc khăn, vừa lau tóc vừa bước tới bên khung cửa sổ mà với tay kéo chiếc rèm xuống.

Bắc Tân Khởi lặng lẽ nhìn theo từng động tác của cô.

Mạc Yến lúc này cũng đã cảm nhận được cái nhìn của hân, sống lưng cô cứng đờ, từ từ quay đầu lại, lặng nhìn vào mắt hân, cô có chút giật mình....

Bắc Tân Khởi đứng dậy, đôi chân dài, sải từng bước về phía Mạc Yến.

Mạc Yến nhìn hân tiến sát đến, như một phản xạ tự nhiên cô liền lùi ngay ra sau, nhưng không để cô kịp có hành động gì khác, thân hình Bắc Tân Khởi như một cơn gió mạnh lao tới trước mặt cô.

Con đường trước mặt bị chặn đứng, thân hình cao lớn in bóng dài dưới chân, một tay giữ chặt vòng eo bé bé của cô, hân ép người cô vào bức tường phía sau lưng.

Mạc Yến không thích tư thế của hai người khi này chút nào, bởi nó khiến cô cảm thấy bị áp lực quá lớn, rụt rè nhìn hân, giọng nói của cô có chút sợ hãi:

- Bắc Tân Khởi, anh muốn làm gì?

Mới vài phút trước, cũng chính chàng trai này khiến cô có chút cảm động là vậy.... thế nhưng chỉ trong nháy mắt lại hành động như này, thật buồn cười... lúc trước cô đã tin hân!!

Bắc Tân Khởi nhìn chằm chằm vào cô, cất giọng nói đục khàn:

- Mạc Yến, em rốt cuộc đã bỏ bùa gì cho tôi?

Mạc Yến: "....."

□□□□□□□ SƠ LƯỢC VÀI NÉT DIỄN BIẾN TIẾP THEO:

1: Cuộc sống êm đềm, vui vẻ của hai nhân vật chính, có những tình tiết hài rơi nước mắt.

2: Hôn lễ...

3:.....

4:....

5: Nhân vật thần bí

6: Tiểu Tân Khởi và Tiểu Mạc Yến.

Chương 80: Đừng tưởng anh không dám làm gì em !

Giọng nói của Bắc Tân Khởi rất nhẹ, rất trầm tựa như cơn gió đêm man mác khiến người khác mãi mê chìm đắm trong đó... mấp máy môi nói câu ấy, màu mắt hần như sẫm dần hơn, tựa như đáy biển sâu thăm thẳm, vô bến vô bờ.

Mạc Yến ngây ngô mà nhìn hần, ánh mắt thất thần.

Hần đang nói gì?

Hình bóng cô thu gọn vào trong cơn mắt hần, đôi mắt ngày thường vốn bình thản, tĩnh lặng như mặt hồ yên ả thì lúc này đây lại tựa như mặt biển trong cơn giông bão, từng đợt sóng lớn táp bờ...

Ma xui quỷ khiến, hần giờ tay vuốt ve khuôn mặt xinh xắn của cô.

Cô đưa mắt nhìn theo từng ngón tay hần đang đưa đi đưa lại trên mặt mình, hàng lông mày thanh tú không khỏi cau lại.

Bắc Tân Khởi như đang chìm đắm trong cái cảm giác kì quái này, như bị bỏ bùa.... Các ngón tay chạm nhẹ trên làn da mềm mại của cô, dừng lại nơi bờ môi, đôi môi mọng của hần như muốn áp sát lên môi cô.... Mạc Yến lập tức phản kháng kịch liệt.

Nụ hôn của hần nhẹ nhàng thoáng qua má cô....

- Bắc Tân Khởi, anh đừng quá đáng!

Mạc Yến tận dụng cơ hội, nâng gối định đá hần.

Nhưng, cô nhanh, hần lại còn nhanh hơn, đầu gối còn chưa kịp chạm vào người hần thì đã bị hần khống chế...

Đôi chân Mạc Yến vốn thon dài, Bắc Tân Khởi chỉ dùng một tay đã có thể giữ được.... đơn giản, dễ dàng.

- Bắc Tân Khởi, mau buông tôi ra!

Mạc Yến cố gắng giằng đôi chân mình ra khỏi tay hần nhưng Bắc Tân Khởi dường như không nghe thấy gì hết, không để ý đến lời cô nói, ánh mắt hần từ từ ngấm nhìn từng cm trên khuôn mặt cô...

Khuôn mặt thanh thoát, dễ thương, tinh tế như khuôn mặt búp bê, làn da trắng sứ phản chiếu dưới ánh đèn mờ ảo, tựa như miếng ngọc thượng đẳng, lan tỏa ra thứ ánh sáng mơ hồ, hàng lông mi vừa dài vừa cong tựa như chiếc quạt đang rung rung trong cơn gió nhẹ, chiếc mũi nhỏ, cao, đôi môi hồng mọng nước tựa như cánh hoa xinh đẹp đang khoe sắc hương...

Bị hần nhìn như vậy, Mạc Yến không khỏi bồn chồn, lo lắng...trong lòng đang không ngừng hỏi hần, đáng nhẽ cô không nên ở cùng hần trong căn phòng này.... hoặc ngay cả việc quá quen thân với người đàn ông này cũng là một sự sai lầm.

Nghĩ đến đây, Mạc Yến lại càng bức mình, nắm chặt đầu ngón tay, bất ngờ đâm mạnh vào bụng Bắc Tân Khởi.

Động tác khá là hung hãn.

Không chút đề phòng,ấn trọn cú đâm của cô, hàng lông mày của hần không khỏi nhíu chặt lại... Có vẻ như rất là đau...

Lợi dụng cơ hội, Mạc Yến định đẩy người hần ra để chạy thoát thân... nhưng không kịp, cô lại bị hần giữ chặt lấy bàn tay...

Định dùng bàn tay còn lại để phản kháng thì hần đã lại nhanh tay giữ chặt cả hai tay cô....

Mạc Yến tức giận nên cũng không chú ý đến tư thế nhạy cảm của hai người lúc này, cơ thể cô không dùng gắng co,đến khi giọng nói trầm khàn của hần một lần nữa vang lên:

- Mạc Yến em mà còn có tình cảm như vậy thì.... đừng tưởng anh không dám làm gì em!

Giọng nói của hần không quá lớn, nhưng ý vị thì rất rõ ràng.

Câu nói ấy của hần cứ vang vọng mãi bên tai cô.... cô nhìn hần với ánh mắt có chút dờ dẫm...

Bắc Tân Khởi nhìn cô với ánh mắt sáng rực, nóng bỏng....

Mạc Yến biết câu nói khi này của hân không phải là đùa.

Nếu cô cứ cố tình cử động mạnh thêm nữa thì hân chắc chắn sẽ làm thế thật.

Nhận ra điều đó,Mạc Yến đành ngoan ngoãn đứng im, không ngo ngoáy nữa....

- Bắc Tân Khởi anh buông tay ra trước đi đã!

Giọng nói của cô mang đầy vẻ yếu ớt, vô tội,đáng thương....

Lớn bằng từng này tuổi rồi,cô thật sự chưa bao giờ phải chịu uất ức như này....

Giờ người bị hân bắt nạt là cô, thế nhưng cô lại không thể phản kháng, cô có thể không thấy uất ức sao??

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Ác đạo Bắc thiếu

Bắc Tân Khởi bỏ ngoài tai câu nói của Mạc Yến, đôi mắt sâu thẳm nhìn chằm chằm vào cô, xoáy sâu vào đôi mắt to tròn ấy....

Ánh nhìn đầy sắc nhọn và cố chấp...

Mạc Yến cảm giác bản thân cô lúc này hết như một chú thỏ bị rơi vào trong chiếc bẫy sâu hoắm...

.... bị hân bắt nạt mà lại không thể phản kháng.

Lúc trước vẫn còn chút cảm tình với hân nhưng giờ bỗng chốc đã tiêu tan hết thành mây khói...

Từ đầu đến cuối, Mạc Yến đều không thể hiểu nổi, bản thân rốt cuộc đã làm gì mà khiến hân thay đổi nhanh đến chóng mặt như vậy,thậm chí còn vô duyên vô cớ mà không chế cô thế này.

Tình hình xảy ra quá bất ngờ khiến cô không kịp phản ứng.

Đáng tức giận hơn là, sau khi đe dọa cô, bắt cô không được phản kháng, phải ngoan ngoãn để hân ôm.. thì hân vẫn không chịu buông tha cho cô...

Tư thế của hai người họ lúc này thật quá đổi thân mật.... cô ảm ức vô cùng.

Trái tim cô lúc này đập vừa nhanh vừa mạnh như sắp muốn bay ra khỏi lồng ngực.... từ khi nào mối quan hệ giữa hai người lại thành ra thế này? Hân lấy quyền gì mà đối xử như này với cô?

Hai người giữ yên tư thế đó trong vài phút....

..... không nhin nổi nữa, Mạc Yến cố gắng rút bàn tay nhỏ bé của mình ra khỏi tay hân.... nhưng tay còn chưa kịp vung ra thì đã lại bị hân tóm được.

Định lên tiếng kháng nghị,khuôn mặt yêu nghiệt của Bắc Tân Khởi lại càng lúc càng nghiêng nhiều hơn về phía cô....

- Bắc Tân Khởi....anh...

Mạc Yến hoảng hốt nhìn khuôn mặt mỗi lúc một tiến sát lại gần, muốn buông lời cảnh cáo, lời chưa kịp nói thì bờ môi đã bị hân chặn lại..

Chút lí trí còn sót lại trong đầu, bị nộ hôn bất ngờ này làm cho biến mất hoàn toàn, đầu óc trống rỗng....

Cô và hân đang làm cái quái quỷ gì đây?

Lí trí trong giây lát mất tích....

Nhưng chỉ là giây lát.... rất nhanh cô đã kịp bình tĩnh lại.

Nhận biết thấy chuyện mà hai người đang làm,bàn tay cô đang tì trên vòm ngực rộng lớn của hân, muốn dùng chút sức lực còn sót lại mà phản kháng... bỗng đâu, Bắc Tân Khởi cắn lấy môi cô, cắn rất đau...

- A.... đau...

Cô không hiểu sao hắn lại làm ra hành động đó, uất ức, vô tội mà kêu lên.... tiếng kêu thật đáng thương.

Hắn cúi xuống nhìn vào đôi mắt mọng nước của cô, cuối cùng cũng coi như còn chút "nhân tính" mà buông tha cho cô.

Mạc Yến được trả lại tự do, lập tức đẩy hắn qua một bên, chỉnh lại chiếc áo ngủ rồi tức giận chạy về phía cửa chính....

Vừa bước tới cửa thì giọng nói lạnh băng của hắn truyền vào tai cô.

- Bước ra khỏi cánh cửa này thì chúng ta sẽ làm tiếp ở bên ngoài!

Đôi chân đang định bước ra ngoài bỗng khựng lại, cúi xuống nhìn bộ đồ mình đang khoác trên người... trong phút chốc lại do dự....

Một cô gái, đang đêm đang hôm mặc chiếc khoác ngủ, lang thang trên đường thì chả khác gì tự mình gây chuyện cho bản thân mình sao?

Xã hội giờ loạn vậy, ai mà biết sẽ có chuyện gì xảy ra cơ chứ?

Trong phòng có sói, bên ngoài xã hội thì cũng không thiếu kẻ xấu, Mạc Yến đứng đó, tiến thoái lưỡng nan, ra ngoài không được, vào trong không xong.

Trời ơi! Cô trừu ai chọc ai rồi cơ chứ?

Thế nhưng hình thức khủng bố đầy ác đạo của Bắc Tân Khởi có vẻ như rất hiệu quả, đoán đo một lúc, Mạc Yến thấy ở lại trong gian phòng này vẫn an toàn hơn.... Dù cho không rõ lúc nào con sói kia lại "lên cơn" làm ra những việc "mất nhân tính".... nhưng khi này hắn đã chịu buông tha cho cô thì rõ ràng là giờ hắn sẽ không làm bừa nữa...

Đầu óc Mạc Yến lúc này vẫn coi như là rất minh mẫn, nghĩ thông mọi việc thì liền nhấc chân, bước từng bước nặng nề trở lại phía trong phòng...

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: Thỏ non...

Bắc Tân Khởi nhìn Mạc Yến....

Chỉ thấy cô đang nhìn hắn với đầy sự đề phòng, tựa như chú thỏ non đang cảnh giác với sói dữ.

Khóe miệng hắn không khỏi giật giật.

Mạc Yến lườm hắn một cái, mắt không chớp dù chỉ một cái, cứ vậy mà quan sát từng hành động của hắn, dây thần kinh căng thẳng như muốn nổ tung ra.

May là, Bắc Tân Khởi thấy cô quá căng thẳng vậy thì chỉ nhìn cô một cái rồi lập tức quay người bước về nơi mà hắn đã trải đệm để nằm dưới nền nhà.

Mạc Yến lặng lẽ nhìn loạt động tác của hắn, vẫn đứng đó, không nhúc nhích.

Cho đến tận khi tiếng ngáy đều đều vang lên trong căn phòng yên tĩnh, Bắc Tân Khởi dường như đã ngủ thiếp đi.

Mạc Yến thăm thò phào nhẹ nhõm, nhón 5 đầu ngón chân, nhẹ nhàng trở về giường, cuộn tròn người nằm vào tận góc trong cùng....

Đèn trong phòng, vụt tắt....

Cũng ngay lúc đó, đôi mắt vốn nhắm nghiền của Bắc Tân Khởi liền mở choàng ra...

Đưa mắt, lặng nhìn bóng lưng cô gái nằm cuộn tròn trên góc giường, nghĩ lại cảnh tượng vừa xảy ra khi nãy giữa hai người và.... cả cái xúc cảm ủa đến một cách quá mãnh liệt kia...đôi mắt sâu thẳm thẳm như đại dương

Hắn dường như phải làm rõ một số chuyện rồi....

Hai người họ gây sự đến giờ đã là gần hai giờ sáng!

Mạc Yến dường như rất mệt, vừa leo lên giường một lúc thì đã lăn ra ngủ ngon lành.... thậm chí còn quên luôn cả việc mình đang ngủ chung phòng cùng

một "đại sắc lang "....

Bắc Tân Khởi cũng một ngày một đêm không ngủ, nghe tiếng ngáy đều đều khe khẽ bên tai thì cũng rất nhanh chóng mà chìm vào giấc ngủ....

Đêm này hần ngủ rất ngon , rất sâu giấc...

Sáng hôm sau tỉnh dậy thì hần đã không thấy Mạc Yến đâu nữa...

Bắc Tân Khởi giật mình,ngồi bật dậy, đi về phía nhà vệ sinh.

- Mạc Yến!

Nhưng, nhà vệ sinh cũng không một bóng người.

Hần không khỏi nhũn mảy, khoác áo định lao ra ngoài...

Bỗng một trang giấy nhỏ rơi xuống từ chiếc bàn gần cửa sổ...

Bắc Tân Khởi nhếch nhếch mảy , cúi xuống nhặt tờ giấy lên.

Chỉ thấy trên đó chỉ ghi một câu đơn giản:

- Em phải đi tìm phòng, nên em về trước đây!

Nét chữ thanh tú, ngôn ngữ giản đơn, nhìn không ra hi nộ ái ố trong đó.

Bàn tay hần nắm chặt lại,vò nát trang giấy, nhìn chiếc giường trống không...

Nha đầu thối nỡ lòng bỏ hần ở lại đây một mình?

Hần thật sự đáng sợ vậy sao?

Đối với những việc mình đã làm,hần không hề có chút tự trách , vắt mẩu giấy bị vò nát vào thùng rác rồi nhanh chóng rời khỏi khách sạn.

Việc Mạc Yến đi ra ngoài tìm phòng, hần hoàn toàn không hề để tâm, một chú thỏ non đã bị nhốt trong lồng thì còn có thể chạy đâu cho thoát?

Đúng như những gì hần nghĩ, tầm 9 giờ tối,Mạc Yến về đến nhà.

Bước vào cửa, mặt bí xị, rõ ràng là hôm nay cũng không thu được kết quả tốt đẹp hơn...

Cô thật không hiểu, vận khí của mình thật sự tệ vậy sao? Phòng trọ của thành phố này thật sự hiếm vậy sao? Tìm một căn phòng để thuê trọ thôi mà tìm suốt cả mấy ngày trời cũng không được. Thật quá không bình thường...

Mạc Yến rất bức bối, đi ngang qua phòng khách, vừa hay lại nhìn thấy Bắc Tân Khởi đang yên vị trên sofa, lưng lười biếng dựa vào ghế, đôi chân siêu dài vắt vẻo lên nhau, hần đang thành thói lật giờ trang báo, khuôn mặt bình thản tới khó tả....

Mạc Yến chằm chằm quan sát hần, nghĩ tới chuyện bản thân mình đi tìm phòng trọ suốt thời gian qua, hàng lông mày nhũn chặt lại..

Liên quan tới hần?

Mạc Yến thật sự thấy nghi ngờ... chỉ là, nếu thật sự là do hần gây chuyện thì lí do ở đây là gì?

Trong lòng đầy những dấu hỏi, cô chằm chằm bước lên lầu...

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: Những đóa hồng đỏ thắm !

Từ buổi tối đi tham dự buổi tiệc sinh nhật tại Phạm gia, đây là buổi tối đầu tiên Mạc Yến trở về căn nhà này.

Chú thỏ heo mà buổi chiều tối hôm đó mưa về vẫn nằm gọn trên chính giữa chiếc giường của cô, thân hình mũm mĩm nhìn rất buồn cười.

Mạc Yến không thích chú thỏ heo này lắm, là chính tay Bắc Tân Khởi nhét vào đồ đồ, cái đó không tính, mưa về, hắt lại nhét bằng được vào trong phòng của cô.

Mạc Yến lúc này đang bức bối về chuyện tìm phòng không được thuận lợi, nhìn chú thỏ heo lại càng vướng mắt, oán hận giống như nhìn thấy bản mặt khó ưa của Bắc Tân Khởi vậy. Lại nghĩ tới cảnh đêm qua, bị hắt ức hiếp tới thảm, trong lòng đầy giận dữ, ôm chú thỏ heo trong lòng, đầm một đầm thật mạnh vào bụng chứ thủ bông đáng thương.

Thật ra cô chỉ muốn nắm đầm ấy đầm thẳng vào người Bắc Tân Khởi...nhưng hoàn cảnh của cô lúc này chưa cho phép cô ra tay như vậy.

Bắc Tân Khởi chậm rãi bước lên tầng, ngang qua phòng cô thì vừa hay nhìn thấy cảnh đó, khoe môi hắt không khỏi giật giật....

Nha đầu này rốt cuộc là đã oán trách bản thân hắt tới mức nào cơ chứ?

Mạc Yến từ khi bước chân về tới nhà, không nói dù chỉ một lời,cũng không ra ngoài đi lại, cánh cửa phòng đóng lại, giam mình tách biệt với thế giới bên ngoài, hình như cô rất không muốn đối mặt với hắt.

....

Sáng sớm ngày hôm sau...

Mạc Yến dậy từ sớm, làm cơm hộp để mang đi ăn, chỉ làm có một suất cho mình, cứ mỗi lần nghĩ tới việc làm " cầm thú " của hắt khi ở trên đảo là cô lập tức dẹp bỏ ngay ý định làm bữa trưa cho hắt.

Sau đó, cũng không quản Bắc Tân Khởi xuống lầu hay chưa, Mạc Yến thu dọn xong xuôi thì liền ra ngoài bắt xe bus để đến công ti luôn, không giống như ngày thường ngồi xe hắt đi làm.

Cô sớm đã muốn tách ra, không muốn cùng tới công ti với hắt, tuy là ngồi xe bus vất vả hơn chút, nhưng dù sao, không đi tới đi lui cùng với hắt ở công ti thì cô cũng đỡ phải lo lắng khi bị người khác hiểu nhầm mối quan hệ giữa hai người họ.

Đến công ti, vẫn còn cách giờ vào làm khoảng 10 phút, nhưng mọi người đã đến gần như đông đủ...

- Chào buổi sáng!

Mạc Yến vui vẻ chào hỏi đồng nghiệp.

Đám nhân viên văn phòng dõi theo bước chân cô, nhìn cô với đầy vẻ kinh ngạc, ngưỡng mộ, và cả ghen tức....lần coi thường.

Mạc Yến có chút khó hiểu, không biết vì sao mọi người lại có thái độ kì kì như vậy.

- Mạc Yến, có người tặng hoa cho cô này!

Cô bạn đồng nghiệp ngồi sát cạnh vị trí của cô,tốt bụng lên tiếng.

Bước chân cô khẽ khựng lại, bước vài bước tới chỗ bàn làm việc của mình.

Chiếc bàn nhỏ bày kín những bó hoa hồng,đủ màu đủ sắc, đủ các giống khác nhau...

Mạc Yến ngây người nhìn chiếc bàn làm việc được phủ kín hoa của mình, trong đầu không khỏi nhớ đến chuyện xảy ra trong căn phòng tình nhân được dài đầy hoa trên hòn đảo lãng mạn kia...nghĩ đến hành vi đáng ghét của hắt, lập tức lại thấy những bó hồng này quá đáng ghét.

Rất nhiều những bó hoa,nhưng tất cả đều không đề tên người tặng...chỉ thấy trên tấm thiệp có ghi dòng chữ:

" Have a nice day! "

Người tặng hoa, trở thành nhân vật bí ẩn.

Bắc Tân Khởi đến sau Mạc Yến 10 phút, đi ngang qua cửa văn phòng vốn định bước luôn vào trong phòng, nhưng liếc nhìn thấy những bó hoa sắc sỡ kia trên bàn làm việc của cô thì không khỏi khựng lại...

Mạc Yến cũng chẳng thèm nhìn hắt, bình thần ngồi xuống ghế làm việc, chậm rãi sửa sang lại những bó hoa trên bàn.

Ánh mắt hắt không khỏi thoáng qua chút khác lạ....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 84: Tôi thích !

Nhìn những bó hồng ấy, sắc mặt Bắc Tân Khởi không khỏi trùng xuống.

Cái trò trẻ con ấy, thật quá sến sảm!

Không để ý thấy thần sắc có chút khác lạ của hắn, Mạc Yến chăm chú chỉnh lí lại đồng hoa.... cô không thích hoa hồng, cũng giống như Bắc Tân Khởi, đều cảm thấy trò này rất sến...hai người lại có thêm một điểm tương đồng.

Nhìn thấy những bó hoa này, cô thật chỉ muốn vất ngay vào thùng rác... nhưng nghĩ đi nghĩ lại thì thấy làm vậy hơi quá, nên đành kìm chế lại.

Người tặng hoa là ai, cô còn chưa biết, mục đích tặng hoa là gì,cô cũng không hay... nhớ như đối phương chỉ đơn giản là muốn kết bạn, nhưng lại bị cô chà đạp vậy thì rất là thiếu đạo đức.

Nghĩ vậy, Mạc Yến nhìn đồng hoa cũng thấy thuận mắt hơn nhiều.

Cầm một bó hoa đưa lên mũi,hít hà mùi hương dịu nhẹ ấy, khỏe mũi cô không khỏi cong cong lên.

Bắc Tân Khởi trùng nét mặt đứng đó, không động thanh sắc mà dõi theo loạt hành động của cô, nhìn cô có vẻ như là rất vui... hắn lại nghĩ tới buổi tối hôm ở trong căn phòng khách sạn trải đầy hoa hồng, cô có vẻ như không thích thú gì cho lắm với những cánh hồng đó... khuôn mặt điển trai lập tức được phủ lên lớp lớp băng giá ngàn năm tuổi.

Bước vài bước tới sát bên Mạc Yến, cầm lấy một cành hoa lên mà ngắm nhìn, rồi bàn tay to lớn, nắm lại vò nát bông hoa hồng đẹp,thắm sắc hương ấy.... rồi hắn vất luôn bông hoa đáng thương nằm ở một góc không xa.

- Để bảo vệ không khí trong lành của văn phòng , từ nay về sau, ở đây không được phép cầm hoa tươi!

Nét mặt thản nhiên,hắn thông báo một quyết định " quan trọng " như vậy rồi với tay lấy tờ giấy ăn lau bàn tay mình.

- Hoa tươi có công dụng điều hòa, thanh lọc không khí rất tốt!

Mạc Yến chả thèm quay lại nhìn hắn, lên tiếng sửa sai cho câu nói khi nãy của hắn.

Bắc Tân Khởi mang khuôn mặt không chút cảm xúc mà nhìn cô, khẽ nhếch miệng lười nhác mà đáp lại:

- Tôi không thích!

Khẩu khí rất nhẹ, rất bình thản...

Thế nhưng ẩn trong câu nói là sự ngang ngược, bá đạo... khiến sắc mặt vốn rất điềm nhiên của Mạc Yến phải biến sắc.

Cái gì mà, tôi không thích? Chỉ vì bản thân anh ta không thích nên cả văn phòng đều không được có chút hương hoa sao?

Mạc Yến tức giận, hắn cố tình tới chọc tức cô đây mà!

Mạc Yến thật sự rất cáu, trong lồng ngực như có ngọn lửa đang cháy bùng lên, cô thật sự muốn cãi tay đôi với hắn, nhưng, cô đã cố gắng bình tâm lại...

Cô hiện tại,chỉ là một trợ lí nhỏ bé, trước mặt đàn ông thiên hạ lại dám cả gan cãi lại lệnh của tổng tài đại nhân... Mọi người sẽ nghĩ gì về cô?

Từ từ ngẩng đầu dậy, ánh mắt trong veo, bình tĩnh nhìn vào mắt hắn, nhẹ nhàng cất tiếng:

- Tôi thích!

Hai từ bình thường, không nặng, chẳng nhẹ....

Hắn khẽ nhướn mày, nhìn cô, ánh mắt sắc lạnh như muốn nhìn thấu tâm can cô...

Bị hắn nhìn như vậy, da gà da vịt nổi đầy tay, nhưng trên mặt Mạc Yến, vẫn không biểu lộ ra bất kì cảm xúc gì, nhìn hắn một chút vậy rồi lại cúi xuống tiếp tục chỉnh lí đồng hoa hồng.

Ánh mắt Bắc Tân Khởi dừng lại trên đôi tay đang sửa sang những cánh hoa ấy, đôi môi mỏng cong lên một nét quá độ.

Rồi, hắn chậm rãi nói một câu:

- Làm việc riêng trong giờ làm việc, trừ hết tháng lương thứ hai.

Ôm một ôm lớn những bó hoa trong tay, định tìm chỗ để cắm hoa... nghe hắn nói vậy thì không khỏi giật mình, ngẩng đầu lên nhìn hắn.

Bắc Tân Khởi đứng trước bàn làm việc của cô, giờ tay đeo đồng hồ lên, chậm rãi quay mặt chiếc đồng hồ nhãn hiệu Cartier về phía Mạc Yến.

9:01 phút!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chạy Bữa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85: Mạc Yến , Tôi đến thăm em này !

Thời gian vào làm việc của tập đoàn Tân Phát là 9 giờ sáng.

Quá giờ 1 phút.

Mạc Yến tức giận, mặt đỏ hoe.

Chỉ vì 1 phút này mà tháng lương thứ hai của cô đã không cánh mà bay.

Khóe môi Bắc Tân Khởi khẽ nhếch lên một góc quá độ, lạnh lùng cầm lấy những bó hoa từ tay cô, vò nát, chà đạp, giày xéo chúng... xong rồi vắt từng bó, từng bó vào thùng rác đặt ngay cạnh.

Xong xuôi, quay lưng, thanh thoi bước vào văn phòng làm việc của mình.

Đang chuẩn bị đóng cửa phòng lại, bỗng Mạc Yến gọi với theo:

- Đợi chút!

Bắc Tân Khởi lúc này có vẻ như rất dễ tính, dừng chân lại, khẽ quay đầu lại đợi cô tiếp tục nói.

Mạc Yến ngẩng đầu lên, nhìn chằm chằm vào mặt hắn, cô nhìn hắn với ánh mắt đầy xa cách:

- Sao anh phải làm vậy?

Nghe cô hỏi vậy, hắn liền quay hẳn người lại, nhìn cô, khẽ nhếch môi, ngữ điệu đầy vẻ lười nhác:

- Mạc tiểu thư không nghe rõ hay nghe không hiểu những gì tôi vừa nói?

Ngừng lại giây lát, lại nói thêm một câu:

- Nếu là không hiểu thì Mạc tiểu thư có lẽ nên tăng cường nâng cao khả năng hiểu biết của bản thân rồi đấy!

Câu nói đầy ý châm chọc, nghe vậy Mạc Yến thật sự rất tức giận, trong lòng như có ngọn lửa đang bùng cháy.

Hắn ta một ngày không làm cho cô cái gì thì sẽ chết sao?

Cô làm gì đắc tội hắn rồi sao?

Mạc Yến rất khó chịu, nhìn hắn với ánh mắt đầy phẫn uất, bàn tay nắm thành nắm đấm, nhưng vẫn biết đây đang là ở nơi làm việc, cuối cùng đành cố kìm chế mà nuốt cục giận vào trong.

Bắc Tân Khởi, sắc mặt không chút biểu cảm, bước vào văn phòng, bỗng nhiên quay đầu lại nhìn cô mà nói:

- Từ sau đừng có tùy tiện mà nhận hoa hồng của người khác!

Dứt lời, giờ tay ra đóng cửa phòng lại.

Mạc Yến đứng đó như trời trồng, sắc mặt sầm sì, u ám.

Vốn dĩ, Bắc Tân Khởi nói với âm lượng nhỏ, và lại giọng nói vốn trầm trầm, khoảng cách giữa hai người lại là gần nhất, rõ ràng là câu nói ấy là hắn nói

cho cô nghe, những người khác cơ bản là không thể nghe được.

Hắn ta có ý gì đây?

Cô nhận hoa của ai thì liên quan gì tới hắn?

Hắn ta rõ ràng là lạm dụng chức quyền mà ức hiếp người khác!

Lần trước là một cuộc điện thoại, lần này là một đồng hoa, Mạc Yến vào làm còn chưa nổi hai tuần nhưng đã bị trừ hai tháng lương, tâm trạng cô mà tốt thì mới lạ....

Cả thiên hạ này chắc chỉ mỗi cô rơi vào cái cảnh bị thâm này thôi...

Vốn dĩ, vì việc xảy ra trên hòn đảo kia mà Mạc Yến đã thấy không bằng lòng với hắn, rồi hôm nay lại thêm việc này nữa.... thành kiến mỗi lúc một lớn.

Sắp đến giờ nghỉ trưa, đang định chuẩn bị dọn đồ để nghỉ ngơi thì bỗng văn phòng trở nên ồn ào...

Trước giờ, Mạc Yến vẫn luôn giữ quan điểm không phải việc của mình thì sẽ không bao giờ để tâm... thế nên cô vẫn cứ cặm cụi xếp lại đồ đạc trên bàn làm việc.

Tiếng bàn tán, ồn ào mỗi lúc một lớn...

Chỉ đến khi nghe thấy tiếng gào lớn như muốn rạch ngang óc nhà của một cô bạn đồng nghiệp nào đó thì Mạc Yến mới dừng tay lại:

- Aaaaa.... đây không phải chính là siêu sao Mộ Thám ư????

Mộ Thám?

Hắn tới đây làm gì?

Mạc Yến giật mình ngẩng đầu dậy, đưa mắt nhìn ra phía cửa chính...

Chỉ thấy Mộ Thám mặc trên người bộ đồ thể thao, gương mặt nam thần ẩn dưới chiếc kính râm màu đen của một nhãn hiệu nổi tiếng quốc tế, đôi môi gọi cảm khê nhếch lên một nét quá độ, hắn bước tới đầu thì chỗ đó lại như muốn bùng cháy ngút ngàn, tiếng reo hò không dứt...

Bước đến chỗ bàn làm việc của Mạc Yến, đôi tay dài rất tự nhiên mà khoác lên vai cô, kéo cô vào lòng mình:

- Mạc Yến, tôi đến thăm em này!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 86: Hình tượng vỡ nát

Một động tác, khiến cho căn phòng vốn đã náo nhiệt lập tức nổ tung...

Tiếng bàn luận, tiếng thì thầm bàn tán như trận cuồng phong từ bốn phương tám hướng truyền tới.

- Một trợ lý nhỏ bé vậy mà lại quen biết Mộ Thám?

- Đúng vậy! Mộ Thám với Mạc Yến rốt cuộc có quan hệ gì nhỉ?

....

Mạc Yến giờ cũng chẳng còn tâm trạng mà để tâm tới những cái chỉ trích, cùng những tiếng xì xào bàn tán đang nhắm vào mình nữa....

Cô ngơ người mà nhìn Mộ Thám, rồi nhìn xuống đôi chân hắn:

- Chân anh khỏi rồi?

- Không phải tôi đã tự bước tới đây rồi à?

Mộ Thám cười nhún nhún, thản nhiên ngồi xuống chiếc ghế làm việc của Mạc Yến, nhìn thấy chiếc hộp com mà Mạc Yến vừa lấy ra, so với Bắc Tân

Khỏi thì da mặt thậm chí còn đầy hơn....hắn mở nắp hộp com ra rồi bắt đầu thưởng thức, tốc độ ăn lại còn rất nhanh, giống như đã bị bỏ đói từ nhiều ngày nay rồi vậy...

Mạc Yến tròn tròn mắt mà nhìn bữa ăn trưa của mình đang bị Mộ Thám ăn tươi nuốt sống... cô chỉ muốn đá cho hắn ngã xuống gầm ghế luôn mà thôi:

- Mộ Thám, chú ý giữ hình tượng chút đi!

Mộ Thám chả mấy để ý đến việc cô nói, giải quyết xong một cái su shi, rồi mới ngẩng đầu lên, dùng vẻ mặt rất chi là đáng thương nhìn Mạc Yến rồi chậm chạp cất tiếng nói:

- Đây là bữa điểm tâm của em sao? Mùi vị rất không tệ!

- Đây- là- bữa- trưa- của -tôi!

Mạc Yến nghiêng răng, nghiêng lợi nhả ra từng từ....

- Dạ dày em thật nhỏ!

Mộ Thám không chút ăn năn hối lỗi về hành vi của mình mà còn lên tiếng cảm than một câu rồi tiếp tục cúi xuống quang minh chính đại ăn tiếp bữa trưa của Mạc Yến đáng thương....

Những nhân viên khác trong văn phòng, chứng kiến cảnh này đều không khỏi tròn tròn mắt, há hốc miệng...

Đây thật sự là vị công tử hào hoa, phong độ vẫn thường hay xuất hiện trên truyền hình ư?

Tại sao lại khác xa đến vậy?

Trời ạ! Báo trí truyền thông đúng thật giỏi lừa người mà.....

Bắc Tân Khởi vừa từ văn phòng bước ra thì ngay lập tức nhìn thấy cảnh Mộ Thám đang ngồi trên ghế của Mạc Yến và giành bữa trưa của cô nữa.

Mộ Thám dường như rất là hài lòng về bữa ăn, ánh mắt khẽ nheo lại, biểu cảm đầy hưởng thụ.

Sắc mặt Bắc Tân Khởi trùng xuống.

Hừ, bản thân hắn còn không được hưởng phúc lợi tốt đến vậy, tên tiểu tử này lại dám đến đây tranh cướp sao?

Khiến hắn bực hơn nữa là, từ khi nào mà Mạc Yến và Mộ Thám có mối quan hệ thân thiết tới mức dùng chung một hộp com, cùng một đôi đũa thể này rồi chứ?

Ánh mắt Bắc Tân Khởi rất lạnh, tựa như một thanh guom băng giá sắc lạnh đến mức Mộ Thám đang cầm cúi ăn com cũng cảm nhận được....

Đầu từ từ ngẩng lên, ngơ ngác nhìn Bắc Tân Khởi một cái rồi cười, chào hắn.

- Hi!

Khẩu khí rất là miễn cưỡng, qua loa...cho người khác cảm giác, hắn không đến đây để gặp Bắc Tân Khởi mà chỉ là tiện thể thì chào hỏi mà thôi.

Dù cho sự thật thì cũng gần đúng như vậy.

Chào một câu đơn giản vậy lại tiếp tục cúi xuống ăn đồ ăn, dùng đũa đảo đảo thức ăn trong chiếc hộp, hắn bỗng lại ngẩng lên nói với cô:

- Mạc Yến, ngày mai em cũng chuẩn bị cho tôi một suất ăn như này nhé!

Từ đầu đến cuối, đều không chút để tâm tới Bắc Tân Khởi.

Bắc Tân Khởi ném cho hắn một ánh nhìn sắc lạnh, hỏi một câu rất không khách sáo:

- Mai, ông vẫn còn muốn đến?

Nghe vậy, Mộ Thám ngẩng đầu lên, ánh mắt nhàn nhạt liếc nhìn Bắc Tân Khởi, sắc mặt đầy vẻ không mấy để tâm.

- Tôi đến thăm Mạc Yến!

Mạc Yến : "...."

Bắc Tân Khởi : "...."

Mộ Thám cũng chỉ liếc nhìn Bắc Tân Khởi chút vậy rồi quay sang phía Mạc Yến:

- Mạc Yến, hoa hôm nay tôi tặng em, em thích không?

Một câu nói, tựa như một quả bom rơi xuống căn phòng.

Những bó hồng sáng nay là do Mộ Thám gửi tặng cho Mạc Yến?

Một tin quá hot, quá giật gân!

Một ngôi sao lớn như Mộ Thám lại tặng hoa cho một nữ trợ lý nhỏ bé của Tân Phát???

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Mai sẽ tiếp tục ...

Nhân viên trong cả tầng làm việc đều dựng tai lên mà lắng nghe, mắt thì không chớp mà nhìn về phía ba người họ.

Mạc Yến cũng có chút kinh ngạc, hẳn định làm trò quý quái gì vậy?

Nghe Mộ Thám nói vậy, ngay lập tức nét mặt Bắc Tân Khởi lạnh giá như kết thành lớp băng bên trên.

Mộ Thám không động thanh sắc mà quan sát phản ứng của Bắc Tân Khởi:

- Mạc Yến, nếu em thích, hay là mai anh lại tiếp tục tặng em nhé?

Mạc Yến bị hắn nói cho cứng họng.

Ánh mắt Bắc Tân Khởi lạnh lạnh nhìn Mộ Thám, nhắc chân lên đá về phía hắn:

- Mộ Thám, ông có thể biến rồi đấy!

Mộ Thám tránh không kịp, ăn trọn luôn cú đá của Bắc Tân Khởi, lập tức ôm lấy chân, kêu la oai oái:

- A....a... ông nở lòng đánh tôi thật sao, đá vào chỗ vết thương của tôi rồi!

Bắc Tân Khởi không chút đồng cảm, thậm chí còn chà thềm nhìn hắn.

Thế nhưng Mộ Thám dường như cũng không chịu chút đá kích nào cả, đứng dậy, vẫy tay với Mạc Yến:

- Anh ở đây vương mắt người ta, anh về trước đây, mai gặp lại nhé!

Nói xong, rất thanh thoi quay người bước ra về.

Bước được mấy bước, tự nhiên lại quay đầu lại, luếc về phía Bắc Tân Khởi, chậm chậm nói:

- Bữa trưa hôm nay mùi vị quả là không tệ!

Sắc mặt Bắc Tân Khởi lạnh như tù đá.

Tên khốn này....gọi đòn!

Mộ Thám một lần nữa không động thanh sắc mà quan sát phản ứng của hắn, tâm trạng dường như rất tốt, lẽ cái chân bị thương mà bước ra ngoài.

Một vở kịch nào nhiệt kết thúc.

Mọi người trong văn phòng cũng lục đục đi ra ngoài....

Bắc Tân Khởi liếc nhìn hộp com trên bàn của Mạc Yến, lập tức cầm lấy và vút luôn vào trong thùng rác.

Lại nghĩ đến cái hộp com của mình vẫn để ở nhà, rất là bức tức.

Trời ạ,hắn sao lại có thể dùng đồ đôi cùng tên khôn đó chứ?

Mạc Yến đã quá quen với việc cãi cọ, trêu chọc nhau của hai người họ rồi nên không thấy có gì đáng để ngạc nhiên cả.... im lặng, không nói gì.

Chỉ là,bữa trưa của cô, lại cứ vậy mà mất tiêu rồi ư?

Trong lòng Mạc Yến lúc này thật quá là bất bình.

Bắc Tân Khởi khẽ nheo mắt, ánh mắt nhìn chăm chăm vào nửa bên mặt cô, không động thanh sắc mà quan sát phản ứng của cô, nghĩ tới những bó hoa lúc sáng, và cả việc Mộ Thám tới công ti....hai hàng lông mày nhíu chặt cả lại.

Đối với Mạc Yến, Mộ Thám là thật lòng hay chỉ là trêu đùa?

Mạc Yến chỉnh sửa lại mặt bàn lộn xộn của mình,rồi ngồi bệt xuống ghế, ánh mắt thất thần.

Hai tháng tiền lương bị trừ hết, giờ đến đi ăn trưa cô cũng chẳng thiết nữa...

Chỉ tại Bắc Tân Khởi mà hiện giờ cô đã từ một cô tiểu thư của gia đình khá giả biến thân thành một kẻ nghèo khó đáng thương.

Giờ cô có thể về nhà mà mách tội hắn với thím Hạ Lan không?

- Đi ăn thôi!

Bắc Tân Khởi coi như vẫn còn có chút lương tâm, trừ hết cả hai tháng lương nhưng vẫn quan tâm tới ba bữa ăn hàng ngày của cô..

Mạc Yến ngẩng đầu lên,ánh mắt như phóng hỏa mà nhìn hắn, ánh mắt hung hãn như đang đối diện với kẻ thù....

- Trả tiền lương cho em!

Khóe môi hắn giật giật, gờ tay xoa xoa đầu Mạc Yến:

- Lần sau đừng có bày mấy hoa hoa cỏ cỏ vớ vẩn đó trong văn phòng nữa nhé!

Mạc Yến ngược nhìn theo cái bàn tay của hắn vẫn đang xoa xoa đầu mình, tức đến nghiến răng nghiến lợi...

Hoa hoa cỏ cỏ làm vương mắt anh ta sao?

Bắc Tân Khởi tâm trạng rất vui mà chiêm ngưỡng khuôn mặt giận dữ của cô, bàn tay như muốn đồ thêm dầu vào lửa, vỗ khe khẽ vào má cô.

- Nhớ chưa?

Mạc Yến thật chỉ muốn sút cho hắn một phát bay ra khỏi khung cửa.

Nhưng,cô không thể....

Cô đánh không nổi hắn...

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 88: Em gái , đến đây tiếp rượu bọn anh nào !

Bắc Tân Khởi nở nụ cười yêu nghiệt rồi kéo tay Mạc Yến, lôi cô đi xuống lầu.

Mạc Yến, khuôn mặt không chút biểu cảm đi theo sau hắn, vừa đi vừa không động thanh sắc mà suy nghĩ về nguyên nhân khiến hắn nổi giận, càng nghĩ càng thấy giống....

- Bắc Tân Khởi!

Bỗng cô cất tiếng gọi với theo hắn.

Tiếng gọi đầy nghiêm túc, khiến Bắc Tân Khởi khựng bước.

Mạc Yến nhìn hấn chăm chăm, một câu nói từ miệng cô bất ngờ bay ra:

- Khi này, không phải anh ăn phải "dấm" rồi chứ?

Giọng điệu có vẻ như không mấy để tâm, lại có chút chọc ghẹo....

Bắc Tân Khởi không khỏi ngây người ra, khóe mắt liếc nhìn sang cô.

Mạc Yến hỏi xong câu đó thì cũng không khỏi ngo người.

"Mạc Yến mày nghĩ mày là kim không tước hay gì? Người ta lại vớ thể vì mày mà ăn "dấm"?"

Thầm mắng bản thân một câu như vậy rồi bước nhanh xuống lầu.

- Nào đi ăn thôi!

Ánh mắt Bắc Tân Khởi lặng nhìn theo bóng lưng cô, nghĩ tới câu hỏi khi này...đôi mắt vốn luôn bình thản của hấn có chút khác lạ....

Công ti con của Bắc thị nằm ở khu đất vàng, xung quanh công ti có rất nhiều nhà hàng ăn uống và đều rất là đẳng cấp.

Hai người bước đi trên con phố...

Mạc Yến bỗng nảy sinh ý nghĩ quệt nát thẻ của hấn để giải tỏa bức xúc trong lòng mình.

Nhưng, Bắc Tân Khởi có vẻ như không mấy quan tâm tới chuyện tiền nong, dù cho cô có quệt sạch tiền trong thẻ hấn, hấn chắc chắn cũng không vì chuyện đó mà nổi giận,mà rất có thể hấn lại còn lấy thêm một chiếc thẻ khác đưa cô quệt tiếp ý chứ....

Lí trí phân tích vấn đề như vậy xong, Mạc Yến đành từ bỏ ngay ý định đó.

Hai người đi một vòng dãy phố....Bắc Tân Khởi vốn định dẫn cô vào một nhà hàng có vẻ rất cao cấp ... vừa bước tới cửa thì Mạc Yến lúi lấy tay hấn.

- Em muốn đi ăn lẩu!

Mạc Yến ngược mắt nhìn hấn, sắc mặt không cảm xúc mà nói ra mong muốn của bản thân.

Bắc Tân Khởi có chút ngạc nhiên,hai hàng lông mày nhũn chặt lại.

Quanh khu này thì lấy đâu ra lẩu?

Mạc Yến không động thanh sắc mà quan sát phản ứng của hấn,khóe miệng không khỏi nhếch lên một chút.

Trong công ty, hành cô vui lắm hả? Hừm ra khỏi công ty thì hãy chuẩn bị tinh thần để cô hành đi nhé!

Đối với những yêu cầu của Mạc Yến,từ nhỏ tới lớn, Bắc Tân Khởi đều không bao giờ cự tuyệt,nhất là chuyện ăn uống thì lại càng không.

Đắn đo giây lát, hấn nắm lấy tay cô đi về phía nhà xe, lái xe đi...

Hai người đi vòng vèo qua mấy khu phố...

.... cuối cùng tìm thấy một quán chuyên lẩu nằm trong một dãy phố chuyên bán đồ ăn.

Trong quán rất đông đúc, ồn ào, tiếng cụng ly, tiếng cười nói....

Nhìn thấy cảnh này, sắc mặt Bắc Tân Khởi không khỏi trùng xuống, hấn hiển nhiên là không thích nơi này chút nào....

Hấn rất ghét nơi quá ồn ào....

Mạc Yến biết rõ điều đó, nhưng vờ như không hay biết gì,đi vòng qua hấn, bước vào trong...

Bắc Tân Khởi lặng lẽ đi theo sau cô.... hai người ngồi vào chiếc bàn kê sát cửa sổ, điểm vài món ăn, nhà hàng này có tốc độ làm đồ ăn rất nhanh, chẳng mấy chốc đã mang đồ ăn ra cho hai người.

Mạc Yến lười chả thèm để tâm tới hấn, tự mình nhúng đồ ăn,thêm gia vị, cầm đũa lên,đang chuẩn bị thưởng thức mỹ vị...

Ngay lúc đó, từ bàn kế bên truyền tới giọng cợt nhả:

- Em gái,qua đây tiếp rượu bọn anh đi nào!

Bất ngờ, Mạc Yến không khỏi ngẩng người ra, động tác trên tay cũng khựng lại.

Tiếp rượu?

Trời ạ, còn có người da mặt dày hơn cả Bắc Tân Khởi sao?

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 89: Ra tay

Lập tức, ánh mắt Bắc Tân Khởi sắc lạnh, hơi nghiêng đầu nhìn sang phía bàn bên...

Bàn đó, có 7,8 tên đàn ông đang ngồi, trên bắp tay đều có xăm hình rồng, thân hình cường tráng, tất cả đều mặc đồ đen, nhìn qua cũng đủ biết không phải dạng vừa...

Đám người đó bị ánh mắt sắc lạnh của hắn làm cho ngơ người giây lát, sống lưng có chút ớn lạnh.... Nhưng thấy Bắc Tân Khởi chỉ có một mình, mà bọn chúng thì lại đông, lập tức lấy lại tinh thần.

- Được tiếp rượu bọn anh là phúc phần của em đấy, em gái ạ, nào đến đây, bọn anh sẽ không để em phải chịu thiệt thòi đâu!

Tên đàn ông khi nãy đứng dậy, cầm li rượu, nghênh ngang bước sang bàn hai người đang ngồi, định tóm lấy tay Mạc Yến và đổ rượu vào miệng cô.

Nhưng, còn chưa kịp chạm vào tay cô thì Mạc Yến đã đứng bật dậy.

Khi mà tên đấy còn chưa kịp định hình thì Mạc Yến đã vung tay lên

"bốp bốp" hai phát vả vào mặt tên côn đồ.

Cô dùng lực độ rất mạnh, tiếng tát vang to, động tác nhanh, gọn, dứt khoát, khiến đối phương bất ngờ, mãi không thể hồi thần.

Bị phụ nữ đánh? Hắn bị phụ nữ ra tay đánh?

Bắc Tân Khởi vốn định ra tay chặn tên côn đồ lại, cũng quá bất ngờ về hành động của cô.

Quen thân với Mạc Yến bao năm nay, nhưng hắn cũng chưa bao giờ thấy cô "ghê gớm" như vậy...

Nha đầu này phản ứng thật nhanh!

Đám người ngồi bàn bên cạnh cũng bị hành động hung hãn của Mạc Yến làm cho đứng hình... huynh đệ của mình lại bị một con nha đầu yếu đuối đánh như vậy.... việc này mà đề người trong giới biết thì thật quá mất mặt.

Thật ra, Mạc Yến cũng chỉ đơn thuần là bị lời nói của kẻ lưu manh kia làm cho kích động, đánh xong, bản thân cũng không khỏi ngẩng người ra, lại nhìn kẻ lưu manh to béo, một bắp tay hắn phải gấp đôi bắp tay mình thì máu nóng trong người chạy đầu hết.

Nhưng hối hận là việc của hối hận, nhưng không sợ hãi, cái cổ dài thanh thoát của cô vẫn ngạo nghễ dương lên, bình thản nhìn kẻ lưu manh.

- Mẹ kiếp, dám đánh tao!

Hiển nhiên, tên lưu manh đã bị kích động không nhỏ, một tay đỡ lấy bên má vừa bị đánh, ngẩng lên, giờ tay định đánh Mạc Yến...

... Nhưng còn chưa kịp hạ tay, thì cổ tay đã bị bất ngờ giữ chặt.

Tên lưu manh nhìn bàn tay đang giữ chặt cổ tay mình, chưa kịp phản ứng, thì tay đã bị vặn ra sau, tiếp đó lại hai tiếng "bốp bốp" vang lên, bên má còn lại cũng ăn trọn hai phát tát.

Lần này ra tay là Bắc Tân Khởi.

Tốc độ ra tay của hắn nhanh hơn cả động tác của Mạc Yến khi nãy, ra tay vừa mạnh vừa hiểm, đánh xong còn vặn vặn cổ tay, biểu cảm trên khuôn mặt không chút biến động.

Mạc Yến nhìn hắn vậy mà không khỏi giật giật khóe môi.

Hắn đánh người mà còn đau cả tay sao?

Tên lưu manh còn chưa hiểu ra làm sao mà mình bị đánh thì mặt đã sưng vù thành hình bánh bao.

- Mẹ kiếp!

Một tay ôm mặt, mồm lẩm bẩm chửi rủa, tay kia định đánh lại...

Nhưng Bắc Tân Khôi đã lại giữ chặt cổ tay tên lưu manh...

.... ngay tắp lự, tên lưu manh chỉ thấy cổ tay mình đau thấu tim gan.... một tiếng động khê vang lên....

" rắc rắc "

.... tiếng xương gãy...

Cả hiện trường im như tờ....

Mạc Yến đã từng chứng kiến Bắc Tân Khôi ra tay hiểm độc như nào, nhưng một lần nữa nhìn thấy thì cũng không khỏi giật mình.

Sắc mặt Bắc Tân Khôi lúc này vô cùng lạnh, toàn thân bao bọc trong cái lạnh ngút ngàn như thân chết đang đi câu hồn.... hắn lúc này hoàn toàn khác biệt với ngày thường..

Ngay cả những nhân vật máu mặt trong thế giới ngầm kia cũng chưa chắc đã có được cái thần thái như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 90: Thân phận khác

Ngày thường, chưa bao giờ Mạc Yến biết đến một Bắc Tân Khôi như này... đây là lần thứ hai, Mạc Yến chứng kiến một mặt khác của hắn.... ngoài sự kinh ngạc ra thì cô bắt đầu có chút hoài nghi về gia thế thật sự của hắn...

Không phải là hắn còn có một thân phận gì đó khác mà cô không biết đến nữa chứ?

Trong đầu cô thoáng qua một ý nghĩ... cô liếc nhìn sang phía hắn.

Bắc Tân Khôi sắc mặt không đổi, khẽ khời động cổ tay, không thèm nhìn tên lưu manh vừa bị hắn đánh trọng thương... rồi hắn đưa tay kéo cô sát vào lòng mình rồi dắt cô bước ra phía cửa chính.

Vừa bước tới ngưỡng cửa...

Phía sau lưng...

" păng! Păng!..."

Một tràng tiếng súng nổ bỗng vang lên....

Thì ra là đám người kia đã kịp thời hồi thần, cùng lúc rút súng ra nhắm về phía hai người mà bắn.

Bắc Tân liếc mắt nhìn về phía đám người đó, con ngươi mắt như trở nên sậm màu hơn, bàn tay không động thanh sắc mà lặn vào trong túi quần.

Hắn rút từ trong túi ra một khẩu súng được mạ vàng ...

Mạc Yến dù đã đoán ra từ trước nhưng cũng không khỏi kinh ngạc, thân hình cô không khỏi cứng đờ thêm chút nữa, trí não cô như đang tạm thời ngừng hoạt động.

Từ nhỏ lớn lên bên nhau, đã quá quen thuộc nhau tới mức không thể quên thân hơn nữa.... Vậy mà giờ đây tự nhiên lại phát hiện ra đối phương khả năng vẫn còn một thân phận khác nữa.... phát hiện này, là ai chẳng nữa cũng khó tránh khỏi sự kinh ngạc ấy.

Mạc Yến cũng không thể nói rõ ra cảm giác của mình lúc này, kinh sợ hay kinh ngạc....

Bắc Tân Khôi cũng đang thăm quan sát phản ứng của Mạc Yến....hắn đoán không ra ý nghĩ thật sự lúc này của cô... hắn cũng không muốn cô nhìn thấy

bộ mặt khác với ngày thường của mình như này.... thẳm tính toán trong đầu giấy lát, bàn tay đang chuẩn bị lên cò súng bỗng khựng lại....

- Đứng im! Tất cả đứng im, không được động đây!

Phía sau lưng truyền đến tiếng quát lớn của một tên côn đồ.

Mạc Yến bị tiếng quát khiến cho tỉnh táo trở lại, ngẩng đầu lên, nhìn sang người bên cạnh:

- Làm sao giờ?

Bàn tay đang ôm eo cô bỗng buông ra, đôi mắt sâu thẳm nhìn cô, hạ thấp giọng:

- Anh đếm đến 3, em chạy thẳng về phía trước, không được quay đầu, rõ chưa?

- Vậy còn anh?

Theo phản xạ, cô hỏi ngược lại.

- Chạy về phía xe, đừng sợ, anh sẽ bảo vệ em!

Bắc Tân Khởi không trả lời câu hỏi của cô... nhìn ra phía chiếc xe của mình, nhìn cô văng ánh mắt đầy âu yếm, dặn cô như vậy rồi đẩy mạnh cô ra, lấy thân mình mà che chắn cho cô.

Mạc Yến không ngờ hẳn lại hành động như vậy, ngơ ngác nhìn hẳn, trong ánh mắt có gì đó đang đổi thay...

- Chạy!

Khuôn mặt lạnh lùng không biểu cảm, lời nói ra thì kiên định vô cùng.

Mạc Yến biết hàm ý của hẳn là gì, xác định khoảng cách hiện tại giữa mình và chiếc xe, rồi ngoảnh lại nhìn đám hung thần đang dương súng nhắm thẳng về phía hai người, trong lòng cô không khỏi đắn đo.

Hắn đang đặt bản thân vào vị trí nguy hiểm nhất để đổi lấy sự an toàn của cô.

Nhưng, cô thoát hiểm rồi còn hẳn thì phải làm sao?

Mạc Yến thật sự khó nghĩ, tuy rằng cô có không thích một số hành vi khác của hẳn... nhưng hai người dù sao cũng đã quen biết nhau đã bao năm nay, gặp phải nguy hiểm thì cô thật lòng cũng rất lo cho hẳn.

Cô không mong hẳn xảy ra chuyện!

Nhưng, giờ nếu cô ở lại đây thì cũng giúp được gì cho hẳn? Nói không chừng còn khiến hẳn bị phân tâm..

Mạc Yến không biết rốt cuộc Bắc Tân Khởi còn đang che giấu thực lực tới đâu... nhưng vừa xong, cô đã có chút hoài nghi về bối cảnh của hẳn, rồi lần trước lại chứng kiến kỹ năng lái xe điêu luyện của hẳn... cô đoán rằng hẳn vẫn còn quân tốt trong tay....

.... đưa mắt nhìn chiếc xe cách mình không xa, do dự giây lát, rồi lao nhanh về phía trước....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chạy Bữa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Độc nhất vô nhị

- Păng! Păng! Păng!

Ngay khi cô vừa làm ra hành động đó thì tiếng súng lập tức vang lên từ từ phía....

... nghe tiếng súng, Mạc Yến thật muốn quay lại xem tình hình của Bắc Tân Khởi... Nhưng nghĩ đến những điều hẳn mới dặn dò thì cô lập tức dẹp bỏ ngay ý nghĩ ấy.

Tiếng động phía sau lưng rất lớn, cô chỉ nghe thấy tiếng súng, còn cũng không biết là ai ra tay, mà bản thân cô cũng không hề bị thương.

...

Chính Bắc Tân Khởi đã bắn ra loạt đạn để chặn hướng những viên đạn của đám người xấu đang nhắm bắn về phía Mạc Yến.

Hắn lặng lẽ nhìn bóng dáng cô mỗi lúc một xa khỏi tầm mắt.... khước môi nhếch lên nụ cười lạnh lẽo.... quay người lại, ánh mắt sắc lạnh nhìn lướt qua đám du côn tay vắn lăm lăm khẩu súng nhắm bắn về phía Mạc Yến.

Ánh mắt Bắc Tân Khởi rất lạnh, tựa như hàn băng trên đỉnh núi ngàn năm tuyết phủ, khiến cho mấy tên côn đồ không khỏi run run tay...

Khước miệng hắn nhếch lên một nét quá độ, trong khi đám người kia còn chưa kịp phản ứng thì đã dương khẩu súng bằng vàng của mình lên... tiếp đó, hiện trường vang lên loạt súng dạt tạt...

"Pằng! Pằng! Pằng!"

Vài tên côn đồ ngã khụy....

Hắn ra tay rất nhanh, nhanh đến nỗi không ai kịp nhìn ra khẩu súng trên tay hắn từ đâu mà xuất hiện, càng không nói đến việc lên đạn, bấm cò...

7, 8 đối thủ trong phút chốc đã giải quyết quá nửa.

Không quay đầu nhìn lại cảnh phía sau.... Mạc Yến lao nhanh về phía chiếc xe của Bắc Tân Khởi.

Mở cửa xe, ngồi vào ghế lái chính, nhanh chóng khởi động động cơ, đạp chân ga hết cỡ, chiếc lanborghini lao ra khỏi chỗ dừng xe, chỉ trong nháy mắt mà đã phóng ra rất xa...

Mạc Yến nắm chặt lấy vô lăng, đưa mắt nhìn về phía Bắc Tân Khởi, bất ngờ quay đầu xe, lao như tên lửa về phía hắn...

Dừng xe sát cạnh Bắc Tân Khởi, hạ kính xe, hét lớn:

- Lên xe!

Bắc Tân Khởi không ngờ, Mạc Yến sau khi thoát hiểm thì vẫn còn quay lại... càng không ngờ chỉ trong vài giây ngắn ngủi mà cô đã đưa ra phản ứng nhanh nhạy tới vậy.... chăm chú ngắm nhìn cô gái nhỏ đang ngồi nơi lái chính, khước môi hắn thoáng nét cười.

Khả năng ứng biến của nha đầu này thật không tồi, tốc độ phản ứng như vậy không phải bất kì một thiên kim đại tiểu thư nào cũng có được.

Không động thanh sắc, dứt khẩu súng vào trong túi quần, đôi chân dài bước một phát lên xe...

Đội Bắc Tân Khởi ngồi vào xe, Mạc Yến lại một lần nữa khởi động xe, chiếc xe xoay một vòng rồi lao nhanh đi như một con gió.

Từ phía sau, tiếng súng vẫn không ngớt, Mạc Yến nắm chắc tay lái, điều khiển chiếc xe phóng nhanh trên đường, khéo léo tránh được loạt mưa đạn.

Bắc Tân Khởi ngồi đó, lặng lẽ nhìn vào khuôn mặt xinh đẹp của cô gái nhỏ...

Biểu hiện khi nãy của Mạc Yến khiến hắn vô cùng hài lòng, từ nhỏ đến lớn chưa bao giờ phải chịu khổ, cũng chưa bao giờ gặp phải hiểm nguy gì đến tính mạng.... Mà giờ gặp phải cảnh này, không những không sợ hãi mà còn dừng cảm quay lại....

Bắc Tân Khởi thấy rằng, biểu hiện hôm nay của cô, nếu không phải quá sợ hãi mà đầu óc không tỉnh táo thì chính là cô có năng lực phản ứng quá đổi siêu phàm.... một cô gái như này, chính là sự tồn tại độc nhất vô nhị...

Mạc Yến điều khiển xe đi rất xa, cắt đuôi đám côn đồ, cuối cùng dừng lại ở khu ngoại ô vắng vẻ....

Nét mặt Bắc Tân Khởi không có chút gì giống như vừa trải qua một màn rượt đuổi nguy hiểm tới tính mạng mà có vẻ như tâm trạng đang rất vui... nghiêng đầu nhìn sang phía Mạc Yến, khước môi khẽ cong cong...

- Sao vậy?

Bị hắn nhìn vậy, Mạc Yến không khỏi lạnh sống lưng....từ từ quay lại nhìn hắn...

- Tại sao lại quay lại?

Mạc Yến: "..."

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 92: Bối Bối

Mạc Yến im lặng một lúc khá lâu.

- Lo cho anh??

Bắc Tân Khởi mỉm cười, ánh mắt đầy nét hứng thú.

Mạc Yến bị câu nói của hắn làm cho búng tỉnh, nhìn chăm chăm vào khuôn mặt yêu nghiệt của Bắc Tân Khởi, bình thần đáp lại:

- Em vẫn lo lắng, quan tâm cho rất nhiều người mà, như ba mẹ em, như chú Bắc, thím Hạ Lan, Mi Na, Quân Phát.....

Cô kể ra một loạt tên của những người thân quen bên cạnh, khẽ ngừng một chút rồi bổ sung thêm một câu:

- A đúng rồi, nếu như Bối Bối mà xảy ra chuyện thì em cũng sẽ rất lo lắng ý...

- Bối Bối?

Bắc Tân Khởi nghiêng răng nghiêng lợi mà nhả ra hai từ đó, gương mặt tuấn tú lập tức đen xì lại, nha đầu thối này dám mang hắn ra so sánh với một chú tăng ngao?

Bối Bối là tên chú chó ngao của Bắc gia, từ nhỏ Mạc Yến đã rất yêu quý và hay chơi cùng, vô cùng thân thiết....

-....Bối Bối cũng là một thành viên của Bắc gia mà!

Thấy nét mặt hắn biến sắc, cô vội nói thêm một câu, tay thì khẽ lần mò ra vị trí tay nắm cửa, định mở cửa chạy thoát ra ngoài, một chân vừa thò ra ngoài thì đã bị hắn tóm eo lôi lại vào trong xe...

Mạc Yến phản ứng cũng không chậm, thân hình vừa bị kéo ngồi lại xuống ghế thì trong đầu đã nghĩ ngay ra cách để phản kháng.

Một tay túm lấy cổ áo của hắn, vốn định nhấc gối đá vào người đối phương một cái....nhưng Bắc Tân Khởi còn phản ứng nhanh hơn, đưa tay tóm chặt lấy đôi bàn tay của cô rồi giơ lên trên đỉnh đầu rồi cả thân hình cao lớn nằm ép lên trên....

Với thân hình nhỏ xinh của Mạc Yến thì cái thân hình 1m88 của Bắc Tân Khởi quả là quá mức cao lớn, không gian trong xe lại quá chật hẹp, giờ hắn ép vào người cô như vậy, cô không còn chỗ nào mà tránh được...

Dùng ngón tay nâng cằm cô lên, Bắc Tân Khởi cất giọng lạnh lạnh:

- Vòng vo tam quốc mà mắng người sao?

- Đầu có ?

Nét mặt không chút đổi sắc, trả lời chắc như đinh đóng cột.

- Là anh hiểu sai ý em rồi đấy!

- Địa vị của anh và Bối Bối là ngang nhau?

Bắc Tân Khởi quyết không tha cho cô.

- Đầu mà! Anh có sức hút hơn Bối Bối nhiều mà!

Mạc Yến lúc này quả thật chỉ muốn nhanh chóng thoát được ra khỏi nanh vuốt của Bắc Tân Khởi, nên hắn nói gì thì cô cũng đều thuận theo.

Nghe cô nói vậy, khoe môi hắn không khỏi giật giật vài cái, nha đầu này thật hiểu thời thế.

Rồi lại nghĩ tới hành vi của mình lúc này mà không khỏi thầm chửi bản thân là kẻ vô si.

Trời ạ, tại sao hắn lại có thể trẻ con tới mức đi tính toán với cả một con vật cùng thể này cơ chứ?

Mạc Yến, sắc mặt đỏ bừng, thầm dõi theo mọi thay đổi trên khuôn mặt hắn....lại nghĩ tới tư thế của cả hai lúc này ...

Cái tình cảnh này càng nhìn càng giống như đang....

Mạc Yến không tự tại mà giằng co đôi tay mình rồi khẽ lên tiếng:

- Anh dậy trước đi!

Giọng nói của cô mềm mềm, yếu ớt.... rõ ràng là đầy lo lắng, hoảng hốt... Nhưng truyền đến tai hắn thì lại đầy yêu kiều quyến rũ...

Tâm trạng hắn tốt dần lên theo từng câu từng chữ mà cô nói....hơi nheo mắt lại, ngắm nhìn cô...

Cô gái đang nằm bên dưới,có mái tóc dài, đen nhánh, xõa xuống bờ vai ,hai má ửng hồng , chiếc cổ thon thả... càng nhìn càng thấy đẹp và có chút... khêu gợi.

Vốn dĩ, Bắc Tân Khởi ở trước Mạc Yến, khả năng tự khắc chế luôn là số 0.... giờ cô với dáng vẻ yêu kiều như này mà nằm dưới thân mình hắn....thì sao hắn có thể kháng cự lại được cảm xúc chân thật của mình?

Thần sai quỷ khiến, hắn nghiêng hơn chút nữa về phía cô....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 93: Nhẹ tay !

Sự thay đổi tới chóng mặt, không một dấu hiệu báo trước, mỗi lần xảy ra chuyện tương tự thì đều khiến Mạc Yến trở tay không kịp.... Một giây trước thì vẫn còn hung hăng dữ tợn là vậy mà giờ lại bắt đầu làm bừa.

Khuôn mặt xinh đẹp, thanh lệ nhuộm lên nét ửng hồng đáng yêu...

Tình thế ngàn cân treo sợi tóc, ngay khi bờ môi hắn sắp áp sát vào môi cô.... không biết sức mạnh từ đâu ra, bàn tay cô thoát khỏi sự kìm kẹp và giờ lên kịp thời bịt miệng hắn lại...

Nụ hôn của hắn đặt xuống trúng lòng bàn tay cô.

Theo phản xạ, Mạc Yến định rút tay lại và hơn hết chỉ muốn vung tay lên tát vào mặt hắn một cái... Nhưng Bắc Tân Khởi khéo léo tránh được...

Như để trừng phạt, Bắc Tân Khởi giữ chặt lấy cổ tay cô, rồi cúi xuống cắn vào bờ hồng...

Mạc Yến không ngờ tới hắn lại làm ra hành động như vậy,đầu óc cô như ngừng hoạt động...

Hắn cắn rất mạnh,môi cô đau nhói,khiến nước mắt Mạc Yến như trực trào tuôn ra khỏi khóe mắt...

- Đau,anh nhẹ chút!

Tiếng kêu khẽ vốn mang ý nghĩa phản kháng, chống cự mà giờ nghe sao giống như một lời mắng yêu.

Nói xong câu đó, bản thân cô cũng không khỏi ngớ người...

Giờ đây, cô đang bị một người con trai, hoàn toàn không hề có mối quan hệ yêu đương thân thiết gì,nằm đè lên trên, vừa hôn vừa cắn.... thế nhưng, câu nói vừa xong của cô là khẩu khí gì vậy chứ?

Nhẹ cái gì mà nhẹ? Cô phải phản kháng mới đúng chứ?

Mạc Yến lập tức giằng co quyết liệt....

Bắc Tân Khởi vẫn không chút để tâm, không chịu bỏ cuộc, giữ khuôn mặt cô, không cho ngo ngoáy rồi đặt nụ hôn xuống.

Quá tức giận, Mạc Yến lên đầu gối, thúc mạnh vào vị trí trọng yếu trên người hắn.

Bắc Tân Khởi còn đang đắm mình trong nụ hôn, không chút để phòng nên đã ăn trọn cú lên gối của cô, lập tức mặt nhăn nhó,đỏ bừng bừng vì đau...

Nha đầu này.... hạ thủ thật thâm hiểm!

- Mạc Yến!

Nghiến răng mà gọi tên cô.... lần đầu tiên trong đời hắn nảy sinh ra cái suy nghĩ đánh phụ nữ.

Mạc Yến đẩy người hắn qua một bên rồi bản thân mình thì ngồi nép qua một góc xa hắn nhất, ánh mắt cô hệt như một chú thỏ đang kinh hoàng sợ hãi.. trong ánh mắt ấy có thể thấy rõ sự cảnh giác, đề phòng cao độ.

Bàn tay vốn đang định giờ lên đánh người, bất gặp ánh mắt vừa sợ sệt vừa uất ức của cô....như nắm đấm đấm vào bị bông.... hấn mềm lòng mà buông tay xuống.

Hấn thật sự chưa bao giờ ra tay đánh phụ nữ!

Cả hai đều im lặng.

Cô quay qua nhìn hấn, rồi lên tiếng:

- Bắc Tân Khởi, anh coi tôi là loại người gì?

Bắc Tân Khởi bị câu hỏi bất ngờ của cô làm cho ngẹn họng. Cô hỏi vậy là ý làm sao?

Mạc Yến chăm chú dõi theo mọi thần sắc trên khuôn mặt hấn, thấy hấn im lặng, cô cho rằng khi này là do Bắc Tân Khởi nhất thời bộc phát mà thôi, không nói gì, mở cửa xe, định bước xuống xe.

- Đi đâu?

Bắc Tân Khởi kéo lấy tay cô lôi lại vào trong xe.

Tưởng rằng hấn lại định giờ trò, Mạc Yến vùng tay định phản kích.

Sắc mặt trùng xuống, một tay nắm lấy cổ tay cô, hạ giọng mà gằn lên:

- Mạc Yến, đừng tưởng rằng anh không dám ăn em thật!

Một câu nói thẳng thừng, mang đúng ngữ điệu đe dọa.... bàn tay cô dưới sức ghìm của hấn mà từ từ buông xuống.

- Chúng ta ngồi đây, nói cho rõ ràng mọi chuyện!

Bắc Tân Khởi đưa tay kéo cửa xe lại, buông tay cô ra.

Mạc Yến: "...."

- Anh đáng sợ vậy sao?

Mạc Yến khựng lại chút rồi nói một câu đủ khiến Bắc Tân Khởi bốc hỏa:

- Không phải đáng sợ mà là rất rất đáng sợ!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 94: Luôn tùy tiện thế này sao ?

Bắc Tân Khởi nhìn Mạc Yến với ánh mắt lạnh như băng, thật muốn gập cô lại mà ném ra ngoài cửa sổ mà.

Mạc Yến không động thanh sắc mà quan sát từng phản ứng của hấn, dây thần kinh lúc nào cũng trong trạng thái căng như sợi dây đàn.

Ánh mắt Bắc Tân Khởi dừng lại nơi bờ môi sưng mọng của cô, cũng không tỏ ra hối hận vì hành vi thô bạo khi này của mình, chỉ điềm nhiên mà hỏi:

- Vừa xong anh đã làm đau em rồi sao?

Ngữ khí đầy bình thản, giống như một kẻ vừa ra tay đánh người tàn bạo rồi thản nhiên nói với người bị đánh một câu thế này : " Xin lỗi, đáng nhẽ tôi nên đánh nhẹ tay hơn chút!"

Nghe hấn nói vậy, ngọn lửa giận trong lòng Mạc Yến phùng phùng bốc lên.

Tức giận không phải vì khẩu khí của hấn, mà bởi sự quá đỗi tùy tiện của hấn! Hấn muốn làm gì thì làm vậy sao?

Hấn coi cô là gì vậy chứ?

Cô đâu phải loại con gái suốt ngày chỉ tìm cách để tiếp cận hấn?Giữa cô và hấn không hề tồn tại bất hề quan hệ tình cảm yêu đương gì, hấn có quyền gì mà làm vậy với cô?

Bắc Tân Khai nhìn bờ môi bị xước nhẹ của Mạc Yến, trong lòng nảy sinh chút xót thương, đưa tay qua định xoa xoa chỗ bị đau cho cô... chưa kịp chạm vào thì cô đã lé sang một bên.

Bàn tay Bắc Tân Khởi cứ vậy lơ lửng trong không khí...

Mạc Yến nhìn chằm chằm vào hấn,một câu nói đầy châm biếm cất lên:

- Trước bất kì cô gái nào anh cũng tùy tiện vậy sao?

Trong mắt cô, hấn tặc lưỡi vậy sao?

Đối với hấn, cô là một sự tồn tại đặc biệt, không một cô gái nào có thể thay thế.... câu nói của cô khiến hấn có cảm giác như mình đang nuông chiều một chú sói mất trắng (chỉ kẻ vong ân bội nghĩa).

Sắc mặt trùng xuống,hấn lạnh lùng nhả ra từng từ:

- Mạc Yến,tin không tin anh xử lý em luôn?

- Lẽ nào không phải?

Mạc Yến thấy mình chẳng nói gì sai cả, khề vênh mặt lên, ngữ điệu đầy khiêu khích.

Bắc Tân Khởi khựng lại giây lát rồi bỗng nhếch môi cười rất lạnh:

- Biết thế nào mới là thật sự tùy tiện không?

Mạc Yến khề nhiu mày, nhìn hấn đầy cảnh giác...

Ý anh ta là sao?

Bắc Tân Khởi hừ một tiếng, đôi tay dài vươn ra, ôm lấy chiếc eo thon thả của cô, rồi dễ dàng lôi cô sát vào trong lòng hấn, rồi xoay người một cái nhanh mạnh.... Mạc Yến chỉ thấy hoa mắt chóng mặt, khi kịp hồi thần thì đã lại thấy mình một lần nữa nằm dưới thân người hấn.

- Bắc Tân Khởi, anh làm gì vậy hả?

Mạc Yến tức giận, gờ tay lên định đánh hấn.... Nhưng Bắc Tân Khởi thân thủ nhanh như cắt, một lần nữa khống chế tay cô.

Ánh mắt hoàn toàn vô cảm, hấn nhìn cô rồi từ từ áp sát thêm chút nữa...

Mạc Yến dương đôi mắt to tròn, kinh hoàng nhìn khuôn mặt hấn đang tiến sát về phía mình... theo phản xạ, cô xoay đầu tránh qua một bên... Nhưng cô nhanh, hấn lại còn nhanh hơn... hấn lập tức dùng tay giữ chặt cằm Mạc Yến lại, ép cô phải đối diện với mình.

Đôi môi mỏng đặt lên môi cô một nụ hôn, như một sự trừng phạt,hấn.... cắn một miếng thật mạnh xuống....

- Au...ui...đau....

Không kịp đề phòng, cơ thể cô cứng đờ, môi đau đến phát khóc....

- Anh làm gì vậy hả!!!

Đang yên đang lành lại bị phát cắn đau vậy, Mạc Yến không khỏi cau giận.

Bắc Tân Khởi không chút để tâm, bàn tay dịch chuyển về phía vạt áo của cô...

Mạc Yến giật thót tim, trừng mắt nhìn hấn, bàn tay hoảng loạn chống cự, ánh mắt kinh hoàng:

- Bắc Tân Khởi, anh không thể làm vậy!

- Đối với phụ nữ tôi luôn tùy tiện vậy đấy, lẽ nào cô không biết ư?

Nhếch môi cười, mặt không cảm xúc, hấn nói vậy rồi một tay nắm mạnh cổ tay cô... tay còn lại thì tiếp tục thò xuống phía dưới vạt áo...

Mạc Yến ngơ ngác nhìn hấn, chỉ thấy sóng lưng lạnh toát...

Cô đã nói sai điều gì ư??

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 95: Cúc áo

Mạc Yến biết hắn đang tức giận, cũng biết là câu nói lúc nãy của mình đã chọc giận đến hắn... Nhưng cô không hiểu mình nói vậy có gì sai?

Hắn không phải người như vậy sao?

Bắc Tân Khởi lạnh lùng tiếp tục ra tay, không thêm để ý đến sự hoảng hốt trong đôi mắt cô.

Mạc Yến gắng sức phản kháng nhưng vô ích.... Cuối cùng cô buông xuôi, nằm im không cựa quậy

Bắc Tân Khởi lấy làm ngạc nhiên trước sự thuận phục bất ngờ của cô... Nhưng bàn tay hắn vẫn không chịu ngưng lại, di chuyển xuống phía dưới vạt áo của Mạc Yến... định tiến sâu thêm chút nữa...

Cũng lúc này, giọng nói đầy châm biếm của Mạc Yến vang lên:

- Đây là anh định dùng vũ lực để cưỡng ép sao?

Giọng nói của cô rất lạnh, trên mặt đã không còn nét hoảng loạn khi nãy, ánh mắt bình thản tựa như mặt hồ tĩnh lặng không một gợn sóng.

Nhưng, lại chính ánh mắt ấy đã khiến hắn nhói đau, dừng tay lại.

Hắn đang làm gì đây?

Không ai nói câu gì, không khí tĩnh lặng bao trùm lên không gian bên trong xe.

Mạc Yến lặng lẽ quan sát từng thần sắc trên khuôn mặt hắn, ánh mắt trong trẻo như phong, tựa thủy, như tuyết liên trên ngọn núi cao ngàn năm tuyết phủ, thanh khiết thuần tịnh.

Nhìn cô như vậy, Bắc Tân Khởi không khỏi nổi cáu, không phải vì tức cô mà vì tức chính bản thân mình.

Hắn không phải là người không biết tiết chế bản thân, nhưng, mỗi lần ở trước mặt cô thì hắn lại dễ dàng bị mất kiểm chế... bản thân hắn đang bị làm sao đây?

Cúi xuống, ánh nhìn lướt qua từng đường nét trên khuôn mặt Mạc Yến... nhìn vào ánh mắt trong veo ấy, hắn buông tay, trả tự do cho cô....

Mạc Yến im lặng nhìn hắn, thấy thần sắc hắn đã dịu lại thì không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Hai người quen thân với nhau bao năm vậy rồi, cô cũng không tin là hắn có thể xuống tay với cô.

- Về thôi!

Chỉnh sửa lại quần áo trên người, cô khẽ lên tiếng.

Một bữa cơm trưa đơn giản, kết quả lại dẫn đến bao chuyện linh tinh, lực được đến giờ đến ăn còn chưa ăn được miếng nào vào bụng... Mạc Yến lúc này thật sự vừa mệt vừa đói.

Bắc Tân Khởi liếc sang, thấy khuôn mặt mệt mỏi của cô, không nói gì thêm, lặng lẽ khởi động xe.

Mạc Yến ngồi trên xe, đưa mắt nhìn ra ngoài khung cửa, bỗng trong đầu vụt qua cảnh khi nãy cô lao xe quay lại hiện trường, miệng mấp mấp thành tiếng:

- Lúc nãy em lao xe quay lại, hình như có vài người đã bị hạ gục, phải không?

Bàn tay đang nắm vô lăng khẽ run run, chiếc xe chút nữa là lao đầu vào cái cây ven đường.

Sao cô ấy vẫn còn nhớ hồi đến chuyện này chứ!

Mạc Yến quay qua nhìn hắn:

- Anh giải quyết họ như nào vậy?

Hắn chỉ có một mình, còn đối phương thì có hẳn 7, 8 người mà ai cũng mang theo súng, hắn sao có thể đối phó với cả đám người đó chứ?

Nghe cô hỏi vậy, sắc mặt Bắc Tân Khởi có chút biến đổi trong giây lát, rồi rất nhanh, qua vài giây là lại hồi phục lại tự nhiên.

Thần sắc chuyển đổi quá nhanh, khiến Mạc Yến không kịp nhận ra.

- Em đoán coi!

Thường cho cô đứng 3 chữ đó, rồi giật luôn một chiếc cúc tay áo, đầu ngón tay khẽ búng nhẹ, chiếc cúc bay vút ra, tựa như một viên đạn xé toạc không khí, cắm phập vào một cây đại nhô ven đường, thân cây nhô lập tức đổ gục.

Mạc Yến há hốc miệng kinh ngạc.

Hắn...

Ý hắn là khi nãy, hắn dùng chiếc cúc áo này để giải quyết đám người kia ư?

Chưa bao giờ nhìn thấy ai ra tay như vậy, giờ thấy thì ngoài kinh ngạc vẫn là kinh ngạc mà thôi.

Nếu như cúc áo này nhắm trúng vào chỗ hiểm trên cơ thể người.... thì người đó không phải đã quy tiên rồi sao?

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96: Kim Thành Vũ or Jackbrennan

Mạc Yến kinh ngạc mà quay qua nhìn Bắc Tân Khởi....

Thật quá soái luôn!

Bắc Tân Khởi nhìn ánh mắt không chút che giấu sự ngưỡng mộ mà cô giành cho hắn, sắc mặt không chút cảm xúc mà thưởng cho cô một câu:

- Đừng nhìn anh đắm say như vậy! Tuy là anh biết có không ít người cũng mê một anh như vậy.

Khóe miệng Mạc Yến không khỏi giật giật mạnh.

Cái người này.... da mặt thật quá dày!

Bị câu nói của hắn làm cho ghen hờn mất vài giây, nghĩ một chút mới chậm chậm hỏi vặn lại:

- Anh tự coi mình là Kim Thành Long hay Jackbrennan? Anh đẹp trai tới mức nghiêng thành hay nghiêng nước?

Bắc Tân Khởi lười nhác hướng ánh nhìn về phía cô, khóe môi cong cong, từng câu từng chữ phân bác lại:

- Kim Thành Vũ thì quá già, Jackbrenna là đàn ông sao?

Ngưng một lát rồi bổ sung thêm một câu:

- Anh không đẹp trai thì cũng đủ để nghiêng nước, nghiêng thành rồi.

"..."

Vài câu nói đơn giản cũng đủ khiến Mạc Yến đứng hình.

Cần phải là người tự tin tới mức nào thì mới nói ra được những lời này chứ?

Bắc Tân Khởi anh đúng là sinh vật kì quái, quý hiếm đấy!

Tuy hắn ta có tự tin thái quá chút nhưng hắn nói cũng chẳng sai.

Không nói tới cái tướng mạo quá xuất chúng, khí chất quý tộc, tao nhã của hắn thì với địa vị, sức ảnh hưởng của Bắc gia trong thành phố X, thậm chí

trong cả nước và trong khu vực toàn Châu Á này, bất kể hấn đi đến đâu thì cũng luôn là tiêu điểm của mọi ánh nhìn, tận hưởng sự tiếp đón nồng nhiệt như một bậc vương tôn quý tộc....

Vốn là một câu châm biếm, nhưng không đã kích tới hấn dù chỉ một chút một ít...Mạc Yến cụt hứng, lờm hấn một cái rồi hướng mắt ra ngoài khung cửa....

Ánh mắt Bắc Tân Khởi liếc nhìn xuống chiếc tay áo thiếu mất một chiếc cúc của mình, nghĩ tới câu hỏi vừa xong của cô,sắc mặt trùng xuống.

Xem ra, từ giờ về sau, ở trước mặt cô, hấn phải cẩn trọng hơn nữa mới được.

Xảy ra nhiều chuyện như vậy,hai người đều không quay lại công ti nữa mà về thẳng biệt thự ven biển.

Bắc Tân Khởi có bệnh ưa sạch sẽ , lúc trước ở trong quán lẩu,cả thân người giờ toàn mùi dầu mỡ,hấn rất không thích.

Hấn về nhà thì tất nhiên Mạc Yến sẽ phải đi cùng... nửa tiếng sau, chiếc xe đỗ xích lại trước cổng biệt thự.

Bắc Tân Khởi bước lên lầu, đi về phía phòng riêng của mình, vừa đi vừa cởi bỏ cúc áo, bước vào phòng,đang định vào phòng tắm thì bên tai truyền đến tiếng chuông điện thoại...

Tiếng chuông phát ra từ điện thoại của Mạc Yến, Bắc Tân Khởi vốn cũng không mấy để tâm, định bước tiếp vào phòng tắm, bỗng nghe giọng Mạc Yến cất lên:

- Thím Hạ Lan!

Bước chân hấn khựng lại, từ trong phòng thò đầu ra ngoài, ánh mắt nhìn chằm chằm về phía Mạc Yến.

Mạc Yến đang đứng trước cửa phòng mình, tay cầm điện thoại , gương mặt đầy tươi vui...

Là mẹ hấn gọi đến.

Hấn không khỏi nhú mày khó hiểu.

Có việc gì mà mẹ lại tìm Mạc Yến chứ không tìm mình?

Khó hiểu, quay người bước về phía cô.

Mạc Yến ngược mắt nhìn hấn, định ra nơi khác nghe điện thoại, nhưng hấn kéo tay cô lại...không cho cô đi.

Mạc Yến cũng chẳng thèm giằng co với hấn, coi hấn như không khí, tập trung vào cuộc nói chuyện trong điện thoại.

Mạc Yến để âm lượng điện thoại đủ lớn, Bắc Tân Khởi đứng cạnh cũng nghe thấy rất rõ ràng cuộc hội thoại...

Giọng Hạ Lan vang lên ở đầu giây bên kia đầy ấm áp, dịu dàng:

- Mạc Yến à, hôm nay thím vừa hay có việc đến thành phố T, cháu đang ở đâu? Nếu không bận thì tới đây ngồi với thím một lúc nhé!

↗☐↗☐↗☐ Mọi người đoán coi Hạ Lan hẹn gặp Mạc Yến để làm gì? Hay chỉ đơn giản là uống cafe và tán gẫu?

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 97: Thái tử gia tuyên phi

Một câu nói khiến cả Mạc Yến lẫn Bắc Tân Khởi khựng lại.

Giờ người đã có mặt tại thành phố T?

- Thím Hạ Lan, thím đến mà sao không báo trước để cháu đi đón thím vậy á?

Đan Nghi , Bắc Tân Khởi đưa mắt nhìn nhau đầy khó hiểu, rồi Mạc Yến tiếp tục cất tiếng nói chuyện cùng Hạ Lan.

Giọng Hạ Lan nhẹ nhàng đáp lại:

- Thím chỉ tiện đường qua đây, mà lâu lắm thím không được gặp con rồi nên giờ muốn gặp con chút thôi.

Bác Tân Khởi nghe vậy, khóe môi hơi giật giật.

Vậy sao không thấy tiện đường đến thăm cậu con trai ruột này nhỉ?

Mẹ có lẽ phải rất yêu quý Mạc Yến...

Mạc Yến vui vẻ trò chuyện thêm dăm ba câu cùng Hạ Lan rồi mới tranh thủ thời gian nghỉ trưa để đi đến chỗ hẹn.

Bác Tân Khởi vốn định đi cùng Mạc Yến, nhưng giống như đoán trước được ý định của hắn, trước khi ngắt điện thoại, Hạ Lan đã có ý nhấn mạnh mong muốn là chỉ muốn gặp riêng một mình Mạc Yến mà thôi.

Bác Tân Khởi thật lòng không hiểu...

Rốt cuộc là có chuyện gì mà mẹ lại đơn độc tìm gặp mỗi Mạc Yến vậy chứ?

Chẳng mấy khi trong lòng nảy sinh chút tò mò, Bác Tân Khởi vẫn nhất quyết đi cùng Mạc Yến, nhưng còn chưa kịp ngồi vào xe thì lại nhận được cuộc gọi từ khách hàng...

Sát giờ đi lại có việc, Bác Tân Khởi đành buông xuôi việc cùng đi với Mạc Yến.

Mạc Yến và Hạ Lan hẹn gặp nhau tại một quán cafe.

Khi Mạc Yến đến nơi thì Hạ Lan đã có mặt ở đó, mặc trên người chiếc váy dài thanh nhã, mái tóc xoắn dài hợp mốt, khí chất quý phái vô cùng.

- Thím Hạ Lan!

Mạc Yến bước về phía Hạ Lan, cất tiếng chào thân mật, rồi ngồi xuống ngay vị trí bên cạnh.

Hạ Lan chăm chú ngắm nghía khuôn mặt rõ ràng đã gầy đi khá nhiều của Mạc Yến, bật cười mà rằng:

- Trong Bác thị, con phải chịu khổ rồi sao?

- Không khổ ạ!

"Chỉ cần con của thím không làm khó cho con là được" Mạc Yến trầm nghĩ trong bụng, cô cũng không phải là người thích mách lẻo.

- Thím Hạ Lan, lần này thím định ở lại thành phố T này bao lâu ạ?

Đan Nghi bật cười, tìm chủ đề đánh lạc hướng câu chuyện.

Hạ Lan cười hiền từ:

- Thím chỉ tiện đường ghé qua chút, chiều nay sẽ ra về luôn.

- Sao thím không gặp Tân Khởi chút?

Mạc Yến không khỏi tò mò.

Hạ Lan trả lời đầy thân thiện:

- Tân Khởi có lẽ cũng rất bận, lần này cũng chỉ đến có vài giờ ngắn ngủi, nên cũng không muốn phiền phức.

Mạc Yến thấy cũng đúng, nên không tiếp tục hỏi mà đổi sang một chủ đề khác.

- Vậy thím lần này đến đây là có việc gì vậy ạ?

Nghe Mạc Yến hỏi vậy, Hạ Lan rút điện thoại ra, rồi mở ra một phần ảnh.

Bức hình đầu tiên là một cô gái rất trẻ, khoác trên người bộ lễ phục đắt tiền của Dior, khí chất cao quý, ngoại hình cao ráo, trắng trẻo, khuôn mặt xinh xắn, diễm lệ... thần sắc có chút lạnh lùng nhưng không gây ác cảm mà ngược lại còn rất thanh tao, cuốn hút.

Bức ảnh thứ 2, thứ 3... đều là hình ảnh của những cô gái trẻ, có điểm chung là đều rất xinh đẹp, chỉ nhìn lướt qua thôi là đủ biết đều là thiên kim tiểu thư của các danh gia vọng tộc lớn.

- Đây là....

Mạc Yến nhìn chăm chăm vào màn hình điện thoại, ngay từ khi nhìn thấy bức hình đầu tiên thì trong lòng cô dường như đã có đáp án.

Thím Hạ Lan đang muốn sắp xếp cho Bắc Tân Khởi đi hẹn hò?

Hạ Lan lướt những đầu ngón tay thon nhỏ mềm mại trên màn hình điện thoại rồi cất giọng nói không giấu nổi niềm vui:

- Mạc Yến, nói ta nghe ý kiến của con, con thấy cô gái nào ổn nhất?

Mạc Yến hơi khựng lại, thím Hạ Lan lần này đến đây là muốn kêu cô cùng tuyển phi cho Bắc Tân Khởi sao?

Sao lại kêu cô giúp việc như này chứ?

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Việc tốt ??

Không đề ý đến thần sắc khác lạ của Mạc Yến, Hạ Lan giờ từng bức hình mà giới thiệu:

- Bức đầu tiên là thiên kim của lão tổng của tập đoàn Vĩnh Hóa, trong nhà có đúng một cô con gái này, thân thế này phải trị giá trăm tỉ (nhân dân tệ), cô bé này thím cũng từng gặp rồi, một cô gái thủy mì, đoan trang, thông minh, xinh đẹp, học thức cao...

- Bức hình thứ hai là thiên kim của tập đoàn Nguyên Thái, gia đình này có hai chị em gái, thím cũng chưa gặp mặt lần nào, nhưng nghe nói cũng rất không tồi.

- Đây là họ hàng của một người bạn tốt của thím, gia cảnh kém hơn chút, nhưng chúng ta cũng không quan trọng lắm chuyện đó, chỉ cần hai người hợp nhau là được, không phải sao?

.....

Hạ Lan chỉ vào màn hình điện thoại, một mình ngồi nói rất nhiều, Mạc Yến im lặng lắng nghe, không phát biểu bất kì ý kiến gì.

Hạ Lan đến tìm cô để làm tham mưu, nên không mấy hài lòng trước sự im lặng đó:

- Mạc Yến, con với mấy cô bé này cũng ngang ngang tuổi nhau, con có lẽ sẽ hiểu rõ tâm lí của lứa tuổi này, con hãy nói cho thím nghe về cách nhìn của con đi.

Nghe Hạ Lan nói vậy, Mạc Yến mới từ từ ngẩng đầu lên, khoe miệng khẽ gượng nở nụ cười nhàn nhạt:

- Thím Hạ Lan, việc này hãy cứ để Tân Khởi tự lựa chọn, quyết định thì tốt hơn!

- Tân Khởi quá bận, con với Tân Khởi từ bé lớn lên bên nhau, các con đều có rất nhiều điểm chung, người mà con chọn, rất có thể Tân Khởi cũng sẽ thích.

Hạ Lan dường như rất tin tưởng vào gu thẩm mỹ của Mạc Yến.

Hai hàng lông mày của Mạc Yến không khỏi nhíu lại, thím Hạ Lan hôm nay hẹn cô là để giúp Bắc Tân Khởi chọn phi ở ngay màn gửi xe này sao?

- Tân Khởi cũng không còn nhỏ nữa, đã đến lúc phải nghĩ đến chuyện thành gia lập thất rồi.

Chỉ cần nhắc tới tên cậu quý tử là thần sắc của Hạ Lan lập tức trở nên dịu dàng như nước.

Mạc Yến cũng không phản bác, ánh mắt lặng lẽ hướng ra ngoài khung cửa...

Hai người cùng nhau dùng một bữa ăn đơn giản, Hạ Lan cũng không đến công ti tìm Bắc Tân Khởi mà lập tức ra về luôn.

Buổi chiều, Mạc Yến cũng không đến công ti làm việc mà quay về biệt thự, nhốt mình trong phòng, vẽ bản thiết kế của mình.

Buổi tối, Bắc Tân Khởi trở về nhà, bước vào cửa, thấy căn nhà tối om, tựa như không có ai ở nhà vậy.

Khẽ nhíu mày, bật đèn ở phòng khách rồi cất bước lên cầu thang, bước chậm rãi từng bước từng bước về phía phòng Mạc Yến.

Mạc Yến đang ngồi trước bàn làm việc, đang vẽ bản thiết kế, cơ thể nhỏ bé của cô ngồi lọt thỏm trên chiếc ghế, bàn tay nhỏ xinh hí hoáy vẽ vẽ gì đó rồi

lại giật trang giấy xuống, vò thành một đồng rồi vắt bừa vào thùng rác.

Cơ thể nhỏ bé của cô ngồi lọt trong chiếc ghế lớn, từ góc đứng của Bắc Tân Khởi chỉ có thể nhìn thấy chiếc gáy và nửa khuôn mặt thanh thoát của cô.

Dòng cảm xúc của Mạc Yến dường như đang gặp trở ngại gì đó, vờ bừa vài nhát trên giấy rồi lại vò lại vắt về phía thùng rác.

Bắc Tân Khởi chậm chậm bước vào trong phòng, cúi xuống nhặt trang giấy vừa bị cô vò không ra hình dạng, giờ ra xem, rồi khẽ vung tay lên, trang giấy nhỏ bay lên một góc quá độ rồi rơi tọt vào trong thùng rác.

Đôi tay dài vươn ra, ép cô ngồi sang phía chiếc ghế nhỏ bên cạnh rồi mình chễm trệ ngồi xuống chiếc ghế lớn, Bắc Tân Khởi cong cong bờ môi:

- Hôm nay mẹ tìm em làm gì?

Bàn tay đang cầm bút của cô khẽ khựng lại, ánh mắt thoáng qua nét gì đó rất khó tả nhưng rất nhanh lại hồi phục về điềm nhiên như vốn có.

Đôi môi mấp máy như định nói gì đó... vừa lúc này, tiếng chuông điện thoại vang lên.

Đan Nghi ấn nút nhận cuộc gọi, là Mộ Thám gọi đến:

- Mạc Yến, đang đâu đấy? Giờ có đang ở cùng Tân Khởi không? Đang có việc tốt, việc hay ho đó.

Đầu dây bên kia, rất náo nhiệt, Mộ Thám đang có hét to hét cỡ có thể, bên cạnh thỉnh thoảng còn có tiếng Phạm Quân và Cố Y Nhiên đang nói chuyện.

Mạc Yến không khỏi nhúm mày.

Bọn họ thì có thể có chuyện tốt gì chứ?

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 99: 101 lần hôn

Đối với những gì Mộ Thám vừa nói, Mạc Yến thấy rất đáng hoài nghi, nhưng dù sao người ta đã gọi điện đến như vậy rồi, cô cũng ngại từ chối.

Đưa mắt nhìn sang phía Bắc Tân Khởi, hần gật đầu ra hiệu đồng ý...

Mạc Yến ngắt điện thoại, cùng Bắc Tân Khởi đi ra khỏi biệt thự.

Hoàng Thành vốn là một chốn vui chơi cao cấp, lúc này cũng đang là thời điểm cao trào, các dòng xe sang, xế xịn đỗ kín mít cả khu vực trông giữ xe...

Hai người họ cùng bước vào trong căn phòng VIP mà Mộ Thám đã báo trước. Trong phòng có khá đông người, cả nam lẫn nữ, có cả những người mà Mạc Yến chưa bao giờ gặp mặt, trên chiếc bàn chính giữa còn có một chiếc chai rỗng, hình như họ đang chơi trò chơi gì đó.

Cố Y Nhiên thấy Mạc Yến tới thì gọi cô đầy thân thiết:

- Mạc Yến, qua đây ngồi với tôi này!

Mạc Yến mỉm cười rồi bước về phía Cố Y Nhiên và ngồi xuống cạnh cô ấy.

Bắc Tân Khởi cũng rất nhiên mà theo đến ngồi cạnh bên Mạc Yến.

Một chiếc sofa nhỏ, ba người ngồi, hiển nhiên là khá chật chội.

Ngồi như vậy, Mạc Yến chỉ thấy cơ thể mình gần như đã dính sát vào cơ thể hần, theo phản xạ cô định nhích thêm chút nữa qua phía Cố Y Nhiên, nhưng vừa mới hơi cử động chút thì vòng eo nhỏ đã bị một bàn tay giữ lại, Bắc Tân Khởi kéo cô ngồi xuống sát cạnh, không nhúc nhích được chút nào nữa.

Mạc Yến có chút không quen nhưng cũng không cố tình phản kháng.

Bắc Tân Khởi một tay ôm lấy vòng eo thon thả của Mạc Yến rồi quay ra hỏi đám bạn.

- Đang chơi trò gì?

- Ngồi không chán quá nên kiếm trò vui vui chơi thôi mà!

Mộ Thám không động thanh sắc mà nhìn đáng ngồi thân mật của hai người, bờ môi cong cong lên đáp lại.

- Cùng chơi chứ?

Phạm Quân tủm tỉm cười, nhìn Bắc Tân Khởi mà hỏi.

Thường ngày đều là mấy người bọn họ cùng vui cùng chơi nên Bắc Tân Khởi cũng lập tức nhận lời tham gia.

Tuy Mạc Yến mới quen biết nhóm người bọn họ, nhưng lại rất hợp gu với Mộ Thám và thân thiết với Cố Y Nhiên nên cũng không từ chối tham gia.

Thế nhưng, khi trò chơi bắt đầu thì Mạc Yến thật sự thấy hối hận.

Trò chơi này có tên "Thật tâm thoại - Đại mạo hiểm"

Đầu tiên, Mộ Thám làm cái, để vỏ chai rượu rỗng nằm xuống bàn, dùng tay quay nhẹ, lập tức chiếc vỏ chai quay vòng vòng...

Người đầu tiên bị chỉ trúng là Cố Y Nhiên.

Trước giờ Mộ Thám luôn rất là phóng khoáng, thích chơi lớn... giờ có cơ hội chơi như này thì đâu dễ dàng tha cho ai, lập tức nở nụ cười đầy ám muội:

- Lần đầu tiên làm chuyện đó với Phạm Quân ở đâu?

Một câu nói trắng phớ, mới nghe thôi đã làm cho nét mặt Cố Y Nhiên đỏ bừng tới tận mang tai, nghiêng rặng mà nói với Mộ Thám.

- Tôi chọn "Đại mạo hiểm".

Như đã đoán ra từ trước, Mộ Thám giao hoạt cười, đáng vẻ như một người tốt tính, dễ thương lượng:

- Hôn đắm say Phạm Quân, thời gian 3 phút.

Lập tức, cả căn phòng vang lên tiếng cười khoái chí.

Mạc Yến ngồi cạnh nghe thấy vậy, không khỏi dựng tóc gáy.

Cách chơi này hình như, có vẻ như hơi lớn quá rồi mà....

Cố Y Nhiên quay nhìn sang phía Phạm Quân, nhan sắc yêu kiều của cô không khỏi nhuộm sắc ửng đỏ, bị bao đôi mắt nhìn chăm chăm như vậy không ngại sao được? Nhưng cũng không làm bộ làm tịch, đến bên kéo lấy cổ Phạm Quân, bàn tay nhỏ nhỏ nắm lấy chiếc cà vạt đang được thắt ngay ngắn trên cổ áo anh ta, ngẩng đầu lên, đôi môi đỏ áp lên bờ môi Phạm Quân.

Hai người họ vốn đã luôn rất thân thuộc với nhau, Phạm Quân cho tay ra sau, đỡ lấy cổ Cố Y Nhiên và nồng nhiệt hồi đáp lại nụ hôn cháy bỏng của cô.

Mọi người xung quanh rất là hài lòng về sự hợp tác của hai người... chai rượu rỗng tiếp tục xoay vòng, lần này bị chỉ trúng là Mộ Thám.

Cố Y Nhiên nắm lấy cơ hội mà báo thù, bắt Mộ Thám phải nhảy một điệu nhảy nóng bỏng, Mộ Thám cũng không từ chối, thân nhiên mà làm theo.

Cuộc chơi vẫn tiếp tục, lần này là Mạc Yến dính chương.

Mạc Yến thừa biết đang chờ đợi mình chắc chắn chả có gì tốt đẹp cả, sắc mặt căng thẳng, thầm cầu Mộ Thám nể tình mà đặt yêu cầu vừa phải thôi, thế nhưng:

- Bước ra cửa, quay sang trái, biểu bái với người đàn ông đầu tiên xuất hiện hoặc là tìm một chàng trai để hôn 101 lần, Mạc Yến muội, chọn một trong hai đi!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100: Anh giúp em hoàn thành !

Sau câu nói của Mộ Thám..

Cả căn phòng im phăng phắc, mọi người đều dồn hết ánh nhìn về phía Mạc Yến.

Sắc mặt Mạc Yến không khỏi cứng đờ ra...

Đây phải chăng chính là "việc tốt" mà Mộ Thám đã nói?

Bác Tân Khởi thanh thoi ngồi dựa vào thành sofa, liếc mắt nhìn qua phía cô, con ngươi càng lúc càng sẫm màu, nét mặt bình thản, không để lộ chút cảm xúc.

Theo luật chơi, Mạc Yến có thể đổi sang chọn "thật tâm thoại".

Mạc Yến dĩ nhiên cũng muốn đổi, nhưng nhìn cách chơi của Mộ Thám với Cố Y Nhiên, thì cô có thể thấy rõ là mình cũng sẽ không thể dễ dàng vượt qua, không chừng sẽ lại còn lâm vào tình cảnh xấu hổ hơn, ai biết Mộ Thám sẽ đưa ra câu hỏi như nào, và liệu cô có thể trả lời nổi không?

Cân đo đong đếm, Mạc Yến đành buông xuôi việc đổi hình phạt, và lại yêu cầu đầu tiên cũng không phải quá khó.

Tò tình thôi mà, đâu phải giết người phóng hỏa đâu mà phải sợ?

Không gian trong bar vốn hơi thiếu ánh sáng, vậy nên kiếm bừa một người để mà tò tình cũng không có vấn đề gì, bởi có khi đối phương còn chưa chắc đã nhìn rõ mặt mũi cô ra sao thì cô đã lượn mất rồi.

Mạc Yến tuy là không đến lỗi chơi quá lớn như Mộ Thám nhưng ở cấp độ như này thì vẫn chấp nhận được.

Do dự giây lát, đứng dậy, định bước ra ngoài, bỗng đầu bàn tay bị người ngồi cạnh cầm lấy và lôi lại ra sau, một giây sau, thân người nhỏ nhắn của cô đã ngồi lại vào vị trí khi này.

Còn chưa kịp phản ứng, một bóng đen bao trùm trước mặt, dáng người cao lớn của Lục Thượng Hàn đã áp chặt vào người cô, ép cô dựa vào lưng sofa, đôi môi mỏng lạnh khế tiến đến bên môi cô...

Theo phản xạ, Mạc Yến giơ tay lên nhằm phản kháng, nghiêng đầu định tránh, nhưng Bác Tân Khởi đã nhanh tay giữ chặt cằm cô lại, dùng thế mạnh áp đảo hoàn toàn mà tấn công, miệng thì cắn cắn chặt môi cô không buông.

Vâng, dùng từ cắn là không sai, đó như một sự trừng phạt giành cho Mạc Yến.

Buổi trưa, Mạc Yến cũng đã bị hấn hành y hệt như này, bờ môi sớm đã sưng mọng lên, giờ lặp lại thêm lần nữa, bờ môi cô đau rất, khó chịu vô cùng...

- Anh giúp em hoàn thành hình phạt này!

Bác Tân Khởi rời khỏi bờ môi cô trong giây lát để thì thầm bên tai cô như vậy.

Toàn thân Mạc Yến khẽ run lên, đôi mắt to tròn kinh ngạc nhìn vào mắt hắn.

Không phải là xấu hổ, không phải là e ngại... mà là, tại sao cô phải cần hắn giúp? Cô đâu có khuynh hướng tự ngược đãi bản thân chứ? Cứ để hắn cắn môi cô thêm vài lần thì mai chắc cô khỏi cần bước chân ra khỏi cửa luôn mất.

Đây không phải là hấn giúp đỡ mà là đang trừng phạt cô thì đúng hơn?

Trừng phạt cô cái gì đây? Trừng phạt vì cô định đi tìm người để tò tình?

- Bác. Tân. Khởi... Anh đứng dậy!

Mạc Yến giằng co nhằm thoát khỏi sự khống chế của hắn.

Bác Tân Khởi không để tâm, từng nụ hôn không ngừng đặt xuống bờ môi cô...

Mọi người trong phòng đều hừng hực khí thế mà theo dõi màn "trừng phạt", nét hào hứng hiện rõ nơi ánh mắt, nơi khuôn mặt....

Bác đại thiếu cuồng nhiệt như vậy, không sợ "người ta" đỡ không nổi sao?

Mộ Thám ngồi phía đối diện, mắt trừng trừng nhìn về phía hai người, ánh mắt thoáng qua một thứ cảm xúc khó biểu đạt thành lời.

"Dục vọng chiếm hữu ấy có lẽ chính bản thân Bác Tân Khởi cũng không phát giác ra được đâu nhỉ?"

Cố Y Nhiên vốn ngồi sát cạnh Mạc Yến, giờ thấy cảnh nóng bỏng này thì cũng không khỏi thấy ngại mà đứng dậy rồi tìm đến ngồi cạnh Phàm Quân.

Phàm Quân không động thanh sắc mà quan sát mọi thứ đang diễn ra trong căn phòng, khóe miệng không khỏi nhếch lên một nét quá độ.

Thứ cảm xúc này đã bị dồn nén đến mức độ kinh khủng như thế nào rồi để giờ bộc phát ra được hiệu quả như này?

Quả nhiên, ái tình là dựa vào sự kích động để mà bộc phát được ra...

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 101: Không phục thì cắn anh đi !

Hai người ngồi trên sofa vẫn đang tiếp tục.

Nụ hôn của Bắc Tân Khởi chạy dài từ trên trán xuống bờ môi sưng mọng của Mạc Yến, liên tiếp không ngừng.

Trí não Mạc Yến hiện tại đang là một màu trắng xóa, đôi tay ôm vòng qua eo hắn từ khi nào , bản thân cô cũng chẳng hề hay biết, đôi tay nắm chặt lấy chiếc áo của hắn, dường như muốn dùng cách này để mà tiếp năng lượng cho bản thân.

Thời gian chậm chạp trôi qua...

Màn hôn kết thúc, cũng không rõ là bao lâu sau nữa...

Chỉ biết sau màn hoàn thành xuất sắc hình phạt này của hai người thì cả căn phòng vỡ òa trong tiếng hò reo, tiếng vỗ tay ầm ầm...

Ánh mắt Bắc Tân Khởi dịch chuyển từ khuôn mặt cô rồi xuống đến đôi tay đang xiết chặt vòng eo mình, đôi mắt hắn không khỏi thoáng nét cười.

Bờ môi Mạc Yến bị cắn cắn, giờ còn có vết tích bị rộp lên đau rát, cô nhìn vào mắt hắn với ánh mắt rực lửa thù hận.

- Không phục?

Bắc Tân Khởi nhìn cô với đầy vẻ thần nhiên, điềm tĩnh... hắn cứ vậy mà ngắm nhìn bộ dạng bốc hỏa của cô, như muốn đổ thêm dầu vào lửa, hắn nói:

- Em cắn anh đi!

Giọng nói đầy vẻ lười nhác, không mấy để tâm, thần sắc dường như còn rất vui tươi.

Mạc Yến bị hắn chọc cho tức tối đến đổi nét mặt, đôi tay vòng qua cổ hắn, thẳng người lên, cũng không để tâm trong phòng còn có nhiều người khác nữa, ghé sát miệng vào cổ Bắc Tân Khởi và cắn một nhát không hề nhẹ.

- Suýt....

Một nhát cắn không nhẹ, Bắc Tân Khởi không khỏi buột miệng suýt xoa vì bị đau bất ngờ.

Nha đầu này cắn hắn thật sao?

Rất đau, nhưng hắn cũng không đẩy cô ra.

Mạc Yến cắn rất mạnh, rất sâu, như đang cố tình trút giận, chỉ đến khi trong miệng có mùi tanh của máu thì mới miễn cưỡng buông ra.

Bắc Tân Khởi khẽ nghiêng đầu, dùng đầu ngón tay khẽ xoa xoa vết cắn, tuy không nhìn thấy cụ thể vết cắn, nhưng không cần nghĩ cũng đủ biết, vết cắn đó sâu thế nào.

- Oán hận anh tích tụ rất lâu rồi sao?

Xoa xoa vết đau rồi lại cất giọng trêu đùa cô.

Mạc Yến không thèm để ý đến hắn, đẩy người hắn lùi sang một bên, đưa mắt nhìn về phía những người khác trong gian phòng.

- Mạc Yến , kĩ thuật của Bắc Tân Khởi có ổn không?

Giọng nói đầy trêu đùa của Mộ Thâm vang lên, lời nói còn rất thẳng không chút quanh co.

Mạc Yến quay qua phía hắn, im lặng vài giây, mặt không chút biểu cảm:

- Như bị cún cắn.

Sắc mặt Bắc Tân Khởi lập tức chuyển sang sắc xanh lét "đẹp mắt".

Nha đầu thối này!

- Lát về chúng ta tiếp tục?

Dương đôi mắt lười nhác mà đầy nguy hiểm nhìn về phía cô.

Hai má Mạc Yến không khỏi đỏ ửng lên, chỉnh lại quần áo trên người cho ngay ngắn, đứng dậy đi ra ngoài.

- Tôi đi ra ngoài cho thoáng chút.

Bắc Tân Khởi cũng không ngăn cản, dựa lưng vào ghế, khẽ đưa tay chạm nhẹ lên bờ môi mỏng quyến rũ của mình.... trong đầu không khỏi hồi tưởng lại cảnh cường hôn cô khi này,khóe miệng không khỏi cong cong một nét quá độ.

Mộ Thám không động thanh sắc quan sát phản ứng của hắn, nở nụ cười yêu nghiệt:

- Nhị thiếu, ngài nên cảm ơn tôi đi!

Nhị thiếu, mọi người trong nhóm bạn thân thiết chuyên gọi hắn bằng danh xưng này.

Bắc Tân Khởi trong Bắc gia, thực tế là xếp thứ hai, trước hắn còn có một người anh họ lớn hơn 2 tuổi Bắc Quân Phát, chỉ là anh ta thường xuyên không ở trong nước.

Gia nhập vào với đám bạn đang có mặt trong căn phòng này, nếu tính theo thời gian thì cũng là xếp thứ hai, vậy nên mọi người đều quen gọi hắn là "Nhị Thiếu", Mộ Thám xếp thứ tư.

Nghe Mộ Thám nói vậy, Bắc Tân Khởi quay qua nhìn, thấy bộ dạng cười cợt của hắn thì khóe miệng cũng không khỏi thoáng nét cười.

Xem ra hành vi của Mộ Thám trong những ngày qua chỉ là trêu đùa hắn mà thôi.

Mộ Thám khẽ đưa mắt nhìn sang phía khác, sâu thẳm trong ánh mắt thoáng qua nét u buồn... Nhưng rất nhanh lại khôi phục lại nét tự nhiên vốn có.

Bắc Tân Khởi không thể biết rằng, ngay khi mà Mạc Yến mặc lễ phục màu trắng, nhẹ nhàng bước vào bữa tiệc sinh nhật của Phạm gia gia thì trái tim Mộ Thám đã không khỏi nở một nhịp đập...

Nhưng bảo hắn phải đi tranh giành một cô gái với người anh em thân thiết của mình thì...không thể.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 102: Hộ hoa sứ giả

Mạc Yến ngày hôm đó đã để lại trong lòng Mộ Thám một ấn tượng vô cùng sâu sắc, tựa như một nàng tiên bước ra khỏi màn hơi nước mờ ảo trong những câu chuyện cổ tích xưa cũ, trong sáng, thuần khiết mà không kém phần tinh nghịch.

Những việc Mộ Thám làm trong mấy ngày qua chỉ nhằm mục đích duy nhất là thử thăm dò tình cảm của Bắc Tân Khởi giành cho cô...

Chỉ cần Bắc Tân Khởi không biểu hiện ra chút tình cảm gì đặc biệt với Mạc Yến thì Mộ Thám sẽ không chút do dự mà theo đuổi cô.

Nhưng, không nhắc lại biểu hiện của Bắc Tân Khởi mấy ngày trước, mà chỉ nói mỗi việc tối nay thôi thì Mộ Thám cũng hiểu.... không có

"nếu như".

Cô sẽ mãi là thủy tiên tiên nữ trong lòng Mộ Thám, và Mộ Thám sẽ mãi là hộ hoa sứ giả của cô. Cứ quyết định vậy đi, không tệ chút nào.

Mạc Yến bước ra phía ngoài câu lạc bộ đó....

Cố Y Nhiên thấy không yên tâm nên cũng đi ra theo...

- Mạc Yến!

Cố Y Nhiên cầm hai li Margarita bước đến bên Mạc Yến, đưa một li rượu cho cô.

Mạc Yến quay đầu lại, thấy Cố Y Nhiên, khoe môi khê cong cong lên một nét quá độ.

Trước giờ, giao tiếp với bạn bè, cô rất chú trọng đến cảm giác, cảm thấy đối phương tốt thì cô sẵn sàng dốc mọi sức lực để giúp đỡ, dẫu phải lên núi grom, xuống biển lửa cũng không từ, đối với người mà mình không ưa, thì kệ cho đối phương có mang núi vàng núi bạc đến nịnh lọt thì cô cũng chẳng thiết. Đây chính là bản tính của cô, đơn giản, sống theo cảm xúc thật của bản thân.

Cố Y Nhiên ngẩng đầu lên, nhìn vầng trăng đang lơ lửng giữa không trung.

Cảnh đêm nay thật đẹp, trên trời cao có vô vàn những ngôi sao đang thi nhau lấp lánh lấp lánh...

Khê nhấp một ngụm rượu nhỏ, Cố Y Nhiên cất tiếng:

- Quen biết Phạm Quân không lâu thì đã bị anh ý dẫn đến gia nhập vào nhóm, cũng biết khá nhiều chuyện của mọi người trong nhóm

Giọng nói của cô rất nhẹ nhàng, ngọt ngào, tốc độ nói không nhanh không chậm, mang đến cho người nghe cảm giác rất dễ chịu.

Im lặng giây lát, Cố Y Nhiên liếc nhìn sang phía Mạc Yến:

- Biết tôi đã nghe kể nhiều nhất là chuyện gì không?

Mạc Yến khê ngo người giây lát rồi khê lác đầu.

- Mọi người đều nói, nhị thiếu có một cô bé thanh mai trúc mã từ nhỏ đã cùng lớn lên bên nhau, có rất nhiều câu chuyện liên quan tới cô bé đó, nhưng chưa ai từng gặp tận mắt.

- Khi nghe kể câu chuyện này tôi đã nghĩ, một cô gái có cái tên đẹp như vậy thì không biết sẽ xinh xắn, đáng yêu tới nhường nào? Ánh mắt cong cong biết cười, chiếc miệng nhỏ xinh, nụ cười ngọt ngào, thân thiết, thanh nhã? Sau này vô tình tôi đã nhìn thấy trong máy tính của Tân Khởi một bức hình chụp của hai đứa trẻ, một gái một trai, nhìn bé gái trong bức ảnh quá phù hợp với những gì mà tôi đã tưởng tượng trong đầu, tôi đoán chắc đứa trẻ ấy chính là bà.

Mạc Yến không khỏi khựng lại, bức ảnh chụp chung của cô và hấn ư?

Tại sao cô không biết là hấn đã làm chuyện đó nhỉ?

Cố Y Nhiên nhìn bộ dạng kinh ngạc của Mạc Yến, khoe môi không khỏi cong lên một chút:

- Bức ảnh ấy được cất trong cuốn sổ của của Bắc Tân Khởi từ rất lâu rồi!

Một câu nói mang hàm ý sâu xa, vẫn còn một nửa câu, Cố Y Nhiên cố tình không nói ra, đó là "Đối với Bắc Tân Khởi mà nói thì bà chính là một sự tồn tại đặc biệt nhất "

Theo Cố Y Nhiên thấy, có những thứ phải để tự bản thân người trong cuộc nhận ra thì mới càng thêm trân trọng.

- Chúng ta đi uống rượu đi!

Bỏ qua những suy nghĩ miên man trong đầu, Cố Y Nhiên kéo tay Mạc Yến bước vào trong câu lạc bộ.

Mạc Yến có chút khó hiểu, đang yên đang lành đi uống rượu làm chi? Lễ nào tâm trạng Cố Y Nhiên cũng không tốt?

Khó hiểu là vậy nhưng cô cũng không muốn tò mò gì thêm, rất tự nhiên mà khoác tay Cố Y Nhiên, đi vào phía trong.

Cố Y Nhiên là kiểu người, thoát nhìn vẻ ngoài giống hệt một nàng công chúa cao quý, nhưng thực chất lại có tính tình rất hào sảng. Hai người bước về phía quầy bar, không hẹn mà gặp cùng gọi loại rượu có nồng độ cao nhất.

Hai người họ cứ vậy, vừa nói chuyện vừa nhâm nhi li rượu....

Bắc Tân Khởi từ trong phòng bước ra thì lập tức đập vào mắt là cảnh hai cô gái cầm li rượu nói chuyện rất vui vẻ.

Không biết Mạc Yến đã uống bao nhiêu li rượu, chỉ thấy đã có chút ngà ngà say, ánh mắt thì mơ màng..

Bắc Tân Khởi có vẻ như rất không vui, định kéo cô ra vắt vào trong xe, cơ thể Mạc Yến lại hoàn toàn chủ động mà dựa vào người hấn, nét mặt đầy yêu kiều:

- Sao anh lại đến đây rồi?

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chạy Bữa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Chương 103: Đến muộn là Y Nhiên bỏ đi với người khác đấy !

Giọng nói của cô, mềm mềm, có chút điệu, có chút không giống với cô của ngày thường.

Bắc Tân Khởi cúi xuống, lặng lẽ nhìn cô gái nhỏ...

Cô uống bao nhiêu rượu rồi hần cũng không rõ, chỉ thấy mặt cô đỏ bừng bừng, đáng vẻ đơn thuần lại có chút mơ mơ hồ hồ... rất đáng yêu.

Từ nhỏ đến giờ, Bắc Tân Khởi chưa bao giờ thấy cô uống nhiều rượu như này, giờ thấy bộ dạng thế này của cô thì không kìm được lòng mà buông lời trêu chọc:

- Mạc Yến, bộ dạng em giờ thật khó coi!

- Ai bảo anh nhìn?

Cô cũng không dễ bị bắt nạt mà lập tức phản pháo.

- Có thấy mặt mặt không?

Bắc Tân Khởi có vẻ như rất không thích cái bộ dạng say xỉn của Mạc Yến lúc này.

- Anh chưa uống rượu hay là chưa bao giờ uống rượu mạnh như vậy?

Không chút do dự, Mạc Yến thưởng lại cho Bắc Tân Khởi một câu như vậy, mồm miệng cô lúc này vẫn rất lạnh lợi.

Haha, đến lúc này rồi mà vẫn không quên đầu khẩu cùng hần sao?

- Vẫn biết là bản thân uống nhiều rồi sao?

Bắc Tân Khởi không khỏi bật cười trước vẻ dễ thương của cô, giờ cái thân hình mềm mại ấy còn đang dựa vào lòng hần... sự tức giận trong lòng phút chốc tiêu tan, vòng tay ôm lấy eo Mạc Yến rồi cười hỏi tiếp:

- Sao tự nhiên lại đi uống rượu?

-... uống cùng Y Nhiên.

Mạc Yến rất thành thực mà trao cung.

Y Nhiên vẫn đang ngồi trên chiếc ghế cao ở trước bar, dường như cũng đã uống khá là nhiều, tay cầm chai rượu mà còn không vững, vài ba lần còn va cả vào chiếc li, sắc mặt cũng rất đỏ, nhưng vẫn rót rượu một cách nhiệt tình tràn li.

Bắc Tân Khởi nhìn cảnh đó mà khóe môi không khỏi giật giật.

Nha đầu này hôm nay lại bị sao? Cãi nhau với Phàm Quân?

Bắc Tân Khởi nghĩ vậy nhưng lại thấy không có khả năng.

Phàm Quân cưng chiều cô ấy là vậy thì có thể xảy ra chuyện gì chứ?

- Có muốn uống một li không?

Cố Y Nhiên chậm chậm quay đầu lại, giờ giờ li rượu trên tay, cười nụ cười ngô nghê mà nhìn Bắc Tân Khởi.

Thấy đáng vẻ say khướt này của Cố Y Nhiên, sắc mặt Bắc Tân Khởi bỗng đen xì xì, im lặng một lát, rút điện thoại ra gọi cho Phàm Quân:

- Phàm Quân, trong vòng 30 giây đến đưa cô gái của cậu về ngay cho tôi!

Cô gái nhỏ đang gục đầu vào lồng ngực hần nghe vậy, không biết do có dây thần kinh nào bị chạm hay do hậu di chứng của rượu để lại, bỗng đứng thẳng người lên rồi ghé vào điện thoại mà hét lớn:

- Anh mà đến muộn là Y Nhiên sẽ bỏ đi với người khác đấy!

Đầu dây bên kia hoàn toàn im lìm.

Không gian im lặng mất một lúc.

Bác Tân Khởi cũng không ngờ Mạc Yến lại nói vậy, cúi xuống nhìn cô, khóe miệng không khỏi nhếch lên một chút.

Không cần phải nói, hẳn đã tưởng tượng ra bộ dạng hốt hoảng của Phàm Quân lúc này, với địa vị của Phàm Quân trong thành phố này, thử hỏi có mấy người dám chọc giận cậu ta?

Nha đầu này dừng khí không vừa mà, dám trêu chọc đến cả Phàm đại thiếu gia cơ đấy.

Tâm trạng Bác Tân Khởi bỗng chốc vui vẻ khó tả, đưa tay véo véo má Mạc Yến.

Sự tiếp xúc mềm mại, làn da mịn màng, láng mượt tựa như loại thạch hoa quả có hương thơm mát lịm, lại có sự đàn hồi tốt, rất vừa lòng hẳn.

Động tác này, lúc nhỏ hẳn đã rất hay làm. Khi đó hai má Mạc Yến còn rất nhiều thịt, mũm mĩm, mềm mại... bàn tay Bác Tân Khởi rất hay không tự chủ mà "chăm sóc" hai chiếc má bánh bao của cô bé thanh mai trúc mã này.

Làn da Mạc Yến vừa trắng vừa mềm mại, chỉ hơi véo một chút là sẽ đỏ bừng lên, khi xưa mỗi lần nhìn thấy vết tích vậy là Hạ Lan đều rất sốt ruột và sẽ giăng một bài dài cho hẳn... Nhưng rồi đầu lại vào đó, tật xấu khó sửa, Bác Tân Khởi hoàn toàn coi cô là một búp bê đồ chơi riêng của hẳn.... Mạc Yến đáng thương từ thuở lọt lòng....!!!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chàng Bữa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 104: Burning....

Mạc Yến rất không ưa cái hành động đó của Bác Tân Khởi, dù đang say rượu nhưng vẫn không quên phản kháng...

Bàn tay xua xua trong không trung như đang đuổi ruồi, hất tay hẳn ra...

Bác Tân Khởi dường như nhéo hai má cô, nhéo đủ rồi nên khẽ vỗ vỗ một cái rồi nói với giọng điệu đầy âu yếm:

- Mạc Yến, em mệt không?

- Y Nhiên đâu rồi?

Ánh mắt Mạc Yến mơ mơ màng màng, giọng nói thì cũng mơ mơ hồ hồ.

- Em đã trêu chọc Phàm Quân vậy rồi mà còn phải lo cho cô ấy nữa sao? Để anh đưa em về nhà!

Bác Tân Khởi cười nhẹ nhàng...cúi xuống, định bế cô dậy, bỗng, Mạc Yến đẩy mạnh người hẳn lùi ra sau rồi đưa tay bịt miệng, lao nhanh về phía nhà vệ sinh.

Giương mặt vốn bình thản chưa được bao lâu của hẳn lại lập tức trùng xuống.

Cô nhóc này rốt cuộc đã uống bao nhiêu rượu rồi mà giờ ra nông nổi này chứ?

Sắc mặt sầm sì, Bác Tân Khởi rải những bước chân dài theo sau Mạc Yến.

Đến nơi, chỉ thấy Mạc Yến đang đứng bám người vào bồn rửa tay mà nôn khan, bờ vai run lên từng hồi, nhìn bộ dạng rất thảm.

Sắc mặt Bác Tân Khởi càng lúc càng khó coi...

Bước nhanh đến bên cô, túm lấy cánh tay Mạc Yến mà kéo cô vào lòng, hẳn lạnh lùng nói lời cảnh cáo:

- Từ sau không bao giờ được uống nhiều rượu như này nữa, rõ chưa?

Mạc Yến ngẩng đầu lên, dương đôi mắt dờ dẩn mà nhìn hẳn rồi nở nụ cười ngốc nghếch, rồi túm lấy vạt áo sơ mi của hẳn lên mà lau mặt mình.

Một gương mặt rất sạch, ngoài chút mồ hôi ra thì không có vương chút phấn son gì hết...

Nhưng hành động này...

Khóe miệng Bắc Tân Khởi không tự chủ mà khẽ giật giật...

Nha đầu thối coi áo của hấn là gì chứ?

Không giận dữ, chỉ thấy buồn cười, hấn mặc cho cô hành hạ chiếc áo đáng thương của mình.

- Nghe rõ điều anh vừa nói không?

Dùng ngón tay nâng chiếc cằm cô lên, ép Mạc Yến nhìn thẳng vào mắt mình, giọng nói của hấn cũng mềm mại hơn không ít.

- Ừm!

Mạc Yến gật đầu ngoan ngoãn.

Chẳng mấy khi cô chịu ngoan ngoãn nghe lời hấn như này, thật khiến hấn bất ngờ, vòng tay ra sau, ôm lấy vòng eo nhỏ nhỏ của cô, dịu dàng hỏi:

- Rất mệt đúng không?

Mạc Yến lắc lắc đầu, đẩy người hấn qua một bên định bước ra ngoài, vừa bước được vài bước, đôi chân bỗng mềm nhũn, cả thân người cô như muốn đổ sụp xuống nền nhà.

Hàng lông mày Bắc Tân Khởi không khỏi nhíu chặt lại, đến mức này rồi mà vẫn còn cứng đầu.

- Chúng ta về nhà thôi!

Hấn nhanh tay đỡ lấy cơ thể đang muốn ngã quy xuống của cô, ôm lấy thân hình mềm như sợi bún của Mạc Yến vào lòng rồi bế bổng cô dậy.

Mạc Yến nằm gọn trong vòng tay hấn, có lẽ do hậu di chứng của việc say rượu, cô cất tiếng hát:

" my skin's still burning from your touch... oh i just can't get enough i, said i wouldn't ask for much

but your eyes are dangerous....

Bài hát tiếng anh kinh điển

" Burning ", cô hát đoạn điệp khúc trong bài...

Giọng nói của cô vốn rất trong trẻo, ngọt ngào, nếu như ngày thường cô cất giọng hát thì có lẽ sẽ rất hay.... nhưng mà vào lúc này thì thật sự không dám ủng hộ.

Khóe miệng Bắc Tân Khởi giật giật, cô đang hát cái gì vậy trời?

" my skin't still burning from your touch..."

Giọng hát của Mạc Yến vẫn đang tiếp tục vang vọng, càng lúc càng lớn tiếng.

Hát mãi hát mãi, đôi tay bỗng vươn ra ôm chặt lấy eo hấn, cơ thể áp sát hơn vào người Bắc Tân Khởi...

Giống như ứng với lời bản nhạc, thân nhiệt sau khi uống rượu lên cao,qua lớp váy áo mỏng truyền tới da thịt Bắc Tân Khởi khiến bước chân hấn khựng lại.....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chày Búa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: Say rượu

Loại rượu khi nãy Mạc Yến uống có nồng độ rất cao, thân nhiệt Bắc Tân Khởi lại có chút lạnh, giờ hai người dựa sát nhau như thế này, thì hấn có thể rõ ràng cảm nhận thấy làn hơi ấm áp từ cơ thể cô truyền tới.

Lí trí Mạc Yến hiện chỉ còn một tia mong manh, yếu ớt, giọng hát vẫn vang lên đứt đoạn...

Đi ngang qua sàn nhảy, xung quanh có không biết bao đôi mắt tò mò nhìn vào, với đầy sự kinh ngạc.

Một cô gái xinh xắn là vậy sao lại say rượu say đến nông nổi này?

- Nóng... nóng quá...

Nhân vật " tiêu điểm " hoàn toàn không biết mình đang được mọi người để ý đến mức nào, vẫn hồn nhiên ngo ngoáy trong vòng tay Bắc Tân Khởi, khuôn mặt như một chú mèo lười biếng cọ cọ, rúc rúc đầu vào lồng ngực hắn.

Sắc mặt Bắc Tân Khởi lại đen thêm một chút:

- Mạc Yến, an phận chút!

Cũng chẳng biết Mạc Yến có nghe thấy hắn nói gì hay không nữa, bàn tay đang vòng qua eo giằng co hai mép áo hắn...

Sắc mặt Bắc Tân Khởi hiện tại dùng một chữ đen là không thể diễn tả hết được nữa.

" my skin's still burning from your touch..."

Ngưng lại giây lát, tiếng hát của Mạc Yến tiếp tục vang lên, lời bài hát vô cùng tức cảnh...

- Mạc Yến, im miệng lại cho tôi!

Hạ thấp giọng quát cô , hắn lúc này thật sự là không hề có chút gì gọi là dịu dàng, giọng nói còn có chút khàn đục.

Mạc Yến còn không thèm để mắt tới hắn, hăng giọng chút rồi tiếp tục cất giọng hát, hát đi hát lại đúng duy nhất mấy câu:

" my skin's still burning from your touch, oh i just can't get enough i, said i would 't ask for much, but your eyes are dangerous...."

Giương mặt Bắc Tân Khởi đã có chút nhăn nhó, biến dạng.

Tiểu yêu tinh!

" my skin's...."

Đôi môi nhỏ xinh mấp máy mấp máy từng hồi, cuối cùng Bắc Tân Khởi dùng tay bịt miệng cô lại rồi bước nhanh ra phía ngoài.

Đến bên chiếc xe, nhét cô ngồi vào ghế, thắt đai an toàn xong xuôi, khởi động xe nhằm về hướng biệt thự ven biển mà lao đi.

Cơ thể Mạc Yến đang rất nóng, ngồi trên ghế lái phụ mà không ngừng vận người qua bên này bên kia, bàn tay bắt đầu không ngừng giằng co quần áo mặc trên người.

Trước giờ uống rượu vào xong là thân nhiệt Mạc Yến tăng rất cao, giờ lại càng nóng nực bức bối khó chịu, làn da trắng sứ của cô đã nhuộm màu đỏ mơn mề.

Vừa hay, Bắc Tân Khởi quay đầu lại nhìn thấy đúng cảnh này...

Nha đầu này đang cố tình thử thách sức chịu đựng của hắn sao?

Rất khó khăn mới có thể rời mắt khỏi cơ thể cô, định tập trung nhìn đường để lái xe thì Mạc Yến bỗng đầu lại ngồi thẳng dậy rồi áp sát người vào người Bắc Tân Khởi.

- Mạc Yến, ngồi cẩn thận nào!

Giọng nói của Bắc Tân Khởi lại khàn thêm một chút.

Mạc Yến ngẩng đầu lên, nhìn hắn với ánh mắt đầy vô tội, lí nhí trong miệng:

- Em nóng...

Giọng nói cũng đầy vô tội.

"....."

Khóe miệng Bắc Tân Khởi không khỏi giật giật , nhưng cũng không đẩy cô ra mà còn khẽ cúi xuống, lặng lẽ ngắm nhìn khuôn mặt xinh đẹp của cô.

Nhìn bộ dạng say rượu của cô lúc này, hắn bỗng có chút hiếu kì, sáng mai khi đã qua cơn say, biết những việc mình đã làm thì gương mặt cô sẽ có biểu

cảm ra sao đây?

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chày Búa* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.